

149

இதுவரை பார்த்திருக்கிறேன்
புத்தகங்கள். ௮

N04

117865

மா க பு ரா ண ம்.

செம்பர்.	அத்தியாயத்தின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
க-வது	முனிவர் குதளைவியை அத்தியாயம்	க
உ-வது	திலீபன் வேட்டையாடிய அத்தியாயம்	௩
௩-வது	விஞ்சையன் சாபந்தீர்த்த அத்தியாயம்	அ
௪-வது	மிருகசிருங்கன் பிறப்புரைத்த அத்தியாயம்	௧௨
௫-வது	மிருகசிருங்கன் மணஞ்செய்துமீண்ட அத்தியாயம்	௧௫
௬-வது	சுவீர்த்தை காதையுரைத்த அத்தியாயம்	௧௮
௭-வது	மிருகசிருங்கன் யமனைவணங்கிய அத்தியாயம்	௨௫
௮-வது	தருமசாரமுரைத்த அத்தியாயம்	௨௯
௯-வது	நாகசாரமுரைத்த அத்தியாயம்	௩௩
௧௦-வது	புட்கரன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்	௪௫
௧௧-வது	சம்புலதையுண்ட அத்தியாயம்	௫௩
௧௨-வது	சார்திபினி புதல்வனுய்த் அத்தியாயம்	௫௮
௧௩-வது	மிருகசிருங்கன் மணஞ்செய்த அத்தியாயம்	௬௩
௧௪-வது	மிருகசிருங்கன் இவ்வழக்கையுரைத்த அத்தியாயம்	௭௨
௧௫-வது	கற்புநெறியுரைத்த அத்தியாயம்	௭௮
௧௬-வது	மிருகசிருங்கன் மகப்பேறுரைத்த அத்தியாயம்	௮௨
௧௭-வது	மார்க்கண்டன் பிறப்புரைத்த அத்தியாயம்	௮௮
௧௮-வது	தீர்த்தவிசேடமுரைத்த அத்தியாயம்	௯௯
௧௯-வது	சுவீர்தன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம்	௧௦௩
௨௦-வது	வீமனேகாதசிகிரதமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்	௧௧௦
௨௧-வது	செவராத்திரிமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்	௧௧௩
௨௨-வது	இயமன் செவரிடத்துச்சென்ற அத்தியாயம்	௧௨௦
௨௩-வது	செவராத்திரி விரதமுற்றியுரைத்த அத்தியாயம்	௧௨௮
௨௪-வது	சுந்தோபசுந்தர் வதையுண்ட அத்தியாயம்	௧௩௨
௨௫-வது	குண்டலவிகுண்டலர் காதையுரைத்த அத்தியாயம்	௧௪௯
௨௬-வது	காஞ்சனமாலை காதையுரைத்த அத்தியாயம்	௧௬௦
௨௭-வது	அக்கிணீபன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்	௧௭௮
௨௮-வது	சுத்திரசெனன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்	௧௮௮

சிவமயம்.

மு க வி ர ம

புண்ணிய பூமியாகிய இப்பரதகண்டத்தின்கண் வழங்குவரும் பிரமம், பதுமம், வைணவம், சைவம், பாகவதம், நாரதீயம், மார்க்கண்டேயம், ஆக்ஷினேயம், பெளடிகம், பிரமகைவர்த்தம், இலிங்கம், வராகம், கார்தம், வாமனம், கூர்மம், மச்சிபம், காருடம், பிரமாண்டம் என்னும் புராணங்கள் பதினெட்டனுள் இரண்டாவது புரணமாகிய பாத்மபுராணம் நிகழ் சிறந்ததாயும், சகல வேதசாரமாயும், சிந்திப்புக்காண்டம், பூமிகாண்டம், சுவர்க்ககாண்டம், பாதலகாண்டம், உத்தரகாண்டம் என ஐந்து காண்டங்களையும் கீழ்ப்பதையாய்விருந்துக் கொள்க்களையுமுடையதாய் விளங்குகின்றது. இதில் உலகசுருட்டியின்பொருட்டு பிரமதேவர் ஓர் பத்மத்திலே தோன்றியதாயும் எல்லோருஞ்சென்று ஸ்நானஞ்செய்தற்குரிய தீர்த்தங்கனாயும் தரிசனஞ்செய்தற்குரிய ஆலயங்களையும் மனைவியாகவும் தாய்நந்தையர்களாகவும் குருவாகவும் உவமித்துக்கூறுவதையும் பூமிக்குமேலுள்ள வண்டங்களையும் நாகலோகங்களையும் நிலைபச்சக்கரவர்த்திக்கு வசிட்டமுனிவரருளிய மாகமாசத்திர்த்தமாடற்புண்ணியபலமும் விவரித்திருக்கிறது.

அவற்றுள் நிலைபச்சக்கரவர்த்திக்கு வசிட்டமுனிவர் ருணிய மாகமாசத்திர்த்தமாடற் புண்ணியபலத்தை சிவபெருமானுக்கு நிகரத்தால் வைக்கிராமணியாகிய அதிவிராமபாண்டியன் தமிழில் சுருக - திருவிருத்தப்பாவாக அருளிச்செய்து மாகபுராணமெனப் பெயர்கொடுத்துத் தமிழ்நாட்டெங்கும் பாவிசெய்தனர் என்று பெரும்பான்மையின்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டாலும் வரதுங்கபாண்டியனால் இயற்றப்பட்டதென்றும் சிலருடைய அபிப்பிராயம் தோற்றப்படுகிறது. மேற்படி நூலானது அநேகமடாஸங்களிலும் அநேகம் சிவனடியார்களிடத்தும் மாகதீர்த்தமாடிக் காலங்களிலும் மற்றைப் புண்ணியகாலங்களிலும் பாராயணஞ் செய்துவரப்படுகின்றது.

அதேபிரகாரம் எமது பிதா ஸ்ரீமான் பொன்னம்பலக்குருக்க ளிங்கள் வருடந்தோறும் மாகஸநானகாலத்தில் நூற்றுக்கணக் களின் சிவியவர்க்கங்கள் புடைகுழ்ந்து கிரகரங்குப்பிக் கேட்கப் பாராயணஞ்செய்வார்கள் அக்காலங்களில் யாம் கையேடு வாசித் திருக்கின்றோம். அதுமுதல் இந்த நூலை அச்சிடவேண்டுமென்று எமக்கு முக்கிய நோக்கமிருந்தது. அதுகருதி எமது பிதாவின் அனுமதிப்பிரகாரம் பேற்படி ஒலைச்சுவடியை காங்கித்தல் சுத்தப் பிரதி செய்துவைத்திருந்தனம். அதில் அநேகம் பாடல்கள் சுந் தேகத்துக்கிடமாயிருந்தது. இன்னுஞ் சில சுவடிகளை வைத்துச் சோதிக்கவேண்டுமென்று வினாவிக்கொண்டிருப்பதைத் தெரிந்து எமது முக்கிய நண்பர்களாகிய பால்வன் வித்வான் ம-ள-ஸ்ரீ, சுப்பாரெட்டியாசுவரவர்களும், பேறையூர் சமஸ்தான வித்வான் ம-ள-ஸ்ரீ, சோடசாவதானம் மீனாட்சி சுந்தரஞ்செட்டியாசுவரவர்களும் தங்கள் தங்களிடத்திலிருந்த எட்டுச்சுவடியை யனுப்பிவைத் தார்கள். ஆக இந்த மூன்று பிரதிகளையும் உதவியாகக்கொண்டு ஒருவாறு சுத்தபாடமாகப் பரிசோதினைசெய்து அச்சிட்டனம்.

பத்திமான்கள் இதில் ஆங்காங்கு புலப்படும் பிழைகளையே னூர் சொன்னவம் பொருட்பொலிவு குறைந்துள்ள பாடபேதங் களையேனும் அறிவிப்பாராயின் அவரது பேருதவியை நன்றுமதித்து இரண்டாம்பதிப்பில் அத்திருத்தங்களை அவர் பெயரோடு விளக்கக் கருதியிருக்கின்றனம். இந்த நூலைச் சுத்தபாடம் செய்ய எட்டுச்சுவடி யனுப்பிவைத்த புண்ணியசீலர்களுக்கு நன்றிசெலுத் தக்கடமைப்பட்டிருக்கின்றனம்.

குரோதிஸ்
வைகாசிமீ }

இராமலிங்கக்குருக்கள்
வீருதப்படி.

விளம்பரம்.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் அடியிற்கண்ட விவரத்துக் கு எழுதிப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இதன் விலை எ. பி. சார்சு உட்பட ரூபா-1.

இப்படிக்கு.

இராமலிங்கக்குருக்கள்

வீருதப்படி.

சீருலவுசெழுங்கமலப் பூந்தவிசிற்பயிலுமறைச் செல்வனின்
பாருலகின்மிகசபரவி யிசைவிரிக்கும்பரிவினர்பாற் பதமேநல்
ஆருலவுசுடிலதர் னுதைலம்பற்பலவுளவாக் கவற்றிஞெங்கு
பேருலவுமானமியஞ்சேர்பொன்னகரினன்னகராய்ப்பிறங்குமுதூர்

வளம்பெறுமத்தமிழ்முதுநாப் பதியாண்டமீனவர்தம் மரபிற்
சாரந்தோன், இளம்பருவ மடவியர்தம் படிவமதனெனத்திகழு
மிறைபொன்னுரைக், களம்புகுந்தபினர்மீளா வணம்புரிவெஞ்சிலை
க்கரத்தன் கற்றோர்யாரும், விளம்புகனிப் பெரும்புகழான் சைவ
நெறிமுறையொழுக்கின் மேவுநல்லோன். (2)

அளப்பரியபல்கலைதூற் பெருவெள்ளங்கடந்துநிறை யறிவி
ஞெங்கி, வளப்பரிமுன்விலைபகர்ந்த திருக்கடவுட்பெருமானை வழி
பட்டேத்தி, யுளப்பரிவின்மிகச்சிறந்து பணித்தலைவன்மணித்த
தாங் குலகோரன்பு, கொளப்பரிபாலனம்புரிநல் லதிவிரராமனெ
னக் குலவுமேலோன். (3)

பெரும்புலனத்திடைவதிவோர் மகப்பேறுஞ்சுகப்பேறும் பெ
ருக்காய்த்த, இரும்புலனத்திருமேனி யிறையருளுக்கனவாழ்வு
மினிதிஞெங்கி, விரும்புலனயாவையுமீன் டெய்தியுயர்விண்ணு
மேனிமுல்லை, யரும்புலனத் திளநகையார் நருமின்பநலனெனிதி
னடைவோனெண்ணி. (4)

விற்புருவமடவாரி னுயர்பொருளின்வசுந்தனாயின் மீக்கூர்
தல், அற்பமெனத்தனந்தபெருந் தவச்சுதன்முனிவர்குழா மமை
விற்கேட்பச், சொற்பயனாலனயர்க நனிநெருட்டச்சிறந்துளது
துகடர்தொன்மைப், பற்புராணத்திருந்து வெளிப்பாடுற்றிலங்கி
யதோர் பரமகாதை. (5)

அத்தகவாம் பெருங்காதை மாகநீர்முழ்குபல னமைந்ததத்
தை, வித்தகவான்றமிழ்ப்புலமைத் தலைவர்குழாங்கொண்டாடி விய
ப்புந்தேவா, சித்தகமாமகிழ்வோங்கப் பொருட்சுவைகட்டின்சொ
லினார் நென்சொலாலே, யொத்தகவினன்னருத்தமதால் மாகபுரா
ணப்பெயரி னுரைத்தான்மன்னோ. (6)

தருமந்திரமாயெந்நாளுஞ் சலிப்பொன்றிலநாய்ச்செய்துவருந்
தருமந்திரமாநக்கர்க்கானாப் பேட்டடைச்செழியனமாபிலுளோர்
தருமந்திரவியத்துநவி தன்னுன்மாகபுராணமதே
வருமந்திரமாமெனக்கொள்ள வழுவையகற்றிப்பதித்தனரால்.

மஞ்சரிசெருகிய கோதைமாமதன்
வெஞ்சரமெனமிளிர் விழிகொள்வேதூற்
பஞ்சரமுறைகளி பயந்தமும்மதக்
குஞ்சரமுருகடி கும்பிட்டேத்துவாம்.

சிவபெருமான் துதி.

ஏடவிழிதழிமாலே யிர்தணிந்தயன்மால்வானோர்
தேடரிதாகித்தொண்டன் றந்தசேய்க்கரியங்கான
வேடனுண்டிமிழ் துதந்த மிச்சிலுமுண்டொய்யா
வீட்டுள்பரமன்பொற்றான் வேண்டினிற் றிறைஞ்சிவாழ்வாம்.

சுப்பிரமணியக்கடவுள் துதி.

வெஞ்சுருடனேதாருகனை வீட்டிக்கிரவுஞ்சந்தகர் தது
மஞ்சுரரிக்கிப்பொன்னுலகை மகுடம்புனைந்துகுடியேற்றிக்
கஞ்சாசனத்தோன் றனைப்பனிரு கரந்ததற்குட்டிச்சிறைசெய்து
பஞ்சானன்னுக்குபதேசம் பகர்ந்தகுமான் பதம்பணிவாம்.

மகாவிஷ்ணு துதி.

பங்கயத்தயனைப் பூத்துலகனைத்தும் படைத்திட வருளிமால்
வரையைச், செங்கையாலெடுத்து முகின்மழைதடுத்துத் தேவர்கட்
காரமுதீந்து, மங்கையினுருவாய்க் கருங்கலைக்கண்டு பன்னாண்
யுண்டிமிழ் மாயோன், கங்கையந்துளவங் கமழ்பதாம்புயத்தைக்
கருத்தினிலிருத்தியே தொழுவாம்.

உமையவள் துதி.

தக்கன்மகனாயவதரித்துத் தாதையியற்றுங்கொடுவேள்வி
புக்கங்கவனுமழிகவெனப் புசன் னுலகையன்மகளாகி
முக்கனுடையசிவனைமண முடித்துமுருகன் றனைப்பயந்த
மைக்கனுமையாருபயபத மலரைப்பரவிவழிபடுவாம்.

சரஸ்வதி துதி.

வெள்ளைநிறத்தஞ்சுகத்தை வெண்டராப் பூண்மயிலைவிரிஞ்சநாவி
னுள்ளிருந்ததத்தினத்தை யும்பொலாந்தொழற்கரியவொருத்திதன்
நள்ளமிலாவிடியருளக் கமல்மதையகலாதகலையினுளைத் [னைக்
தென்னுத்தமிழ்சவுமெந்தன் றிருத்தாயையனுதினமுஞ்சிதைசெய்வாம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் துதி.

பந்தமுறுஞ்சமண்மதமாங் களைநீங்கச்சைவநெறிப் பயிர்க
ளோங்க, செந்தமிழ்ப்பாண்டியன்சுரமூற் தீரமங்கையருக்கரசிசெ

ழிப்புற்றோங்க, மந்திரியங்குலச்சிறைதன் மனங்கனிப்பவுலகயெ
லா மகிழ்ச்சிபொங்க, வந்ததிருச்சீர்காழி வளர்ஞானசம்பந்தன்
மலர்ததாள்போற்றி.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி.

செங்கலைமாயைகாசு செய்துதந்திடவும்பொல்லாக்
கங்குல்வாய்ப்பரவைதன்பாற் கால்சிவந்திடவுந்தூதா
யெங்கனாயகனையேவி யிருந்தமிழ்ப்பதிகம்பாடுந்
துங்கவாரூரன்செய்ய துணைமலர்ப்பதங்கன் போற்றி.

திருநாவுக்கரசுவாமிகள் துதி.

பொல்லாதபொய்ச்சமையச்சமண்முகர்வரவிட்டபுழைக்கையானை
கொல்லாதுவலம்புரிந்து பணிந்தேகநீற்றையுங் குளிர்நீராகக்
கல்லாழிதனின்மிதந்து களையேறத்திருப்பதிகங் கசுந்துபாடுந்
சொல்லார்மெய்திருநாவுக் களையனிருகழலிணையைத் துதித்துவாழ்வாம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் துதி.

குருந்துநீழி லீசன்குருவென
விருந்துமோன மிசையாதிசைத்திடப்
பொருந்திச்சோதியிற் சென்றுபுனிகமே
திருந்துவாதலூர்ச் செம்மலைப்போற்றுவாம்.

வேதவியாசர் துதி.

பராசரமாமுனிமக்கவைப் பரமபுருடனைநாற் பழமறையின்பிற
ப்பிடத்தைப் பலவிஞ்சைக்கருப்பை, விராவுபுகழ்நிலையமதை வே
தாந்தப்பொருளை வெகுளியில்லாப்பொறையோனை விடையமதுத்
தோனைச், சுரநிபர்தங்குருவனைய தூயமனத்தோனைத் துதளறு
மெக்கலைமுழுதந் தோய்ந்திடம்பட்டோனைத், தராதலமெண்புனித
வியு தனைப்போற்றியவன்றன் றண்ணளியெநிலையாகச் சரணவர
ண்புகுவாம்.

மாதுளமாமல ரன்னசெம்மனியும் வாண்முகமுங்
காதெழுதண்ணுங் கனதனபாரமுங் கச்சும்பொன்னின்
ருதெழுதாமதைத் தானஞ்சுதுர்மறைத் தோளும்பிச்சிப்
போதெழுளுளியும் வாழிநல்வாழி புராதனியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மா.க.புராணம்.

முநலவது

முனிவர் குதலைவினாய அத்தியாயம்.

சீர்பெறுபீரது பருவஞ்சென்றிம்
பேர்பெறுவேள்வியைப் பெரிதிறந்துவான்
லார்பெறுபழுமர வளங்கன்கறிய
வேர்பெறுவெயிசா ரணியத்தெல்லாவாய்.

(க)

காசபனத்திரி பிருககண்ணுவன்
வாசவன்மேற்புழி வைத்தகோதம
னாசுறுபுலத்தியன் வசிட்டனங்கிரன்
கோசிகன்முற்கலன் கும்பயோனியே.

மாதவப்பராசரன் மார்க்கண்டன்சுக
னேதமில்லிபாண்டகன் மரீசியெண்ணில்சீர்.
வேதமாமுனிவரர் வெகுளிரீக்கினோர்
நீததுருணத்தினர் திருந்நுமுள்ளத்தோர்

(ஈ)

அங்கமோராறுட னனந்தவேதமுந்
தங்கியபுராணமுந் தழைத்தநாளினர்
மங்குலினின்னாளுள் பொழியுமாண்பினர்
பொங்கியதருமத்தின் வடிவம்போதுவார்.

(ச)

ஐம்புலவிடயங்க ளனைத்துமாற்றினோர்
பம்பியமுமீமலப் பகையைச் செற்றனோர்
வெம்பியகாமத்தை வெறுத்தமெல்ல
சிம்பரினமன்புகக் கிரங்குருஞ்சினோர்.

(ஊ)

அடைந்தனர்பெருமக மாற்றுங்காணின்
மிடைந்தவற்சலையின் விரித்தவேணிய
ஓடைந்ததினியின் னுவகையுளத்த
னிடைந்தவர்க்குருள்பொழி யெழின்முகத்தினுள்.

(ஊ)

கண்டிகைமலைபன் பூதிக்காப்பினன்
புண்டரமூன்றினிம் பொலிந்தெற்றியன்
றண்டலிலவேதநாற் றருமஞ்சார்ந்தவன்
மண்டலத்தொறி வரம்புகாட்டினான்.

எக்கலைதொகுதியு மியல்வியாதன
லக்கலைமுடிவுந் வளந்தசீரியோன்
முக்கணன்றிருவருள் பெற்றுமுத்தியிற்
ரெக்கநன்னிலைபன் சூதலெய்தினான்.

எய்தினன்முனிவர் னிருந்தமாதவர்
தூயதாமரையடி தொழுதுகின்றனும்
பொய்தயிருள்ளததா னிருக்கப்பொன்னினுற்
செய்தமெல்லாசனஞ் சிறக்கநல்கினார்.

இட்டபூந்தவிசடை யினின்றுநேறியே
கட்டுவார்சடைமுனி யிருந்தகாலைபின்
மட்டுலாம்பங்கய வதனனோக் குறுச்
சிட்டமாமுனிவர் ரினையசெப்பினார்.

வேறு.

அருந்தமுது னு லாதியாம்புராணமாய
விரிந்ததுநம் மம்பாற்பம் வைணவம்மென்குருசுவந்
திருந்துபாகவதமிக்க பன்முகநாடியம்
பொருந்துமார்க்கண்டமாக்கி னேயமாம்புராணத்தோடும்.

பிரமகைவத்தனாள் பேசியவிலிக்கம்பின்னுந்
நிரமுறுவராகத்தோடும் காந்தம்வாமனஞ்செறிந்த
தரமுறுசுடர்மமச்சந் தாழ்வின்காளுமுற்று
மூரமுறும்பிரமாண்டத்தோ டொன்பதிறிறண்டுக்கேட்டோ.

மற்றுளவிறகாசத்தி லுளப்போவனுக்கேட்கச்
சொற்றனையவற்றிரண்டாம் புராணமாய்ச்சொன்னபாற்பத்
துறந்தோர்செய்யுளைப்பத் தைத்தொடாபிரமுந் துய்யோ
யிறிறெனவிரித் துச்சொன்னு யவற்றினுளின்னுக்கேட்போம்.

சிறந்ததோர்மாக்கமாதப் பலனெலாந்தெரித்தசிக்வத
மறந்ததக்காலந்தானு மறித்ததுவருவாவண்ண
முறைந்திரொங்கட்கின்னு முரைத்திடவேண்டிமென்ன
வனறந்தவர்கேட்கச்சூத னகமகிழ்ந்துரைப்பதானுன்

தலைபன்வேட்டையாடிய அத்தியாயம்.

காழகக்கச்சையார்த்த மருங்கினிற் சரிகைகட்டிச்
சூழிருங்கவ்சந்தாங்கித் தொகிழைவிலக்கிப்
போழிளமநிழின்வளவாய்ப் பொருகனைப்புட்டில்சேர்த்துப்
பாழியம்புபத்தான்வேட்டப் பதாநியோடுமூந்துசென்றான் (உ)

தொண்டகமநிரக்கோடு மிரலையுந் துணைப்பவிண்டி
மண்டுநீர்க்கானவாற்றின் மருங்குளவளங்கடோறும்
விண்டுவாரடனிடோறும் வெற்பினிற்றடங்கடோறும்
கண்டகநெறிகடோறும் கண்ணியும்வலையுங்கட்டி (ங)

வால்வளைத்தெழுந்துதாவி வலித்தநீள்பாசநூழிக்
கால்வளைத்தொல்லையோடும் வளைரான்றமுடியேவின்
லேல்லவத்தேந்துமள்ளர் வெயிலினிபடைகள்வீசிப்
பால்வளைத்திரியல்போகும் விலங்கெலாம்பற்றிமாய்த்தார் (ர)

குறுமுயலீறியவெற்றிக் கோளரிமுதலவாய
வுறுவலிமாக்களெல்லா மொன்றவளைந்திகொன்று
மறுவறுகொற்றவேந்தன் மறுப்படைவெள்ளத்தோடும்
பிறிதொருகானில்வேட்ட மாடுவான்பெயர்க்துபோனான் (இ)

தேனாத்தஞ்ஞைநாடமாட்சு சுருப்பார்மலினிசைபாட்டக்
கூகைகுழறிப்பாராட்டக் குழிவின்றொருநிறுறைகவ
வோகையோடுமெருவை நிறைசெணினிகவியொலியெழுப்பக்
காகங்காணுமெனலுமன்கட்டமின் பிடநிகரந்துறைய (ஈ)

பெருங்கைவேழம்பிடி தேடிப் பிழிறும் சாறுவலயப்புலிக
னொருங்கலோடிமானினங்கள் கதறவெறிவெடுங்குரலும்
பருங்கோடூந்தடிமூங்கேழல் பல்லத்தியெழுந்தொலியு
மொருங்கோரொலியாயெம்மருங்குமுவர்நீர்க்கடவிஞ்ஞையெழுப்
முழைகடோறுங்கோளாகண் முகிலோடிகலியெதிர்புழங்கப்
புழைகடோறுவெடுப்பாந்தன் புதுநீர்த்துறைநீற்றோறுரிப்பக்
தழைகடோறுமுத்துநீரக் கையாற்கொய்துநீர்த்தமைத்த
தழைகடோறுக்கின்னார்தம் மகனீர்கலவினலந்தழைய (அ)

தண்ணர்செழுப்பூழுகையுடைந்துதாநார்தவம்முழிவிற்றும்
விண்ணர்வெயிலின்கிர் அழையா வெறியார்கானத்திடையெய்திக்
கண்ணர்மணியுங்குளிர்ப்பெய்தக் காவற்றிவைவனனிபார்க்துப்
பண்ணார்களியாய்மன்றிதந்து படர்கான்புதந்த்செல்லுங்கல் (ஐ)

மாசுபுரணம்.

இரும்புமுறிந்ததெனநெடுங் கோட்டியாலையொன்றுவெளிப்பட்டுத்
திரும்புமுகத்தாற்பார்த்தோடிச் செல்லுஞ்செல்வைக்கண்டரச
னரும்புங்கரும்புங்கையுருந்த வடல்வேளைன்னவடிகளையும்
விரும்புஞ்சிலையுங்கடிதேந்தி விளைவிறுடர்ந்துபற்றினான் (ஓ)

பற்றினிரைவித்செலச்செல்லப்பதறியோடுங்கருங்கலையுஞ்
சற்றுந்தாழா தறக்கிவித்தாவி நெடுங்காலிடையகலக்
கொற்றவிறையுங்கிராத்படைக் குழுவடிகவேகாறளார் து
முற்றுமுலாந்தநாவினைய நீர்வேட்டயாந்துமுங்கருத்தார் (ஊ)

செல்லச்செலவுங்குறிய பசியாவுவருந் திமிகத்தேமபி
யெல்லெந்தகிரோனண்பகவில்வையினின்றுறைப்பவிடைந்துடலங்
கொல்லிந்தகியிலுமுருத்திற் குழையுமெழுதொத்தகங்குழைந்திட்
டல்லற்பெவார்தம்முன்னரணித்தோரோடைதொன்றிறுல் (஋)

தூயர்மனம்போலறந்தெனின்துதன்னென்னிநிதாய்த்துகண்கித்
தீயருளம்போலறவாழ்ந்து தெரிதந்தகிராயிருஞ்செறிந்து
பெயர்மனம்போவ்மினினங்க ணறவாடுகவிட்டிப்பெரிதுகழ
நெயர்மனம்போவ்ரொழுக்கிற் பஞ்சாயொழுக்கிறைந்ததுவே (ௌ)

காவிமலரும்பங்கயமுங்கண் ணுமுடிந்தனிகாட்டத்
தூவியன்னடைகாட்டச் சுரிவெண்சங்கங்காட்ட
மேனித்துறிகள்வாய்காட்டவரைப்பூழுகைகளுமுலகாட்டம்
வாவித்திருவின்சாயலைக்கண் டரசனமதன்னிழாநினைந்தான் (்)

சுறியாரோடையகத்திறங்கித் துளைந்துமுழிவிடாயகற்றிக்
சுறியாவுரைவேற்கையினுறு முச்சிக்கலைக்கடன்சுழித்துப்
பொழியாரவமார்தீர்ணப் புழுக்கல் பொதிசோறுடனருந்தி
யொழியாவருத்தமொத்தினிதா யொருதன்னிழலுறைந்திருந்தான் (ஐ)

லேலைக்குடபான்மலைபிடிநின் வெய்யோன் துரகத்தேரொழிப்ப
மாலைப்பருவமெய்துதலும் வண்டாடிவாரிலித்புருவியக்
காலைக்கழுநிடைமணந்த கரியலிதுகாற்றிதுறும்பி
சோலைக்கொடிமல்லினைப்போதின் வெண்ணோடுழைக்கித்துயின்றவால்

ஆயகாலமெதிர்த்திது மரசனந்திக்கடன்குறித்து
மேயலிலேவெட்டுவெக்குழுவை விளித்திம்மவினன்னிருள்வாய்ப்
பாயத்தன்வீரருந்திவிடப் பன்மாவடையுஞ்செருத்திரென
வேயவழியின்மிகவொழியிட் டிருந்தாரிருந்தவிருட்போதில் (க)

சு தலைப்பன்வேட்டையாடிய அந்தியாயம்.

தேயந்திணையோரிசண்டென்னத் திரவழிபுரிவெண்மருப்பினையாற்
பாய்ந்துநிலங்கிண்டுமேதோடைப் பஞ்சாயமுலமுதருந்த
வாய்ந்துநிலையாய்வருகேழ் ஸனைத்துமிழையா தயிலம்பாற்
சாய்ந்துமடியக்கொலைபுரிந்தார் கங்குற்பொழுது நந்தனிக் தனவால் (உஅ)

காண்பொநிலாரணமிறைத்துக் கதிரோன்வரைவைக்கடிதுணர்ந்த
மாணச்சுடர்வேன்மன்னவனு மடிந்தகேழற்குவையனைத்து
நீனத்தொழில்வேட்டுவர் சுமப்பான் பணித்தங்கிரவியெழுமுன்னை
தானப்பதிக்குவழிக்கொண்டு தடந்தோர்கடாவிவருகாலை (உஆ)

பன்னாட்குறித்தவண்டினைன் படர்சொஞ்சடையன்மாவரிய
ன்னனாவிறுந்துமபழமறைய நையந்தருடையன் சண்டுகையன்
மன்னவொருவுந்திவினையன் வைகானகத்தினமகம்பிடித்தோன்
பொன்னாழுவேந்தெதிரெய்தப் பொருக்கென்றவனையுதொழுதான்

தொழுதவேந்தன்றனக்காசி சொல்லி மகிழ்ந்துபுகநோக்கிப்
பழுதில்லாதவிரவிகுலப் படைவேலர்சேபாத்திபனே
யெழுதுபுகழாய்க்காலம் வேட்டத்தெழுந்தவியல்புனான்
முழுதுமுணர்ந்துமாகமதி முறை நீபுணராய்போதுமால் (உக)

என்றுமொழிந்தமுனிவரனை யெழிலார் தலைப்பன்முனியரசே
யொன்றுமுணரேன்மாகதிங்கட் பெருமையெனக்கிஞ்சரைத்தியென்
நன்றுமொழிந்தாய்பின்னுரைக்கே னுமவேலோய்வருகவென்று
துன்றுபுனலின்மழ்குவித்துத்தானு முழுகியிவைசென்னான் (உஉ)

மாகமாதமென்பதொன்று மாயப்பிறவிக்கடல்வீழ்ந்து
சோகமானமானிடரை முத்தித்திரத்திடுந்தோணி
வேகமானபாவவிருள் சிக்கும் விளக்கமுழுகினர்க்கு
நாகநாடாபெரும்பதவி நணுகவழங்குதலத்தால் (உஉ)

இற்றைப்புலரிமாகதிங்கட் புனலாட்டயாந்தாரி தன்பலத்தைச்
சொற்றற்கெளிதோகாலநிலைச் சொல்லவெனினுன்பதிக்கெழிக்
கற்றைச்சடையானுங்கள் குலக் கடவுட் குரவன்னிடனிடனிடக்
கொற்றச்சடையாய்கேட்டியெனக் கூறிமுனிவன்கடிதகன்றான் (உச)

விருத்தகாலமுனியகல விறல்வேந்தயோத்திரகாடைந்து
பரித்தவரிமைமனைவியர்க்குப் பகவனுரைத்தபடி கூறித்
திருத்தப்புனலின்மழ்குவித்துத் திறல்வெண்பரியின்மீதேறி
யருத்தியுடனேவரிட்டமுனி யமருஞ்சாணையடைந்தானே (உரு)

மா க பு ர ன ம .

௭

அடைந்தமன்னன்சார்முனியை யாமார்க்கிறைவன்வணங்குதல்போன்
மிடைந்தகதிர்மா மணிமவுலி கழலீற்றேயவழிநெடுநூறு
கடைந்தவடிவாளுந்நிந்திந்பக் கடவுண்முனிவனினிதியம்பி
யுடைத்தபகைவேந்தரைப்புரப்பா யொளிப்பொற்றவினிறுறைகென்றான்

இட்டசவிசென்டல்வேந்த னிருந்தபின்னரார் தவத்தோன்
மட்டுவிரியுட்பசுந்தாரோய் வந்தவரவேதெனலோடுங்
கட்டுஞ்சடித்துக்கெடுக்கள் கருணையதனாகவினானம்
வட்டக்கவிசையரையல்பு தருமிந்தண்டமாவிரதம் (உ௭)

மற்றுமுள்ளதருமொழி முழுதுமவீழங்குணர்ந்தோனை
சிற்ப்பைப்புலரிக்காலத்தி லெகிரந்தோர்மறைஞ்ஞன்மாகமி
யுற்றதெனவேயுரைத்ததவியோடைப் புனலின்மழ்குவித்துச்
சொற்றவிரதப்பெருமைகின்பாற் கேட்கப்பணித்தான் துயோனே (உ௮)

இந்தவிரதத்தியல்பனைத்து மியற்றுங்காலமுறையடைவு
முந்தவியற்றினோர் திறனுங் கேட்குங்கா தன்முயற்சியுளேன்
சிற்ப்பைகுளிப்பவடியேற் ச்செப்புக்கென்னவிதைவினவக்
கத்தமலர்நான்முகனையே கடவுண்முனிவன்கட்டுரைத்தான் (உ௯)

வேறு .

நன்றரசுமொழி நவிற்பிய நுநான்மற்
ஞென்றுமொழியாதுகன் துட்கொளவுரைக்கேன்
றுன்றியவனத்தினிடை தோமறுதவத்தோ
னின்னுனையளித்தன னிதற்குக்கருண்டோ (உ௮)

எவுபரிவேள்விக னியற்றினர்கண்முக்கட்
டேவுறையுமாலய மெடுத்தவர்கள்செம்பொற்
பூவுறையுமாவிக ளகழ்ந்தவர்கள்பூம்
ஞவினெழுநாமறை நவின்னுணர்வினினோர் (உ௯)

வாயுவைதுகர்ந்துவிர தங்கனின்வதிந்தோர்
சேயவழிவந்தினிடை நின்னுணர்செற்றோர்
பாயுறையிருக்கிடு நாட்டியோவிரபர்த்தோ
ராபிரநித்தொகையு மாடிமலந்தோர் (உ௯)

ஐந்தகையநல்வினை யியற்றினர்களைபுது
மத்தகையபேறுகளி லாயிரமனிகருந்
சுந்தமுதுமாகமடு மூழ்கடிக்கடல்வேலோய்
முத்திபெறவேவிர தங்கண்முயல்வாரோ (உ௯)

வேறு

பேசுபுகழ்மாகமதி நீர்முழுக்குபேற்றல்
வாசவனைமுன்சரி யணைந்தினி இவாழ்ந்தா
டேசுறவிளங்குதிதேவர்துமையின்ருண்
மாசனகர்கோன்மக ளிராமனைமணந்தான்.

(கூச)

வேறுதவமெய்தினர்கண் மேவுநிலகத்திற்
பேறுகொலையும்பொழுது மீள்கலைபர்வார்
கூறுவதென்மாகமதி யிற்சுலவுதெண்ணீ
நாதனின்முழுகினை ரடைந்தபதமீளார்.

(கூடு)

முன்பிருகுமாருனி முழுத்தவவிருத்த
னன்பினொலிவிஞ்சைய னகந்தெளிவுகொண்டே
துன்பமறவன்றுமணி கூடவரைதொக்காங்
கின்புறவுரைத்தகதை யாமினிதிசைப்பாம்.

(கூசு)

தீலிபர் லேட்டையாடி அத்தியாய முறிநிறு.

ஆக அத்தியாயம் 2-க்குத் திருவிருத்தம் இரு.

மு ன் ற வ் து

விஞ்சையன் சாபந்திர்த்த அத்தியாயம்.

செலவமிக்கையோத்திகர்த் தேர்வேந்தர்போரேறே
பல்குழைமுற்காலம் பன்னீரண்டின்மையினு
ல்லலுறுபசியுடற்ற வவலியின்மன்னுயிரெல்லாக்
கல்லியகூவலினீரும் வறந்தொழியக்கலங்கினவே.

(க)

இரவிகொடுங்கதீர்வெதுப்புங் கோடையினுளிரிலத்துப்
பாவைமுதலீர்குறையப் பல்யாறும்புனல்வறப்ப
விரவுபசம்புற்சுலமுந் தாபமுமவொதொழிய
காரமுதலாய்வின்கினமு நாவறள்வுற்றுலர்ந்தனவே.

(உ)

தென்பொதிசைவடாதிமைய மிடைகிழுந்தேயமெல்லாம்
புன்புதலேழுதலாய வுயிரனைத் தம்புக்கவிய
மன்பதைகறவொழிந்த காலத்தின்மாதவத்தி
லன்புருகுமபிருகுமுனி நருமனையாற்றயலுறைவான்.

(கூ)

மா க பு ர ண ம்.

காலத்தில்வறுமையினு லந்தகதிச்சரைநீங்கிச்
சிலத்தின்மாணக்கர் திராளுடனேகடிதெழுந்தாக்
காலத்திலிருண்டகந் தரன்காலைக்கயலாக
மேலைத்திருலையுடலை மணிக்கடமேவினனல்

(ச)

சந்தனமுங்காரவினுஞ் சண்பகமுந்தலைமயங்கிக்
கொந்தலவுநலும்போதும் பசுந்தழையுங்கொழுமுறியுஞ்
சந்தரமார்செழுங்கனியுந் துவன்றலிருள்பொதுளியதா
லந்தவரைவளமையினை யற்ற்துரைத்தற்கரிதம்மா

(சு)

இயக்கர்தருங்குல மகாரீர்வானலர்தம்மெழின்மடவார்
கயற்கயலாம்வரிநெடுங்கட் கந்திருவர்லாமாதீர்
முயற்குல்வாமகிவதன முனிவர் தருங்கன்கனியர்கள்
புயற்குழல்சோர்ந்திடலாகும் பொழிற்பண்ணையுள்தமால்

(சு)

யோகத்தினிலைந்தரும் யோகியர்வாழிடனொருபால்
யாகத்தினிலைபரிக்கு மிருந்தவத்தேசரிடனொருபாற்
போகத்தையிகழந்தொருவிப் புலனனித்தழரிடனொருபாற்
சோகத்தைத்தவிர்துதவந் துடக்கினுரிடனொருபால்

(சு)

வானலர்கற்பகக்காவும் பொன்னுலகுமகனிருமித்
நானமநிலமர்ந்ததெனப் பொலிவுதருகணைமைத்தர
பூனமறப்பொழியுமுழைச் சோனையுலவாதொழுக
வேனையர்கான்யாறுகளின் முழுநீத்தமிசைவதுவே

(அ)

அன்னதடங்கிரிமுப்பா னுறியேசனையுயர
முன்னதமால்வரைப்பெருமை யோசனையிரெட்டளலாம்
பன்னரியநெடுஞ்செய்யம் பத்தியோசனைப்பரப்பா
மென்னிலதன்பெருமையினை யாரோமற்றெதித்துரைப்பார்

(சு)

அம்மலையினகன்சார லடைந்திந்தவாருந்தவத்தோன்
வெம்மைதரும்பெருங்கோடை தனிலுழன்றமெலிவகற்றிச்
செய்மைதருமுள்ளகிழ்ந்து செழுந்தசையுலவைமைத்துச்
சுமைதருமுனிக்கண் தோர் குழவிநிநுந்தனனல்

(ப)

அங்குறையு காலத்தி லருவரையினின்றிழிந்து
கொங்குமலர்க்கருங்குந்தம் கொவ்வையிதழ்க்கரிநெடுங்கட்
புங்கண்முகத்திரிவையொடுந் திறலுடைவிஞ்சையனெய்தத்
துங்கமுறுதவமுனியைத் தொழுது துயரொடுக்கீரூன்

(பக)

நின்றவன் நன்னிலைகண்டு செங்குதலத்தோணிகழ்த்துவான்
குன்றுகளைவிஞ்சையகீழ்க் குலம்புவானொடுமெய்தி
யின்றுபடமுந் துநிறநற் கேதுவென்னெயெனன்னவந்
துன்றுமலர் த்தாவதுந் தன்னிலைமெய்சொன்னுனை

சொல்லரியமா தவத்துத் தூயமுனிலரனேகேண்
மெல்லியலென்குலங்குழத்தி வினைபுள்ளினொசையினுந்
புல்லியபேதைப்பருவம் புதுநாளிற்புமெரிந்த
எல்லிதனைநா ரதனை நிதிக்கோணையப்பித்தான்

மாதிலுடன்பெருநிலார் சுழிநுன்மடமையினு
லோதியுணர் கலைத்திறனு லொழுக்கத்தின்சேலத்தாற்
பேதமுறுகடனவிதப் பெற்றியினுற்பெருநிறையான்
மேறினியிற்பொன்னுலகில் விஞ்சையாநாட்டினொயில்லான்

இத்தகையாடனைப்பெற்று மிமையவர்காட்டி ருக்கைப்பெற்று
முத்தமமாய்வையகன்ற லொளிகிழ்மேனியைப்பெற்றும்
வித்தகமா முனியரசே விற்றபுலியின்முடிப்பெறலாற்
சித்தமுது துயாடியேன் செப்புதற்குத்தரத்ததோ

மறப்புலியின்முடிப்பெற்று வருந்திடமுற்பவந்தன்னி
லறப்பினையென்செய்தேன்மற் றங்கிலேனதுநிருந்
திறத்தினையுமுரைத்தென்னைப் புரந்திடனின்செயலென்னு
குறைத்திறத்தாவியந் துரைப்ப முனியினுக்கதினான்

வாழ்விடத் துமகிழ்வதுவும் வளம்படுநிலாநுழிந் து
தாழ்விடத்திலயர்வதுவும் தருகியில்லாந் தாத்ததே
வாழ்விடத் துந்தாழ்விடத்து மகிழ்லொடயர்விலலாம
லுழிவினைபுன்பான்மையென வுரைத்திடுவருணர்ந்தோரே

சிறியதெனப்பாவங்கள் சிந்தைநிற்கொண்டிடலாமோ
பொதியாரைவிடஞ்ஞிதிதே யானுலுப்பொன்னுவிக்கு
மறியினிறைதானுமென்னு தாற்றியெய்திவினையாற்
கறைமுகிலிவிட்டம்போற் காலத்திற்குத்திடுமொன்

வேறு

இறந்தபிறப்பின்முக றிங்கனொகா ததயின்விரதமுற்பிச
சிந்தமதுநாட்டுவாதுநிற சென்னிக்கெண்ணைத்தொழியேற்றி
யுறந்தபுனல்புக்காடினையன் றோராநியந் துந் திவினைபா
னிறைந்தருதாதோர்ப் பிறப்பிற் புனியின்முடிக்கையிதே

முன்னாட்புருமாவென்ன மொதியுந்ருபணரிதின்நிதி
பொன்னார்மார்பினைப்போல வெண்ணைமுழுநிப்புனலாடி
மின்னார்மேனியழகநின்று விருபமாகமென்கிதுருகிப்
பன்னுள்வருந்தியசுழிந்தே யிடையவரையின்பாங்கடைந்தான் (உய)

அடைந்தவரையின்சாரவிடத் தழகார் கமலவாயியெய்திக்
குடைந்துபுலிக்ரோடித் தலத்தோர்கோலங்கொண்டுக
மிடைந்தருப்பைபவிரித்ததன்மேல் னிளங்கும்புதுமரசனத்திருந்தான்
குடைந்தமலர்ததென்றுழாயலங்க லுரலோன்றன்னையுணர்வன்தான்

பாவித்திருந்ததுயிலுணவிற் பற்றுமின்றியொருவிகள்
வாழ்க்கையரிவிருத்திடலு மாயோன்முன்னையெழுநிறப்புரு
சேவித்தவனென் னுளமுருகித் திறல்வெலிறைமுன்சடித்தெய்தி
நீவித்தனதுதிருக்கரத்தா னெடியோன்முன்னுயிதெய்தான் (உஉ)

எண்ணுமகரஞாயிற்றி லெதிர்முற்பிறையிலீராவில்
வண்ணத்திருக்கைவலம்புரியின் வாய்த்தபுனன்மஞ்சனமாட்டிப்
பண்ணப்படுமத்திவினையும் பகர்க்குக்கிபுருவசியின்
கண்ணுக்கினிதர்கியவடிவு மனித னுத்திருமல்ககரத்தானே (உஉ)

மாரவேளுங்காதலிக்க வடிவாதுயர்ந்த மன்னவது
மாரமாயைமைச்சொடு மவனிமுழுதுந்தவிபுர்த்தி
வீரவேற்கண்னுருவசுதன் விழையுங்காமகடற்றோத்தான்
பாரிலொன்றுமிருவினையு மெவரேகடக்கும்பான்மையரே (உஉ)

நியுமிந்தவினைநீங்க வெம்மோடிச்சைந்துக்கொண்டா
லெயுந்தினமோரைந்ததன்மேன் மாகமாதுமெதிர்ந்ததுகான்
டோயும்புனலிற்பதினொருநாட் டோயந்தாலந்தவரிவாரத்
தாயுந்திருமந்திரசலத்தா லாட்டித்துன்பமகற்றிடுவோம் (உஉ)

அலைபாருவரிமாமணிக ளனைத்துமுதவுமுறுபோலத்
தொலையாவைமைமகப்பெறு துய்க்குப்போகமிருந்தியு
நினைப்பாயளிக் குன்றுயரகற்று நினைந்தயாவுமுடலுதவு
மலையாபெழுந்தபிணியகற்று மாகமா தப்புனல்வனமே (உஉ)

ஐந்துபெரும்பாதகியற்று மவர்களைஐமகரமழி
வந்துபுனலினமுழுகினரேன் மாயும்சிறைபோலவினைமாயு
மிந்துவிளருங்காலமென நன்மைநாளுமெழுந்தோர்கும்
பந்தமறுநன்முத்திக்கு மிதுவேவரியாம்பார்க்குக்கால் (உஉ)

மிருகசிருங்கன் பிறப்புரைத்த அத்தியாயம்.

எந்தித்ததனைப்பெரிதுதலுஞ் சிந்தாமணிபொற்றேனுவைப்போற்
கந்தமலர்ப்பூக்கற்பகம்போற் கருதும்பொருளியாவையுமளிக்கு
மிந்தவிதமகாமதியதனிற் புறம்போயீர்ப்புனைந்
சந்தித்தொருநாண்பூங்கியன்பு தனையுமாந்தர்தமக்கம்மா (௨௮)

என்றுமுனிவன்மாமதி யியல்பையியம்பினஞ்சையனைத்
துன்புனைமழைத்துத் துச் சரிவென்சங்கப்புனைலாட்டிக்
கன்வெகுளிப்புவிழுகததைக் கர்மன்முகம்போற்கவ்னமைத்தி
மன்றலோதிதன்னோடும் விடுத்தாவனவனுமவனையடைந்தான் (௨௯)

மண்டுதலுக்குப்பிள்ளாமுனி வானகந்தார்துறையென்புயித்
கண்டுகலெனொழிந்தெனக் கருதியுந்தவரைக்கூடுப்
பண்டிதான்மற்றினி நுறையுட பரந்தெனணிராருடையார்
தண்டலிலலாகத்திறந் தனையடைந்தமகிழ்ந்தருந்தான் (௩௦)

விஞ்சைத்தலைவன்யுத்திர வேதமுனிவனனெதருட்டி
ஓஞ்சக்கபவாய்ப்புலிவதனை மாத்நியுரைத்தமான்மியத்ததைச்
செஞ்சொற்றெரிந்தபடித்திகிலோர்கேட்போர்கேட்கச்சுரையடைப்போ
ரஞ்சொற்குதலையரமையரோ டமர்ப்பதத்தையடைவாரே (௩௧)

விஞ்சையன்சாபத்தீர்த்த அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் ௬-க்குத் திருவிருத்தம் அள.

நா ள் க ள் வ து

மிருகசிருங்கன் பிறப்புரைத்த அத்தியாயம்.

இரவிசுலத்தினிகல்வேந்தே யின்னுமாகத்தியல்கேட்ட
பருகுமபிர்தந்தானென்னப் பகருங்கற்பமுதலுக்கத்திற்
பிரமனளித்ததிருப்புதல்கன் ஞ்ச்சென்னப்பெயர்படைத்தோன்
விரவுபுகழான்கருத்தமன்றன் மகளைவிதியென்பேட்டானே (௩)

வேட்டமடவாடிருவயிறத்தில் வேதமரபுததைத்தோங்க
வாட்டமில்லாவச்சென்னு மைந்தன்மீறந்துவளர்பிறைபோ
னாட்டிவயதோரைந்துசெல்ல நலங்கூர் தாதையுதல்வனுக்குப்
பூட்டுமார் தூல்புனைவித்து மறைமந்திரமுட்போதித்தான் (௪)

அந்தமைந்தனெஞ்ஞான்று மாசாரியரைவழிபட்டுச்
சின்னதபுனிதநிலைநிலைத் தெண்ணீர்முப்போதினுமூழ்கிப்
பந்தமானபுன்முஞ்சி கலைத்தோறண்டம்பானியஞ்
சிந்துகரகமுதற்முங்கினியமேற்றுத்திமைருந்தி (௫)

அங்கிக்கருமமுற்றியகீற்றமதார்திரிபுண்டாமணிந்து
தங்குதழற்றொற்செருப்பின்நி யானத்தேதறவளர்ந்திட்டு
பங்கமானகலைவமுதன் மெய்ப்பூச்சொழிந்துபலதறியிற்
பொங்குபுனிப்பாபியசுவைக் விருந்தாத்தொழிந்துபுலடைக்கி (௬)

ஆடிபார், ததல்பலவிளக்க லாதிபுழிந்து சயனநிசை
காடித்துய்நல்லவசரிதத னுஞ் துறந்துதாங்கத்ததை
பிடித்தொலிந்தவடிதொழுது பின்னுமவேதனித்பலவாய்த்
தேடித்தெரிந்தபடியெல்லாந் திறம்பாதியற்றுத்திதில்லான் (௭)

செல்லுங்காலமகாமதி தோறுமுன்றுதிருப்பருவம்
பல்குதரங்கக்காலேவித் தெண்ணீர்ப்படிந்து பணித்திசை
யல்லலுத்தோமெனமசிழ்வுத் றுன்னோர் தக்களடிக்கமலஞ் [ரன் (௮)
சொல்லுநெறியாற்பணிந்துவிடை கொண்டேயெழுந்துத் தணிந்துசென்

பம்புந்தமரக்கடலகட்டிற் பாய்நுகிழியவொழுதுபொன்னி
யம்பொற்றிரவடகரையி லகல்லான்மறையவுயர்த்தோங்குஞ்
செம்பொற்குமியவெல்லாஞ் செழுமபூஞ்சோலையிருள்பரப்ப
நம்புஞ்சுரும்பரிசைப்பாடு நாராயணவெற்றினையடைந்தான் (௯)

வெற்றினையலெகலியாண் தீர்த்தமென்னுமவியன்பிலிற்
பொற்பிளசைந்தமகாமதிப் புனிதநீரோர்மதியாடி
யற்பமேனுமன்னமென்ப ததலையசுந்நீமேற்கரைபோய்
வற்றிலியன்றமாதலத்தோன் புதுமாதந்தில்வைகலான் (௧௦)

உள்ளும்புறம்புந்தசாசரமு முலோகாலோகங்களுமெங்கு
மென்னுங்கலந்தவெண்ணையுமப்போல் யாவுமாயவொருபொருளைத்
தென்னுமுளத்தினீக்கமறந் தாஞ்ஞய்த்தெளிந்தந்தியானித்துவ
கொள்ளுமனத்திற்கம்பமறச்சலி யாதிருந்தான்கோதில்லான் (௧௧)

பொருந்துதியானத்தினிதருப்பப் போதார்திவிற்றெண்ணீரை
யருந்தப்புஞ் துளிலக்கினக்க ளவனைநரென்றெண்ணது
பரிந்தபுடலிற்றினவகலப் பருங்காழ்மரமென்றுடலுரிஞ்சி
நெருங்குமாருப்பாடித்திடவு முணரான்வலத்துநிலைபெற்றான் (௧௨)

விச மிருகசிருங்கன்றிறப்புரைத்த அத்தியாயம்.

இனையதவத்தாற்றிருவுள்ளத் திரக்கத்தோன்றவிளநிலவு
வனையுமவுலிப்பாஞ்சோதி வந்துமுன்னவன்மனத்தி
னினைவன்படியேவெளிப்பட்டுத் திருக்கைமலரான்முடிவிக்
தனையொவ்வாதவயிருக சிருங்காதாழாதெழுதென்குன் (கக)

வேயந்தசடிமலாதலத்தேர்ன் விரைவின்விழித்துப்பார்த்திடலும்
தேயந்தபிறையுந்திருந்திஞர் செய்யபவனச்சடைக்காடும்
பாயந்தபிணையுமமுப்படையும் பரித்தகரமுப்பலகோடி
காயந்தசுடராதவென்ன வொளிரும்வடிவுகண்டெழுந்தான் (கஉ)

பாமனடியின்விதிமுறையே பலகாற்சென்னிதாழ்ந்திழைஞ்சு
விரவுமனத்திலுவகையெனதுந் தாழ்வென்றிரண்டும்வேதிலனாய்
வாதன்வடிவைநோக்குதொறு மின்பவிழிநீர்வார்த்தொழுக
விரவிழந்தானிதிபெற்ற நென்னக்களிப்பாலேத்தெடுத்தான் (கங)
வேறு.

காரழித்த விடமுண்டிருண்ட களனேபுரங்கள் பொடியக்
கூராதியங்கை முகிலம்புகொண்ட குழகாவிகங்கு மழகா
போராடல்கொண்டு வருகாலனஞ்ச வொருகானி மித்த புகறோ
பாராலறிந்து கொள்ளாருகின்னை யமலாநின்பனடியேன். (கச)

விடவாயனந்தன் முதலாமனந்தம் விறகுந் துன்றுபணியோய்
வடவானல்வர்கள் பொதிலேமுழுண்டு வருகாளி வங்கு பெரியோய்
கண்டநாணமுடிந்த விதியாச்சிரங்கள் களியோதிதுன்று தொடையோ
யடனமேவுதந்தி யுரிபோர்வைகொண்ட வமலாநின்பனடியேன். (க)

மையார்வரிக்க னுமையார்கலங்க வரையங்குதுங்க வரையயக்
கையாலுயர்த்த நிருதன்புயங்க ணெரியக்கடிந்தகழிலோய்
செய்யாண்மணந்த நரசிங்கமான வொருசிம்புளாகவிமையோ
ரையாபுரத்தி யெனவன்டாந்த வமலாநின்பனடியேன். (கங)

செம்பாகமுற்று முமையார்கலந்த திருமேனிசெம்பொன்வரையில்
வெம்பாதசோதி மணியிந்திரநீல வரையொன்றிலென்னமிளர்வோய்
பம்பார்கலிஞ்ஞன் விடநாகராச பரியங்கசாகியுடனே
யம்போருகத்தின் முனிதேடநின்ற வமலாநின்பனடியேன். (கங)

வேதாதித்தி பலவாகங்கள் வியனாய்மொழிந்த அனையான்
பேதாதிபேத மவைதோதுகின்று பெறுபேரியந்து பெரியோய்
பூதாதியாவி யறிவாகிமுன்ற குணமாகியைந்துபுலனு
யாதாரமாதின் முடிவாயிருந்த வமலாநின்பனடியேன். (கஆ)

முகபுராணம்.

10

காறாலகசன்மலான்மடநாத முலையானைகநியடையது
தேனுடைந்து வழிகொன்றைமலை திருமார்க்குமிழையோய்
வானுதியந்தவெளிதாண்டங்கு மனமாகியந்தமனனத்
தானாதொனவுருவாகிநின்ற வமலாநின்பனடியேன். (கங)

விரிமாதவத்தார்கனல்வள்விழுற்றி விறலாடகந்தையொழியப்
பரிவோநிமாதாரிநாணமென்ற பனிகொண்டுவிதிவருவோ
யெரியாதிமேனிபொடியாடலுறி பிருதிக்கண்வேத விதியோ
டரியாதிதேவர்தலைமலைகுடி மமலாநின்பனடியேன். (உஉ)

சமராயவசந்தனெடுமைந்துவாளி தருசம்பாநியெரிய
விமையாதெந்திவழியங்கிதுவி யிகல்வென்றயோகமுதல்வா
வுமையாள்வழிவழிபாதிசெய்யு முறுதித்தவத்திதுருகா
வமையாதென்கடமுலக்குழைந்த வமலாநின்பனடியேன். (உக)

மாலாகியநியயனாகவெள்ளை மதவாணத்தினிறையாய்ப்
பாலாழிமேருமுடிசெம்பொனெடு பதியாகமுன்னுபழையோய்
வேலாடல்கொண்டுபொருதானவர்க்கும் விறல்வானவர்க்கும்விதியா
யாலாலமாகியமுதாகிநிற்கு மமலாநின்பனடியேன். (உஉ)

தேவாதிதேவ சிவஞானரூப திருமால்விரிஞ்சனறியா
மூவாமுருந்தன் மகனாகநீர் முனியாவிரித்த முதல்வா
நாவால்வழுத்த முடியாதகேண்மை நானேவழுத்தவுரியேன்
காவாயெனக்கை குவிசெய்துவேறு சமுறாதுகின்ற பொழுதே. (உக)

மிருகசிருங்கன்றிறப்புரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆத் அத்தியாயம் ச. க்குத் திருவிருத்தம் ஈய.

ஐந்தாவது.

மிருகசிருங்கன்றவஞ்செய்துமிண்ட அத்தியாயம்.

வருகமிருகசிருங்காநீ வநுந்தியைந்துந்தவத்தானும்
பிரமசரியமுறைபனைத்தும் பிறழ்தியந்துந்தகுறியினும்
பருகுமமிந்தக்கைத்திடநீ வழுத்திப்புகன்றபாடலினும்
விரிகாவிரியில்லைகதையில் விரியும்புனலாகியதானும். (க)

விருகசிருங்கன்றவஞ்செய்துமீன் அந்நியாயம்

உள்ளமென்றோர்வாங்கருவோ முனதுவெழவுமுத்தியின்மேற்
கொள்ளுஞ்சிந்தைமிகவுடைய கொடுக்கவினிதுகாலமன்றா
வெள்ளவரியாமசரி யத்தாற்பிழையாவிருடியாதம்
வள்ளநிர்வைதமகிழ்வித்தா யினிவேள்விகளானமகில்லாய் (உ)

தேவர்கடனுமுற்றுவித்துச் செல்வப்பு தல்வர்கமையின்றே
யேவானுமியற்றரிய பிசுர்க்கள்கடனுமினி தாற்றிப்
பூவினுறையும்கிரிஞ்சனுக்குப் பிருகுவென்னுப் புதல்வனாய்
மேவிபினிமேல்வருநிறப்பில் வேதாந்தத்தினியுணர்ந்தே. (ங)

மாண்டதவத்துகிதாஹஞ்சுந்திருவழிகாட்டிப்
பூண்டதவத்தோய்கீபின்னெம் புனிதக்கீழிற்புகுதியெனக்
கூண்டசுடிலும்க்கணிறைகூறப்பின்னுமுனிசுமரன்
காண்டற்கரியாமெயறுமொழி கேட்டியெனதுகட்டுரைப்பான். (ச)

தோட்டிமலர்கொணருங்குமிந்தச் சூழிக்கரையிற்றவமடியே
னிட்டியதுவுகீவெளிப்பட் டெண்ணிப்புரந்துகாத்ததுவு
காட்டிலெவருமறிவதற்கு நம்பாவிர்த்தத்தலத்தெனும்
வரட்டமறவேயுறைய வேண்டிமென்றான்வரத்துயர்ந்தோன். (நி)

முக்கணிறைவனப்பரிசே முழுதுழைவொமெனவுரைத்தான்
றக்கமறையோன்றாய்தந்தை தருபேர்வச்சனதுந்தக்
செக்கர்ப்பவனத்திருவாயன் மிருகசிருங்கனைச்செப்பப்
புக்கபரிசெய்தி யானறியப் புரமுன்றெரித்தோய்புகறியென்றான் (கா)

கோலச்சுடிலுமுதுளக்கிக் கேட்டவரதன்கூறுவான்
ஞாலத்தொருவாருனசெய்யா ஈவையிர்வதத்தினியிருக்குங்
காலத்தடைந்தவிலங்களைத்துங் கண்டேதின் மெய்யுரிஞ்சுதலார்
சிலத்தவத்தோய்பெயர்மிருகசிருங்கனைவேசெப்பினமால். (எ)

ஆதலாவிப்பெயருனக்கே யவனிமுழுதுமுனைக்கவெனக்
காதலாலேவிடைகொடுத்துக் கண்ணுந்நுடையகாமாரி
போதுவாலும்கிவன்கிரிமே லெவருந்தொழுதுபுகழ்ந்தேத்த
மாதினோடுமினிதமார்தான் மறையோன்மீண்டுக்கரடைந்தான். (அ)

ஈசனுரைத்தபெயரிவனா ரெய்துமுன்னமுலகனைதறும்
பேசமுனிவன்மனைபுகுந்து பெற்றோர் தம்பையடிவணங்கி
யாடுறவந்தானியற்றயது மரனார்வெளிப்பட்டுரைத்ததுவு
மாசிலாவிவலறம்பூண வகுத்தாடியும்வகுத்துரைத்தான். (ஆ)

மகபுராணம்.

கௌ

இனியவாய்மைதனைக்கேட்ட வின்றோருவகைபிகப்பெருகிப்
புனிதமகவேகினைப்பெறலாற் பெற்றோமுத்திப்புரமென்னக்
கனியுமுலகையோடுரைப்பக் காரோமுனிவனதுகேளா தான்.
வினையமனைத்திறன்னுளத்தில் வேண்டிம்விழைவையெடுத்துரைத்

ஈன்றுவார்த்ததாய்தந்தைக் கெவரேகைமாரியற்றியிவா
ரான்மதலைநாஅவய தளவுமுடிமைத்தொழில்புரிந்து
முன்றுபுலனத்துள்ளபொருண் முற்றுமனித்துமுறைமுறையே
பூண்டிவழிபாடியுற்றுவினு மொருநாள்வளர்த்தற்கொள்வாதே. (கக)

மன்னுதாயொடுதந்தை மயநீர்குரவரிவர்தமமைத்
துன்னிவழிபாடியுற்றியவா் தொண்டின்பணிக் கெவரேகைமாரியற்றியிவா
பன்னும்பொழுதினின்வெப்போல் பாலக்கேதுதவமுண்டாம்
பின்னையிவர்தமருளிலதேற் தவஞ்செய்தாலும்பெறிலனை. (கஉ)

பேறுமுமதுதிருவருளே யென்றுபெற்றோர் தமமகிழ்வித்
தாதுபுணையுங்கோடரத் தண்ணல்பணித்தமொழிப்படியே
நாறுமலர்ப்பூங்குழலானை மணந்தில்லறந்ததைநாத்தவிடை
பூதுகிலவுண்டவையொழியி வில்வாழ்வதனுக்கொப்புளதோ. (கங)

அன்பிற்கணவனவல்லவழி யடைபுமவனைப்பெறுமவனே
யின்பப்புலனத்தமரர்பத மெய்திவாழும்புடையான்
வன்பிற்கணவனமொழியிகழ்ந்தான். மனையாளாகின்மற்றவனே
துன்பர்க்குநினைந்து தயரம்புனியிற்றுப்பவனே. (கச)

தெண்ணீர்வாழும்புடையன் நியமகளீர்கிரென்றற்
புண்ணீரளவேயுடையனும் புகன்றமகளீர்புறியுட்
துண்ணீர்மையினீட்டருந்தனமு முலவாவலியுமுளமுகிழ்வும்
பெண்ணீர்மையினுலறப்பரித்துப் பிழைமிகவுந்தருவரால். (கரு)

ஆதலாலித்தகையொரா யறவுரீத்தேயருக்கற்பின்
மாதராகிறற்குலத்தில் வந்தாளாகிமதிவினளாய்த்
திதிலாதமகப்பேற்றிற் சென்னமுடையாடானாகி
யோதுமவாய்மைநன்மையினின் றெளிசுமுதத்தாடானாகி. (கக)

செய்யகிறத்திற்பொழிவளா யங்கத்தொன்றுஞ்சிதைக்கிலளாய்
வெய்யபிணிகளில்லாளாய் விளங்குமொழுக்கமுடையனாமாய்த்
துய்யதாய்தந்தைவழித் துகளொன்றில்லாதொடர்மினளாய்ச்
சையமரவந்திபறவை தாருவதுபேரிவாதவளாய். (கௌ)

கஅ சுவிர்த்தை காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

குறியவுருவமில்லா ளாய்க் கூந்தற்செம்மையிலுள்ள
யறவுநெடியளில்லா ளாய்க்கோயிராதவளாய்
மறுவின்மாதர்க்கெடுத்தார்க்கு மியல்பிலொன்றுமவமுல்லா
யுறையுமவளையுண்டாகிற் கோடியென்றானுத்தவத்தோன். (கஅ)

மைந்தனுரைத்தநீதிமொழி யனைத்துங்கெட்டிமகிழ்வொங்கந்
தந்தையுரைக்குமகரமதி தன்னிறநெண்ணிராடியுள்ளாய்ச்
சிந்தைதுயாய்தருமநிலை நின்றாய்கிவனுக்கடிமைபுறாய்
முந்தவுரைத்தவிதிப்படியே வறுவையுனக்குமுந்நிதிமால். (கக)

விண்ணோர்புகழுமாமதி விரும்பிப்புனலாட்டயாந்ததனாற்
கண்ணோருடவிலாயிரமாவ் கடவுள்பதநீதருதானு
மண்ணோர்புகழுநினைந்தவுடன் வந்தேயெய்தும்கில்லாப்
பெண்ணோவரிதுவிகசென்னப் பேசுத்தாழைபெரிதுவந்தான்.

மீதகநீருங்கன் தவஞ்செய்து மீண்டவத்தியாயுழற்றியு.

ஆ அத்தியாயம் இக்குத் திருவிருத்தம் ௩௩௦.

ஆ ந வ மு,

சுவிர்த்தை காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

இவ்வாறின் மாமகிழ்வொங்கி யிருக்குநாளிற்
நெவ்வார்வணங்கும் புகழ்போசன் செழும்பொன்முதா
ரொவ்வாதநீமை கடிவேத வுசத்தியன்ற
னவ்வாழ்விலவந்த சுவிர்த்தைப்பெய ரன்னமன்னுள்.

சீரார்வடிவிற நிருவொப்பவண் மாகநுங்கன்
வாரார்முலைப் பாங்கொரூழ்வர வந்துதெண்ணி
ரேரார்குடகா விரியெய்தி யினிதுடனே
யாராவமு தன்னவள்பூம்புன லாமென்றே.

வேறு.

வனமில்லாப்பதிகற்போ நிரியபுதல்வர்க்கப்பதி
யினமில்லாப்பெருஞ்செல்வ மெல்லாமென்றிதந்தரவேண்டி
யானகுடபெற்றதாயே யரங்கர்க்கியல்பாமரணங்கே
கானமலர்சேர்காவிரியே கையாற்றொழுவுவாங்கண்டாயே.

இந்தமுறையிலெய்தித்தோதி யிருமூன்றாண்டினெல்லெய்திஞ்
சந்தமுலையான்மகரமதி தன்னிற்புனலாட்டயர்காலே,
யந்தமடவான்வடிவளமை யனைத்துநோக்கியுசத்தியன்றன்
சிந்தையெண்ணியிவள்கணவ நெவனெயென்றுதிகைத்துகின்றான்.

இருந்தவேலைக்குச்சென்னு மிணையிறவத்தோனவெனய்தி
வருந்தவத்தினுசத்தியன்றன் வதனநோக்கிசுப்புதல்வி
திருந்துங்கமலைபோல்வாறென் சிவனவன்மணக்கவளித்தியெனப்
பொருந்தியவனுமளிப்பனென் விசைந்தரன்மறுகாட்புலரியின்வாய்.

பாங்கிமார்கண்முலவொடுஞ் சுவிர்த்தைபரிதியெழுமுன்னர்த்
தேங்குபுனற்காவிரிபடியச் செல்லுங்கரலத்திடைநெறியிற்
முங்குபிறைக்கோடொழுமுதத் தறுகட்பனைக்கைப்புகழ்கத்தோ
ரோங்கலுதுயிறிருவெழுப்பி யுயர்காவிடைகின்றெதிரந்ததுவே. (1)

கண்டுவெருவிக்கைநெரித்துக் கண்ணிர்வார்க்காறளரக்
கொண்டலளகம்புறந்தாழ்ச் கொடைசரியத்துகில்சோரத்
துண்டமதிபோலுதல்வியர்ப்பத் தொடருங்கரியைப்பின்பார்த்து
வண்டுமுரலுங்கானகத்து மறுகிடவாரோடினரால். (௨)

பசியபுதலர்ன்மிகமுடித் தெரியா துறையும்பாழ்க்குவ
லொசியுமிடையாரெதறியா தொருங்குவிழ்ந்துமடித்திடலும்
பொசியுங்கலுழிமால்யாணே போயம்மகளீர்தமைக்காணு
திசையுநெடுவான்மலைச்சார லகன் துகானத்தெய்தியதே. (3)

கூண்டுமகரமதித்தெண்ணிர் குடையப்போனமடமாதர்.
மீண்டுமனையிலவர்க்கானே மென்னெயென்றேயிரங்குமனம்
பூண்டதாயர்த்தையர்கள் பொள்ளென்றிண்டிப்பொன்னிகதி
யாண்டுசென்றேயறிதுமெனச் சென்றாரநெறியினடிக்கண்டார் (4)

கண்டவடியேசுவடாக் வொருசார்செல்லக்கரியினடி
விண்ணிலம்போற்சுவடுகண்டா ரமுதார்தளர்க்கார்வெய்துயிர்த்தார்.
தண்டலில்லாமற்றொருசார் செல்லவிரிந்ததளரியலார்
கொண்டகலனுங்குழற்றாருங் குழைந்தசிறுதுறிடைக்கண்டார். (5)

பின்னுமவர்கெட்டிடைச்செல்லப் பிறங்கும்பகம்புறநுதுறு
துன்னும்பாழ்க்குவைக்கண்டார் தொகைமடவார்க்கினற்றின்
மன்னியிழந்துகிடத்தல்கண்டார் மாண்டார்தோலெனமாழ்கி
மன்னியிடிவிழ்ந்திடவெருவும் விடவாளரலின்வெய்துயிர்த்தார். (6)

தாங்கியெடுந் துரால்வலையுந் தத்தங்குறங்கின்மிசைவைந்து
வீங்குநெடுமுச்சினராகி விம்மியிரங்குவெய்துயிர்த்து
வரங்கிமார்பிலெடுத்தனைத்து வதனத்தறைந்துவயிறலைத்தே
யேங்கிவிழிநீராமலைப்ப வெருவுற்றிவவாறெடுத்துணர்த்தார்.

வேறு.

அந்தோவிதியே யழகியுமோகமறி
நந்தோலிபுனைவி னுடோதுநீர்முழந்
வந்தோரிதுநான் வறுங்கவல்லிழந்தழியக்
கந்தோடிகல்வேழங் காலனய்த்தோன்றிற்றே.
என்னுமயலோ ரிரங்கியமுதேங்கி
புள்ளமுருகி ரொருகிறிதும்வாய்திறவீர்
மெள்ளவிழித்தருட்கண் பாரிர்மெலிவகற்றிர்
பள்ளவருங்கவல் வீழ்ந்துபரிசுற்றிர்.

என்றினியாங்காண்போ மெழிலார்திருமுருகமுந்
அன்றுமலர்ப்பூங்குழலுந் தொண்டைக்கனிவாயும்
வென்றிவடிவேல்விழியும் வெண்ணையும்காண்போ
பொன்றிகழுமே மனியும்பொற் பூஞ்சிலம்பும்பாதமுமே
சிற்றிவிழைத்துஞ் செழும்பூமலர்கள் கொய்தும்
பற்றிக்கழங்கெறிந்தும் பந்தறைந்துமெய்வருந்தி
யிழைப்பொழுதளவு மெம்மையுங்கண்பாராமற்
கற்றைக்கருங்குழலீர் கண்டுகிணீர்கொண்டிரோ.

பாடுங்கிரியார் பசித்தாமிகவருந்த
வாடுஞ்சிறுபூவை வாய்விட்டினிதழைப்ப
வோடும்பிணைவிழியி ரொன்றுமுனையாடல்செய்யிர்
தேடும்பறவையுமற் தேதுகிழைசெய்தனவோ.

இத்திறத்திறையுமா றெடுத்திணைந்தேங்கிச்
சித்தந்தயர்கான்று தேடியமுங்காலை
முத்தனுசத்தியனு போகத்துயர்முழங்கித்
கொத்துமலர்ப்பூங்குழலை நோக்கியிதுகறினான்.

அன்னமேல்தனை யமுதேயென்கண்மணியே
முன்னநான்செய்த தவத்தின்முழுப்பயனே
சொன்னமேதோளா மணியேயுணையிழுந்து
பின்னமேதென்னி யிருந்தேனிருந்தேனே.

கோதிலாக்குச்சமுனி நென்னலெனைக்குறுகித்
நீதிலாவச்சலுக்கே நின்னைமணஞ்சேர்த்த
வோதினான்பானு மிசைந்தேனவ்வுத்தமணிப்
போதுதாமவந்தானு னேதுபுகல்வேனே. (உ.௦)

ஞானமுனிவ விவையுரைத் துநன்மகடன்
மேனிதழுவி விழிகலுமுங்காலத்தின்
மோனவிரதன் முறைதெரிநற்குச்சன்மகன்
காளினிருந்தமுவார் முன்னங்கடிதுசென்றான். (உ.௧)

சென்றகருணைமுனி சேயிழையார் மாண்டதுவு
மொன்றுவினாஞ் சருகியமுதேங்குவதுந்
துன்றுதவநீதி யுசத்தியனார் சொற்றதுவு
நின்றுநனிகேட்டு நெடுந்தவத்தோன்குதுவான். (உ.௨)

அருந்துயரமேற்கொண் டனைவோருந்தாங்குடி
யிருந்தமுதல்வேண்டா மிறந்தாருமுய்வார்கண்
முருந்தனையதுய்முதுவன் மொய்குமுலார்மேனிதனைக்
கருந்தயிலத்தோணியிட்டுக் காத்திடுமின்கண்டிரோ. (உ.௩)

என்னவுரைத்தா வெழுந்தாங்குடகிழிந்த
பொன்னிப்புனலிற் கழுத்தளவாய்ப்போயிறங்கி
மின்னுகிரணத்தின் விளங்கும்வெயிற்கடவு
டன்னைமுருகனோக்கி நின்றேதவம்புரிந்தான். (உ.௪)

வேறு.

அன்னிலையின்க ணமர்ந்திடுபோழ்திற
கன்னியரஞ்ச வெதிர்த்திடுகைமாப்
பொன்னியில்வந்து புருந்துதவத்தோன்
முன்னரணைந்து முழங்கியதன்றோ. (உ.௫)

வேழமடர்ந்து வெகுண்டமைகண்டு
மாழுறுநெஞ்ச னறிந்தறியான்போ
வாழிவாழநவ முற்றிவ்வின்றி
வேழயர்வேழ மெடுத்ததுகையால். (உ.௬)

கையிலெடுத்த கட்டாக்களியாளை
மையறுமாதவனைப் பிடர்வைப்பப்
பையலிருந்தருள் பாவயிலாதான்
வெய்யகரிக்கருள் செய்யகிணைந்தான். (உ.௭)

உஉ சுவர்த்தை காதையுணர்த்த அத்தியாயம்.

வாலியமாக மதிப்புனலாட்டி
நாலிருநாளையி னற்பலன்முற்றுஞ்
சாலமதக்களி நேதனிகொள்கென்
ரோலநும்புன லோடுகொடுத்தான்.

மத்தகமீதினில் வன்புனல்வார்த்தே
வித்தகனங்கையின் மெய்யினைநீவக்
கத்துருமுக்குல் விட்டுயர்கைம்மா
மூத்தெயிறான் றி முடிந்ததையன்றே.

வெஞ்சினவேழம் விளிந்துருமாறு
வஞ்சியர்கூழ்வர ளானவனாகித்
தஞ்சமெனூந்தவ தாபதகெனென்
றஞ்சவிசெய்தங் கறைந்திடமின்றே.

வேறு.

நீதியோங்கு டிடநகரிடைச்
சாதியானவணிகர்தரத்துளோன்
காதுவேள்விச்சிவ குத்தன்காதலன்
கோதிலாத்தன்ம குத்தனென்பேனாயா.
வேள்விசெய்தனன் வேதங்களைத்தினே
னாருமந்தனர் தானங்கண்ல்கினேன்
காளேகுழிநா காத்தினிதோம்பினேன்
வாலோநாவுபுனல் வயனல்கினேன்.

வணிகர் தங்குல வண்மைக்கிசைந்திட
வணிபசும்பொ னவிரொளிமாமணிப்
பணிகள்வெண்டுதி லாதியபல்பொருள்
கணிதமின்றிக் கடிதுகொண்டிட்டினேன்.

சுதலாது மலையிலியின்றவுஞ்
சித்திரீக்கடற் தீவகத்துள்ளவு
மோதுங்காட்டகத் துற்றவுநாட்டக
மீதிப்பட்ட வியன்பொருளியாவையும்.

மற்றுமின்னன வெண்ணுவான்பொருண்
முற்றுமீட்டிமுயன்றிடு காலத்திற்
குற்றமின்றிக் குலந்தழைத்தோங்கிடப்
பெற்றனனொரு செம்மலைப்பேதையேன்.

16
ம. க. பு. ர. ண. ம.

உரு

போதமுற்ற புதல்வற்பெறுகென
வூதியத்தியா னோம்புவெறுக்கையிற்
பாதிரல்கினேன் மற்றவப்பாதியால்
வேதியர்க்கெலாம் வேண்டுவல்கினேன்.

(ருசு)

சுக்கரக்கைத் தலைவற்குந்தண்ணிலாச்
செக்கர்வேணியஞ் செல்வர்க்குந் தேவர்க்கு
மொக்கவாலய மூரினியற்றினேன்
மக்கணீர்துகர் வானிகடொட்டினேன்.

(ரு௭)

முப்பழங்கண் மூதற்பலல்கிடு
மொப்பறுந்தடஞ் சோலையுண்டாக்கினேன்
கொப்பிருந்துணர்ப் பூமலர்க்கொல்லிக
ளொப்பவேயிவை யொன்றலவோம்பினேன்.

(ரு௮)

யாதையாதை யெடுத்தின் நியம்புகென்
பேதையேனதன் பின்பட்டபிழைய
மாதாபாகனு மாலும்விரிஞ்சலு
மோதுமூழை விலக்கற்குரியரோ.

(ரு௯)

ஆயகாலையி னுத்தசடையினன்
மேயபூதியன் வேத்திரக்கையினன்
மாயசித்த ருருக்கொடுதோன்றியோர்
மாயவேடததன் வந்தெனைநண்ணினான்.

(சு0)

கண்டபோதென் கருத்தவன்பாற்செலத்
தொண்டசெய்தலுந் தோமறுவிஞ்சைபோய்
விண்டுகாட்டினன் மெய்யெனவுன்னியே
பண்டையுள்ள பசும்பொனைத்துமே.

(சுக)

வாதிதன்கை யளித்தனன்மற்றவ
னாதுலான்போ னுதுபொருள்வஞ்சித்துப்
போதன்மேயினன் போதலும்பொள்ளென
வேதனைப்பட்டு வெந் துயர்முழ்கினேன்.

(சுஉ)

மனைவிசண்டத் து மங்கலநாண்முத
வினியவான்பொரு ளியாவுமிழத்தலாற்
புணையவுந் துகி ளின் நியமமுமபுண்
டினைபுங்காலையின் மூப்புவந்தெய்திற்றால்.

(சு௩)

உசு மிருகசிருங்கன் யமனைவணங்கிய அத்தியாயம்.

ஈன்றமைந்தனு மின்பக்கணிகைய
ரான்றமாயக் கலவியவாவினா
றோன்றுசெம்பொ னடங்கலுந்தோற்றுவர்
தென்றுகாய விரும்பதிரீங்கினான்.

(சச)

மாகமாதம் வருதலுரீர்த் துறை
யேகியிரைந்து நாளினிதிடினே
னாகமுப்பிற பிணியிலமுந்தலாற்
சோகமாகரீர் தோய்வதொழிந்திட்டேன்.

(சசு)

முன்புசெய்த முழுத்தருமங்களிற்
பின்புசெய்தவிம் மாகத்தினபேறன்றி
வன்பிலென்கினை யோர்கண்மனைதொறு
மன்புவிற்றுண் டகல்வயிராற்றினேன்.

(சசு)

வேறுமோர்மனை யெய்திவிடாவுறச்
சோறுதுய்த்துத் துறந்துயிரீங்கினேன்
கூறுமாகத்தின் கோட்டினிற்பொன்னகர்
மாறுறாதோர் மனுப்பகல்வைகினேன்.

(சசு)

விண்ணவர்க்குள் வியப்புறக்கற்பகத்
தண்ணிமுற்கீழ மாய்ப்பயர்தம்மொடு
மெண்ணிலாவின்ப முண்டொழிந்திறற்பின்
மண்ணின்மேலிந்த மால்கரியாயினேன்.

(சசு)

நின்னருட்கொடு நீப்பரும்வாரணம்
தன்னுருக்கரந் தும்பரிற்சார்ந்துமே.
வின்னும்வாழ்வ நெழுவனென்றேகினான்
சொன்னாக மதியைத்தடுத்தோர்.

(சசு)

செம்பொனாட்டினத் தேவனகன்றபின்
பம்புரீரிற் பரமமுனியிழந்
தும்பர்நோக்கு முகத்தினேனாகையா
விம்பொய்த நமன்றையேத்தினான்.

(சு௦)

கவிந்தை காதையுரைந் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

அ அத்தியாயம் ௧-க்குத் திருவிருத்தம் ௮௮௦.

ரமாவது,

33

மிருகசிருங்கன் யமனைவணங்கிய அத்தியாயம்.

யினமனைபுகழ்த்தரும தேவேமிருத்தேயந்தகனெ
ய்திதருமவச்சுதனே யழியாக்காலனாவனே

புதமொறுக்கும்புராதனனே புறத் துமகத் துந்தோத்திரனே
சோதிநிலென்பவனே பரமேட்டிப்பேர்த்தொல்லெனே. (ச)

சொல்லுந்திறல்சேரிருணிகராய்த் துலங்குவதனச்சித்திரனே
மல்லார்தோட்சித்திரகுத்தா வரனையுன்னைத்தொழுகின்றேன்
புல்லாரிடத்திலதிகோர் வருவாய்ப்புணர்ந்நுபுனிதமுள்
நல்லாரிடத்துவிழிக்வினதாய்நண்ணியருளுகம்பரனே. (உ)

வேறு.

பிறைவெள்ளெயிறும் பெருத்தகன்ற
பேழ்வாய்முக்கும்பெருவயிறும்
பொறியும்முழுவும் புகைக்கொழுந்து
பொங்குவிழியும் புருவமுறி
நெறியும்வடவைச் சிகைபோல
கிமிருங்குஞ்சித் திருமுடியும்
வறியகடல்போ லுள்ளென்கித்
கிடந்தவயிறும் வரைமார்பும். (ங)

நீலவரைபோ லறக்கருதி
நீண்டவுருவு நிலங்கொள்ளுங்
காலவுத்திழு முக்கமெனக்
கதித்தமொழியு மாவிறந்த
தாலமனைய நெடுங்கரமுஞ்
சாத்துமிரத்த மாலிகையு
மாலகாலமெ லுந்தகைத்தா
யமுன்றேற்றத் தரவுயிர்ப்பும். (சு)

கண்டைதமரித் தசைகழுத்துள்
கவைத்தடிவுக் கரியநெடு
துண்டமதிபோற் படர்மருப்புஞ்
சோரியொழுக்குஞ் சுழற்கண்னுய்

௨௬ மிருகசிருங்கன் யமனைவணங்கிய அத்தியாயம்.

விண்டவசனி யுறழ்களைப்பு
மிடையுமேதிக் கருவரையிற்
கொண்டல்படிந்த தென்னிருக்குங்
கோலமுடைய கோட்பாடும்.
எரியுந்தாரை நாராச
மிலையார்யில்வே விருப்புலக்கை
முரியாத் தண்ட நெடுஞ்சூல
முதுகுபாசாக் குசந்தாங்கிப்
பிரியாக்காங்க றிருநான்கும்
பெற்றபெம்மான் புரமெரித்த
வரியார்கிலையோனயனெடுமான்
மகிழும்பெரியோய் வணங்கினேன்.

(௬)

உலகையொறுக்குமடன்மிருத்து மொழிக்குங்காலனுடனிருப்பக்
குலவுபிணிகளுருக்கொண்டு குறித்தவேவற்பணிகேட்ப
வினாமாரிமாமாரி முதலோர்சேவித்திறைஞ்சிதிற்ப
கிலவுகொழிக்கும்படைதாங்கி நிற்குஞ்சமனென்தொழுகின்றேன். (௭)
நெடியகோலநின்மூசுத் தடியைநிமிர்வெடுத்தோங்கிக்
கொடியதீயபாதகனாக் கொடுபோதெம்முன்னெனவுரப்பி
யிடியின்முழங்கிப்பற்கறித்திட் டிருந்தோர்நடுங்கவெழுக்கோப
முடையசமனேதருமத்தி னுருவேகின்னைத்தொழுகின்றேன். (௮)

வேறு.

செந்தாமரைபோலுந்திரு முகமுங்கனிவாயுஞ்
சந்தார்வமார்புமரு டங்குந் துணைவிழியு
நந்தாவொளிகுமுஞ்சிறு நகைவெண்முகநிலவுங்
கந்தாரிருபுயமேலொளிர் கதிர்மாமணிவளையும்
வால்வெண்கி லலா னுலொடு வளையுந்கிருவளையுங்
கால்கொண்டொளிர் மணிநூபுர வயினின்றொளிர்கழலும்
பால்விண்டெழு முழுவெண்குடை மேனின்றொளிர்பரவும்
வேலொன்றிடு விழியாரைச வெண்சாமரைநிலையும்.
செம்பொற்றிரி யெனவேயவீர் திருமேனியுமுடையோய்
வெம்புங்கிர ணத்தாதிபன் விழையுந் திருமகவே
பம்புந்தம ரச்சாகர முடிதென் னிசைபடரு
மம்பொற்சிக ரக்கோபுர மணிமாநகரசே.

(௧௧)

தருமத்தினதளவுஞ்செறி தருநீனியைளவுங்
கருமத்துளபகுதித்திற னிருமித்திகெணிகப்
பெருமைத்தகுதியேழுள பெரியோர்புடைதழுவ
வரிமுற்றியதவிசிற்பொலி யமலாகினதடியேன்.

(௧௨)

ஆறாநெனவுளநாண்முத லுயர்மாதவமுயலும்
பெருமாதவர்வருபோன மகிழ்வோடொதிர்போ
யிருமாதவமுடையோன வெழிலாசனமுதலிப்
பரிவோடினானாயேபுகல் பணியோயுனதடியேன்.
நடுவாசரணம்பாசர ணமனேசரணரகத்
திடுவாசரணல்லார்தமை யிமையோருலகிடையே
விடுவாசரணமலாசரண வெந்தீவினையொழியச்
சுடுவாசரணென்றேமுனி புவிவீழ்ந்தடிதொழுதான்.

(௧௩)

(௧௪)

வேறு.

அந்தவேலையி லன்னவன்முன்னமே
விந்தைசேர்கிரு மேனியியப்பினன்
சந்தர்ப்புயன் னாய்மலர்மாழையன்
கந்தரஞ்சேர் கதிர்மணிப்பூணிணன்.
வெண்ணிலாநகை விட்டுவிளங்கிடத்
ண்ணிலாவிற் றழைக்குமுகத்தின
னுண்ணிலாத வுலகையுளத்தினன்
கண்ணிலா வருட்பொழிகாட்சியான்.
நால்வகைப்பெருந் தானைநடுவனே
பால்வளத்திற் பழுத்தசொல்வாய்ச்சியர்
கோல்பிடித்தெறி சாமனாக்கட்டத் துணை
மேல்விரித்தவிது வெண்குடையினான்.

(௧௫)

(௧௬)

(௧௭)

கண்டிசாமுக மேழ்கடல்வவப்பெலாந்
தண்டவின்றித் தீனிக்கோனடாத்திய
மண்டலாதிபர் சூழ்வரமானிக்கக்
குண்டல்த்தென் றிசைக்கோன்குறுகினான்.
வீழ்ந்தமாதவன் மென்கையைத்தன்கையாற்
முழந்தபற்றி யெடுத்தீத்தழிஇக்கொளா
வாழ்ந்தவேதிய வியெமையனிநுற்
சூழ்ந் துபோற்றுந் துதியின்மகிழ்ந்துளோ.

(௧௮)

(௧௯)

உது மிருகசிருங்கன் யமனைவணங்கிய அத்தியாயம்

வேட்டையாவையு மீருவும்வேண்டெனக்
சேட்டமாழனி கீழ்க்கணற்றிடை
வாட்டமெய்தி மடிந்தமடந்தையர்க்
கீட்டுமாருயி ரீகெனவேத்தினான்.

அன்னநல்வர மந்தநைநல்வினே
மென்னவோதி யெதிரின்னறதாநாப்
பொன்னின்வாழைப் பொழிவினம்முந்வைகுங்
கன்னிமாகாக் கொணர்கெனக்கற்பித்தான்.

சொல்லுமாற்றத் தலைக்கொடு தூதுவர்
வல்லையகியம் மாதாதமைக்கொடு
நல்லநீதி நடுவன்முன்காட்டலு
மொல்லுமாதரை நோக்கி யுரைசெய்வான்

காணலாவுடல் தொண்டுதுங்காயத்தின்
மாணிழைத்திரு மங்கையாபோயப்புக
வேணுமென்று விடுத்தனனக்கணம்
பூணுலாமுலை யாருடல்போய்ப்புககார்

பிறங்குமைக்கண் விழித்துப்புடைபெயர்க்
அறங்கினாவிழித் தென்னவுடனெழா
வறங்கொள்கின்றைய ரன்னையர்வெந்துய
பிறங்கெருந்த மினி துவந்தாரேரே.

ஒங்குமுள்ளத் துவகையிற்புல்லியே
யீங்குவைருவ தென்கொனம்பில்வையின்
பூங்குழற்றிருப் பூவையர் வம்மினென்
றுங்குடன்கொண்டவர்மையெய்கினார்.

செய்திடங்கையர் வைகலாயித்தலை
வைதிகத்தொழின் மாதவமென்வயிற்
செய்தவித்துதி செப்பிவழுந் தூவார்
வைதவத்தி னினாயத்தைக்காண்டிடார்.

அன்றியுங்கே ளவயிருத்தாலவர்
பொன்றல்செய்யார் பொருந் துசெய்வாபொடு
சென்றபிற்பக்கத் திரேழ்தினமெதிர்த்
தொன்றுதாலம் புனிதமுடையதால்.

மாதபுராணம்.

உரு

அந்தவேலை யரும்புனவாடியே
சிந்தையெண்ணித் திலதற்பணஞ்செய்வா
ரிந்தவையத்து வேட்டவையாவையு
நந்திடாது பெறுவர்கவையிலாய்.

(உஅ)

அன்பினுணைக் கீதுனாயாடினே
மென்பதோதி யெழிவியன்மின்னெனத்
தென்புலாதிபன் செணித்தரத்தலு
மின்பமுற்ற முனிவனுமேகினான்.

(உஆ)

தருமராசனும் வந்துவரந்தரத்
கரியநந்துதி யாந்துமுணர்வினோர்
வருமிருந்து வசத்திலகப்படா
திருமையின்பமு மெய்திடவாழ்வரால்.

(உஆ)

மிருகசிருங்கன் யமனைவணங்கிய அத்தியாயம் நிறிந்தது.

கீழ் அத்தியாயம் எ-க்கு திருவிருத்தம் உ-ஊ.

எட்டாவது.

தருமசாரமுரைத்த அத்தியாயம்.

மனையிலவையினிதிருந்த மங்கைகளிந்தைமாளில்லா
வினையவொழுக்கமுறுகமலை விமலைசரணாகல்வனாயுந்
தனைபொவ்வாததாயரொடுந் தந்தையோருமுக்கோக்கிக்
கணவண்டறையுங்கருங்குழலீர் சுண்டபுனைமகழனுமென்றார். (க)

வரிக்கண்மடவார லுகேட்டு மகிழ்ந்துகண்டபடியுனாப்பார்
தெரிக்குமகரமதிநன்னிற் றெண்ணீர்படிந்திந்தத்தனான்
மரித்தவள வில்லமபுரத்தை மருவித்தகல்வினமடைந்து
பரித்தகிருமைத்திரத்தினரும் புருந்தக்கைமபார்த்திருந்தோம். (உ)

ஒருநால்வகையதோற்றத்தி னுயிரிதங்குப்பந்தடைந்தனவும்
பெருகுதிமாய்கிளிந்தனவு முநலாய்தோன் தப்பிற்றந்தவெலாம்
பரிதிமுரன் றிருப்பதிறிற் பரித்தென்னிடவுமிடமின்றி
யரிபுகரிமுன்னெ றும்புதடை யனத்தயோனிநெருங்குமால். (ஈ)

அடைந்தயோனியத்தனைக்கு மரிதாய்ப்பகருமைம்பூத
மிடைத்தகடர்தனிரவுபகல் காலைமாயிடுதரும
முடைந்தமனமோடுதையமுத விரவிறுவுரைப்பவெனங்
கடைந்தவேந்தித்திரகுத்தன் றந்தலோ ரத்தைக்கணித்திரிவார். (ச)

கக. தருமசாரமுனாத்த அத்தியாயம்.

யாவனோனுமெக்கரும பியற்றினுயிற்றத்தொழிந்தாற்
காவனெவன்முதலான யடைவென்னுங்கற்பித்தான்
மேவுமுலவாவுலகத்தும் விரிந்தயொனியெனுகிறமாஞ்
சிவகோடியத்தையு மொருங்கேகூடிச்செறிந்திமால்.

(16)

புனிதமாகமதியதனிற் புதுரோடன்முதலாக
வினியினியன்றதருமங்க வியற்றினோரல்வழிக்கெல்வார்
பனிதீர்புலிக்காலத்தின் முழுக்சிவனைப்பாவித்து
நனிதீங்கனியேகியர்க்கனித்தோர் நவைதீர்கெறிபோய்நன்னுவரால்

நதியவிலந்தப்பழமதனை நயந்நாமறையோர் தமக்கனித்தோர்
நெறியிற்றுன்புறவாது நிமிடத்தியமபதியடைவார்
வறியர்க்கனிதாய்கெட்டி லையின் வாழைக்கனிபையறித்தோர்கள்
செறியச்சமனார்செல்லுழியிற் சிற்துணுண்டெசெல்லுவரால்.

(17)

காரெட்டானல்லெனவர் கனிகுச்சிந்தையினராக
வாரெட்டாதவனமுலையார் மருவந்நார்பதியடைவார்
தாரெட்டாதபெருநெல்லிக் கனியைத்துகளற்றவர்க்கனித்தோர்
பாரெட்டானெயொளிபரப்பும் பரிதியொளிபெற்றய்துவரால்

(18)

இத்தோற்கழற்பாதுகைமறையோர்க் கீர்த்தோர் தாவுயிவுளிமிசைப்
படுத்தோற்கலணையிசையிருந்து பரிதிமகனாலயமடைவார்
கடுகெங்கதருமழைத்துளியுந் துன்றக்குடைபுகுசர்க்கனித்தோர்
விடுதென்னெரிமஞ்சனரீழ லிட்டெச்செல்லெனரைந்துசெல்வார்.

(19)

தூசமகிழ்ந்துதானயிடுந் தாயோர்பிதாம்பரமசைத்து
வாசங்கமழும்பெழில்வழியாய் வைவச்சுதமாநகரடைவார்
ஆசில்லாதசினையெடு தண்மெளிப்பாரவீரோடிக்
காசசோந்தபொற்றேரி லேந்நவழிபோய்க்கடந்திவார்.

(20)

உறையுந்தவிசாசனங்கட்டி அவ்நுகொடுத்தோரிருந்திருந்து
நிறையும்வருத்தமறவெளிதிற் செல்வந்நமனார்நெய்ப்பதிக்ரு
நறைவிண்டொழுநுந்தவனம் வைப்போர்நாட்பூவிமானத்துக்
குறைவொன்றின் நிமறவிபதிக் கெய்தும்வழியைக்குறாகுவரால்.

(21)

மரங்கனியாயுமாமரங்கள் வைத்தோர்குளிர்த்தமாரீழ
விரங்கியனிகளிசைபாட வியமன்பதிபோய்யந்திவார்
புரங்கனெவப்பதிகருறை பொதுமன்றியற்றும்பொற்பின்க
ளரங்குசுழலாவரியத்தி லேறிவழியிலமந்திவார்.

(22)

கடவுட்டேவராலயங்கள் கண்டோர்வழியிற்செய்தொரு
மடரிட்டிழைத்தமணிமாட மமர்ந்நாமனாலயமடைவார்
சுடர்விட்டொனிருமங்கியொடுமீன்றோர்நூலார்நவழித்தொழுவிவார்
பட்டொத்திசையுமனத்தின்முத்திப் படருமலிமானத்திடைசெல்வார்.

தீபந்தனைச்சினகரத்துக் கியற்றினோரென்புசைமுழுகுது
சோபையொளியெயிர்க்கனித்துத் துளங்காமறவிபதியடைவார்
நாபமதுதிப்பாலடி நவந்தேதர்க்கனித்தோர்நனிச்செங்கொற்
பூபொனவேவேட்டவெல்லந் தியத்துத்தருமபுரியடைவார்.

(23)

யுன்னநாரீரினிதனித்த வறத்தினுளவாயினர்க்கெறிவ
தின்னதென்னச்சொலத்தருமோ விளையுஞ்சே துளிடையாகச்
சொன்னதேயமுழுதுமெலாந் சுருகிமறையோர் தமக்கீர்த்தோர்
மன்னுபேரகத்தென்மடங்கு மருவிநமனார்வழிக்கொள்வார்.

(24)

செம்பொன்வெள்ளிநவமணிச டுருந்தமறையோர் தமக்கீர்த்தோர்
பைம்பொன்னெலிசேர்மணித்திண்டெரோ திசமனார் பதிசெல்வார்
வெம்புபினியால்வருந்திவனா விரும்பியழைத்துயருந்தனிப்போ
ரும்பருவகத்தவொளன்ப பிணிநீங்குடலத்தொடுசெல்வார்.

(25)

தீயாதென் துஞ்செந்நெல்லனஞ் சிறந்தழனிநனையளித்தோர்
வாயால்வழுத்தற்கரியவளன் மருவிநமனார் பதியடைவார்
தோயாவிளங்குவெள்ளிலேநீ மடைக்காயுதவந்நுகளற்றோ
ரோயாதிசைந்தருமகவாசங் கமழவுயர்தேர்மிசைச்செல்வார்.

(26)

உருக்குறதுநெய்ப்புசனிக்கா யுதுதன்மெலாடகம்பயது
பெருக்கும்பளசக்கனித்தென்காய் பிறங்குகளன்றபாருமது
மருக்கொள்கந்தம்பலமுல மாகமதியில்வழிவழிஞர்
வெருக்கொண்மறவியாலயத்தில் வெருவா துவந்துவழிச்செல்வார்.

(27)

வேறு.

இத்தகையநற்கரும மீந்தவர்கடாமுஞ்
சுத்தமுதுமாகமதி தோய்த்தவர்கடாமுஞ்
சத்திரசிழ்ந்தவழை யுந்தருமன்முதா
ரத்தனையும்வெற்றிடயி லாதமர்வரம்மா.

(28)

நல்லதருமத்தினளை யற்றவர்களுற்றார்
செல்லுமுனெழுந்தெதிர் நடந்திரவிசெம்மல்
வல்லபுனிதத்தவர்கள் வம்மினெனலாழ்த்திப்
புல்லியினியாமொழி யும்புகறல்செய்தே.

(29)

விண்ணுவுலகிற்சிலர் விளங்குகுநீமன் னுந்
துண்டமதிவேணியுல கிற்சிலர் துளங்கும்
புண்டரிகவேதனுல கிற்சிலர்பொருந்தா
ரண்டருலகிற்சில ரமர்ந்தினிதுபெல்வார்.

அன்னவர்களுசெய்தரு மத்தளவறிந்தே
யின்னவர்களின்னபந மெய்கிந்திரென்ன
மன்னுபவளத்தையகர் வாய்மலர்நிறந்தே
பன்னிரிவன்கதி பணிச்சுவவர்போவார்.

ஒதுவிரயாகையினிள் மாகமதிபுந்தே
மோதுபுனன்முழங்கிய முழுத்தகையையோனா
வேதமுறைகூறிய விரிஞ்சனுலகத்தே
பேர்திரெனமற்றவன் விடுப்பவவர்போவார்.

சுத்தமுதுமாகமதி தோறுமினிதேகிப்
பத்தியொடுகாவிரி படிந்திடுபலத்தா
லத்தலையிலெய்திய மடங்கலுமறிந் து
மித்தலையிலெய்தின மியம்பலெனீதாமோ.

வெவ்வழிமுனிர் துதவ நின் துவினோநீங்கித்
திவ்வையிமாளமொடு சேர்ந்தவர்கடம்மை
யிவ்வடைகணித்தினி தியம்புமவர் தாமே
பவ்வமுறு துண்கணல் சுணித்தனர் பருப்பார்.

புண்ணியமியற்றினர்க டம்மியல்புகன்றே
மெண்ணிரிபதின்கை யியற்றினர்களுய்து
கண்ணருடுறிக்கொடு மையுநரஞ்சாரப்
பண்ணியிடுதண்டமும் வியந் துபகர்வாமே.

தருமசாரமுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

அ அத்தியாயம் அ-க்குத் திருவிருத்தம் ௨௩௭.

ஒன்பதாவது,

நாகசாரமுரைத்த அத்தியாயம்.

பாவியர்களுய்துகிற பான்மையதுகூறு
லாவிதளர்வுற்றுட லறப்பதறுமந்தோ
நீவிரவைவிட்டினிது கேண்மினெனநீலக்
காவிநிகர்கண்ணியர்கள் கட்டுவொசெய்கின்றார்.

(௧)

வேறு.

வானமோங்கு மரமியம்பவைய
தானமோங்கிய வீதிச்சமனகர்க்
கூனமில்வழித் தெகத்தனத்தியோசனை
யானவெண்பத்தா ருயிரமென்பவே.

(௨)

நல்லவர்க்குனித் தாகுபுநன்னெறி
யல்லவர்க்கதி தூரமதாகியுஞ்
செல்லும்பாதகர் துன்பத்தைச்சோந்திநிங்
கல்லதர்த்திந மியாவர்கழுதுவார்.

(௩)

வைக்குங்காணின் மறுபுறம்பாழந்திடப்
பைக்கொடும்பணிப் பல்லினஞ்சுள்ளெனத்
தைக்குமுள்ளு முனைக்கலனுஞ்சுல்லியுஞ்
சுக்கம்பாறையுந் துன்னியதோரிடம்.

(௪)

காரிருப்புச் சலாகையிற்கம்பியிற்
சாருந்தாளறத் தைக்குந்தருப்பையு
மீரச்சேறு மிடுமுனைச்சுலமுஞ்
சுரைமுள்ளுந் துவவ்நியதோரிடம்.

(௫)

ஏறினார்தா னிழுக்கிவிழுந்திடு
முறுதேன்வரை புச்சியினேற்றமுஞ்
சேறிருட்கட் செறியும்பிலங்களு
மாறுவிட்பு மலிவனவோரிடம்.

(௬)

முள்ளினார்த பிழமுமுடிக்கரு
முள்ளங்காலுற ஆன்றிடியொட்டியும்
வெள்ளிக்கோவில் விளங்குடைமுட்களும்
பள்ளந்தாழ்வும் பரந்ததோர்பாலெலாம்.

(௭)

அதுக்குமேலே மடர்முட்செடிகளும்
வறுத்துக்கொட்டிய வார்மணற்குன்றமுங்
கறுக்கக்காய்ந்த கரியகற்பாறையு
மொறுக்கும்பாம்பு நெருங்கியதோரிடம்.

காயங்காட்டிற் கன்னவலைந்தெழுந்
தீயுமாவ செஞ்சுதுணுந்தீவிழிப்
பெயுமட்டையுங் கொட்டெம்பெரியதே
ஈயுமாக விருப்பதங்கோரிடம்.

செங்கட்டையுஞ் செந்நாய்க்கணங்களுந்
அங்கமாமத யானைந்தொகுதியுங்
கங்கமும்புலி யுங்கடமான்களு
மெங்குமாக விருப்பதங்கோரிடம்.

கொன்றுதின்னு மரக்கர்தங்குட்டமு
மென்றுதின்ன விரையுங்கரடியும்
பன்றியுறடல் போழந்திடப்பாய்மருப்
பொன்றுசெவு முடற்றுமோர்பாலெலாம்.

கோரவேட விடாகிளிக்கட்டமும்
பாரிடங்களுந் பற்றுவிஞ்சாபமு
முருமாமலைப் பார்த்தருமுன்றினச்
சேருமட்டையுஞ் சேருவகில்டம்.

கொட்டெந்தேனும் பணிபொழிகுநிருஞ்
சுட்டரீருஞ் சுழன்றெழுஞ்ஹையும்
வெட்டுமின்னும் வெடிக்குமசனியுந்
அட்டமாக்களுந் துன்றுமோர்பாலெலாம்.

சண்டலாயுவுந் தாக்குகன்மாளியு
மண்டிகளளிநு னும்மண்மழைகளும்
பண்டைநோயின் பகுதியும்பாய்புணல்
கொண்டவாறுங் குழுமியதோரிடம்.

வெம்பிவீழ்வெயிற் கற்றையின்வெப்பமுஞ்
செம்பருக்கிற் நெறுகனற்செம்மணு
மம்புபேர்ஹைக்கு மான்கெரிஞ்சிடும்
பம்பியெங்கும் பரந்திடெமோரிடம்.

இன்னதிய வழியிலிடர்பிகத
துன்னம்பாதகர் யாருந் துணையன்றிச்
சொன்னயாவு மிருந்துதுயர்செய
மன்னுமின்னன் மலிந்தழுதேங்குமால்.

(க௬)

கரியமேனியர் காரழற்கண்ணினர்
பரியதண்டினர் பற்பலவாயின
ரெரியுநெஞ்சின ரெண்ணருந்தன்மையர்
வரிகழற்கான் மறவிதனாதுவர்.

(க௭)

தில்லுநிலென வந்துநெருக்கியே
வெல்லுமாயுத மாழிவிசியவார்
சலையமபுபுண் டொறுந்தானைவாய்
வல்லையுப்புக் கரைத்திலவார்ப்பரால்.

(க௮)

அழுதுமாழ்குஞ் சிலரையடந்திடா
முழுதுமாழ்பும் புயமுமுரிந்திடப்
பழுதிலாதவர் பாத்ததிலார்த்துடல்
புழுத்யாட விழுத்தனப்போகுவார்.

(க௯)

ஆர்வமுற்றி யறங்கருதாச்சிலர்
பாரினிற்கிடத் தல்லற்படப்படக்
காரிருப்புக் கருமுனைச்சங்கிலி
மார்பிற்கோர்த்து வலிந்துக்கொண்டேகுவார்.

(௨௦)

செந்துந்தீயவர் தம்பிற்சிலவரைப்
பற்றிச்செந்தழற் பாதையின்முட்பல
அற்றப்போட்டதில் வீழ்த்தெறிநூண்டிலை
நெற்றிகோர்த்து நெடிதுகொண்டேகுவார்.

(௨௧)

நெசமற்ற சிலரைநெருக்கியே
பாசமிட்டுப் பிணித்துப்பருங்கதை
விசியென்பற மோதவெரிநூலார்
புசவிட்டார் நக்கொடுபேருவார்.

(௨௨)

வெய்யதீவினை வெந்தொழிலாளரைக்
கையிலேழுநோகடித் கயிற்றினு
னையவேபிணித் தீர்த்திடநாவுலர்
கையகோவென் றரற்றக்கொண்டேகுவார்.

(௨௩)

வாக்நிறீமை யுரைத்திடுமவ்வொந்
காக்நிறுண்டிவிட் மர்த்திடகண்ணாவார்
காக்நெய்யுண்ணக் கருவியினுந்நிலை
ராக்நைமுற்று மரிந்துகொண்டேருவார்.

அநிலைதியல் பல்லவைசெய்திடுந்
சிறியநம்பைச் சிலதைக்கயிற்றிலாண்
குறியுமண்டமுங் கட்டுறக்கட்டியே
பெரிவெரந்துவ ரீர்த்துக்கொண்டேருவார்.

தெரிந்தபாதகம் தம்பிற்திலவறை
வரிந்துகட்டிக் கடிபாலைத் தம்வாயினும்
விரிந்தவொட்டின் மீனைநிலாண்டிவிட்
டரிந்துகாய மழியக்கொண்டேருவார்.

ஆயந்தபாதகம் நிற்கிலாஞ்சுவை
காயந்தபாதகம் கண்ணவயிற்றகந்
நீர்துமேரிக் கெழுத்தலுமாங்கவ
ரோயந்துவாய்விட் மூறக்கொண்டேருவார்.

ஓதுபாதகம் நிற்கிலாஞ்சுவை
மோதியங்குசத் தாலவர்க்குநிலை
காதினாடுக் கடைக்கருத்தினின்ப
பேதுவெய்தடித் தீர்த்துப்பெயர்குவார்.

கணங்கென்பாதகம் நிற்கின் காயத்தி
னினாதெய்திட்ட தெய்தேவாலொழுநெ
வணங்குமீர்வானின் வாயிலிந்தரிந்
துணங்கிமாழிக் வுஅந்துக்கொண்டேருவார்.

துட்டரானவ நிற்கென்கிளாக்நிலை
கட்டுபாதத்தி ரத்தங்களுகானிட
வெட்டுவாரயில் வாங்கொழிவெல்லொடு
முட்டுமார்ப்பினர் முன்னொண்டிபொருவார்.

மிடர்செய்பாதகம் நிற்கென்கிழந்தழத்
தடவர்க்கு மயிற்படைதன்னினு
லுடையேயரிந் திட்டதையுண்டியென்
மிடர்விழைத்துக் கடிதுகொண்டேருவார்.

ஆன்னகாலையி லீதுயரெய்துவார்
பின்னாம்பற்றோர் பெருந்தனைநாணமத்
நின்னலாய்மு னியற்றியபாவநனைப்
பன்னிவாயுலார் தாவிபதைக்கவே. (௩௨)

பார்த்தபார்த்த விடக்கொண்டபாங்கருத்
ருத்தநோக்கி னமன்றருதுஅவ
ரார்த்ததீற்றத் தவர்க்குங்கண்டிடெய்
வோர்துவிமயி வெறும்பிமெலிந்துமே. (௩௩)

உடுக்கச்சுவை மன்வியுலைத் துட
ளடுக்கவாடிப் பசியாளலளழிந்
திடுக்கனொய்தி பெயிற்றகவாய்ப்புவி
முடுக்கச்சுவை முயலெனமுந்தியே. (௩௪)

ஆஞ்சியோடி யலங்காணுற்றாரினித்
தஞ்சுமென்றிமை தாங்குளரென்றரு
துஞ்சுபோத வுதகமுண்டோவென
வெஞ்சியேயெரி யுப்பசியோடெழா. (௩௫)

வெய்யதீவையி லானிழல்வென்றியுக்
துய்யவென்பனி தோய்து கருங்கிளோ
செய்ய்செந்தழ னேடியுஞ்செல்வாரத்
பொய்யில்வாய்மைத் தருமன்புரத்திலே. (௩௬)

வேறு.

சென்றபொழுதினிலுயருந் தென்றிசைக்கோன்
றனியேவற் றிரத்துநிற்குந்
தன்றனியான்மைப்படைக்கைக் கிங்கரோ
நிறைப்பொழுதுந் தாழாதெய்தி
வென்றிகொளுநெடுங்கதைக்கைத் துண்டத்தான்
நிருமன்னர் விடுத்தலோடுந்
கன்றியநெஞ்சினாகிக் கண்கலுமும்
பாதகருங் கீலக்கமுற்றே. (௩௭)

வெள்ளைநெடுப்பிறையிரண்டுங் கிளைத்தனைய
நெட்டெயிறும் விரித்தவாயுந்

கொள்ளையனற்பொறிசொரியுஞ் செங்கண்ணு
முறிபுருவக் குணிப்புங்கோபந்
துள்ளுமிதழ்த்துடிப்புநின்ற முகத்தானைப்
பாதகராய்த் தொழுததீயோர்
கள்ளமனநிலையழியக் காரிடிபின்
முழங்கியுரை கழறுவானை.

(௩௮)

குணாகடலைப்பருகுசிகை வடவையெனச்
சிவந்தெழுந்த குஞ்சியானைக்
கரியவரைக்கதிர்வனைத் தெனவுடுத்த
பொற்றிகழ்செங்கலைநீனானை
கிரியுடுஞ்செம்மலை மலைந்தானைச்
செங்கலவை மேனியானைப்
பரியநெடும்பாந்தனெனமுலாறு
புயப்பகுதி படைத்துளானை.

(௩௯)

தாலங்குரண்டென்ன வளைந்துருத்
தனிமருப்பிற் சலதியுண்ணுங்
காலங்கொள்புயன்முழக்க மெனக்கனைக்கு
மயிபிசைக் காட்சியானைச்
குலங்கைவேல்குவிசஞ் சாபமழுக
கதைதோட்டித் தனுக்கோல்பிண்டி
பாலங்கண்முலமசிக் கோல்கணைய
முதலாய படைபினானை.

(௪௦)

முவுலகுமோரடியின் முடியுமெனப்
பிரமதண்ட முறைவிற்குற்றிப்
பாவகனிநினைமுதிர்ந்து கடகடெனப்
பற்கறிக்கும் பரிதிசேனய
வாவுதினைக்கடலேழு மண்ணேழும்
பொருப்பேழும் வானமேழு
காவிலனைத்துண்டுமென பொருப்பாடு
திருத்துமன நலத்தினானை.

(௪௧)

ஒங்குதிநலவமிருந்து வலகொறுக்குங்
காலனுட லொழிக்குமானி
தாங்கரியபெருவெகுளி மாரினிதி
முதலாயநணவாரோய்கன

பாபகரினின் அருவெடுத்துப் பணிகேட்ப
சீர்திருக்கும் பண்டினானை
விங்கியபெருயிரப்பினெடும் விழித்து
கண்ணிர் பெருக வினாவிற்காண்பார்.

(௪௨)

கண்டவரைமுகநோக்கி யெயிறுதினது
வாய்மடித்துக் கனன்றுசீறித்
கொண்டலுதுமெனமுழங்கிப் பிரமதண்டந்
தனையசைத்துக் கொழிக்குஞ்செந்தீத்
துண்டமழிதரச்சிவந்த கஞ்சகழல
முடிதுளக்கி யதரந்துள்ள
மண்டபுருவத்துநடு நெளித்தேற
வுறுத்தினைய மாற்றஞ்சொல்வான்.

(௪௩)

புண்ணியத்துநிலைசிறிது மெண்ணாமல்
மறத்தொழிலே புரிந்துநீமை
பண்ணியபாவத்தொழிலர் வந்தாரோ
வருகவென்று பசுரும்வேறு
நண்ணினா முகம்பார்த்து நரபதியா
யிருந்துலகை நடுக்கங்கண்ட
கண்ணறையர்வந்தாரோ வருகவிங்கே
வருகவெனக் கனன்றுகூடும்.

(௪௪)

நல்லெழிலாவிளமையினும் செல்வத்தா
னமைத்தடுப்பார் யாரோவென்று
பல்வளையாரில்லிருக்கப் பலதார
மனைந்திருந்த பதகர்வாரீர்
வெல்வழிசேர்புயச்செருக்கா லெனியோனா
மிகநலிந்து வெறுக்கைவாங்கி
யல்லலுறுத்தினர்வருக வருகவென்று
சிலர்முகம்பார்த்து தழன்றுகூடும்.

(௪௫)

சிலகாலமவனிதனி லினிதிருந்தீ
ரதனிடையே*நீமைசெய்து
பலகாலநகிடையே அயருளப்
வோடிவந்த பதகர்வாரு

லையாழிசுமுலகத் தஞ்ஞான
மனத்தினரா யரணைமலைத்
தலையாரவனங்காநீர் வருகுவெனவெருண்டுரை
த்துப் பின்னுஞ்சாற்றும்.

(சுசு)

முன்னர்நீரினிழைத்த திவினையின்
பேரணைத்து முன்றயிலாதீர்
பின்னரீநரகிவிடைப் பிறழாதுபுகுந்து
துய்ப்பீர் பேர்க்கலாமோ
வெண்ணைரெண்டுவதற்குத் தத்தலையிலுடன்
பட்டாரிவனெய்தாரேற்
துன்னிரீரெமதுடெருந் தூதர்கையிலினி
யேகுகொல்லலலசீர்.

(சுசு)

அத்தலையிலுமக்கிதமா யநீதிகளைக்
கற்பனைசெ யமைச்சர்தாமுஞ்
சுத்தமறையேதிறாக்குந் தேவருக்கு
மிடர்விழைத்த துணைவர்தாமுந்
தத்துநினைசுமுலக ஸ்ரமகல
மறம்வளர்த்த தானையோரு
மித்தலையிலடைந்திலரே தனியடைந்த
வரசினி யெனசெய்வினே.

(சுசு)

எனவுரைத்தந் கருகிருந்தசண்டன்மா
சண்டனெனு மிவரைநோக்கிப்
புனிதநெடுந்தலையிறுப் பாவினா
யெழுநாரும் புகுத்திரென்ன
நினையுமுனங்கடிதெழுந்தாங் கன்னவர்தாட்
டுணைப்பிடித்தீர் நியிர்நனுகற்றிப்
பனையினெடுந் துணைக்கரத்தாற் பாதையிசை
யுடல்கிதறப் பதறமோதி.

(சுசு)

தலையுடலங்கால்கரங்க டனித்தனியே
சிதறிவிழச் சோரித்தாரை
நிலையறவேபெருகியிட மூச்சையுடன்
கிடந்தோரை நெறியிற்பின்னு

மலைவறவேநீர்தெளித்திட் னொர்வுசிறி
துதவியுட னவரையாங்கே
கொலைபுரிநீராகமெனு மிருபத்தென்
கோடியினங் குளிப்பிப்பிரால.

(ரு0)

பூநிலந்தான்றென் றிசையே போய்முடிந்த
விடமியம் புரிக்குந்தெற்காய்
மாநரகக்குழாமனைத்து மெழுபுவிக்கீழ்ப்
பாதலத்தே மருவிவைகு
மானரகப்பெயர்க ளனைத்தினுக்கும்
பெயருரைக்கி னளவையின்ற
லுன்முதுமொருகோடி நரகத்துக்
கொருபெயரா யுரைக்கும்மன்னே.

(ருக)

வேறு.

காணாசுகோரையதிகோரை கூறுகின்றமகாகோரை
யேராரலகோரருபையினி யியன்றதாள்தாரையுடன்
பாரிலுளாக்கும்பயானகைபின் பகருங்காழ்விராத்திரிய
மூரியரன்பயொற்கடையின் கண்டையுரைக்கும்மகாண்டை.

(ரு2)

சண்டைகொலாகலையுடன்பிற சண்டைநாழாப்பதுமையுடன்
கொண்டபதுமாவிதிவிதி கூறும்விமலிசனைபின்
விண்டாரனவிகாரழையும் விரிவச்சினையின் நிரிகோணை
பண்டைப்பஞ்சகோணையுடன் சுதிற்கைபரிவத்துணையுடனே.

(ருக)

சுத்தபுமைபின்னட்டபுமை தருகீரீர்த்தைமாயையென
வைத்தனிருபத்தென்கோடி நிராயந்தனக்கும்வருபெயரா
மத்திற்கோடியொவ்வொன்றுக் கையைந்தெநாயகமாகுங்
கொத்துநிரையமொருதுற்று நார்பானதீன்பேர்க்குங்கால்.

(ருச)

ஆதியானவரவரு மழுசைதருமரவுரவரும்
பிதிசெய்யும்பெருந்தகமும் பெருகுசீதமுட்டனமும்
வாதைசெய்யுஞ்சுரோகமுடன் சுகம்மவாழ்த்திக்கணமதன்பின்
நீதுதருவாத்தியைசுஞ்சீ வனமுமதன்சீழ்செறிசடமும்.

(ருடு)

சொல்லற்கரியமகாமாஷய தொடுத்தவதிலோபம்மதற்பின்
கொல்லுஞ்சுமிபங்கடங்கடம்பின் குலைமுதிதீவிரவேகம்
வெல்லுங்கராளம்விசுராளம் விரியும்விரகம்பன்மிடையே
சொல்லுங்கொடியமகாபதுமந் தியோர்புகுதுஞ்சுவத்திரமும்.

(ருசு)

சுரு. நாகசாரமுலத்த அத்தியாயம்.

பெரியகாலஞ்சுந்திரமும் பிற்தாச்சனவேருரிமுக
முரியசனேமிசாதகம்பின் னெழிசுப்பிரதிபத்துடனே
விரியுக்கும்பிபாகமுடன் விழுஞ்சுபாகமிருபங்
கரியவிறத்தாருணமங்கி ராகிபவனங்கருகிலே. (௫௭)

சுருமரத்தச்சிக்குண்டங் கூர்மையிருப்புத் துண்டப்புண்
மாதியெழுமாசமவைத்த மகிரமலிந்தத்தச்சென்று
ஆவியங்கலேபமுட னுயிரும்புதிமாங்கியமுஞ்
சிறுந்திரவத்திரமதன்பின் செருச்சுவாசமென்றுணாப்பார். (௫௮)

சுருநிருச்சுவர்த்தமுடன் சதிரக்கங்கடசளமலியே
சேருந்துரிட்டமகாநாதஞ் சிறந்தபிறவாகம்பின்னர்
சாருந்துயர்ச்சுப்பிரவாக மிருசமேடமிநிலேபங்
சுருந்திறந்தவலியுஞ்சுங்கங் கொடியபருவாய்வியக்கிரமம் (௫௯)

சுருஞ்சுரம்பின்சுவானம்விற கரியமயிடந்திறல்நருட
மியங்குமேடங்கரானமம்பி வியனுங்கிராகங்கும்பிரம்
புயங்குமபுன்னக்கிரங்குமம் பொருவாய்சம்பின்சுருந்திரமுந்
தயங்குமுண்கஞ்சார்த்தாலஞ் சருகங்கபிதந்தட்டநானம். (௬௦)

ஆன்றகொடியகண்டகமு மழல்வாய்ப்பூதிவத்திரமுந்
தோன்மயிரத்தாக்கம்பின்னே சொல்லும்பூதிமிரித்திகையே
கான்றகண்மேத்த துடனே கருணங்கொடிய துடாக்கினியு
மேன்றிறுமிக்குழியதன்பி விழிவுகாமமேத்தியமும். (௬௧)

அழியும்புதழையப்பிதிர் திட்ட மயிருமுடலத் துதிர்வன்னங்
கழியுஞ்சுவாப்போசனமதற்பின் கான்றவாய்நிருண்டிபின்ன
ரிழிவாற்றன்ன துகருண்டி பெல்லா துகருஞ்சருவவுண்டி.
பொழியுங்கோச்சுதாருணமே பொல்லாங்கியற்றுஞ்சுங்கடமும். (௬௨)

என்னும்விசாலம்பின்விகட மெரிவாய்கொழிக்குங்கங்கடமே
வண்ணப்புகடாகத்தி வருவைநரணியழல்காய்த்த
திண்ணெனிருப்புமுழைப்படுக்கை செழுந்தாரணம்பிற்பூரணமும்
பண்ணுங்கொடுமைபதிரல வனமுமத்திபங்கமுமே. (௬௩)

எரிபிடகமுந்திலச்செக்கு மெறியெந்திரமுப்பிரிக்குப்
பரியாழையும்வெம்பாதகர்கள் பதைக்குங்கடபாசமுமபின்
னரியவுடலின்மருத்தவமு மானசுண்ணதுண்கண்ண
மெரிவிறத்தலோககிலே யிகலும்படைவாய்ப்பருப்பதமும். (௬௪)

(சுரு) பொருமியாமன்ப்பொருப்பு மிழிமுத்திரமும்பெருமலு
மிகவுநிறைத்தபெருங்குப மிடைந்தவிருளேமலிகுபம்
புகலும்பூயகபமும்பின் புகலற்கரிதாஞ்சாதனமும்
விகலமில்லாமுசலமுல் விரியுந்திரிகைகொந்திரமும். (௬௫)

கொடியகிலையின்சுடமுமபின் கொளுவார்செடியவிலங்கலமு
மடியாத்தலவத்திரமவாழ வனமுஞ்சுடாமண்டபமுன்
னெடியசமமோகனத்துடனே நீமெதிபங்கதமதன்பின்
கடிபுந்தத்தருமமுடன் கனவீதாய்ந்தவிருப்புருமும். (௬௬)

பரிந்தவெருதுக்கத்துடனே பகரற்கரியமகாதுக்கம்
விரிந்துவிளங்குக்கச்சுமலஞ் சமலமலமேவிளம்பவொண்ணா
தரிந்தவாலாகாலம்பின் கருதாவிருப்பம்பயருபந்
தெரிந்ததியமானாக மேகபாதந்திரிபாதம். (௬௭)

செறிந்தவெருதிரத்தோடு சேறும்விசிறுக
வறைந்தவிருபத்தென்கோடி யனவையினாயகமாய்ப்
பிறிந்தபகுதியொருதாந்து நாற்பான்முற்றும்பிறழாமன்
மறிந்தாவிழிவெபுகவிவார் பாவமலின்வசங்கண்டே. (௬௮)

செம்பொன்கழிந்தகழிம்பறவேஜிவாயுருக்குமதுபோல
வெம்புந்திமையதுமளவு நரகவழுவின்வெதுப்பிவிவர்
யம்புப்பாவசேடத்தாற் பாரித்புல்லாய்ப்புருவாகி
நம்புகிறைப்புள்ளாய்விலங்காய்ப் பகவாய்ப்பின்னாராவார் (௬௯)

யாங்கொருசாரிருந்துகண்ட திவ்வாறின்னுமபுரத்தி
னோங்குபெருவண்மையின்றகுதி யாவாளனிட்பொப்பொனத்
தாங்குமணிமேகலேடவார் சாற்றுந்தகுதிமுழுவதுங்கேட்
டேங்கியிடிவிழாவென்ன கிருந்ததாயிர் துணைத்தார். (௭௦)

அமையுமமையுங்கேட்டபரி சந்தோவந்தோயற்க்கொடிதே
கமையொன்றில்லாக்காலனகாச் செல்லும்வழியித்கண்டகராற்
சமையுந் துயரும்வழிச்செலவுந் தழல்வாய்சிரையத்தகுதிகளு
மேமையின் துள்ளங்கவறிதுமென்னே பெண்ணெயெனவிழ்ந்தின்ன
[வற்றார். (௭௧)]

வீழ்ந்துவருந்துமவாத்தம்மை விழிநீர் துடைத் துமெவிவகற்றி
யாழ்த்ததுயரால்வருந்தனுங்கட் கடைவோமாகமதிதோனஞ்
சூழ்த்துபுன்விறோய்நாநீர் கணவரேவற்றொழிநீர்
சூழ்த்தமலரிலவண்ணோ யொழியுமுண்டோவொருகுறையே. (௭௨)

வேறு.

சுனயிலாத நற்றருமத்தி நியல்வார்க்கு
மாணவத்தினைந்தழனிற் குமறிஞர்க்கு
முனயிலாநல் வேள்விமுடிக்கு முறவோர்க்கு
நானிலமல்லால் வேறிடமுண்டோ நமரங்காள்.

பற்றிவிஞ்சுன் றன்னிசேரும் பழையோரு
மற்றைமுராரி வாசவன்வாழ்வில் வதிவோருங்
சுற்றைகொள்வேணிக் கண்ணுதலுலகங்காண்போரு
நற்றவமிக்கே முற்றினர்க்காடர் நமரங்காள்.

இன்னிலமீதே வந்துபிறந்து மியல்பாக
மன்னியநீதி ரோதருமத்தின் வழிதின்று
பின்னுயிர்வாழும் பேறுநினைத்துப் பெறநில்லார்
நன்னிலமீதிற்பாதகரன்றோ நமரங்காள்.

ஆதலின்முற்று நல்வழிசேரு மறனெண்ணி
மாதருமத்தி நீதிசரித்தே வழுவாமற்
பாதிமதித்தண் சோதிக்கொழிக்கும் படர்வேணி
நாதனடிக்கே யன்புபடைப்பீர் நமரங்காள்.

எண்ணியநீமைக் கேண்மையர்நட்பி நியல்வீர்வீர்
புண்ணியமுற்றோர் தம்முடைநட்பே புரிநிற்பீர்
மண்ணினியற்கைக் கேய்வனசெய்தே வாழுகிற்பீர்
நண்ணியபாவப் பிழையொறுப்பீர் நமரங்காள்.

கேளிரும்வாழ்வுஞ் செல்வமுநாடுங் திளர்மாலைத்
தோளுறுபொற்பு மைந்தருமவீடுந் துணையோருங்
கோளுறுதெண்ணீ ராநெனமேகக் குழுவென்ன
காளிடனில்லா மின்னொழிக்கு நமரங்காள்.

கூடியகிங்கட் சேரிருபக்கங் குறையாமற்
பிடியோகா சுகவிரதத்தைப் பிழையாம்
நேடியியற்றித் திவினைநீங்கி நெறிவிட்டை
நாடிமுருந்த னன்னிசேர்வீர் நமரங்காள்.

பங்கமுடிக்கும் பான்மைபவாகப் பலமெண்ணிப்
பொங்கியதெண்ணீர் ஸைகறைதோறும் போய்ப்பூழ்கிக்

கொங்குடைவாசக் கற்பகநீழற் குடியேறி
நிங்குலமுற்று மூய்யவிடப்பீர் நமரங்காள்.

(அ0)

வேறு.

என்றுதாயாயினிதி னினிதமுறத்தேற்றிக்
குன்றுபோல்வளர் குவிமுலைக்கோற்றொடியவருந்
துன்றுதாயருஞ் சுற்றமுந் துரிசறநோற்றுக்
கன்றுதினை யகன்நிடப்பற்பகல்கழித்தார்.

(அ1)

மாகமாமதி மருவிராடினர்க்கிழ்வார்
போகமேவிய வரம்பையர் புணர்முலைதழுவி
யாகமே முற்று மார்தளிர்நாமலரணித்து
பாகசாதன னந்தனவனத்திடைபடர்வார்.

(அ2)

நாகசாரமுனைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

இஃ அத்தியாயம் ௨-க்குத் திருவிருத்தம் ௩௧௮.

பத்தாவது.

புட்கரன்காதையுனைத்த அத்தியாயம்.

என்றுமாதவ வசிட்டனீ துரைத்தனனிருப்ப
நன்றுநன்றெனக் கேட்டுணர் நரபதிதிலீபன்
வென்றதீவினை முனிவரீ விளம்பியகதையு
ளொன்றுகேட்டிட விருப்பமுண் டொத்தியென்றுரைத்தான். (க)

அடுத்ததென்றிசை யந்தகனகர்வழி யளவை
யெடுத்தியோசனை யெண்பத்தாராயிர மென்றாய்
படுத்தகன்னிய ரத்தலைப்படர்ந்துமீன் டெய்தத்
தொடுத்தநற்றின மெத்துணையென்பதந் தூயோய். (உ)

மீன்மெற்றவ ரெய்திநொண்மட்டு மேனி.
யாண்டுநந்திடா திருப்பதற்கடுத்தது மறைய
வேண்டுமென்றிவை வேந்தர்வேந்துரைத்திட விரும்பி.
நீண்டசெஞ்சடை நெடுந்தவனிணையன நிகழ்த்தும். (ங)

வெய்யபீயவர் யமபுரத்தெல்லையை மேவ
வையிரண்டு னிரண்டுநாட் சென்றிடுமரசே

சுள புட்கரன்காதையுநாத அத்தியாயம்.

துய்யநன்னிலை யானாரோர்மிடத்திற் றெழைப்பா
தையலாருமோர் திங்கனச் சமன்பதிபுறைந்தே.

(சு)

விரித்தசெஞ்சடை வேதியன்மவந்தினை விரும்பி
யருத்தியோடுமவந் தந்தகனுயிரளித் திடவு
மிரித்தகன்னிய ரொல்லையிலெழுந்தனர் மன்ன
நெரித்தமாதவத் தெய்திடாச்சிறப்பு மொன்னுனதோ.

(சு)

முற்றமாதியா முகத்திலோர்மண்டல முழுது
மிற்றநல்லுடற் பெற்றிடிவழிவுரு திருக்குங்
குற்றமின்றியே பதனாருகந்தொறுங் குறைய
மற்றைமூன்றிற்கு மிருக்குமா மாண்டவருடலம்.

(சு)

அந்தமங்கையர் மாய்ந்தது முதலுக்கந்தன
னந்தலின்றியே யவருடன் முப்பது நாண்மட்
டிந்தமானிலத் திருத்தனசவமவ ணிருப்ப
முற்றுவேதியர் கருமங்கண்முடிந்தவை மொழியில்.

(சு)

மாய்த்தமாந்தரத் முடலினமன்னினு லன்றி
யாய்த்தேதினால் புலையிலையென்றெடுத் தறையும்
விய்த்தமங்கையர் மேனியும்விரிபுள விடையே
தோய்த்துநற்பணி யணிந்திலா துடக்கிலையறிநீ.

(சு)

திருநிலத்தினின் மாந்தருக்கியம்பிடிவ் மதியு
முரியபுன்னுகந் தன்னினுன்மடங்குள வறவோய்
தலாயின்மற்றுள வுகந்தொறுமடங்கொன்னு தணியந்
தெரிவுறுங்கலி யுகந்துக்கோர்மடங்குண்பு தெரிக்கில்.

(சு)

அறைந்தவித்திர மன்றியுமாதியா முகத்தி
லுறைந்தவேதியன் புட்கரனென்பவ னெருவ
னிறந்துகற்றினை யெதிர்ந்நுமானாககா யேற்றிச்
சிறந்தநல்லுட லொல்லையிதேசுந்தாமீன் டியந்தான்.

(சு)

வரிசிலைக்கரத் திராகவன் மெனுநெறிவழாம
லிருநிலத்தர சியற்றிரண்டாமுகத் தெல்லைப்
புரியும்வேதியன் புதல்வன்மாண்டிந்தன புக்கெத்
பெரியமாதவ ருணத்திடும்பெருங்கதை யன்றோ.

(சு)

வாசுதேவனுந் தம்முணும்வருந் துவா பரத்திற்
பேசுமாமறை விஞ்சைகள்பெரிதுணர் காலை

யோசைவாரிதி யுறைந்திடுமுதலையுண் டொழிந்த
பூழிர்நன்றிப் புதல்வனையழைத்தனர் புகழோய்.

(சு)

அனையரன்றியு மந்தகனிடஞ்சென்று மீண்டா
ரெனையொன்றியா மியம்புகே மெனமுனியியம்பு
வனையுமவர்கழன் மன்னவன்மான்மெய்தார் கதையை
வினைமழற்றிய வருந்தவனின்மபென ளினம்பும்

(சு)

நந்தியம்பதி யுறைபவனுன்மறை யுணர்ந்தோ
னிற்துசேகரன் பூசனையனுதின மியுற்றி
வந்திசெய்பவ னீதியின்வழாதவ னியமஞ்
சந்திதோறுமே தணப்பறப்புரிந்திடு தவத்தோன்.

(சு)

கோதிலாதவன் மாகமாதந்தொறுங் குருகிச்
சீதரீரிடைப்படிபவன் வெருளியைச் செகுத்தோ
னதனுமே கனவினா கனவினாவிற்தி
யோதுவாய்மைபன் புட்கரனென்பவ னெருவன்.

(சு)

அங்கிழின் அறை முற்றியேயில்லாத் தமந்தா
தங்குகேகிருஞ் சுற்றமுந்தணப்பறப் பெருகப்
பொங்குசெல்வத்திற் புரந்தரன்பொலிவென வாழ்நாட்
டுங்கலெந்திறன் மறவிதன் அதனா நோக்கி.

(சு)

வல்லையேகிரீர் நந்தியம்பெருகக் வழாகத்
தெல்லெசென்றிற் புட்கலனென்பவன் தன்னே
யொல்லைபற்றியே கொடுவருவிரென லுரைப்பக்
கல்லெனத்திரட் குவவத்தோட் கிங்கராகடிதில்.

(சு)

அன்னலுரெய்தி யறைந்தபேனாயுற வதனுன்
மன்னுபுட்கரன் றனைப்பற்றிமறவிபுள் விடலும்
பொன்னின்மாமணிப் பொலன்றவி சிழிந்தெதிரநடநு
முன்னரெய்திய மறைமுனிக்குவகையு மொழிந்தே.

(சு)

கடகலன்கையா லவனதுகரங்களைப் பற்றி
புண்பகம்பொரு ரணையிசையவனுட னிருந்து
விடையம்யாவையும் வென்றமாதவத்து வேதியனே
யிடையினீர்வர வெந்தவஞ்செய்தன மென்னு.

(சு)

மாடுநின்றதன் னாதனாவல்லையி னோக்கி
யூடுகண்ணழ லொழுதிடவுறுத்திடா தும்மைப்

சுஅ புட்கரன்காணையுணத்த அத்தியாயம்.

பிசொர்நந்திப் பதியினிற் பெருந்தவமநியா
மோசொல்குணப் புட்கலன்றனைத்தர மொழிந்தாம்.

அவனைப்பாதக வசடனைக்கொடுபுகா தமஞ்சே
ரிவனைக்கொண்டில ணடைந்தவீ ரிவனிலையுணர்
செவனைப்போதுறை கிளவனைத் திருநெடுமொலா
மவனைப்போலவ ரிவன்திறம்பாவனோ யுணர்வார்.

எனவுணத்துவாய் மடித்துநீரிழைத்தது பொறுத்தே
நினைவினுக்குண கடிதியேநெறியலா நியற்றி
வினைசெய்புட்கலன் றனைக்கொடுவினாவின்மீள் குறிரென்
றினையகூறிப்பின் மறைவலார்க் கிவெதெறித் துணைத்தான்.

ஆந்தனுளநீ யெம்மிடையடைந்ததற் பயலோர்
மைந்தர்நன்மனை யலைவருமவாய்திரந் தாற்றி
வெந்துயர்க்கடல் வீழ்த்தனரவாமெலி வகல
முந்திநீசெல வேண்டுமென்றந்தகன் மொழிந்தான்.

நன்முனந்தெனக் கேட்டமாமறையவ னவிலவான்
நென்றிசைத்தலை யடைந்தயானரகினிற் றிறனு
மொன்றுமாரிட ரதனிடையுழந்திடு றயரு
மின்றுகாண்டியா னேருவன்பணித்தரு ளெனவே.

கேட்டகூற்று வனதற்கிசைந்தெழுந்தகீழ் நிராய
வீட்டமுடிசென் றெய்தினனெழுநர கெய்தி
வாட்டமுற்றிடு மன்பதைவருத்தரு மற்றுங்
காட்டினுனவன் வேதியனவையெலாங் கண்டான்.

மன்னுதினை ரவுரவமகர் ரவு ரலமும்
பின்னைநாயுண்டி விச்சனம் பெரும்புழுச்சேறு
துன்னுவானிலை யடவியேகுகட மதற்பின்
பன்னருந்தழற் பயானகங்குமி பக்கணமே.

பாரவெண்புழு மண்டலம்படரும்வை தரணி
பீரமே சுடுசேற்றுமண் சுறுமணவிழிபா
யாரவாயிநீ ருண்டியோடவிகு குரம்பின்
கோரரோ தனங் காய்த்தவெண் மணற்குடுகிடல்.

எண்ணிலாவை முதலிய நரகத்தினெல்லாம்
புண்ணினிப்புழுச் சொரிந்திடக் கழுவிநிற்போட்டுக்

மாநக புரணம்.

கரணினினை வினைத்திடற் கதவலாரமுலார்
பெண்ணிறத்தசை புலிகவாந்துணவெரு விடுவார். (௨௮)

கணங்கொள் வெண்புழுக் கவித்தெய்காய்கருஞ்சேற்றி
புணங்கிவிழவே யழுத்திடவுறு றுயருமலார்
கணங்குளந்திடக் கரும்புகைநெய்கருக் கதனை
கணங்குணங்கிடவீர்த்திட வுயிர்முற்றஞ் சொர்வார். (௨௯)

பாரவாய்மழுப்படைவினு லெறிந்துடல்பதைக்க
விரவாரினுள்ளிந்திட வுயிர்சுடைவார்கள்
காரநீரினைத்தியெழக் காய்ச்சிமேற்கனிழிப்பச்.
சோருமெல்லுடல் வெந்திடத் துடித்துடல்பதைப்பார். (௩௦)

மலைமும்பரிந் தவத்தவங் வலிதனில்வருந்தத்
தலைகண்டேறிக் கடகந்திடவீழ்ந்துடறளர்வார்
கலியுண்டனைச்சிற்பனியினு னெடுங்கிடுந்நாய்வா
ரலையுந்தீவினைப்படுபவ ரயர்வெலாகோக்கா. (௩௧)

ஆன்கொணொஞ்சின னலக்கணுற்றிடுகிவர்க்கிங்லித்
துளிகொள்கண்ணினிர் முகத்தினன் சொர்வுமுறைத்தா
னெளியராகிநின் றிரங்குளிரித் துயருதுயிர்
நளர்கொணல்லறம் புரிந்தீரோவெனகவின்ருன். (௩௨)

வேறு.

நல்லவனின்னே கூறுநிலோடு கரகத்தோர்
சொல்லுவாரந்தோர் புண்ணியநெஞ்சிற் றோயாதே
பல்வளையாய் பாவமியற்றிப் பழியிட்டிப்
புல்லரிதாயத்திரகத்தே புரள்கிவ்வேழம். (௩௩)

தன்மனையாடன் வில்விலிருந்தே தளர்வெய்தப்
புன்மைபுரிந்தே யேதிலாதாரம் புணர்வுறே
நன்மைபுரிந்தோர்க் கின்னல்விழைத்தோனாடோ ஆர்
தொன்மையவாய திரகத்தேகழல்கிவ்வேழம். (௩௪)

மன்றிலிருந்தே வாரமுறைத்தோம் வயிறுரக்
கொன்றுயிர் துன்றே மேனிவளர்த்தோங் கோவின்பால்
தன்நிடரெய்தமுற்றுமடர்ந்தே கவர்வுற்றோ
மின்றிதுகாலந் திரகத்தே யிடைகிவ்வேழம். (௩௫)

100 புட்காங்காதையுரைத்த அத்தியாயம்

மாதவருக்குத் தாபதருக்கு மறையோர்க்கு
மேதமிழைத்தே வஞ்சனையாலே யெனியோரைப்
பிதிபித்தேந் தேசிகருக்கும் பிழைசெய்தே
மாதவினித்தீ வாய்நகத்தே யழிகின்றேம்.

தாபொதேந்தை தன்னையிசுழந்தே தவறுற்றேந்
தூயநிருந்தாய் வாயினின் வாடத் தனிதூயத்தேங்
காயெரிவைத்தே விசேசத்தைத் தழிவுற்றேம்
பாயெரிசிற்தூந் தீநகத்தே படிவின்றேம்.

மேலவாதம்மை நாவிலிகழந்தேம் வினையாலே
குலியருந்தி முற்றுசுருப்பந் தொலைசெய்தேன்
காலிகண்ணுண் போதவையோடக் கலைவித்தே
மோலிவாய்நா யுண்ணாகத்தே யுறைகின்றேம்.

உற்றொருதெய்வந் தன்னையிசுழந்தே யொருவாயான்
மற்றொருதெய்வந் தன்னையிசுழந்தே வசைசொன்னேன்
கற்றவர்களுஞ் கன்றமுனிந்தேங் கரியாலே
பற்றியகேட்டுச் சொநகத்தே படிவின்றேம்.

தூதுவருக்கும் பூகாருக்கு மளியோர்க்
ளீதல்லிலங்கிப் பாவவசத்தா விடர்செய்தேம்
பூதிதரித்தே விசேசையன்பாற் புகலாதே
வாழைபடித்துந் தீநகத்தே மருள்கின்றேம்.

ஆனதினத்தே நல்லிரதங்க ளவைவிட்டேம்
வானவுவாவின மாதரிடத்தே மனம்வைத்தே
மீனமில்லாதே மெய்ப்பலிவேட்டார்க் கிட்டுண்ணு
ஆனபலத்தா வின்னரகத்தே யுழல்கின்றேம்.

நன்றிபிழைத்தேங் காவலன்மாள் நனிகண்டும்
பொன்னுதல்செய்யா நாரமரஞ்சிப் புறகிட்டே
மன்றியடைந்தார் தம்பொருள் வன்ன பகைவெண்ணேந்
துன் லியபாவத் தீநகத்தே சுழல்கின்றேம்.

அன்புறுப்பாக திங்களினன்னீ ராடாதே
வன்புமுயன்றே யாடினவர்க்கும் வசைசொன்னே
நன்பகன்முற்று நாரணனும நவிலாத
துன்பமனத்தோ டீநகத்தே துலங்கின்றேம்.

என் வர்க்குநக் கேட்டதுநெஞ்ச மிடருந்றுப்
பொன்றிகழ்மாப நந்தேதாவந்தோ பொறியற்றீர்
மன்றிநடிக்கும் வள்ளலபத்தே மனம்வைத்தா
நிபுமக்கித் தீவினேநீக்கு மடைவுண்டோ.

மாறையாளன் சொன்னமொழிக்க மகிழ்வெய்தி
யாயினியுயந்தே மையநினைக்கண் டிடர்தீர்ந்தோந்
தேமொழிந்நு லாவிசுளிர்ந்தே செயல்பெற்றேந்
தோமறுசிற வேதியவென்றே துதிசெய்தார்.

வேறு.

கண்டுகாலன் கரு திற்பொருமைபாற்
கொண்டுநின்னை குறித்தழுத்தலை
யொண்டெடுத்திரு வொப்பவண்மாழ்கின்றான்
பண்ணை விதிய மீண்டுபடர்கென்றான்.

வெய்திற்று விளம்பலுமவேதிய
னைபு தன்னிரை யத்திலழுங்குவார்
கையெடுத்திக் கலங்குதல்கண்டுமீன்
டெய்தவங்கா லெழுந்திடுமோவெனா

ஆறணிந்த சடைமுடி யண்ணலைப்
பாறணிந்த மழுவாட்படையனை
நீறணிந்த நிபலனைமாறொரு
கூறணிந்த கொழுஞ்சடர்க்குன்றினை.

கங்கைகுடுங் கடுக்கைச்சடையனைத்
திங்கள்குடிய தீநிறவண்ணனை
யங்கைமீதி வழலெடுத்தாடியைப்
பக்கயரசன னேத்தும்பரமனை

சாமவேதனைத் தற்பரவாழ்வினைக்
காமனாகக் கருங்கியகண்ணனை
வாமமேவு மடவரநனொடு
மீமமேவி யிருக்குமிறைவனை

வேதவாய்மை விதியினிலேத்தெடுத்த
தோதியுன்னடி கன்புடையேன்றனி

பத்தேராவது.

சம்புவதையுண்ட அத்தியாயம்.

காதலேயின் அரகிடைத்துன்னுவார்
பாதகந்தவிர்த் தேறப்பணி பென்றும்
என்னுமவேலை ஸீசன்புதழ்வேள்ளந்
துன்னிமகந் சுத்திற்றுளங்குலவர்
கன்னமுலத்திற் சென்னகலத்தது
மின்னதிர்து நினையம்விட்டேறிஞர்.

எறியன்னவர் யாவருந்மொழி
கறியேனென் கூறுவனும்மகிழ்
தாஅசின்னைய குயெறத்திபன்
மாறிலாதொய் வரந்தருவேனென.

வாக்குநீருழ் மகிதலத்தப்புக
மோங்குநீர்க்கினை யோடுமுயர்க்கென்ன
திக்மெய்மதுற வன்றிக்விவளடிப்
பாங்குநீர் பதங்கல்வாழ்விதால்.

இந்தமாக்கதை கேட்டிவொரொவர்
கிந்தைகங்கிதிடச் செப்பிவொரொவர்
ரந்தனா லவையிருத்தன்றியே
யுந்துநீரு முலகிடைவாழ்வோர்.

என் அகலன் வரந்நித்திகென்
வொன்னமாதவர் புட்கரனெல்லையே
பொன்னமெனியிற் போய்ப்புருத்தெயெழா
நின் அமாழ்கு மவந்துயர்க்கியே.

காலகாலனைக் கண்ணொருமுன் அடைச்
சூலபாணியைத் தொன்மறையானே
யாலறாலமுண்ட டனவழிபட்டு
ஞாலமெனெடு நாளிருந்தானோர்.

புட்கான் காதையுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் 30-க்குத் திருவிருத்தம் கூறெ.

மரசுஅவசிட்டென்பான் பின்னருமன்னோறே
யாசுறவிராமன்பாரி லரசியளடத் துங்காலைப்
பூசுரன்புதிவ்வன்மாய்ந்து போனவனுய்த்தானென்பப்
பேசியகாதை, ன்னைப் பேசுவென்றுசொன்னான். (ச)

பொன்னுலகொக்கு செல்வத் தபொத்திமாபுரியின்மெனிக்
தன்னெடுந் துணைவோர்க்குத் தசாதாமன்பாரி
என்னொழிவோத் துங்காலை நான்மறையந்தனான்
பன்னியோடெழுந்தமாய்த்த பாலனைக்கொன்றிவந்தான். (உ)

வந்தவன்புணத்தைக்கொயில் வாயிலின்வைத்துமாழ்கி
யந்தமாழ்கவைப்புலவி யாற்றுவானமுலான்சொர்வா
னிர்தபுதிவத்தின்னு மிருப்பினும்களையென்பான்
கிந்தைபாழ்வுயரின் முழுகித் தெருமருசெப்பதற்குன். (ஊ)

வேறு.

கண்ணெயென் கண்மணியே காதற்சிறுமகனே
மண்ணோழுந்தேடினும் கிட்டாதாமணியே
புண்ணோபறித்தியதிற்பொங்குழல்வெலுன்றியபொற்
பண்ணைமொழிக்குகலைப் பாலகலியேகிளையே. (க)

என்றினியான்கான்பே னினையோரொடுங்கடி
முன்றிற்புறவெனியோய் முன்போல்விளையாடி
நின் அயருகொலமுடிவீ னிலச்சிகைமுடிபுந்
துன்னமணிச்சுட்டியுமுன் சோதிமுகச்சோபையுமே. (கூ)

என்னேவிறியே யிழைத்தவாநிதோமோ
தன்னேளிலாதீன்ற தாதையர்க்குத்தன்புதல்வர்
பின்னெயியற்றுவ கட்டோப்பெனநாதை
முன்னேபுதல்வர்க் கியற்றமுடித்தாயே. (கூ)

நிலவொழுக்கத்திற் றீதொன்றிழைத்தநியேன்
காலகடியிற் பிழைசிறிதுங்கண்டநியேன்

சுபபுவனையுண்ட அத்தியாயம்.

ஞாலநிகையொருவர் தம்மிடத் துறங்காண
வாலமரணமில் தியார்தவறாவுந்ததுவே.

(௭)

மன்னன்முறை திறம்பின் வானமழைவழங்காப்
பின்னரிருநிலத்துச் சாவுப்பிணிவற
மன்னமுறையேயென் றறிந்தேனிராகவனார்
தன்னரசினிதித் தவறாவுந்ததன்றே.

(௮)

ஆதலினுவிதி யியற்றுவரசன்முன்
மாதினொருகாணு மணிக்கோயிலையிலிடைச்
சாதல்புரிவேன் றவறிழைத்தநாகரதி
திதவறாழ்வொங்கி யிருக்கவெனச் செப்பினே.

(௯)

வெஞ்சிலைக்கைக்காகுத்தன் மீதிற்பழிநூற்றித்
துஞ்சியிடுபாலகன்பொற் றுனுமுயிர்அறப்பான்
வஞ்சினமுஞ்சாற்றி மறையோனவணிஞ்சுதான்
கஞ்சமலர்போலொளிஞங் கண்ணினிதுகெட்டதுமே.

(௧௦)

வேறு.

பிலையர் திலகன்பின்னர் வெந்நிறற்கிலைதர்க்கவி
யொல்லையிற்றருநிர்நீதி யமைச்சர்களைடும்கொடு
வல்லையர் தமையுமென்னும் வாசகந்தலைமெற்கொண்டு
சொல்லியதுதொடரங் களைவருமவையிற்றொக்கார்.

(௧௧)

சுமந்திரன்முதலவாய தூய்நெறியமைச்சர்தாமு
மயந்தமர்க்கண்டன்மிக்க மொற்கலன்கார்ததியாயன்
சமம்பெறுவாமதேவன் காசிபன் றருசாபாவி
யிமந்தனினுள்ளநூய நாரதவிருடிவின்னும்.

(௧௨)

கோதமனொடியாருங் குழுமியாங்கிருந்தவெவ்லை
மாதவருணியர் தம்மை வரிசிலைக்குரிசினோக்கி
வேதிபன்வினையுற்றும் விளம்பினன தனைக்கெட்டுப்
போதுறைகிழவனன்ன நாரதன்புகல்வதானான்.

(௧௩)

கொடுஞ்சிலையுழுவகெட்ட குலமறையாளன்மைத்தன்
மடிந்திடுகமைக்கேது வகுத்தியா னுணர்ப்பன்முன்ன
மடங்கியமுதலாகத்தி லுருந்தவயியற்றல்வேள்வி
தொடங்கியமறையோர்க்காகு மற்றவந்தொடங்கிற்றீதாம்.

(௧௪)

மாசுபுராணம்.

௧௫

ஆன் திந்தின்னிரண்டா முகத்தினிற்றவத்தினுக்க
மான்வர்தமக்குமாழன் முமுகம்வணிகருக்குஞ்
பொன்னவத்தவமானாலா முகத்தினிற்சொல்லுங்குலைப்
பன்னவர்தமக்குமாகும் பெருந்தவமென்னப்பேசில்.

(௧௫)

கோத்திரமகணுக்காகாக் கொடுத்தவமிவ்வுகத்திற்
சூத்திரனியற்றுகின்ற நிமையாற்செல்லுதான் பாலன்
பாத்திரபர்க்கரசேரியப் பழுதினையகற்றினின்னே
காத்திரத்தியற்றுவந்தி யெழுவனிக்காணைகண்டாய்.

(௧௬)

என்டிசையாளுமன் றியல்பினார் செங்கோலோச்சு
மண்டலந்தன்னிற்றத்த வுருணத்துக்கியலாச்செய்கை
கொண்டவர்தம்மைத்தனைங் குறித்திடாக்கொற்றவேந்தர்
விண்டநிரகந்தன்னில் விழுவர் காண்வேந்தர் வேந்தே.

(௧௭)

ஆதலானினதுதேய மனைத்தினும்புருந்தாநாடித்
நீதுளகடிந்நுநீதி நினுத்திடிற்செங்கோல்வண்மை
மேதினியுருமியின்ன விளந்தசெய்யிருமீனா
மானயருலகுக்கில்லை மனுநெறியவழவாதென்னான்.

(௧௮)

வேறு.

என்றியாழமுனி சொல்லியிருத்தது
நன்னுனந்தென நாடியிராகவன்
நன்னுனைப்பெருந் தம்பியைக்கவியே
நின்னுலேனொரு மாற்றிகழ்த்துவான்.

(௧௯)

சுழிந்தலெதியன் தானேதல்காயாநற்
றழிந்திடாம லெதையிலத்தினுற்
பொழிந்ததோணியிற் போட்டுப்புரத்தியென்
றெழுந்தபுட்பக மானந்தையெண்ணினான்

(௨௦)

சுந்தையெண்ணிய காலத்திற்சேணிடை
வந்துதோன்றிமுன் நெய்தியிமானத்தின்
முந்திமாதவ ராசிமொழிந்திட
வந்திரன்போ லிராகவனேறினான்

(௨௧)

வாங்குசாபமும் வாளிபெய்துணியுந்
தாக்கிநல்லுடை வானுந்தனிமருங்

இது

சம்புவதையுண்ட அத்தியாயம்.

கோங்கவார்த்தம் குருத்திரனெவ்வே
விங்குதோள்வன்னன் மேற்றிசையேனென்.

குடதிசைத்தலைக் குற்றமின்றதலால்
வடதிசைத்தலைக் கிட்டிசைவைப்பெலாங்
கடிதினேனென் கைதவயின்மையா
னெடியதென்றிசை யெல்லையினேடினென்.

ஆங்குநேடி யடைந்திகொலை
லோகருமாமலைப் பக்கத்தோரோடெயிற்
பாங்குப்பாதம் பழுமரக்கொம்புறத்
தூங்குவானைக் கண்டானினுசொல்லினென்.

தேவருக்கு மரியசெழுந்தவம்
பாவல்க்கிடப் பற்பகலாற்றிலா
யாவனிமறை யோலெனிலக்கண்
மூவர்போற்ற முழுப்பதமெய்தலாய்.

அன்றிமன்னவ னுயின்மாற்றாற்றமை
வென்னுமேதினி முற்றம்மிரிஞனட
யொன்னுழ லிடவுல்காள்வையா
விறன்றினெரு வர்ணத்தெவன்கொலி.

நட்டிலவாய்மைத் தசரதராமன்யா
னெப்பிலாதநீ யுண்மையுனாக்கெனக்
கொப்பிற்றாங்குத் தவம்புரிக்கொள்கையான்
செப்புகேனது கேளெனச்செப்பினென்.

சம்புவென்பேர் சரீரத்தொடுமெழுத்
தும்பொய்த வுறுதவஞ்செய்கின்றே
னம்பருத்திர னென்னதுநாயகன்
செம்பொன்வானு வித்தலைத்தினென்.

சிலையிரமன் றருமந்திருத்திய
நிலையையோர்ந்து நிறைமுனிலுத்தியு
மல்கினாத வமரருமாண்டெய்தித்
தொலைவிலாத மலர்மழைநாவினென்.

நல்லநல்ல தருமத்தைநாட்டிய
வில்வலாய்வரம் வேண்டிலகொள்கெனச்

மரகபுராணம்.

திரு

சொல்லலோடுத் தொழுதுமழைவண்ண
னெல்லைமாண்ட மகவுயிருய்யவே.

(ரு0)

வேண்டென்வர மென்னுவினம்பிய
வாண்டகைக்கழு தாசனரோதுவா
நீண்டவாளினு னீசன்றலையற
மாண்டபோது மதலையுந்தானன்றே.

(ருக)

பின்னுமாசிகள் கூறிப்பெயர்ந்தது
மன்னிராம ன்யோத்தியில்லந்தெய்தி
முன்னமாய்ந்தியிற் பெற்றோர்முகத்தினே
யுன்னினோக்கி யுவகையிலவைனென்.

(ரு2)

ஆனவேதிய ராசிகள்கூட்ட
னானமாமுனி வோர்கணன்றென்றிட
வானுமன்னும் வளம்புகழ்ந்தோதிட
வேளைமாகதக ரொங்கனுமேத்தினார்.

(ரு௩)

காவன்மன்னன் முறைவழிகாத்திடி
சார்தாலத்திற் சார்ந்திடுமோவென
நாகனுவில் விராகவனன்புகழ்
சாரன்ன முனிவருமேத்தினார்.

(ரு௪)

ஆழிக்குழு மவனிநடாத்திநீ
மேழிவாழ்தி யுறவோயெனச்சொலி
வாழிமாதவ ருய்ந்தமகவொடுந்
தாழ்விலாதவர் தாங்களுமேகினார்.

(ரு௫)

சம்புவதையுண்ட அத்தியாயமுற்றிற்று.

அத்தியாயம் ௧௧-க்குத் திருவிருத்தம் ௪௩௦.

பன்னாண்டாவது,

சாத்திரிபிணி புதல்வனுய்ந்த வந்தியாயும்.

பின்னரும்வசிட்டனென்னும் பெருந்தகையரசரேறே
மன்னியதுவாபாத்தின் மறிகடற்புறத் துமயிந்தான்
பன்னெடுங்காலஞ்சென்று பாலனுப்பிழைத்தகாதை
தன்னையான்குறக்கேட்டெயன்றதுசாற்றலுற்றான்.

வேறு.

பொன்னுலகமொப்பவள னோடுபோலிவோங்கித்
துன்னியிசைவண்டுமுரல் குழல்பலதுற்தீப்
பன்னுமறைநாலுமுணர் பன்னடிநீருங்கு
மன்னகரமேற்றிசை யவந்தியெனலாமால்.

அப்பதியின்வாழ்வுபெறு மந்தனின்மிக்கோ
ஞெப்பரியநான்மறையு மங்கமிருமுன்னு
மெப்பொருளின்விஞ்சுகலை யெட்டுறமுமெட்டுக்
தப்பறவுணர்ந்தொழுகு சாத்திரிபிணியென்பான்.

ஆயவனுணர்ந்தகலை விஞ்சையினளப்புந்
துயகிலேற்றலு மொழுக்கநெறிதோய்வும்
வாயினிலவழுத்தவரி தித்திரன்வணங்கு
மேய்பிரகற்பதியை யொக்குமனினையத்தான்.

வல்லமறைவாணவண் வைவெனார்நாளின்
முல்லைவடமீனின்வளர்நூத்தகையான்பா
லெல்லையதுவாரிதி பெழுந்தமதியென்ன
நல்லகுலமைத்தனவு ண்கிடவுதித்தான்.

மாசமுகுலக்குமா னைப்பெறுமன்கொ
வாகுறவளர்த்துமுனி யைந் துவயதின்மேற்
றேசுறவிளக்குபுரி டூல்கினைவுசெய்து
காசுறவல்லேதவுரை கற்றிடவளித்தான்.

வேறு.

ஆதியாம்பேதத்தோடு மங்கமுமுணர்ந் துவிஞ்சை
யோதியேவளருக்நி னெப்பலோமாகதிங்கட்
பேந்தலுந்தோழரோடப் புதல்வன் பூரணையாம்பக்கத்
தேதமில்பிரமபாத மெனுங்குடகடலிலெய்தி. (எ)

பொருந்தியாசமனமாதி புனிதமார்தொழில்கண்முற்றித்
திருந்தியதோழரோடு திரைகடற் றுறையுட்சென்றே
விளிந்தநிருள்விறங்கி விண்ணுவையுலகமேத்து
மருத்தவன் றன்னையிவ்வா றேத்தியேயாடலுற்றான். (அ)

அரியகிட்டினனேவேத வச்சுதாவடியனேனின்
விநிதிரப்பிரவாகத்தின் மேனியேமாகதிங்க
ஞரியநீரொமொழி லுளமகிழ்த்தொல்லையெய்திப்
பரிவுறக்காத் துரியே பாட்கரையேற்றுவாயே. (க)

என்னுமந்திரத்தையோதி யிரும்புனலதனிற்றழிந்தான்
மன்னியதோழரெல்லா மறிகடற்கரையினேறிப்
பொன்னனிந்திலங்குமார்பிற புதல்வனங்கெழுதல்காணர்
பின்னரீர்த்திரையுட்டேடிக் கண்டிலர்பெயர்ந்துபோனார். (கௌ)

வாடியவுளத்தர்கண்ணீர் வழிந்தெறிமுகத்தர்நிலை
தோட்காலரீர்த் துலர்ந்தகாவுடையமைந்தர்
மாநீர்ச்சென்றுசாந்தி பினியுந்தன்மைத்தனின்
முடிநீரகத்திறங்கி முழிஞன்காணெமென்றார். (கக)

சுதவரிசையாமுன்ன மிருத்தவன்யலேவைகு
மாதுதன்மைத்தநகானே மென்றவர்வனித்தமாற்றங்
காதினிகாய்த்தலுதி யெனச்செலக்கலங்கியெங்கிப்
பூதலத்திடையேழீழும் புலம்பிடும்பொருமியேய்கும். (கஉ)

ஆனனத்தன்னிற்கையா லறைத்திடுமியாமந்தன்
போனகல்லழியேயாதும் போவனென்றெழுந்துபோங்கும்
கானிடக்கொடியிலேடன் கடுங்கணையுருவப்பாயு
ன்னெனமறுகியேங்கி படவரல்வருந்துங்காலை. (கங)

மறையவனுள்ளத்தேறி மாண்டதுவந்துசொன்ன
சிறுவரைமுகத்தைக்கொகித் திரைகடலிடையேமாய்ந்த
மறுவிலாவுமதுஞ்ஞெ முனெதுசொல்லிமறிநீர்புக்கா
னறியநீருரைத்திதொன்ன வடுத்தெதுரைப்பதாணர். (கச)

கேட்டலுமெந்தெல்லாங் கிட்டி இவர்கடாலென்
தேட்டினிலெழுதாவெத மெனத்தஞ்சலோகந்தன்னை
மீட்டுமீட்டுரைத் துமைத்தன் விநிபுனலிடையிறுமுந்தான்
வாட்டமில்லா தான்மீண்டு வந்திடக்காரோமென்றார். (கடு)

கிடையெங்குரைத்தபாட நன்னையெய்தும்மிக்கேட்டு
நடலேருளத்தனாகி நங்கைநீவருந்தவேண்டாங்
கடவினஞ்சி அவன்சொன்ன பாடலின்கருத்தினுலே
படையெந்தழாய்மாறானே பரிவறக்கரைநீனெற்றும். (கசு)

வருத்தனியுந் திலென்று மடவ நன்னைத்தேற்றித்
திருத்தியமுனிவன் முன்போற் றெனின்தினிதிருந்தானிப்பாற்
பொருத்துசீர்வசுதேவன்நன் புதல்வனுமிராமனுக்கு
மிருந்தகண்ணனுக்குஞ்செய்த வாறெல்லாமியற்பவற்றும். (கசு)

பல்லியந்துவைப்பேவத பாரகர்தம்மைக்கூவித்
சல்லெனத்திரண்டதின்டொட் காசையிருவருக்கு
நல்லியந்சுடங்குமுற்றி நவையனுமுந் தூல்சாற்றித்
செரல்லியபிரமசாரி விதத்தைந்துலங்கச்செய்தான். (கசு)

இலையவ் பிறந்தகாலத் திருஞ்சிறையதனின்னவருங்
தலையுடையவங்கன்மால் வசுதேவனுள்ளத்தானு
வழைத்திப்பானல்கும் பனவையாயிரத்திரட்டி
வனாகடலுலகிலவாழ மறையவர்க்குதஞ்செய்தான்.

என்னியபடியேகொக்க ளீனாயாபிரமுமன்றே
நன்னிபமறையோர்க்கெல்லா நவையறவினிநூல்குடி
புண்ணிபருலத்தக்கெற்ற புரோகிதர்கற்கராலே
கண்ணனுந் தம்முன்னு மறைமொழிகற்கச்செய்தார். (கசு)

ஆன்றலென்குசைக்கெல்லா பாதமாதியார்க்குஞ்
சான்றென சின்றமட ரிருவர்க்குந்தகைமைசால்
வீன்றியவிஞ்சையிவா ரிருல்கிடையிலெய்னஞ்ஞர்
நோன்றியபிதற்புக்கேற்பக் கற்பபோற்றாடங்குறற்றார்.

எண்ணரிதாயென்னென் கலைகளாலெய்ந்நெல்லா
மண்ணிடையொருவரையே வருவிப்பாரென்னத்தேர்ந்த
கண்ணனுந் தம்முன்னுங் காசிபர்குலத்துவந்த
புண்ணியனுந் சாத்தி பினியிதற்குரியன்போலும். (கசு)

எனமனத்துணியினென்னி யிருந்தற நகரீகம்
நினைவினுக்கடிதுபோகி நீனாகலத்தியெய்தி
யனகசிந்தையனஞ்சாத்தி பினியலாடியிறுமுந்தான்
வினையென்குசையெனாய்விஞ்சை வினையினுல்கிடையென்றார். (1)

அடைந்தவர் கிடையெனிய யழையுங்குறித்துகொக்கித்
குடைந்துவன்மென் னும்பைந்தார்க் குபரநீர்வருகிறென்னு
கிடம்படுவெதகான்கு மியல்பெயுமங்கமாய்
மிடைந்தவெலசர்நீதி யிருமுன் அகிலெனும். (2சு)

முதலியகலைகளாக மொழியறுபத்தாறு
சதமகன்குருவையென்னு னுடையுத்தானென்னு
விதமுறவுடையவென்னென் டுனத்தினிலினால்கொடு
மதலையுத்தாமுக்கற்றார் மற்றன்க்கரியவென்னார். (2சு)

கலையென்குசையென்கு கசுஅதவத்தோன்றி
மலையுலாங்குபுத்தினிடொன் னையந் தகன்வனாய்வித
நிலையறவிஞ்சைநந்த கிடையென்குசையென்கு
டலையென்குசையென்கு கலையென்குசையென்கு. (2சு)

கலையென்குசையென்கு குடையென்குசையென்கு
தேற்றித்தகைமைத்தென்றார் நெய்நெய்யென்குசையென்கு
மலையென்குசையென்கு கலையென்குசையென்கு
வலையென்குசையென்கு கலையென்குசையென்கு. (2சு)

குடையென்குசையென்கு குடையென்குசையென்கு
தேற்றித்தகைமைத்தென்றார் நெய்நெய்யென்குசையென்கு
மலையென்குசையென்கு கலையென்குசையென்கு
வலையென்குசையென்கு கலையென்குசையென்கு. (2சு)

ஆழியந்தடந்தேரேறி யார்கலித்திரமெய்திப்
பாழியந்தடந்தேரேறி யார்கலித்திரமெய்திப்
வாழியவருணராக துணர்ந்துவந்தவனாய்முத்தி
பூழியின்முதலவர்க்கிங் குந்தவாணையென்குசையென்கு. (2சு)

யாதவர்குமரக்கேளா மொதுடைக்குவன்மைத்தன்
திறிப்படியவந்த சிவனென்குசையென்குசையென்கு
மொதுடைக்கார்துகொண்டாய் முன்னதேருநிறென்ன
மொதுடைக்கார்துகொண்டாய் முன்னதேருநிறென்ன. (2சு)

௯௨ சாந்திபிணி புதல்வனுய்ந்த வத்தியாயம்.

அடியேனவனைமுன்னங் கரந்திலேனுழிதன்னுட்
கொடியவல்லசரன்பஞ்ச சன்னகொழைமுதலையாகி
வடிவெடுத்திறைந்தானையா மகலைபக்கவாந்ததுண்டேற்
கடிதவன்றன்னைப்பற்றி யவனுழைக்கவந்திரென்றான். (௬௧)

கொழைபுரிந் துண்ணும்வாட்கைக் கொடுத்தோழிலரசனின்த
வலைகடற்செய்யுந்தீமை யடியனுலடங்காதையா
மலைநகருருவன்சங்க வடிவின்வையிற்பைப்போழ்த்து
சிலையுறைவயிரத்தோளீர் சிறுவனைக்காண்டிரென்றான். (௬௨)

அவ்வுரையியம்பலோடு மஞ்சனவிழிவிவண்ணன்
செவ்விதுசெவ்விறைந் தேரினின் நிழிந்துபாய்ந்து
பவ்வரீர்முழங்கிப்புக்குந் தேடினன்கண்பெற்றி
வெவ்வியவிடங்கர்போல்வான் விலநுழைந்துபார்த்தான். (௬௩)

சங்கமொன்றகட்டி நகண்டான் நவமுனிமகவைக்கானு
னங்கையிற்பணிலமேந்தி யலப்படையவனைக்கடி-
யிங்குகின்றெனையென்னு வெரிமணித்தேரினேறி
மங்கினரெவருந்தொக்கு மறவியாலயத்தின்வந்தார். (௬௪)

ஏந்தியசங்கத்தன்னை யெழிலிமணியன்வாய்வைத்துப்
பூந்தகைநைவானுருத் தலைபொதிரெறியஆத
நாந்தகக்கடகவன்கை நமனதுசெவியிற்கேட்டுந்
கார்தியருஞ்சனஞ்சிக் கதுமெனவெழுந் துவந்தான். (௬௫)

அஞ்சனக்கிரியும்வெள்ளி யதலமுமென்னநின்ற
வெஞ்சிலைவீராதம்மை விழியினைருளிர்ப்போக்கிக்
கஞ்சநான்மலர்பொற்செய்ய கழவினைதொழுதுவாழ்த்தித்
தஞ்செனநின்றவீரர் வந்தவைசாற்றுகென்றான். (௬௬)

கருமுதில்வண்ணன்கேட்டுந் காலகடிதீனீண்டெங்
குரவன்றன்புதல்வன்றன்னைக் கொணருதியென்னலோடும்
புரிசுவனரீதேயென்னப் பூங்கழற்றருமனுங்கே
விரைவினிற்சுமரன்றனை வீரர்முன்கொணர்ந் துவிட்டான். (௬௭)

அழிவுதமன்றுபோல வமர்ந்தநற்புதல்வன்றன்னைப்
பழியதுவீரர்தேறிற் பரிந்தினிதேற்றியொல்லை
வழியினைநீர்கிச்சாந்தி பிணிமலர்ச்சரணம்வாழ்த்திப்
பொழிபெருங்கருணைக்கண்ணுற்புதல்வனைமுன்னர்விட்டார். (௬௮)

கன்னுளங்குளிர்தூநின்ற கலையுணர்குரவன்றன்னைப்
புண்டரீகக்கணனு பிராம்னம்புகழ்ந்துபோற்றி
விண்டதிவினையா யின்னும்தேவன்தென்கோடியென்ன
வண்டரீகக்கிணையொப்பா எனகமிழ்ந்திதுசொன்னான். (௬௯)

வாரியிலிந்துபோன மகவைவெற்கனித்துநின்றிர்
பாரினிற்குரவற்கேற்ப ப்பரிந்துதக்கணையகித்தா
ராருளரும்மையொப்பா ரளிக்தவிச்சுத்தியெங்குஞ்
சரிதாய்வளர்குவென்றுஞ் சேருநம்பதியினென்றான். (௭௦)

ஆனதேசிகன்றான்கு மருள்விரைக்கொண்டேறிற்
காணுலாந்தீளபமாநுந் தமமுனுங்கடிதினேறிப்
பாளிலாவெறிக்குஞ்சோதிப் பணிமலவாய்வைத்தவோதை
வானெலாமுழங்கிவி வளையுமருவினாள். (௭௧)

என்றெடுத்தினையவோ துவசிட்டாமுனிவன்மீன்மீம்
வென்றிவெல்லேந்தர்வேந்தே தேவர்தம்வியப்பினாலே
பொன்றிப்பினவிபெற்றுரளப்பிலர்புகலவற்றே
வின்றின்முன்னகர்தை யியம்பினேமினிதினென்றான். (௭௨)

அடைவினிவிரவிப்புத்தேன் வழிவரும்மரசர்தங்கண்
முடிபடச்சிவந்தபொற்றான் முனிவரீமொழிந்தயிந்தத்
தொடைபெறுகாதகேட்டுந் துனக்கமுற்றனங்கனித்தேன்
சடைமுடிமாசிருங்கண் சரிதத்தைச்சாற்றுவென்றான். (௭௩)

சாந்திபிணிபுதல்வனுய்ந்த அத்தியாய முற்றிற்று.
அத்தியாயம் ௧௨-க்குத் திருவிருத்தம்செய்து.

பதிற்றுப்பலது.

மிருகசிருங்கன்மணஞ்செய்த அத்தியாயம்.

வானென்னவிரிந்தெங்கண் மடநல்லார்மாதன
வெள்ளெனக்காதவித்து விரும்புமெழில்விறல்வேந்தே.
கேளென்னவருந்தந்தன் கேள்வனவன்கேட்டகதைத்
கோளின்னல்பட துகொளக் கூறுவான்அடங்கினான். (௭௪)

ஆசதுசர்மாச்சிருங்க வரியவிஞ்சையிரேழந்
தேசிகவைழிபாடு செய்துனாந்துநக்கணையு

சாச மிருகசிருங்கன் மணஞ்செய்த அத்தியாயம்.

மாசறவேதானுதவி மற்றவனுல்கிடபெற்றுத்
தூசணியுமல்துனல்லர் வதுவைசெய்வான் அணிந்துவந்தான். (2)

சுன்றதவத்தோன் மனையினை ய்திடலுயிற்றஞ்சன்
ரோன்றலுக்குமகன்மொழிய வசத்தியனூர் துணிக் தவத்தி
யூன்றிமனையுடிப்பனென வுலகைமறையோர்க்குரைத்து
நன்றமுழிச்சுவிர்த்தைகையி னலம்பெறுகாப்பணிவித்தான். (3)

வரிந்தசடைக்குச்சுபுனி மகவுக்குமறைவழியே
புரிந்துகனற்றுறைமுடித்துப் புகல்சடங்குமுற்றுவித்து
வரிந்தசடைமுனிவரெல்லாம் புடைகுழவியனோ
தெரிந்துவிறைசுவிர்த்தையெனத் திருவைமணஞ்செய்தான். (4)

ஆங்கதனைக்காண்டலுமே யருங்கிணற்றிலிழிந்துய்ந்த
பூங்கொடியார்முவருக்கும் பொறுத்தனைவெனப்பந்
தாங்கரியமணப்பந்தர் தனிலெய்தித்தனித்தனியே
யோங்குபெருவெருளியொடு மர்சிருங்கநிலையுரைத்தார். (5)

பங்கமஅருந்தவனே பாவையிவடனைப்போல்
வெங்கனையுமணம்புணர் திவிதனைமறுத்துணாப்பாயேற்
றங்குபெருஞ்சாபமுனைச் சாற்றிதிதுமெனவோடு
யிங்கிதனுக்கேதுரெய லெனவிருந்தானிருந்தவத்தோன். (6)

என்னியவனிருக்கின்ற வியல்பனைத் துமுளந்தறிந்து
புண்ணியனும்வியாதமுனி புகலுவான் புரிதவத்தோய்
கண்ணியநின்றுபுணர்ந்தே னுல்லவையோர்காலத்திற்
பண்ணிமணமுடிப்பதறன் பகுதியதுபுகர் துமென.

பண்டைநான்மந்தா தா வெனவுரைக்கும்பார்த்திபனுக்
கொண்டொடியாரைம்பதின ம குளரவரையொருபொழுதிற்
கண்டுசெபுரியென்பான் மணமுடித்தான்மலைதியும்
வண்டுமுறற்றூர்த்தக்கன் மடந்தையரைப்புணர்ந்தனுண்டால். (7)

என்னுபராசரமுனிசே யியம்பியன்மொழிகேட்டு
நந்ததெனவேயுவந்து நங்கையர்கண்மூவரையு
மன்னுதான்மிரமமெனு மருமணத்தின்படிபுணர்ந்து
துன்னுதார்புனைவேணி மாசிருங்கத்தாயோனார். (8)

கூடியமாதவரினிது கொண்டாடிவிடைகொடுக்க
வாடியதுன்னுசுப்பினைய வனிதையார்நல்லொரும

பிடுபெறுபில்காழும் பெரிதோம்பியினிதிருந்தா
னாடுபுகழ்நரபதியே யெனவசிட்டனவின் திட்டும். (9)

இரவிகுல திகல்வேந்த னியம்பிலொளிருந்தவத்தோய்
புரையன்கு ல்வருணமொரு நா லுக்குப்புகன் திட்ட
சரியமடித்தியற்கைகளுஞ் சவுபரியப்பேதைபயனத்
தரையினமணம்புணர்ந்ததுவுஞ் சாற்றுசெனமுனிசாற்றும். (10)

வேறு.

பேணியபிரமந்தெய்வ மாரிடம்பிரபாபத்தியம்
பூனுமாகர்நகர்தர்வம் புகவிராக்கதம்பைசாசங்
கர்ணாவேயுரைத்தவெட்டுக் கடிமணமிதனுனு
மானுயர்மறையோர்க்காகு ம் னுலர்க்குரைக்குங்கால். (11)

மாசனமரசருக்கும் வணிகர்க்குமுரியவாக்
வாசுரமியரோர்கூட்ட மரக்கர்த்தந்தியிழ்மூன்றும்
பேசுவர்பின்னர்ச்சொன்ன பைசாசப்பேரியற்கை
நீசரிவறிவொன்றின் நினைந்தபாதகருக்காமல். (12)

புணத்தினுக்குரிமைபூண்ட வரன் றனைவலியக்கூவி
யினர்த்தொடைக்குமுவினாளுக் கெழின்மணிக்கலன்கள் பூட்டிக்
குணத்தொடுமணஞ்செய்தித்துக் கொடுத்தலேபிரமமென்பார்
புணர்த்தவரெழுமூவர்க்கப் பிதிர்க்களைப்புரப்பர்மாதோ. (13)

சாத்தியவேள்வியாங்கண் சடங்கிற்றுமகளைநல்க
லாற்றல்லாஸ்தெய்வமென்ப ரந்தமாமணஞ்செய்தித்தோர்
சொற்றொடிப்புதல்வன்றன்ன லோழுருகப்பிதிர்க்க
டோற்றியநரகினின்றுத் துரக்கத்திற்சொப்பிப்பாரால். (14)

பகலொடுகா லோவாங்கிப் பாவையைவரண்க்கே
விசையுமாரிடமென்ன வியம்புவரவள பாற்றோன்றும்
வசையுபூத்தல்வன்மாண்ட பிதிர்க்களிலா லுவர்க்க
மசையில்பொன்னுலக்தன்னி லமர்ந்திடவளிக்குமன்றே. (15)

மகன்மொழிந்தெய்திவந்த வரன் கையிலொன்றும்வாங்கா
தகமலிழந்தணங்கனோ யன்புறமணத்திரென்று
சகந்தனிலனிதநல்பிர சாபத்தியமவந்தாமீன்ற
துகள அமைந்தனோ தூயவென்குலமுமவாமும். (16)

௯௬ மிருககிருங்கன் மணஞ்செய்த அத்தியாயம்.

இன்னவளித்தாலிது மெனமடவாணாதிதல்
பன்னமாசுரமதென்பர் பற்றியபேட்டையாலே
கன்னிபுத்தலைவன்ருணம் காவிரிகலந்துபின்னர்
மன்னியேமணத்தல்யாதோர் மனமெனவுகாப்பர்மாதே

நலிபவர்தம்மையெல்லா நாளமர்க்களத்தின்மாய்த் து
வலிதினிற் கொண்டுபோத லரக்கர்தம்மணமதாரும்
நிலைபுதித்தவசமுற்றார் நெடுந் துயில் கொள்வார்தம்மைத்
தலைமைதிர்கைதவத்தான் மணத்தல்பைசாசமாமால்.

மறையவர்தமக்குநாது வருணத்தம்மைக்கும்போழ்திற்
பிறைதுதன்மறையோர்மாது முதற்பின்பினும்கவிரீரூப்
முறையினிற்றகுப்பையம்பு முனைபெய்துலாக்கொல்தூசு
குறைவறப்பிடித்துதிப்பக் கொழுநற்சடங்குமுற்றும்.

துயதாபுரைத்தநீதிக் கடிமணந் துய்த்தானாதி
லாயுநுத்திருவுமோங்க வருமகப்பெறுமுண்டாந்
தீயதாபுரைத்தமற்றைக் கடிமணஞ்செய்தநீனாகில்
வீயுநற்செல்வமக்கட் பேறின் நினைவின்மாயும்.

வேறு.

இதுமணமெட்டிற்கு யியல்பென்றோதினேம்
விதுவுறழ்க்கலையாய் வினாபவண்ணமே
சுதர்மறைச்சவுபரிச் சநிதைகேளென
முதுமொழித்தேசிகள் மொழிவதாயினான்.

நாம்பிவிகரினன் கலைவின்வாரிதி
யேம்பனுற்றுயிர்தொறு மிரங்குமுள்ளத்தன்
போம்பணிவிடையங்கள் புறத்திலாதவ
னோம்பியதவந்தினின் அலர்ந்தமேனியான்.

சாந்திராயணம்பல சரித்ததுயல
னோர்துமாதலத்துப வாசமுற்றானோ
னீர்துநீரருகவை நெடிதருத்திப்பின்
பார்த்தன்போற்காணுநர் தியோகம்பண்ணுவான்

நெடுந்தகைச்சவுபரி பென்னுநேரினன்
கொடுக்கவாயிற்றுலான் குலவுமோடைய

ளடங்குநீர்முழ்கியே யாண்டுபன்னிரண்
டொடு கினனெழாதவ னுறைதன்மேயினான். (௨௫)

அன்னன் றவம்புரி யமலவாவினின்
மன்னுநீர்சம்வத மென்னுமவாளைமீன்
அன்னிநீர்க்கரிநுந் துணையுமக்கஞ்சு
தன்னையேசுமுத்தரசு சரித்தவாமுமால். (௨௬)

டைநெடியமீன் மனையஞ்சுற்றமும்
பிரிவறவாழ்தலைக் கண்டுபேதுறு
விரிசடைமுனிவரன் விழைந்தில்வாழ்க்கையே
புரிவதுநனைனாப் புனல்விட்டேறினான். (௨௭)

ஏறியமாதவ னியல்பினுன்முண்ப்
பேறியாமெய்திடப் பெண்ணென்குண்டென
வாரியசுந்தைய னங்குபின்றெழா
மாறிலாவயோத்திமா நகரின்மன்னினான். (௨௮)

வேறு.

மணுகுலத்திற்றூன்றியவேன் மாந்தாதா
வெனவுகாசு மன்னன்றன்பால்
புனிதமுனியெய்துதலும் விதிமுறையி
னெழுந்தினைஞ்சிப் பூசையாற்றி
வினையமுறுமாதவரீ யிவணடைந்த
பரிசெடுத்த விளம்புகென்னப்
பனிமதியினுயர்க்கை வேந்தேகே
ளெனமுனிவன் பகர்வதானான். (௨௯)

செக்கதிரோன்றிருக்குலத்திற் றோர்வேந்தே
யார்வேட்டுச் சென்றவெல்லா
மிக்கலையென்னுதளிப்பாய் மணுகுலத்தை
விளக்கவரு யிசைபார்வேந்தே
மங்கையமைப்பதின்மருளர் மன்னுதின்
வயினுதித்து வளர்வோர்தம்மிற்
பங்கமறப்பான்மணக்க வொருதெரிவை
தருநிறெடும் பரிதிவேலோய். (௩௦)

என்றமுனியெழில்வடிவி னிழிவுகண்டு
மனத்திகழ்ந்தே யீயோமாகிற்

கூறு மிருகசிருங்கன் மணஞ்செய்த அத்தியாயம்.

பொன்னுதாய்ச்சாபமின்னு புகல்வென்று
மனத்தெண்ணிப்புனிதனென்கண்
மன்றன்மணிமுடியரசு சின்றெடுத்த
வனிதைபர்தாம் அழித்தோனுக்கே
யன்னுமணவினமுடிப்பா ருத்தென்றுத்
தாதையரா லாவதுண்டோ.

மாதவனெனினக்கவர்கண் மாலைபட்ட
பொருந்தினரை வழங்குவெனென்
றோதுதலுமுனிவனுங் தப்பரிசே
யமைபுமென வுழையுணின்ற
முதுணர்வினமுதுமறனுங் காஞ்சுவை
கீழிந்தமுனிவற் கொ
பேதையர்பாற்சென் னனைக் காட்டியவ
னுரைத்ததனைப் பேசுகென்றான்.

காவலவனுரைகெட்டுக் காஞ்சுகிடா
தவர்க்கொடுபொங் காலதன் னின்
மேவுமிடைநெறியதனில் னேதமுனி
பொல்லாத வேட்க்கு
யேவலராயமதனுங் காமிக்கு
மெழில்வடிவ மெடுத்தேயந்தப்
பாவையர் தம்முன்னடந்தான் காஞ்சுகிபற்
தாதையரைப் பரிசுகொன்னான்.

வந்தமுனிதிருவழகை வரிவிழியாற்
பருகுவார் பொலவாகிக்
கந்தமலர்க்கழைபடியாக் காமனிவ
னெனவிரகக் கவலைநூர்ந்
தெந்தையரைப்படிதவறு திவனைமணம்
புணர்வமென வெல்லோர்தாமுத்
சிந்தைநிறுப்புகொழுந் தனித்தனியே
காஞ்சுகிமுன் செப்பினாரால்.

ஆங்கதுகேட்டியல்வெந்த னிவன்வடிவுஞ்
செயலையுங்கண் டசியித்துப்
பூங்குமுலாரணவனாய் மொர்பொழுதின
மணம்புணர்த்திப் போதியென்னத்

மாசுபுராணம்.

கூறு

தாங்கரியவுவகையொடு மின்னையார்
தமைக்கொடுபொய்ப் பன்னசாலை
திங்கறவேதானெய்தித் தெய்வதரு
சனைநினைந்தா வவனுஞ்சேர்ந்தான்.

(நடு)

பேர்ந்தவனைமுகநோக்கித் தெரிவையாரம்
பதினமருக்குஞ் சிறந்தவிலை
மாரிந்திவனிசமைத்தியென வுரைத்திடலு
ம்கிழ்வா லும்பர்நச்ச
னர்த்துபசும்பொன்னு நவமணிவி

னிரையாது நிமிடந்தன்னி
லாந்தகெடுமொனிகையு மாமியமுஞ்
சாலைநகு மடை வித்தெய்தான்.
செம்பொன்னெடுங்கோபுரமுத்தனிந்த
முழுமுடிப்புஞ் சிறங்குப்பண்ண
மைம்பதுமாமனைவியர்க்குந் தனித்தனியே
யில்விடங்க ளமைத்தபின்னர்
பம்புகெடுங்கொடி மிடைபு மானிகைநிற்
குடிபுருந்த பரமயோகி
யும்பர்கருவெனத்தவந்தா லில்லதற்குக்
குரியவெனா முகலினுனே.

(நடு)

(நடு)

இனியபாற்புகுகிரக னேவன்மட
வாரேவற் கிழைந்தமார்தர்
நனியுயர்நானியந்தொகுதி நவமணிகள்
கலன்வெறுக்கை நானஞ்சாந்தம்
பனிமதிபொற்றாய்பசும்பொன் பட்டாட
பரியங்க மனைகண்மற்றுந்
தனித்தனியோர்மனைகடொறு மனப்பிலா
மிருவனாக் தந் துவாழ்ந்தான்.

(நடு)

ஒங்குதவமா முனியு மொளிமுடிவேந்
தனித்திடுமொண் டொடியார்தாமம்
விங்குடற்றொழுலகில் எண்ணவந்தம்
பெரும்போகம் விரும்பித் தயத்தொப்
பாங்குபெறுமுவகையொடு மில்லதற்கி
னருக்குமம் பரிக்குநாளில்

என் மிருகசிருங்கன் மணஞ்செய்த அத்தியாயம்.

வாங்குசிலைக்கைக்குரிசின் மாந்தாத
மகவாசை மனத்திற்கொண்டான்.

(௩௯)

காணுறையுந்தவமுனிக்குக் கன்னியரைம்
பதின்மலாயும் கணத்தினீந்தேன்
மானிடர்சென்றறியாத வனத்திலவன்
கொடுபோன மடவார்வாழ்தல்
யானறியவேண்டுமெனக் கடிதெழுந்து
விரைவினுட னருங்காவீந்தி
ஞானமுனிசவுபரிதள் னுச்சிரமம்
தனைக்கடிதி னண்ணிஞனே.

(௪௦)

முகிலுரிஞ்சிக்கொடியாடு கோபுரமு
மணிமுகப்பு முத்தவாலை
யகிலமென நிலநெஞ்சக் வழிகெறிக்கு
மரமியமு மமரநாடும்
புகலியமண்ணிடத்து நாகருறை
புலகத்தும் பொற்புநரா
மிருவன னுயினவனைத்துங் கண்டுமித
வதிரயித்து வியந்துபுக்கான்.

(௪௧)

புக்கவென்மனையிடத்திற் சென்றிடலுந்
தாதைவரல் புரிந்துகோக்கி
யக்கணமேசென்றிறைஞ்சி யகமகிழ்ந்
தன்மகளை யரசுனோக்கிச்
செக்கமலத்திருவனையாய் கணவனெடு
மிக்கெடுநாட் டங்கொன்றின்றி
யொச்சவுடன்வைகையோ கேள்வெழுப்பா
லெக்ககோய முன்னினுயோ.

(௪௨)

இயம்புவாயெனத்தாதை வின்வுதலு
முகமகிழ்வா லெழைசொல்வா
ணயம்பெறுகலுண்டியினி னவமணிப்பூண்
கலன்வகையி னறையாரத்திற்
ப்பம்பெறுநற்பகநீனையிற் சிலதர்சில
தியர்தொகையிற் பசும்பொறுதல்
வயங்குமிருகிதிகளுவையி லீல்வாழ்க்கை
தனிற்ருறையாழ்வு பெற்றேன்.

மா க பு ர ண ம்.

எ

ஆனாதுமனத்திலொரு குறைபுடைய
ளடியனோ னஃதேதென்னில்
வானுடர் தருவனைய முனிபிரியர்
தென்மனையில் வாழ்தலாலே
பூநாதுங்கருங்குழலெந் துணைவியர் தந்
துணைபுணராப் புணர்ப்பின்னைக
னாகுங்குறைபலது வேறுகுறை
தெயில்லேனின் தனையெய்ன்றான்.

(௪௪)

ஆந்தவனாகேட்டிறைவ னாயன்மனையி
லுறையுமக ளருகுசாத்த
தந்தைவரவினைக்கண்டு தாடொழுநா
டனைக்குறையே தென்னச்சாற்ற
முந்தவடிதொழுதமக னுத்ததடி
யவடானு மொழியக்கேட்டா
னிந்தவண்ணமிறைவினவப் புதலவியம்
றெல்லோரு மிவையெசொன்னார்.

(௪௫)

சுன்றமடவாரொல்லா பில்வுடையே
புகலக்கேட் டிகல்வேன்மன்னன்
ஞென்றியபெருவகையி னுற் றாயமுனி
தனைநாவிற் றெலையாதேத்தி
யான்றபேரன்பினெடு மியோத்திகநர்
தனிலடைந்தா னரினவமாரு
மூன்றுமகவோரொருவர் முனியருளா
வீன்றுசெல்வ முழுதுந் துய்த்தார்.

(௪௬)

பெற்றெடுத்தமகவுக்கு மகவுண்டாய்
வழிவழியும் பெரிதுண்டாகிச்
சுற்றமிகவாழே மகவே
மாய்மிகவுந் துவன்றிச்சுழ
நற்றவனக்கேளிரொடு மாகமதி
நீர்முழுகி நலத்தின்வைகிக்
குற்றாநடுகடுங்கால மில்லறந்தின்
பெருநுழிவி கடிவாழ்ச்சான்.

(௪௭)

இத்தனையோர் தவப்பெருமை யிந்தமுனிச்
தெந்நீர்தவா றென்னுவென்னி

எஉ

மிருகசிருங்கன் இல்வாழ்க்கையுனாத்த
அத்தியாயம்.

லத்தையோர்மடுப்புனனுட் பன்னிரண்

டளவையெழா தாழ்ந்துமூழ்கி

மெய்த்தவஞ்செய்திகாலை யிராறு

மாகமறி விரிநீர்மூழ்குஞ்

சுத்தமுதவப்பயன்கா ணெனவசிட்ட

முனியெடுத்துச் சொல்லினானே.

மீறக்கிநங்கன் மணஞ்செய்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

அஃ அத்தியாயம் ௧௩-க்குத் திருவிருத்தம் ௫௦௧.

பதினாங்காவது,

மிருகசிருங்கன் இல்வாழ்க்கையுனாத்த
அத்தியாயம்.

பேரியற்கைமுனியுனாத்த கதைகேட்டு

மனமுனவை பெரிதுகூர்ந்து

நாரியற்கைமணிமவுலித் தனியேந்தன்

முனிவரீ முன்னஞ்சாற்று

நாரியர்க்குள்வடமீனிற் சுற்புடைய

நால்வரொடு நவைதீர்வேதச்

சீரியற்கைமாசிருங்க னில்லறத்தின்

வாழ்ந்ததினிச் செப்புகென்றான்.

வேந்தனினுவினாவுதலும் வேதமுனி

* வினாவினுக்கு விடையுஞ்சொல்வான்

மாந்தரின்னில்லறநெறியே யொழுதினொர்

மண்ணாலகும் விண்ணும்போற்றச்

சேந்தனிகபரய்யண்டு மீரிடத்தும்

வழுவாது சிறக்கத்துப்பார்

பாந்தன்முடிப்பாரிலவரு மானிடருக்

கில்லறம்போற் பவிப்புதுண்டோ.

ஆதலினால்விடிவதன்முன் னானகன்ன

லெனத்துயிரிற் தடைவிறற்க

ஞாதனையேமனத்தெண்ணிக் தருமமொடு

பொருணினைந்து நலிவுநீங்கி

41

மாகபுராணம்.

எஉ

யேதமறுநிருத்திசை தனிலொருசா

ரேய்விதி யெல்லையேசிக்

காதுதனிற்பூணலிட் டித்தரிகக்

தனைத்தலையிற் கட்டிமாதேர.

(௩)

வடநிசையைநோக்கியிருந் தொருதிரண

நிலத்தினிட்டு வாய்மைகூறு

துடனுமிழ்தல்காதுதலோ டொழிந்துமல

சலங்கழித்தங் கொல்லீங்கி

யிடதுகையாலெச்சில்பிடித் தியல்புறுமண்

ணள்ளியெடுத் திருநீராற்றிற்

தடமதனிளையொரு பாத்நிரத்தின்

மொண்டகன்று சுவசஞ்செய்ய.

(௪)

அல்லதுபாத்திரமில்லே னீர்க்கனாயி *

னொருமுளத்துக் கப்பால்வகிப்

புல்லுசவுசக்கழிநீர் பெருநீரிற்

கூடாத புலத்தைப்பார்த்தே

* யெல்லையினிலிருந்தெட்டிச் சவுசஞ்செய்

திலிங்கத்துக் கொருக்கான்மண்ணுஞ்

சொல்லுக்குத்திற்கைங்கான் மண்ணுமிட்டே

யிடதுகைக்குத் தொகைபத்தாமே.

(௫)

கையிரண்டுமுறக்கூட்டி யேழுமுறை

மண்ணிட்டுக் கழுவிப்பின்னர்

துய்யதிருக்காறனக்கு மீமந்துமுறை

களினுன்மண் டொட்டுத்தேய்த்து

மெய்யின்முனஞ்சொன்னவிட மொருமுறை

மண்ணுல்லிளக்கி விளங்குநீரைப்

பையவிதியாலுமிழ்க்தே யாசமன்

முன்றுமுறை பண்ணிப்பின்னர்.

(௬)

வார்த்தொழுதுதெண்ணீரைப் புறமெடுத்து

முகங்கழுவி வைமுள்ளே னுஞ்

சேர்ந்தொழுதுபாலேனு முள்ளமரத்

தருகுசென்று செல்வமாயுட்

கூர்ந்தம்பிபுகழ்காந்தி குலப்புதல்வர்

வலியனைத்துக் கொடுப்பாயென்ன

10

எசு

மிருகசிருங்கன் இல்லாழ்க்கையுணாத்த
அந்நியாயம்.

நேர்ப்பிசுவிரற்பருமை யீராரங்
குலக்கம்பு நெரித்துமாதோ.

பல்விளக்கமறிந்தாகா நாளெய்திற்

பல்காநீ ருமிழந்துசுத்த

நல்விதத்திவிபற்றிபயி னுசமன

விதிமுடித்து நதியுளைய்திச்

சொல்லியசங்கற்பத்தின் முறைமுழுகிச்

சுரரிருடி பிதிர்க்கட்டமை

வல்லமுறைதருப்பித்துக் களையேறி

மாசில்லை யிரண்டுசெற்றி.

உத்தரிகமொன் றணிந்து பின்னருஞ்சந்
தாசமன முதலிதீத்கள்

பத்திபெறுகுலாசாரப் படிபூதி

கோரியொன்றைப் பாலந்தீட்டிச்

சுத்தமுறுமருக்கியத்தோ டியன்றசந்திக்

கடனனைத்துத் துலங்குவான்மீ

னத்தமனமாவதன்முன் கடிநியற்றி

யருக்கெனமு மளவுமாதோ.

நலம்பெறுகாயத்தினியை நனிசெபித்து

வானிரவி நணுகுங்கலைப்

பலன்பெறவேயுபதானம் டண்ணியபி

னானமும் பரிந்துசெய்து

வலம்புரியுமோமமுடித் தாங்கியனற்

றானமுது வழங்கியவன்

நலம்புகழ்காலத்திலொரு கூறுதள்ளி

யிருகற்றின் மறைபுஞ்சாற்றி.

புற்றருப்பைசமீதையிவை போய்க்கொணர்ந்து

மக்கூற்றில் வருத்தமின் திச்

சொற்றநெறிதனிலெய்தும் பொருளீட்டி

யதன்பின்சொன் னுலங்கூற்றி

துற்றபுனலாடியுச்சிக் கடன்கழித்துப்

பிரமலெச்ச முவந்துசெய்த

42

மாகபுராணம்.

எடு

பிறறையினிற்றேவருக்கு மிருடியர்க்கும்
பிதிர்க்களுக்கும் பெருநீர்நல்கி.

(கக)

சீரியதன் மீனெய்யதி யாதித்தன்

கவுரிமால் திறலர்வேழப்

போர்முதத் துவிநாயகன்பி னுருத்திரனே

டைவனாயும் பொறையினுற்றி

நேருடனேபஞ்சவெச்சஞ் சுவானபவி

காகபவி நெடியபூத

மாரவுதவிபெலையோ டனைநனள்ள

கூதபவி யடங்கச்செய்தே.

(கஉ)

புறக்கடையின்வந்தெய்தி யறிதியுத்தம்

வரவநீனப் புருந்துநேடி

யறத்தினர்வந்தாலவர்க்குத் தோனாப்போற்

பெரும்பூசை யளித்துப்பின்னர்

சிறப்புடனேபுனிதவிடத் தானதொரு

பொற்கலத்தைத் திருந்தவவத்தே

யுறப்பரிவாற்கீழ்கிசையே நோக்கியிருந்

துனையொன்று முனையானகி.

(கங)

சுன்றவர்களுரவரொடு முதியோர்க

ளினஞ்சிறார் விருந்தரெனது

மான்முதுநோயாளர் கருப்பமுது

மடவார்க ளாதியானோர்

தோன்றிடமுன்னப்பித்துப் பஞ்சபவி

பிராணுதி சொன்னவைந்து

முன்றியவாகுதிமுதலா யுணாத்நனீதி

யத்தனையு மோர்ந்துசெய்தே.

(கச)

முந்துபழஞ்சோறுதி விழுப்பமின

வத்துணையு முழுதுநீத்துச்

சின்னாநெய்வெண்ணெய் நட்டகறி

யித்துணையுந் தெனவிதன்னுந்

நந்திடவேயினியகறி முதலருந்திப்

புளிப்பெரிப்போ பெப்புச்சார

என ! மிருககிருங்கன் இவ்வாழ்க்கையுரைத்த
அந்நியாயம்.

வெந்கதறிநடுவருந்தி யந்தியத்திற்
பாநதிமோர் விளம்பத்துய்த்தே.

(கரு)

ருண்டிகைக்கைப்பகவருக்குக் குக்குடவண்
டத்தளவாய்க் கொள்ளுஞ்சொற்றுப்
பிண்டிருநாலாகு முயர்வானப்
பிரத்தருக்கவ் விரட்டிபேசி
னெண்டிசையும்புகழ்ந்திடெயில் லறத்தினருக்
கெண்ணுன்கென் றிரம்பலாகுந்
தண்டிநுகைத்தலப்பிரம சாரிக்கு
வயிநுகொள்ளு மளவுந்தானும்.

(கக)

ஒதியனிப்படியருந்தி யுத்தரா
போசனமு முய்யின்னர்
கோதந்வேமண்டிடாட்டுக் கையொடுவாய்
கால்கழுவித் குற்றநீங்கி
நீதியிற்சுத்தாசமனம் பிரானுயா
மஞ்செய்து நிலத்தின்வையி
நாதனையண்ணினைந்துகையா னுடிதலந்
தொட்டுநல்லா சமனஞ்செய்து.

(கங)

தாம்பூலம்பெரிதருத்தித் தற்பரத்தைச்
சுந்தித்துத் தகைமையோடு
மாம்பொருள்சேர் நூல்பார்த்தே யறுகறு
மெழுகறு மடைவின்க்கி
யோம்புறுதன்மனைவாழ்க்கைக் குறுங்குமத்
திடைபோயென் கூறும்போக்கி
வாம்பரித்தேர்க்குந் திர்க்கடவு ளத்தமனை
வரையடையு மளவுமாதோ.

(கஅ)

தெண்ணீர்த்கால்கழுவிப் புனிதனாய்
மாலையிற்செய் கடனுந்நீர்த்தே
யுண்ணீர்மையாசச்சா வித்திரியை
யுடுத்தோன்று மளவுமொதிப்
பண்ணியதோருபதான மோருமபி
வாதனங்கள் பரிந்துசெய்து

புண்ணியவேள்விச் சாலை புருந்துளவர்
தித்தொழிலும் பொருந்தச்செய்தே.

(கக்)

விருந்தினொடுமிரவருந்தி யாசமனத்
தொழின்முடித்து மெல்லிதாசப்
பொருந்தியபஞ்சணையேறிக் குறுமுனிமான்
முசுருந்தன் பொருவினாத
வருந்தவத்துநற்கபில னுமித்த
னிவரையெண்ணி வயினதேயன்
றிருந்தியமந்திரஞ்செயித்துச் சிவனடித்
தம்மனையினைமேற் கிந்தைசெய்தே.

(20)

நிறைகும்பத்தீபமிவை வழுவாமற்
றலைமாட்டி நெறியின்வைத்து
முறையொன்றுமொழிந்தபடி டிசையிற்
றலையாக முல்லைமுரற்
கறைவென்றவேனெடுங்கட் கலாமதிபோற்
றிருவதனக் கலவைக்கொங்கைப்
பொறைகொண்டதுணர்முக்குற் பூவையொடுந்
துயில்வதுவே புலமைத்தாமால்.

(21)

தன்மனையிற்றுயில்கொள்ளிற் கிட்டிசையிற்
றலைவைக்கத் தாழாநேய
மன்னியமாமன்மனையிற் றென்றிசையிற்
றலைவைக்க வதிந்தவூரவிட்
டன்னியமாம்பதியடையின் மேற்றிசையிற்
றலைவைக்க வவையெயன்நிப்
பின்னர்வடக்கொருக்காலந் றலைவைக்க
வாகாதாம் பேசுங்காலே.

(22)

சொல்லுமுவாவிரன்டினும்தின் சொல்லாத
நாட்களினுந் தோகைமாவாய்
புல்லியிடுமுறையொழிந்து நல்லதின
நல்லோரை புருதல்பார்த்து
வல்லனையமுலைசேர்தன் மரபாகு
முன்னொடுபின் னியாமமாற்றி

யல்வினிடைமையுமுன்று நாழிகையுந்
துவில்புரித லழகிற்றம்மா.

(28)

இந்தவண்ணநீதியினி லொருசிறிதுந்
தவறாம லியற்றினோர்கள்
கந்தமலர்நான்முகத்தோன் பேரவையி
னெய்திகெடுங் காலம்வாழ்வர்
சந்தமமாசிருங்க னிவ்வண்ணந்
தவறாமற் பரிக்கமற்றைப்
பைந்தொடியார்நால்வருந்தங் கற்புநினை
நின்றபடி பகர்தல்செய்வாம்.

(29)

மிருகசிறுங்கன் இல்வாழ்க்கையுரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.
ஆ அத்தியாயம் சுசுக்குத் திருவிருத்தம் ௫௨௫.

நீ நாவது,

கற்புநெறியுரைத்த அத்தியாயம்.

அன்னனூர்தியு மாழியஞ்செல்வனுங்
கன்னலாறுசொற் காரிகைபாகனு
மென்னுமுவர் முதலவெந்தேவுந்த
மன்னுகாதல ரென்பர்மடந்தைமார்.

(30)

பித்தனாயினும் பேதையனாயினு
மத்தனாயினு மான்பிலனாயினு
முத்தமத்திரு வொப்பவர்கேள்வர்தம்
பத்தியோடவ ரேவற்படிகிற்பார்.

(31)

பினியனாயினும் பெற்றியைநீக்குறந்
தனியன்மார்து தகைமையனாயினு
மணியிலாதவ னாயினுமன்டர்தம்
பணியிடைத்தலை நிற்பர்நற்பாவைமார்.

(32)

அழகுபின்னி யறமிகுமூப்புது
கிழவனாவன் கிட்டியகுட்டோய்
பழவினைப்படி யெய்தினும்பாவைமார்
மழவனென்ன மகிழ்ச்சையெண்ணுவார்.

(33)

ஆனுகேள்வ ருளத்தின்மகிழ்ந்தொன்றை
நன்றிதென்றிடிற் ருமுநன்மென்பரா
லன்னுதீமையென் ருலதுதீமையே
யென்றுகூறுவ ரேத்தருங்கற்பினார்.

(34)

ஊமன்பக்கு செவிடனுறுப்பினி
வாமனன்குரு டன்னெனலெகிலுந்
தாமவார்குழற் றையனல்லார்தனிக்
கர்மனெனனக் கணவரைப்பெணுவார்.

(35)

ஏதிலானோ ரினாயவனின்புற
வோதினானு முறுபொருளியினும்
பிதிசெய்யினும் வன்பிற்பிடிக்கினுங்
காதல்செய்திடார் கற்புடைமாநரே.

(36)

ஆனுகேள்வ னடாததுரைப்பினுந்
தானெழுந்தா ழுக்கிப்புடைப்பினு
முனமேபடத் தான்கொடுகைப்பினு
மோனமாகுவர் முல்லையெட்டைமார்.

(37)

தன்கரத்திற் தலைவனளித்திடு
பொன்கரத்தல் பிறரைப்புகழ்ந்திடல்
வன்கரத்திற் சிலுகிட்டுவாய்நிடல்
மின்கரக்கு மிடையார்விரும்பிடார்.

(38)

மண்ணினும்பெரு வானவனென்றும்வாழ்
விண்ணிதுநிக ரில்லாவிடலைதா
னண்ணினுமவ னாயெனவென்னியே
கண்ணினோக்கார் கணவனையேத்துவார்.

(39)

கொண்டகேள்வன் குறிப்பறிந்தேனாக
நுண்டிபேணி யுயப்பனயூட்டுவார்
கண்டுகேட்டினுங் காதலன்மேற்றவ
துண்டுதொனென் னுயாயர்மடந்தைமார்.

(40)

அன்பர்கெஞ்ச மஞ்சொடுமின்னலாய்த்
துன்பமுற்றிடிற் ருமுந்துன்குற
ரின்பமன்னவ ரெய்திடிப்பொழு
தின்பமெய்தாவ ரேத்தருங்கற்பினார்.

(41)

ஊறுதேள்வ ருறுசுவையாரெடுஞ்
சோறுபயக்குமுன் ருமொன்றுந்துய்த்திடார்
வேறேரில்லி விழுகிறநிச்செலார்
நாடகஞ்சூழ னுரியரென்பவே.

காந்தனுக்குமுன் கண்டியில்கொண்டிடார்
ரேந்தனுக்குப்பின் னின்னுயிலேற்றெழார்
சார்ந்துவேறேர் சயகத்திறந்தங்கிடார்
பூந்தண்வார்குழற் பூவையரென்பவே.

தங்குதேள்வரை யின்றெடுத்தார்தமைப்
பங்கமற்ற பகவலாயோகரைத்
ஹக்கீதிக் குரவரைத்தொன்முறை
மங்கைமாதர் வழிபட்டுவாழ்வரால்.

தோயந்தகேள்வனோ தோகையைச்சேர்ந்திடிற்
காய்ந்துமற்றவ னோடிகல்காட்டிடார்
தேய்ந்துநட்டிற் நினைக்கியிருப்பரால்
வேய்ந்தபூங்குழன்மெல்லியலார்களே.

சேயகால மகன்றிசேரியோன்
போயதேயத்திற் நீங்குபுகாவண
மேயநல்லவம் வேண்டுமென்றெண்ணியே
தூயதேவைத் தொழுவர்கணங்கைமார்.

கொழுநன்மாண்டிடிற் கொறையர்செந்தழிற்
றொழுதுமுழுகித் துணைவனடிகடைத்
தழுவினன்னெனி னுந்தடக்கைபிடித்
தெழுதியென்னத் துரக்கத்தினென்றுவார்.

கணவன்வேற்றார் கலந்திகொலையிற்
பணைமுலைக்குக் கலவைபார்த்திடார்
பணமலிந்த மலர்க்குழல்வைத்திடார்
துணைநெடுங்கணுக் கஞ்சனந்தொட்டிடார்.

காயமல்கக் கவினனிதாங்கிடார்
தூயபாக்கொடி வெள்ளிலைதுய்த்திடார்
மேயுணர்க்கில் வெள்ளோபுணர்ந்திடார்
தேயுதுன்மருங் குற்றிருமாதே.

வேறு.

பூத்திடுமுதனாடன்னிற் புலேச்சிபோன்மகளிர்நிங்கக்
காத்திடுமற்றைநாளிற் கலைமறையாளரான்டோர்
நீத்திடுமளவுமேக நிறைத்திடுமூன்றாநாளிற்
பார்த்ததிற்பாதிநீங்க நாணீர்ப்படிவதாக. (உ.க)

தூய்மையற்றிடுநாண்முன்றுஞ் சூதாடல்புனலின்மூழ்கல்
தீமைபெற்றெழுதலென்னை தேய்த்திடல்பலவினக்கல்
வாய்மைசொற்றிடநகைத்த லோடன்மன்னகழ்தன்மன்று
மாய்மனத்தானுந்தேவை யரிச்சித்தனைத்தல்பின்னும். (உ.உ)

சூதகமுற்றாடன்னிற் தொட்டினிருத்தல்பேசல்
பாதையினடத்தன்மற்றோர் பதியிடைத்திருநாட்காண்டல்
சீதமென் கலவைபூச நிவாவினிறுயிறன்முற்று
மாதருக்கடாதென்ன மனுமுநலனைத்துமோதும். (உ.க)

மருவியநாலாநாளில் வயக்குநீர்தனின்மூழ்கி
யிரவியுநோக்கிப்பஞ்சு கெளளியமினிது நாய்த்துத்
திருமனைபுனிதமாக்கிச் சென்றதிற்புகுந்துவேண்டும்
விரைநாய்க்கலவைபூசிக் காதலன்னிருமபவைகல். (உ.ச)

நயந்துடன்கருப்பமுற்றார் நியவநட்புத்தீர்ந்து
பயங்கொளும்வேடந்தன்னைப் பார்த்திடாதொழிந்துபல்கா
லயர்ந்நிடவஞ்சஞ்செய்வார் ருழ்ச்சியையறிந்தகற்றி
வயங்கியருளினிமேன்மேல் வளர்த்திடுவண்ணஞ்செய்தல். (உ.டு)

இப்படியுரைத்தகற்பி னியல்வினோடொழுகியென்று
மப்படிவாழவல்ல வணங்குஞர்கணவரோடு
மெய்ப்படியிடத்தோரேது புகழினுர்விளங்கிப்பின்னர்
பொய்ப்படிவத்தினிங்கிப் பொன்னுலகடைந்துவாழ்வார். (உ.எ)

வேறெடுத்தோத்தக்க விரதமார்தவந்தானேது
கூறின்தருமமேது குறிக்கொளுஞ்சமாதியெனிக்
கிறிலாத்தீர்த்தந்தானே தியாகமேதினமற்றெல்லா
நாறுபூங்குழலார்தங்கள் பதியெனநயப்பார்மன்னோ. (உ.எ)

மணமகன்மகிழப்பெற்ற மடந்தைமார்தெவரின்பங்
கணமலியலகிறாய்த்துத் தடைபிரிவிற்புத்திரேவர்

அட மிருககிருங்கன் மகப்பேறுனாத்த அத்தியாயம்.

அனைவனுள்வெகுளப்பெற்ற தொடிகையை ர்நகிற்றுன்பம்
புணரிசூழி வியிற்றுப்துப் பின்னருநகிற்போவார். (உஅ)

ஆதலாவைகளைல்லாங் கடைப்பிடித்துருந்தவத்து
மாதவன்மனைவிமார்க் னுல்லருமரபினின்று
நீதியின்வழி அகற்பி னிலையினில்வாழ்க்கைகேர்ந்து
தீதறநோற்றுநாளுஞ் சிறந்தினிதிருந்தார்மாதோ. (உஆ)

கற்புநெறியுனாத்த அத்தியாய முற்றிற்று.
அட அத்தியாயம் கறிஞ்சுத் திருவிருத்தம் கேசு.

ப த் து வ து.

மிருககிருங்கன் மகப்பேறுனாத்த அத்தியாயம்.

இங்கிவர்கள்வைக னுழிசைந்தினி னுவாழ்காட்
டிங்கனுதன்மெல்லியல் சுவீர்த்தைதிருவொப்பாள்
பங்கமிலாநற்குர முச்சமொபொர்க்க
மங்கலநல்லோனாயினின் மாமகவையினுள். (க)

வந்தமகவின்வதன் மாமுனியுரோக்கி
முந்தியதவத்தினின் முளைத்தபயனென்ன
வந்தபிலபிதிர்க்கன்கட னற்றினியெவ்வே
சிற்தையின்மகிழ்ச்சியொடு பின்னுமிதுசெய்தான். (உ)

மேலிவணியற்றிடு நவத்தின்மிருகங்கள்
கோலியவளைத்ததி யெனத்தனிகுறித்தே
தோலுடனுரிஞ்சுமென வெண்ணிய அருழந்தே
பாலன்மிருகண்டுமென் வேபெயர்பகர்த்தார். (ங)

விண்ணிடைமதிக்கலை வளர்த்ததெனவேதப்
புண்ணியன்வளர்த்துபுரி னூலுபுனைந்தார்
கெண்ண அமறைப்பகுதி யாவையுமுணர்ந்தே
மண்ணினிடைமுற்கலன் மருந் துதினாவேட்டான். (ர)

மா அகமகித்திருவு மன்னியத்வத்தா
லோ அமுறைநீதிமறை புத்தமனையினுள்
காதலன்வளர் அமுனி கண்ணுண்ணித்த
பேதைகலையென் னுமொரு பெண்ணினைமணந்தான். (ரு)

46

மா க பு ரா ண ம்.

அக

வயங்குவிமலைத்திரு மடந்தையுமளத்தே
நயநுசுமதிப்பெயரி னன்மகனையினுள்
பயன்கெழுமுரணும் வளர் அமறைபன்னித்
தயங்கியுமநுமகள் சத்தியைமணந்தாள். (சு)

ஆனசுரசைத்திருவு மன்புமிகவேங்கி
மானசுவீர்தன்நனை மகிழ்ந்தினிதினின்ற
னுனமில்லுமரணம் வளர் அமறையோதிக்
கானுறைதவப்பிருகு கன்னியைமணந்தான். (சு)

தன்குமரர்கால்வொடு தானுமிகவாழ்வம்
நின்பமுறியெவ்வித வியற்றல்புரிவித்தே
யன்பினிவரோடினி தமர்ந் துமனைவாழ்க்கை
அன்பமறவேதமுனி அபத்தொழுநூலின். (சு)

இந்தையுமவித்தமுனி மூத்தமகவன்நி
மெந்தரொருமுவரு மகப்பெறுதன்மேயு
வந்தவியையோர்களு மருங்குறைகண்க்கித்
தந்தையிலருங்கலை நழைத்திடவளர்த்தார். (சு)

சங்கிவர்தழைத்தொழுகு மெல்லையினில்வல்லே
வீங்குதவவேதமுனி யாமிருகிருங்கன்
பாங்குபெறமாகமி பத்தியோடாடித்
தேங்குபுனருங்குமொரு தேவைவழிபட்டே. (சு)

வைகுகெறிக்கணுறு மானிரதமாற்றி
யெய்தியதுமூர்பென விகழ்ந் துமனைவாழ்வைக்
சைதவமதுத்தொழுகு கற்பின்மடவாரை
பொய்தவிரும்புதல்வ ரம்மனைபுகுத்தி. (சு)

உற்றபெருவேள்வியழ றன்னையுடக்கி
நற்றவம்விரும்பின னெழுந்தவண்ணிப்
புற்றழையருந்தமிரு கத்தொபொருந்திக்
கற்றரைஅயின் னுனிழை வந்துடல்கழிந்தான். (சு)

பொன்னுடலெடுத்தலகு பூத்தவனிருக்கு
மன்னவுலகத்திரைவ னேழனிதினாக
வுன்னியகற்புடவ னுற்றவருபென்ன
மன்னியபிரிஞ்சன்மக னாயறிவன்வந்தான். (சு)

அச மிருகசிருங்கன் மகப்பேறுணாத்த அத்தியாயம்

வந்தபிணிதா கனெனு மன்னவிருடிக்
யந்தமனுனாநிலை முத்தியநிலிந்து
முந்தைவரஎன்னுரை மொழிப்படிவழாம்ந்
சுந்தைமலமற்றுவிசுழ் சிற்பரமடைந்தான். (கசு)

வேறு.

நண்பின்மைந்தர்த மனையிடைநால்வருமிருந்து
பண்பினிற்சில நானொடுபருவங்களுகழிய
வெண்பருத்தியிற் கருங்குழல்வெருத் துப்பல்விழ
வொண்பொன்மேனியுந் துரைவரமுப்பினையுற்றார். (கசு)

ஈன்றதாயர்முப் பெய்தியவியல்பையுங்கண்டு
தோன்றலின்றித்தான் அயருதுதன்மைபுந் துணிந்தங்
கான்றகெள்வியான் மிருகண்டுவன்பானறிவான்
முன்றுகண்ணிறைக் காகியிற்செலவதுமுயல்வான். (கசு)

முயலுமெல்வையிலந்தநாடாகசெய்முதல்வன்
கயலுலாந்திரைக் கங்கைகுழ்காகியம்பதிக்
யியலுந்தானையோ டேகடுமரசுனற்றுணையாப்
மயலெலாமற் கோற்றவனெகடமதித்தான். (கசு)

மதித்துத்தாயரோர் நால்வருமுத் துதியெனப்பேர்
விதித்ததன்னுடைமனையியும் வியந்துபின்செல்லக்
கதித்தகாதன்முன் னெகிடக்காகியைநோக்கித்
துதித்தமாதவனெழுந்தனன் வழிதனைத்தொலைப்பான். (கசு)

பெருத்ததண்டக வனந்திடைப்பெருவழிதொலைத்து
வருத்தமுற்றிடி லன்னையீர்மங்கையோடச
னருத்தியோடம ரானந்தக்கன்னனத்தமைதி
புரைத்தல்செய்குவன் கேட்டொன்றினையனவுவாப்பான். (கசு)

வேறு.

நாயிலவர்க்குந் தந்தையிலாதே தளர்வோர்க்கு
நோயுடையார்க்கு துண்பொருளில்லா வறியோர்க்கும்
வாயினிகழ்ந்தே தங்களைதள்ள மறுதேயம்
போயினருக்குங் காகியலாதே புகலுண்டோ. (கசு)

பேதையருக்கும் பாவவசத்தைப் பெற்றோர்க்கு
மாதுலருக்கு மாதுயர்மிக்க வடைந்தோர்க்குந்

சாதலணித்தாய் மேனிமெலிந்தே தளர்வோர்க்கும்
பூதலவைப்பிற் காகியலாதே புகலுண்டோ. (கசு)

திந்தனைசெய்ய மானமழிந்தே நின்றோர்க்குந்
சுந்தையுணர்ந்தே வேறுதவங்கள் செய்வோர்க்குந்
சந்தையின்றித் தாயமொதுக்கத் தளர்வெய்தும்
புந்தியினர்க்குங் காகியலாதே புகலுண்டோ. (கசு)

வேறு

அன்னதலத்தைந்நுருரோ சத்தளவி
னவதரித்து வைகினோர்
மின்னுமதிவேணியரன் நிருவருளா
லதிமாயை விட்டுநீங்கி
மன்னுமனசங்கற்ப விசுற்பமொழிந்
தானந்த மருவலாலே
துன்னரியவானந்த கானனமென்
றவ்விடத்தைச் சொல்வார்தோ. (கசு)

அத்தலையின்மருவினர்தங் கன்மமல
மவித்திருந்தே யரும்பாவண்ண
முத்திகருமுழுமுதல்வன் மோகார்த
காரநிலை புனிப்புந்திபஞ்
சுத்தமுறுமகிலேச னென்னுமொரு
சிவாக்கினியாற் கடுதலாலே
சத்தியமேயவ்விடத்தைப் பேசரிய
மசானமெனச் சாற்றுவாரால். (கசு)

ஈண்டுபிறவிப்பெருநோய் மானிடர்த்
தலையடைந்தே யிறக்குங்கலைக்
கோண்டருவெண்ணிலவொரிக்குந்
காடலைய கொழுங்கோடாத்
தாண்டகைவந்தருகெய்தி யவர்முடிவை
மடியிருத்தி யன்பினோடு
நீண்டரியலதுகன்னத் தோங்காய்
முரைத்துமுத்தி சேர்க்குமன்றே. (கசு)

யோகதாற்சமாதியினுந் சிவதருமத்
தாற்றழவி னுறவோர்செய்யு

91. சு. மிருகசிருங்கன் மகப்பேறுவாத்த அத்தியாயம்

மியாகத்தாலெய்துபலன் நருகாசி
யெல்லையினி லீனினுவைகில்
மோகத்தால்வெகுளியினுன் மடமையினுன்
முதுமூப்பு முற்றியெய்துஞ்
சோகத்தாற்பலப்பினியால் வறுமையினுற்
அயருழலார் சொல்லுங்காலே.

(உசு)

என்றினையபல்கூறி வழிதொலைக்குந்
நாயர்தமக் கிளைப்புமாற்றித்
துன்றுமலர்ப்பொழிநுழைந்த வடகாசி
யெல்லையினிற் அயரநீங்கச்
சென்றுமணிகன்னிகையாஞ் செழும்புனை
வினிதாடித் தேவராதிப்
பொன்றியநற் பிதிர்க்கள்கட
னீருகையமங்கள் பொருந்தச்செய்தான்.

(உசு)

அக்காலையா துலங்கட் கன்னதா
னாதிமுத லீனத்தாமீந்து
முக்காலமுங்கடந்த முதற்பொருடன்
நிருக்கேயின் முன்றிலெய்தித்
நகலார்தங்குறைதீர்க்குந் தூண்டினினு
யகனடியைத் தாழ்ந்துபோற்றி
சிக்காருந்தறிபயறு மோதகமென்
ருண்டைபொறி யினநீரீந்தான்.

(உசு)

கரியகிறக்கங்குகைத்துக் காலவையி
ரவனடியைக் கருதியேத்தி
நிரியுமவனமைந்துள்ள பரதேவ
ரணவனாயும் விரும்பிப்போற்றி
வரிபரந்தநிழியுளையோ டிருந்தனிக
லெசரடி வணக்கஞ்செய்தான்
நரைவிரவுகுழந்தாரர் காலவிரோடு
மனைவியொடு நலையிலாதான்.

(உசு)

தோத்திரங்கள் பலவோதித் தொழுந்தோறு
மானந்தந் துருந்திடுங்கண்ணிர்
நெத்திரத்தின்வழிசோர நின்னுருகிப்
பின்னரோர் மனையினெய்திக்

மா க பு ர ண ம்.

அசு

கேத்திரத்தினுணவொழிதல் அயிலெழித்
லிவையியற்றிக் கிலேசநீங்கி
மாத்தினைப்போதனவுமலங் கழியாம
னியமத்தின் வழியினின்றான்.

(கூ)

வைகறையிலெழுந்துகங்கை மணிகர்ணி
காதிர்த்த மருவியாடித்
துய்யதவவேதியரோ டெனுவைந்து
குரோசமைந்துட் செரல்லப்பட்ட
வையர்திருப்படிவமாஞ் சிவலிங்க
மச்சுணையு மறிந்துபோற்றிப்
பொய்யிலவன்றன்பெயரா லொருகிவலிங்
கத்தையங்கு பொருந்தச்செய்தான்.

(கூ)

அந்தமிருகண்டலிங்கத் தயலாக
வன்னையருக் தந்தம்பேராற்
புத்திமகிழ்வொருகாது சிவலிங்கத்
திருவுருவும். பொருந்தச்செய்தார்
சந்தமுலைமருத்துதியுந் தன்பெயரா
லொருலிங்கத் தாழ்த்திட்டாள்
சின்தையுவந்தனுநினமும் புனிதநீ
ராடி வைகித் தினைத்தாரமன்னே.

(கூ)

உணங்குபெருமாதலாக னோராரணியப்
படிக்கழிய வொருநாடனினிற்
கணங்கொள்கயலுதழுமணி கருவிவெலும்
பூந்துறையிற் கங்கையாடி
யணங்குதருகண்பகலி லரவத்தின்
மெலித்தமலன் னோரிலெய்கி
வணங்கயகையினராகி வலங்கெ. ண்டு
சுந்தியின் மருவுங்காலே.

(கூ)

அடைந்திடுமுப்பதனுது மாநவத்தின்
கதிரிலெதுப்பு மதலினுலு
மடந்தையராந் தாயிரொரு கால்குந்தம்
வசமழித் து மயங்கிவிழ்ந்து
கிடந்துயிர்போமெல்லையினிற் கடிதடைந்து
கேசவற்குங் கிட்டாலன்றான்.

அ.அ. மார்க்கண்டன் பிறப்புணத்த அத்தியாயம்.

விடைந்தவருக்கருள்சுரப்ப விண்ணருள்
வந்தெய்தி வீதுசெய்தான்.

(௧௪)

விழிந்திவார்த்தலையப் பொற்குரங்கின்
யிசைவவத்து விருப்பினேதி

நளிந்தபேரதித்திலை மதிக்கலை

னமுதமுக் நளிந்ததோய்ப்பத்

துளிந்துநறைபிவித்தழி முடிசாய்த்துத்

கொழும்பவனச சோதிவாய்த்

நெளிந்திடுநான்மறைப்பொருளாக் தாரகத்தாத்

வலச்செயிற் செப்பினால்.

(௧௫)

மிகுந்தங்கன் மகப்பேறுணத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ. அத்தியாயம் ௧௪-க்குத் திருவிருத்தம் இது.

○

பதினேழாவது.

மார்க்கண்டன் பிறப்புணத்த அத்தியாயம்.

ஆங்கணிறக் கிடுகால்வரை யறிவுற்றிடுமெந்தன்
ருங்கியெறித் தீமத்தொழில் தனைநீதியின்முடித்தே
பாங்காயொரு குமரன்னைப் பயந்தேயவன் னன்னுற்
றிக் கொன்றிய காலன்றைச் செற்றுனெனவுரைத்தான்.

கற்பின்மை யாய்கின்றவள் கலைவனினுசுற
னெற்பொன்றிய புயலெந்தனும் வெளிதெறித்துரைப்பான்
பொற்பொன்றிய காலன்றைப் புதல்வற்கொடுகடத்த
னற்புங்கவ னுரைபென்றனும் வலிட்டனிதுவலின்னான்.

மான்டோர்பெருங் கடனற்றிய மறையாள னுமங்கன்
தூண்டாவிளக் கணையொளவு பலநீர்த்துறைதோய்த்தே
பூண்டாத வத்தோடொரு புதல்வற்பெறவேண்டி
யாண்டேபல கழியத்தவ மதினின் அபகரித்தான்.

விதியாநிலை பெற்றோங்கிய பிருகண்டுவின்றவத்தான்
மதியாச்சடை முடிவானவர் மெழிலோடவனெய்தி
யதிமாதவ முயல்போய்வர மதுகலருவன்வேண்டென்
நெதிராய்வெழி தனுமன்னிலை மறையோனிகுளாப்பான்.

49

மா க பு ர ன ம்.

அ.அ.

ஆய்யாசா னாமலசுர னுதிசரன்மமுலார்

கையாசா னடியேனினு காலத்தினதன்வு

மையார்மறை யறவாடிய பயிர் போன்மதின்நி

கையாவுள் மெலித்தேன்மக வருள்வாபெனநலின்னான். (௧)

சே. னு.

தீயமகவாயொரு துருகன் டிருக்குஞ்சுருவனளிப்போமோ
தூயமகவாய்ப்பதினாண் டிருக்குந்நோந்நலிப்போமோ
யேயதவத்துமாதவனே யேதுவிறைங்கியம்பென்னப்
பாபுமவிடையாவதுவந்துணாப்பப் பரமமீனினினுணாத்தான். (௨)

புன்மைமகவையான்வேண்டேன் பொருத்துவாய்குறைந்தானு
நன்மைபயக்குகல்துணர்வு நன்னீதியினுனிவம்புகழ்ந்
தன்மைபயக்குமொருமகவைத் தாவேவேண்டிமருளென்னத்
தொன்மைமறையோனிரத்தினுந் தோகைபாகன்கொல்லுவனல்.

நன் வேண்டியபரிசே நனைநீர்குணத்துணானிலை
யெ முடையவொருமகவை யிரெட்டாண்டேயிருப்பதற்குத்
துக வுத்தோயினிதளித்தேன் துயரந்தீர்த்துவாழ்தியென்ன
மன் டிருஞ்செஞ்சோதி மழையின் னென்னமறைத்திட்டான்.

வர்க்கொன்மறையோன்மனைபுருந்துமகிழ்ந்நுகிலகாட்கழித்ததற்பி
புர்க்கொளித்தோன்றிருவருளாற் புனிதமனைநிருவயிற்றி
ளிர்ம்புகுருப்பம்பதித்திடது திகின்றமறையோன்ருற்சடங்கு
பரந்தமறையோர்தமைக்கவிந் திங்கடோறுமப்பனினினே. (௩)

சொல்லுமனியாளகெத்திரத்திற் னாயமுருத்தந்தனிலைநு
நல்லகிரகவுச்சாத்திற் சனையகாளினவையில்கான்
வல்லமகவையரித்ததுமே வானேஞர்வானேஞர்க்கிறமுனிவர்
யில்லிப்பொலியுதலரம்பை மாத்ரொருமயியத்துவந்தார். (௪)

வான்கிணுவெண்ணெருக்கொழுந்தில் வையமுமகவைக்கண்வெந்தார்
கானத்துறைந்நியாதமுனி சாதகருமமுறைமுடித்தார்
நூனக்குமரன்னைக்குரிய நாமகரணஞ்சாற்றியபின்
கானத்தடைந்தோரனைவோருஞ் சிறுவன்வடிவந்தனைப்புகழ்த்தே.

சே. னு.

வடிவமறைச் சொல்லுதுமோ வான்மனைக்
சொல்லுதுமோ மெழிதே

கூ0 மார்க்கண்டன் பிறப்புணத்த அத்தியாயம்.

னெடியதவத்தா லுருகி நிமலனுதித்
தன்னெனவே நிகழ்த்துவோமோ
படியிலைதெய்தித் துணைப்போம் பாலகன் நன்
நிருவுருள்வெ யென்னப்பன்னிக்
கொடிககரி லுள்ளோருந் தேவரோடு
மாதவருங் கூறினரால்.

வேலைதொறுஞ்சுடங்கியற்றிச் சவுளவுப்
நயனமிவை விதியிற்செய்து
சீலமறையொருநா லு மங்கமவை
யிருமூன் றுந் தெருளச்செப்பிப்
பாலகனுமார்க்கண்டன் றனைப்பரிவால்
வளர்த்திடலும் பண்பிடுனாங்கி
ஞாலமெலாம்புகழ்ந்தேத்தக் கலைத்திபேர்
ஞடோ றும் வளருநரளில்.

நிருந்துதவப்புதல்வனுக்குத் திருவயதி
ரெட்டுவந்து சேருங்காலைப்
பெருந்தகைதன் றுய்தந்தை யனுதினமு
மழுதிரங்கு பெற்றிகண்டு
வருந்தியழுதிடவடுத்த வாறெனக்கிங்
குளாத்தியெனு மகவைகோக்கி
யருந்துயரமுளங்கவற்ற வாற்றாத
தாதையி தறையலுற்றான்.

நெடுங்காலமகனின் நித் தவஞ்செய்து
சிவனுள்ளா னின்னையின்றேன்
விடநிகா லுமாவணிவா னெருபதினா
முன்னினக்கு விளம்பியிட்டா
னெடுங்காதுபுகழுடையோ யுற்றதந்தட்
டதினா முண் டதனுலுள்ள
நடுங்காநின் றனமென்று னதுகேட்டு
மார்க்கண்ட னவிலவதானான்.

சங்கிதற்கோ லுயருதுத லெனைக்குறித்
நீருளத்தி லிரங்கவேண்டாம்
வாங்குதினைக்கடனஞ்ச முண்டமரர்
தமக்குவரு மடக்கந்தீர்த்தான்

மா க பு ரா ண ம்.

கூக

நீங்கடியாரிடத்தகற்றுஞ் சிலபெருமான்
றனக்கடிமை செய்தியானென்
பாங்கில்வருகாலனைவென் றென்றுமிற
வாத்படி படியில்வேனென்றான்.

(கக)

சுவனானாதத்தமைகேட்டுச் சிந்தையினின்
மகிழ்வோங்கச் செம்மல்கேட்ட
யறிவுறுமாண்டைந்தநனி லடுங்காலன்
பாசத்தா லார்க்கப்பட்ட
மறுவறுநற்குலத்துதித்த கவேதகே
துவைப்புரந்து வருத்தந்தீர்த்தான்
பிறையினிளநிலவெறிக்க விலகுசடா
முடிபுனைந்த பெம்மானன்றே.

(கக)

இன்னமொன்றுகேட்டிடுதி சிலாதன்மக
னெட்டுவய தெய்துவாணைத்
துன்னியடுங்குற்றெதிர்த்து காலபா
சங்கழுத்திற் சுற்றநோக்கிப்
பின்னியபாசத்தினெடுங் காலையுந்
துரந்தந்தப் பெரியோன்றனைத்
தன்னடிமையாய்ப்புரந்து நந்தியென
வைத்தானச் சம்புவன்றே.

(கஅ)

மந்தரவெற்பினைநினைப்ப பாற்கடலைக்
கடைந்திடுநாள் வாறோஞ்ச
வந்தவான்முகில்போல் வெழுநஞ்ச
முண்டமர ரலக்கண்டிர்த்தான்
சந்தரமாரீரலகண்டன் சோதிமழுப்
படையாளன் சுருதிமூர்த்தி
யிந்திரனாநோணரியச் சிறிதுமுனிந்
தருளபுரியு மிறைவனன்றே.

(கக)

உலகமெலாநீயவரு சலந்தாரைக்
கால்விரவி னுகிரிற்றேறு
மிலகுசடர்ப்படையாழி துறந்துகரு
வணாவி னுட லிருத்திவிழ்த்தி
நிலனிபென்னுயிரனைத் தாம் புரந்தழித்தங்
கொருபொருளாய் நெடிதினின்ற

கூங். மார்க்கண்டன் பிறப்புரைந்த அத்தியாயம்.

கலவைவனமுலையிமவான் கன்னிநறூ
மாந்தினைக்குங் கணவனன்றே.

(20)

நவகவரைச்சிலைகுனித்து வாசகிகா
ணிடைகொழுவிச் சங்கப்பாணிப்
பங்கயக்கண்முஞ்சுத்தனெடும் பகழியா
யமாருனம் பரிவுநீர்ப்

பொங்குதிபிரமழலிற் பொடிபடவெண்
னாகைபுரிந்தான் புனிதத்தெண்ணீர்க்
கங்கையொடுமுதநிலா, வெண்குருத்துச்
சடைக்கணரிந்த கடவுளன்றே.

(21)

செற்றமதன் லுகமெல்லாந் தழைத்தோங்க
லோரயுதக் தேவாராண்டு
மற்றவந்தகாகரணச் செருமுதத்திற்
நிரிகுல மருமத்தெற்றிக்
கற்றைவெயிற்குடிகெடுதுப்ப வுனகான்று
கழிபுமட்டுங் கையிற்கொண்டான்
புற்றாவாபாணமணித் தீமத்தி
னடமாரும் புனிதனன்றே.

பூங்கனைதொட்டெவ்வுலகும் வெற்றிகொளுங்
காமவேன் புகுந்தபோரிற்
ஞங்குதுதற்கணனிழித்துக் கனலேவி
யவன்வடிவஞ் சாம்பராக்கி
யாங்கவன்பேரெவ்வுலகு மனங்கனென
வனநித்த வமலனுவான்
பாங்குபெறுநீதாழ்நெனத் தனதனித்த
நருன்பொழியும் பரமனன்றே.

(22)

மைந்தநீசரணமீனப் போய்ப்புகுந்து
நறுமலரால் வழிபட்டேக்தி
இந்நுகேகரணஞ் சாம்பராக்கி
விரூக்கவரம் பெடவாயென்னத்
தந்தையுமகிழ்ந்துவிடை கொடுத்திடலுந்
தவமறைபோன் ஞாழாதேவிச்
கிந்துமுனியினிதுறையுந் தென்றிசைவா
ரிதித்தோஞ் சென்றுமன்னே.

(23)

வானந்தத்தொலியுருவாய் மாமறையின்
முடிவிடத்து வைருவானை
யானந்தத்திருகடன மடியவந்தன்
நளிக்கமன்றி லாடுவானைக்
காணந்தப்புகாங்காடு யரங்காகக்
கைக்கொண்ட கடவுடனனைப்
பானந்துதிருமொழியார் காணநிறை
கற்போடு பவிகொன்வானை.

(24)

அத்தலையின்மார்க்கண்டன் நன்பெயரால்
சிவலிங்க மமைத்துநாளுந்
தந்துபுனன்முப்போனும் படிந்துமலர்
விதிமுறையிற் சாத்திச்சாத்திப்
பத்தியினற்புகழ்பாடி யுள்ளருந்
யன்பினொடு பரவலாலே
கித்தமகிழ்ந்திறையிருந்தான் வேதியனு
மப்பரிசே தினமுஞ்செய்தான்

(25)

அக்காலந்தனிலோர்ஞான் நழந்துபாழியுந்
செங்ககண்ண னமுன்றிகெஞ்சன்
மைக்காளமுதலைய வடிவந்தன்
பிறையெயிற்றன் மடித்தவாயன்
முக்காலங்களுமானை வழிதாவி
செயுமுனியை முடிப்பினென்ன
வெக்காலங்களுமொறுக்கு விருந்துவொடுங்
காலனெய்தி வீதுசெய்தான்

(26)

கருங்கொண்டவ்விந்தெறிக்கு விடப்போய்ப்
பாசத்தைக் கடிதில்விஞ்
மருங்கொன்விப்பூசனைசெய் மறையொன்றன்
கழுத்திட்டு வாங்கலேமும்
பொருங்குன்றமதயானை யுரிபோர்த்தான்
பூசனைபிற்பொருந்துவேனை
நெருங்குன்றதெவன்மறவி கேட்டியென
மார்க்கண்ட விகழ்த்தலுற்றான்.

(27)

கூசு மார்க்கண்டன் பிறப்புணாத்த அத்தியாயம்.

வேறு.

அந்தமில்லா யாதியிலான யடியாரதம்
பந்தனைக்கிப் பாசமறுக்கும் பழையோனை
வந்தனைசெய்தே பூசபுரிந்தே வாயார
வெந்தைபிரானே யேததிகொறு மிடைதிற்பாய்.

(௨௯)

மூவகையாய போதினுன்னீ ரிடைமுழித்
தேவனையன்பிற் பூசனைநாளுஞ் செய்யாதே
பாவவசத்தாற் சோறுதுகர்ந்தும் பலபோகம்
பூவலையத்திற் அயத்திடுவோனைப் போல்வேனோ.

(௩௦)

மண்டனிலார்வம் பொன்றனிலார்வம் மனைவாழ்க்கைப்
பெண்டனிலார்வ மாமகவார்வம் பிறவாழ்விற்
றண்டனிலார்வ மூனுடலோம்புந் தனியார்வ
மெண்டமுல்வேனரி யீசனடிக்கே யெனதார்வம்.

(௩௧)

என்றிவனோதக் காலனகைத்தே யேடாநீ
பொன்றிடுபோதிற் பூசனைசெய்தல் புலமைத்தோ
அன்னுகங்குற் போதினில்வேண்டு மன்வடியல்லா
நன்றுபகற்போ தேயுலகத்தோர் நனிகொள்வார்.

(௩௨)

அன்னதறிந்தே திவினையுற்ற லதுநீங்க
முன்னையுணர்ந்தே நல்வினையெல்லா முயலாமற்
றின்னியவள்வாய் நாய்வுருபோழிற் கிறுகோலைத்
தன்னிடைபில்லார் கையிடைபெற்றுத் தகைவாரோ.

(௩௩)

வீந்திகொலம் வந்திலதாமேல் வேலாலே
பாய்ந்திடுபெய்து மாவிபுடைத்துப் படர் தீரவார்
மாய்ந்திகொலம் வந்திடினுண்புல் வாளாகச்
சாய்ந்துயிர்மாய்வர் காலவசத்தைத் தகைவாரார்.

(௩௪)

காசினிமுற்று மோர்குடைநீழற் காத்தோரும்
வாசவனாகும் பொற்கமலத்தில் வதிவோருஞ்
சீசியுணாக்கி லெத்தனாகோடி திரளாயென்
பாசவலத்திற் கட்டியொதுக்கப் பட்டாரால்.

(௩௫)

வேதியர்மாணி யின்னபசப்பால் விடுவேனென்
ரோதினிகொல்லோ வென்றிகொல னுனையாழுன்

மார்கபுராணம்.

கூடு

மாதவனோது மீசனடிக்கே மலர்நூவும்
போதிடர்செய்வார் திருகத்தே புருவார்கான்.

(௩௬)

ஆறையொறுத்தா னுயினுமீச னடியாராம்
பேனாயோறுப்பா னீசனனாதே பிறகுண்டோ
பாருலகத்தே மன்னவர்கூடா பழிசெய்தாற்
தீரவெறுப்பார் மன்னவரல்லாற் கிலுண்டோ.

(௩௭)

மால்வனாதனை பூடுபிசப்பார் மதியாமல்
வேலைகுடிப்பார் வானொடுமென்வே றதுசெய்வா
ரேலவிரிஞ்சன் வாசவனைப்புல் லெனவைப்பார்
சூலமெடுத்தா. னன்பரியற்றாத் தொழிலுண்டோ.

(௩௮)

மாயவிரிஞ்ச னுதியர்வானோர் வந்தெய்தித்
தியவிழைத்தா ராயினும்யாதுஞ் செய்வற்றிற்
பேயுணாசொற்றாய் காலப்பொறுத்தேம் பெயரென்னச்
சேயிதுரைத்தான் காலன்முனிந்தே விதுசெய்தான்.

(௩௯)

வேறு.

திருவிவீவேதியுச் சிறுவகேட்டியென்
பெருவலிக்கெதிர் தீன்று பேணவல்லவ
ரொருவலக்காட்டி நிழைத்தவீசனும்
வெருவறதின்னுயிர் விரைவிற்கொள்கின்றேன்.

(௪௦)

என்றுரைத்தெய்திதுதின் திருகன்மாயுந்
தன் திணிபுயத்திடை தாக்கிப்பற்றாவான்
சென்றெதிர்பாய்ந்தனன் திங்கட்டேவன்மேற்
கன்றியவிடவராக் கடிவதென்னேயே.

(௪௧)

பற்றிடுபோதினிற் பரமலிங்கத்தின்
முற்றியசோதியாய் முழங்கியோடெழுந்
துற்றொருநாளினு னுயர்ந்துநினைவும்
பொற்றைபோல்விழந்தவன் புரண்டுகொலனே.

(௪௨)

கண்ணிலும்வாயினு முதிர்க்காள்நிடை
மண்ணிடை மறவெய்ய மறிந்துவிழ்தனும்
புண்ணிய வதியன் புராரிதன்சர
ணெண்ணின்னெடுத்தெந் திசைப்பதாயினுன்.

(௪௩)

மார்க்கண்டன் பிறப்புணத்த அத்தியாயம்.

வேறு.

விடபுயங்கர்தம்பவாகுரானிடு மேருமால்வரைவில்லியைப்
படியளந்தவனெடியசாயக மெனநயந்திடுபரமனைக்
கொடியமுனெயிடுவெயிடுநெழ முறுவல்கோலியகுழகனை
யடியின்மாமலர்புனைகுவினையு மறவியோகொலவடர்வனே. (சச)

இந்தருத்தொடைமலர்கடங்கய வருணபங்கயசரணனைப்
பைந்துணர்க்கணையாளியைச்சுடு பாலலோசனமுதல்வனை
வென்றுமுற்றியபூதிதுய்த்து விளங்குமெய்பனையையனை
வந்தனைத்தொழில்புரிசுவேனையு மறவியென்செயவல்லனே. (சரு)

புகர்மதாசலவரியைமேனிடு போர்வையாளியையிரிதெச்
சிகரிமேலுறைவானைவாநறி சிதறுநீராமுடியனை
மகரவாரிநிறுயிலுமாலயன் வழிபடும்பதயுகளை
நிகரிவாடிபுணிகுவேனையு நடுவனெகொல்கினைவனே. (சச)

மண்டலத்தெழுசண்டவாகுக மகரகுண்டலவளைபனைக்
கண்டையிற்பொலிகண்டவெற்பன குண்டையிற்பொலிகடவுளைச்
சண்டனைத்தெழுசண்டின்பொது சமரனுந்தவயிரியைப்
பண்டனிப்புக்கழ்பரவுவேனையு மறவியென்செயவல்லனே. (சரு)

புட்பகத்திறைநொழினைப்பொறி யுரகபூடணமுதல்வனை
விட்பகறெறிகட்புலத்தினை வேடுகுடுங்களைவிரனைத்
தட்பமுற்றநல்லிமையவெற்பருள் வல்லிதங்கியதாருவை
நட்டினுற்றடிபரவுவேனையு நடுவனெதிர்ந்தெதுசெய்யுமே. (சஅ)

பிறவிமுற்றியகடல்கடத்திடு பெரியவம்பிபையலகின்வாழ்
அறவினர்க்குஅமுறுவல்வந்தாகர் அரிசுஅத்தொளிர்கடரினை
முறைமைதப்பியதக்கருதிகர் முடிபெறப்பணிமுனிவனை
மறைவினிப்புக்கழிவேனையோவொரு மறவியென்செயவல்லனே. (சஅ)

பூதநாதனைநான்முகத்தினு மெனநித்திடுபுனிதமாம்
வேதநாதனைநான்முகத்தினை விடமருந்தியநாதனை
யாதிராதனைவின்குவேமுத லம்பநாதவரேததுதா
னாதநாதையன்புளேன்முன் சமனும்வந்தெதிர்நிலுமே.

முத்தொழிற்குமாதற்பொருட்டனை முக்குணத்தினுமலதாந்
தத்துவத்தின்விளக்கமாகிய தற்பாந்தினைபொருவனை

வித்தகக்கணநாதர்ருழ்வா வெற்பின்வாழ்தனவெற்பினைப்
பத்தியிற்றொழுவேனையோநம னுர்முனிந்தெதிர்பகருமே. (சுச)

வேறு.

முன்முகன்னுடை முத்திராதனை
நான்மறவார்குழ னங்கைபாக்களைத்
தோன்றுமன்பினுற் றொழுதவன்பன்மே
லென்றுவந்தகூற் றேதுசெய்யுமே. (சுஉ)

காலகாலனைக் கயிலையாளினைப்
பாலலோசனப் பரமதானுனைச்
சூலபானியைத் தொழுதவன்பன்மே
லெலவந்தகூற் றேதுசெய்யுமே. (சுஉ)

உருத்திரன்நனை யுமைதன்கேள்வனை
நிருத்தமாடிய நில்லமுர்த்தியை
யருத்திபாற்றொழு தேத்துமன்பன்மேற்
செருக்கின்வந்தகூற் றென்னசெய்யுமே. (சுச)

நீதுபூசியை நில்லுருடியை
யேறதேநியை விடபகேதுவை
யாதுதாங்கியைப் போற்றுமன்பன்மேற்
செறிவந்தகூற் றேதுசெய்யுமே. (சுச)

கொழுந்தழனிசர் கோலவண்ணனைப்
பழந்தவத்தினுர் பாவகத்தனை
யழுந்துபூசையிற் பரவுமன்பன்மே
லெழுந்துவந்தகூற் றேதுசெய்யுமே. (சுச)

பகலின்பற்குவை பறித்தவிரனைச்
சகளநிஸ்கள மானசம்புவைப்
புகலுங்காதலாற் போற்றுமன்பன்மே
லெகலிவந்தகூற் றேதுசெய்யுமே. (சுச)

அதிர்ந்தவான்முத லெந்துமாதியை
யதிர்ந்தசண்ணந் துலவுமார்பனை
முதிர்ந்தகாதலான் முற்றுமன்பன்மே
லெதிர்ந்துவந்தகூற் றேதுசெய்யுமே. (சுஅ)

தேவதேவனைச் சிற்றுணத்தனை
முவராய்த்தொழின் முடிக்குமுந்கையை

கூகு மார்க்கண்டன் பிறப்புரைத்த அத்தியாயம்

நாவினும்புகழ் நவீற்றுமன்பன்மே
லேனில்லாதகற் றேனசெய்யுமே.

(கூக)

இன்ன தன்மையா யீரெட்டாகவே
பன்னிமார்க்கண்டன் பகர்தபாடலை
யுன்னியோ துவா ருழைவெங்குற் றுவன்
மன்னிடானவர் வாழ்தலுண்மையே.

(கூ௦)

வேறு.

என்றுமார்க்கண்ட னெடுந் துவா ற்குமேத் துணாகேட்—
டன் அதுவான் ததி லார்விகப்பெருக
நின்றேனைத் தன்னருளா னோக்கெடுந்தவத்தோய
நன்றுநீரெம்மை வழிப்பட்டனனிலையே.

(கூக)

ஊழிநெடுந் தூலத்து மொவ்வாதகற்பத்தும்
பாழிநெடுந்தவத்தோ யாண்டுபுகுனாகி
யாழியுலகி லிறவநெமர்ந்தினிதாய்
வாழியெனவுரைத்து நம்பன்மறைதலுமே.

(கூஉ)

நம்பனளித்தவரம் பெற்றனானப்புதல்வ
னும்பர்வியப்ப வுலகோரினிகேத்தத்
தம்புதல்வர்க்காய்மெலிந்த தாய்தந்தையுண்மகிழ்வித்
தம்புலியிற்றிர் த்தங்க ளாலொன்போயினனே.

(கூந)

போனமுனிவன் புனிதநீர்புக்காடி
வானநிலையேழு மண்ணேழுஞ்சென் றுலவி
யானபிரளையத்து மாவியழியானாகி
யுண்மறவென்று முமாபதிபோல்வைகினான்.

(கூ௪)

வீழ்ந்தநமனும் விழிவழியேநீரொழுகத்
தாழ்ந்ததுயருழந்து சம்புமலர்த்தாள்பணிந்தே
யாழ்ந்தமதியில்லே வவமதியாலீதிழைத்தேன்
ருழ்ந்தபுரிசடையோ யென் னுரைத்துத்தால்போனான்.

(கூரு)

சதுகாண்முன்னிகழ்ந்த தித்துணையுமார்க்கண்டன்
ருதைநிருத்தாதை தணவா துமாகமதிப்
போதுதொ றுமுழ்கியிட்ட புண்ணியத்தினுலென்று
தீதிலாமாமுனிவன் றேர்வேந்தனுக்குரைத்தான்.

(கூசு)

மார்க்கண்டன் பிறப்புரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கூகு அத்தியாயம் கவ-க்குத் திருவிருத்தம் கூடுக.

பதினேட்டாவது.

தீர்த்தவிசேடமுரைத்த அத்தியாயம்.

பகலவன்குலத்துவேந்தன் கேட்டபின்பன்பினுலே
யகமகிழ்ந்தினிதுநோக்கி யையநீயோதுமாற்றான
மகரவாதித்தனுற்ற மதிநொறுந்தென்னிராட்ச
செகதலவாளாகவைப்பிற் றீர்த்தங்களைவையாஞ்செப்பாய்.

(க)

என்னவேலிறைவன்சூற வநுந்ததிக்கிறைவன்சொல்வான்
மனைவாமாசதிங்கன் மருவியவமையமெல்லாம்
பொன்னகர்ப்புறத்தினுள்ள நிரொலம்புனிதநீரோ
யுள்ளதில்விசேடமாக வேதங்களறைந்தனோய்.

(கஉ)

நாஸுவகைப்பொருளுநக்கு நற்பிரயாகைபின்னர்
வாலியரைமிசம்பின் வருகங்கைத்துவாரந்தென்னி
ரோலிமெவந்தென்னிர் சரயுவாழ்வுவனையோடு
பாலினத்தகையகங்கை வாரிதிபடியுமெல்ல.

(கஉ)

உயிருருபுயிசல்லோ ருரைத்திடுமயமுநீனகாஞ்சி
மயர்வறவெழுந்தகோதா வரியொடுதுங்கபத்தினா
கயனுக்கிள்ளுவேணி கண்டகைபெண்ணைபாலி
யியல்பெனுபொன்னிவையை யிசற்றயிழ்ப்பொருளையோடும்.

(கச)

உறுதிரியம்பகத்தோ டேர்ந்துமொங்காரஞ்சோனை
மதுவதுகளாஞ்சிரமபுட் கரமொடுசெந்தாமர்
மிறைபுருடோத்தும்பி வியன்ருகோகன்மெங்குந்
அறைபெறுமபுருகுசர பாசனம்பிருகுதுங்கம்.

(க௪)

காசினிபுகழ்ந்தாய வெதிரிகாச்சிரமங்கண்டோர்க்
காசறமுத்திகல்குஞ் சரனோதியாநியாகப்
பேசியநிர்ந்தயின்னும் பெரினாவவற்றின்மெல்லாய்
மர்சறப்புகிதமாய மான்மியநிர்ந்தம்மகளாய்.

(க௬)

மெய்யுலாப்பொ லியைந்தாய விடயத்தையடக்கல்யார்க்கும்
மெய்யருளுடைமையோற்ற ன்கெற்றந்திறழாதிகை
வெய்யவுனொடுந் மென்று மகிழ்ச்சியின்மேவிவைகல்
தய்யதோரன்மியற்அந் தொழில்செய்யல்தீர்த்தமாகும்.

(க௭)

வேண்டியநிய ம்வேத மந்திரஞ்செய்க்கயார்க்கு
மாண்டகல்லாய்வைவீரந் தயிரியயாசில்லாந்

க ௦ ௦ தீர்த்தவிசேடமுரைத்த அந்தியாயம்.

மீண்டியவிரதங்கோற லொழிந்திடவிதையுத்யம்மை
பூண்டிடுதிடானசித்தம் புராரியைப்பர்வதீர்த்தம். (அ)

கள்ளன்பொய்க்குறலாவாயன் கடியசொற்கொடியநெஞ்சன்
றள்ளருங்கனியன் றுத் தன் றண்ணளியிலாதலோபி
யுள்ளத்தின்மலத்தையற்றே யுடன்மலங்கமுவினல்லால்
வெள்ளநீர்க்கங்கைதோய்ந்தும் விமலமதாகமாட்டான். (ஆ)

உறுபுனலதனில்வீழ்த்தே பூத்தையைக்கமுவிவிட்டாற்
பொறியிலாமாந்தரந்தோ புனித்ததைப்பொருந்தமாட்டா
பொறிதினாப்புனவினமுழக வில்லைமற்றென்றபேரது
மறுவறுமனத்தின்வஞ்ச மற்றவர் தூயர்மாதோ. (க)

மனமலவிடையப்பற்றே மற்றையொழித்ததீர்த்தங்
கனகிதியகரிக்குந்தான் தவங்கலவிகனல்செய்வேள்வி
யினையனபுனிதமாகு மிதையமேபுனிதமாகில்
வினையினிற்றியதுண்டோ விதையமேபுனிதமானால். (கஉ)

அகந்தனிறுத்யம்மையிலா னாந்தழற்றவநின்றாலும்
பகர்ந்திடுபுனிதமாகார் பலத்தையுமபெறுகலாற்றா
ரிகழ்ந்துவஞ்சங்கண் த்தா ரோந்திறையாளைப்புல்வி
மகிழ்த்திடப்புணர்வோனும் புனிதராய்வழுத்தலாவார். (கங)

பற்றியவிராகமாதி பங்கமொர்கிறிதுமற்று
முற்றியகாமக்குரோத முதற்படுசுழியுமன்றி
நற்றவனானமென்னு நவையறுதீர்த்தமாடப்
பெற்றவர்தாங்கள்கண்டிற் பிறப்பறக்கமுவினோ. (கக)

மானததீர்த்தமீதான் மண்ணிடைச்சிலதெண்ணீருக்
கானபேர்விழுப்பமெவ்வா றடைந்ததென்றுனாக்கிற்கேட்டி
மானிடருருவினுத்த மாங்கம்போன்மண்ணினுள்ளுந்
தானவேற்றுமையினிலே தகுதியைச்சாருந்தெண்ணீர். (கச)

அரகமேதத்தின்மிக்க தூயநீர்மாகமாடார்
விரதங்களியற்றல்செய்யார் வெறுக்கைகடானுமீயா
ரரஹரவென்றுகரு ராவினமறையோர்க்கீயா
நிரவலராகத்தோன்றி மறுமையிலிடரிற்றாழ்வார். (கட)

கரத்தினின்மலர்பெய்தேத்தல் காவினிற்கோயிற் குழத்தம்
கிரத்தினில்வணங்கல்வாசிற் சிவன் நிருப்புகழைப்பாடல்

பெருத்திடுமனத்தினம்பன் பெருவடிவினைப்பாவித்த
னாரத்திடுபுனிததீர்த்த மென்னுமிவ்வுலகமம்மா. (கி) (கசு)

வேறு.

மஞ்சகயில்லா நெஞ்சேநெஞ்சா
மறுமதேசெல்லாத தானேதாளாஞ்
செஞ்செல்லாநாக்கு நாலேநாவாஞ்
செழித்தியிங் கையேகையா
மஞ்சகயிற் குமேகிலந்தாரத்
தரையவநோக்காக் கண்ணோகண்ணு
மெஞ்சலிலாதே யிப்பரிசுடையோ
பொய்தியவிடமே புனிதமதாமால். (கஎ)

வேறு.

கள்ளமனத்தின் விருப்புற்றார்
கடியபாவத் தனக்குஞ்சா
ருள்ளபொருளை யிலையென்பா
ருளதின்வின்றே யையுறுவார்
தெள்ளையுணர்வா லேதொவ்வா
சொவினந்தர்க்க மிடங்கொடுப்பார்
பள்ளநெஞ்சீர் மூழ்கிடினும்
பல்க்கையடையார் பாசிடத்தே. (கஅ)

இயிழ்ச்சிக்கடல்கு ழிரும்புடவி
யெங்குமெய்தி யெறிதினாமுக்
னயிழ்ச்சித்தனைக டொறுத்தோயற்
கொருப்பாடுடையார் முதனாளே
கமழ்நீருன் மதந்தூர்நுங்
கலுழிக்கபோலக் கரிமுதனை
யமிழ்தினாநியால் வழிபட்டே
யரியபிதிர்க்கள் கடனார்ப்பி. (கஆ)

எழும்புதீர்த்தத் தொறுமெய்தி
யியன்றபொருளா துலர்க்கிந்தி
யுழந்திதிர்க்கள் கடனாற்றி
யுற்றமறையோர் தமைக்கட்டி
யிழ்ச்சிபாவம் போயகல
நியமம்பிடித்த வியல்புடனே

பழந்தம்பதியி னடைந்திவார்
பரம்பதத்தை யடைந்திவார்.

(20)

பொருளேவேட்டங் கொருவனுக்கா
யொருவன்போய்நற் புனலாடி
லருளில்வனுக் காறிலொன்றே
யடையும்பலனா மதுவன்றித்
தெருளிலொருவன் றனைநினைந்தே
தருப்பைமுடிந்து தெண்ணீரின்
மருளினெஞ்ச னாடியடி
லெட்டிலொன்று மற்றவற்கே.

(21)

ஒன்றிப்புதுநீ ராடிவொ
னுண்டிருநு லொழிந்திட்டே
யுன்னைப்பொழுதே சீர்கேச
மகற்றியிரந்தோர்க் கடைவுசெய்து
துன்றிப்புனலிற் றேயந்திடுத
றாயகரும் மிதுநிற்க
லென்றிப்புயலுந் யித்துணையு
மாகமதிக்கு விளம்பியதால்.

(22)

இனியகதவி யிலந்தைநெல்லி
யெள்ளாழி நெய்நாழி
பனிகொண்மதிபோ லறவெழுந்த
பச்சையரிசி நாணாழி
நனிகொள்பாகோ டிலேபிளவு
நற்பூசணிக்கா யெள்ளுண்டை
புனிதமறையோர்க் கனுதினமு
மாகமதியிற் புகழ்ந்தளிக்க.

(23)

சுவையாறுடைப் நல்லடிசி
றுய்புதுசு சுஞ்சுகங்க
ளிலையர்திகளாஞ் சிறுதுண்டி
யில்லாமறையோர்க் களித்திடுக
நனைவதீர்நறுநெய் பெருந்தீப
நறுங்குங்குவிய மகிழ்சந்த
மிலையாற்றுபஞ் சூவிதிருக்
கோயிலிடக்கி வியர்மிடுக.

சொன்னமறையின் வழுவின்றித்
துயமாக மாடினர்கள்
பொன்னினுலகத் தமோசன்
போசமெல்லாம் புகுந்துய்ப்பா
ரன்னதகைமை யுணராம
லலளிமார்த ரன்னியமாய்
மன்னுவங்கண் மேற்கொண்டு
வாழாகழிப்பர் வாழ்காளை.

(24)

வாடாவேள்வி மிகுதரும
மருவுதழிலை திடைநிற்குப்
கோடாவிதந் தவந்தானங்
கோடியியற்றி முடித்தாலும்
வீடாவுலயின் மாகமதி
விரும்பிப்புனலா டினொய்து
பிடார்பேறு தருவனவோ
பருகிகுலத்திற் பெருந்தகையே.

(25)

தீர்த்தவிசேடமுரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.
ஈ அத்தியாயம் ௧௮-க்குத் திருவிருத்தம் ௬௮.

பத்தொன்பதாவது,

சுவீர்தன் முந்திபெற்ற அத்தியாயம்.

என்றுமொழிந்திடுவசிட்டன் பின்னுபா
கத்தினிய வெடுக்குச்சொல்லான்
நென்றுபடுபாநகரிற் சுவீர்தனெனுந்
தெர்த்துருலத்தோன் நெலையுங்காலை
யெந்நாமனப்பின்னிரக்க ஓக்கத்தான்
முத்திதிலையுற்றானந்த
நன்றிபடுகாதையினைக் கேட்டிடுநர்
படுபெய்ன் நவில்வதானான்.

(26)

வேறு.

நகைமுதமங்கையர் புனல்குடைபுற்றுறை
நறுமதை யின்கனாவாய்

கௌ சுவீர்தன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

பகலினிளங்கதிர் மறையநெருங்கிய
பசிபநமும் பொழில்சூழ்
புகழகளங்கம தெனவியல்கொண்டியர்
புரியினமர்ந்திடுவோன்
அகல அமந்தனர் மரபினில்வந்திடு
சுவீர்தனெனும் பெயரான்.

(2)

வேதமுமங்கமு மாகமமும்பல
வேறுள விஞ்சைகளு
மோதியுணர்ந்தவ னாகியநெஞ்சி
னுலோப மிருந்திடலாற்
நீதறுவிஞ்சைகள் சாலவழங்கிய
தேசிகனின் புறவே
யீதல்புரிந்திவ் னோர்விழுமென்பது
மேயவ னன டனே.

(3)

நண்ணியவிஞ்சை னோர் அபாடு
நாலெனு மத்துணையு
மெண்ணியுணர்ந்த வெலாநிதியரசையி
னியார்வயி னுங்கொளவே
புண்ணியமென்பது முண்டுகொலென்றிறை
புந்தியின் வைத்தறியான்
மண்ணினுணர்ச் சர் வழங்கினுநீணிதி
வந்துடனேபெறுவான்.

(4)

கட்டியசெம்பொன் னுரைத்திடுவெள்ளி
கடற்பல ளந்தரள
மெட்டியுந்நாடொஹம் விற்பனயாவையு
மெட்பய ரோடரிசி
மட்டவிழார மலைப்புகாரகின்
மற்றுள கோவினமும்
பட்டொடுவெண்க வரித்திரளுங்கொடு
பற்பகல் வீற்றிலோன்.

(5)

வேறொருவன்கையின் மெய்ப்பொருள்கொண்டு
விழுத்தக லானதொரு
பெறுகள்விற்திடு நீணிதிகொண்டு
பிறர்க்கென நீர்படியு

மாநகருஞ்சடை யானதுபுசையு

கௌ

மன்னிய ருக்குதவிச்
சோறுகளுண்டநல் லானதுதன்னில்லிடை
சுயத்தறியான் மறவோன்.

(6)

சேவ்று.

இத்தன்மையினெவருந்தரு மிருநீணிதிபெறவே
பித்தன்புரிதருமந்தவ மாராதனைபிறவு
தித்தம்பிறர்க்கென்றோயல் னெடிநீதிநகல்லாற்
சித்தந்தனிற்றனக்கென்றொரு செயல்செய்திலன்றியோன்.

(7)

கூவித்தருமஞ்செய்திடு கொடியோனிறுதொழிலா
டுலாலக்கடலுலகத்தினி லொருகோடிபொன்னீட்டிச்
சாலத்தளர்வுறுகளிடை நீனிழம்புஅவையிடு
நிலச்சினைப்பஞ்சொத்திட நிலையற்றுடறளர்ந்தான்.

(8)

சேவ்று.

அன்னகாலையி லன்னவன் முன்னமே
யென்னபாவ மியற்றினமயானரும்
பொன்னின்மாரி பொழிசூனற்போய்ப்பெற
வுன்னின்மூப்பிடை யூறுயொடுங்குற்றே.

(9)

இன்றென்னிலத் தியற்றியசோறலாற்
அன்னமன்னிய சோறுண்ணப்பெற்றிலே
வன்னுநாம்பொரு ளீட்டுநல்லெனக்
கன்றுசினைய னெண்ணிக்கதறினான்.

(10)

மற்றவேதியர் மாழ்க்கடுங்காலையின்
முற்றும்யாவு முடிவுவந்தெய்தலா
லற்றைநாளிலன் வந்தனன்புந்தியிற்
குற்றநிலலசோர் கொள்கைபொருத்தியோ.

(11)

கோடிசெம்பொன் குணியைத்தேடினோம்
வீடுசேரும் நிலையகினைத்திலே
மாடுநகமு மாக்குந்தவங்களும்
பிடைபெஞ்சுற்ற பெரும்பொருட்கின்றுனேம்.

(12)

சாவுவந்து நடுகெய்தன் னுட
லோவறுங்கிழ வாகியருக்கெட்டு

கண்ண சுவீர்தன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

நாவிறங்கியுந் தானாடைமாறியும்
பாவியாசை யினமையிற்பல்கிறேறே.

வினாசுமாயை வென்றவர்மேலவ
மோங்குமாயை அற்றவர்மேலமையர்
வாங்குந்ருல கோணவருத்திடுந்
தீங்கிவ்வாசைமற் றேறுண்டுநீயதே.

நலங்கெடுத்திடு நாணயறித்திடுங்
குலஞ்சினத்திடுங் குற்றமனித்திடும்
பலன்றவிர்த்திடுங் பாவத்திற்றன்றிடு
மிலந்துமாயை யிகற்கணையிலையே.

ஆதலாலிந்த வாசைத்தனையெனு
மாறுபாச்சினு தன்னிலைபுண்டே
நீதிதீர்த்த நிரூபித்யாமினிச்
சாதன்முன்னு தருமமியற்றுவேம்.

என்றுநெஞ்சிலெண்ணியவேதியன்
அன்றுமார்வந் துரிசுறக்கியே
பின்னைநற்றவஞ் செய்பபெரிதெண்ண
யன்றுவைகின னற்றையிற்கங்குல்வாய்.

சோரர்வந்து தொழுகுலத்தோன்முன்றி
லாரவைகிப் பொருள்கொடுத்தேயன்ன
நீரொடுண்டு நிகியினிலாயிடைச்
சேரவைகித் துயில்வதுபோற்செய்தார்.

மனையுனோர்களு மாறையாளனும்
வினையமின்றி விழிதுயில்கொண்டிடுங்
கணையுள்ளிருட் கங்குற்பொழுதினி
லனையகல்வ ரமர்ந்தனர்கடியே.

புதலுவாயிற் புடைத்துப்புகுதலிற்
பதனியஞ்சும் பழமறையாளனை
விதனமுற்றிடத் தண்டம்வினைத்துடன்
சிதைவிலாப்பொருள் சேரக்கொண்டேகொண்.

கள்ளர்போகந் கதிரவன்ருனவரப்
புன்னலம்பு புலரியங்காணேற

56
மாகபுராணம்.

கண்ண

றள்ளருந்துயர் கொண்டசன்க்கினன்
மெள்ளவாய்திறந் தின்னவிளம்புவான்.

(25)

ஐயலோவிதி யேயறனன்றியே
வைமெங்கும் வருந்திப்படைத்திடுந்
ஆய்கைப்பொருள் சோரர்கொண்டேகொண்
வெய்துயிர்த்து மெவிந்துவருத்தினேன்.

(22)

எண்ணரும்பொரு ளீட்டியதன்மீயே
புண்ணியஞ்சிறி தேனும்புரிந்திலேன்
மண்ணிறுனப் வழங்கியிட்டேனல்லே
னண்ணியென்னிது நாடுனாறுந்துய்த்திலேன்.

(24)

கொடியதானந்தன் யாரிடைக்கொண்டது
கொடியின்னிற்புட ணுண்பொருளீட்டினேன்
படியின்யான்செய்த பாவமெல்லாமெதித்
தடைவினோதிடி ணுவினடங்குமொ.

(23)

ஞாலமெங்கு நடந்துபொன்னீட்டினேன்
காலமாலைக் கடனுங்கழித்திலேன்
சாலவாச மனத்தையஞ்சார்ந்திலே
னேலுமந்திர மெண்ணிச்செயிந்திலேன்.

(26)

நசையொழிந்தொரு காவ்வழிப்பட்டிடி-
லசைவில்விண்ணைவ ராக்கமின்றெய்தலாம்
பசியமென்றழைப் பூக்கொடுபாவியே
விசையவிசனை யேத்துதலெண்ணிலேன்.

(25)

பங்கயக்கணன் பாலவினாசனன்
மங்குல்போலு மரகதமேனியன்
சங்குசக்கர மேந்திதன்னுளினிற்
பொங்குமாமல ரேத்திப்புனைந்திலேன்.

(28)

வேண்டினுத்தம் விழைவனைத்துந்தரு
மாண்டகைப்புத லானமுகத்தனைக்
கடவ்சங்கநிர்க் கற்றைக்குரிசிலைப்
குண்டவன்பாற் புகழ்ந்துபணிந்திலேன்.

(27)

இம்மையிற்றிரு வாக்கத்தைமீர்திடு
மம்மையிற்ற னரும்பதல்கிடு.

கலஅ சுவிர்தன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

வெம்மைதீர்ப்பனி வெற்புநலங்கொடிச்
செம்மலர்ப்பத மேத்தவுஞ்செய்திலன்.

கிணந்தீர்ப்பாழ்தி னெம்மபவநீர்க்குங்
கணந்துவண்டார் கடுக்கைக்கடவுண்மேல்
வணந்தசீருந் திரந்தணைவாவினாற்
புனைந்துணத்திலேன் வேதம்புகன் றிலேன்.

கோதனங்காள் லொன்றுங்கொடுத்திலே
னாறுலர்க்குப் பொருள்களனித்திலேன்
சீதவார்பொழிற் செய்து வளர்த்திலேன்
பாநைநீர்துகிப் பந்தாமைத்திலேன்.

விவ்வயலை விமலனுந்தித்திலேன்
நல்லராளக் கிராமநயந்திலேன்
மல்லனீர்விதித் தோம்பிவளர்த்திடும்
புல்லிதழ்ப்பூந் துளபம்புனைத்திலேன்.

சித்தமுற்றுக் கித்திகோற்றிலேன்
முத்தினத்தரி வாரமுயன்றிலேன்
வைத்தகீணிதி யோமென்குற
மித்தலைக்களநிற் செல்துகெய்துமோ.

பொயிறந்தது காலம்புருந்தது
நொயங்காய முதுமைதுடக்கமு
மாயுமாவும் வந்ததுகற்றமு
மாயுமபோகி வருந்துணையாவதே.

ஏதுசெய்யுநா னெவ்விடத்தேளுவேன்
பீடுகெஞ்சம் பிளக்கவருந்திலேன்
முதறிந்து தருமமுயன்றிலேன்
போதமற்ற பொறியிசையெனினு.

அஞ்சிமாழ்க் யமுதிடுங்காலை
னெஞ்சிவ்வேறு நினைதலுமங்கலேன்
தஞ்சமுற்றவர் பேரலத்தனவகன்
அஞ்சினேனென் னுவகைவின்முழினு.

பண்டியானிதி தேடிப்பாடருகாட்
கண்டல்குழகைக் கங்கையந்தீர்த்தத்திற்

59
மா க பு ர ண ம்.

கலக

வெகுண்டுகை தாய்கியமாதவர்
கொண்டமாய வளத்தியல்குறினார். (கல)

பண்டிற்சேட்டனன் பாதிச்சலோசத்திற்
றன்புனற்றுரை மாகத்திற்றாமுரை
வின்புரப்பர் விளியும்வினையென
வெரன்பொருட்சொல் வியாதனன்றோதினார். (கல)

அன்னவாறு புரிசுவமல்லது
பின்னர்தேறார் பெருந்தவாயில்லென
நன்னலத்த னருமநையாற்றினிற்
அன்னியான்பய நாட்புனல்தோய்த்திட்டான். (கல)

கொடுகமேனி குலையப்பதார்தினத்
திடுகுமண்ணிள நேதீயமுப்பினன்
முடுகிபன்னதி முழிக்கோவந்தனைக்
கடிதினோதித் தனாயிடல்புஞ்சினன். (கல)

நீண்டிம்பாரினில் வேதியனாகியே
நீண்டிறந்த பிரயாகைகொழிபுன
லாண்டோர்மாக மதியமந்தகடியே
மாண்டெடுத்திய லோகமருங்கியே. (கல)

ஆதிகான்முக னோடுமினிதமர்
தோகதற்ப மொழிந்திடுங்காலத்தின்
மேதினிக்கோர் வேதியனாகியே
நாதன்காதி யணிகநர்நன்னினுன். (கல)

காவியானந்தக் காளனந்தன்னிடை
மால்கங்கைகையின் மாகநீர்முழுவிலே
புகா ன்வன் போன்றின்னங்கனத்
பிசைமுத்தியி லெற்றினவென்பவே. (கல)

பேறு.

குமலையின் மாகமதி யாடியிடுநற்பயனும்
புருந்தாகவடைந்து புவிவினின்வேதியனாகிப்
பிரயாசுப்புனவாடிப் பிரமபதஞ்சென்றபின்னர்
விவாயர் காவியின்விளிந்து விட்டின்பமெய்தினுன். (கல)

சுவிர்தன் முத்திபெற்ற அத்தியாய முற்றிற்று.
ஆ அத்தியாயம் கடைசுத் திருவிருத்தம் எழுதி

இருபதாவது.

வீமனேகாதசி விரதமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

என்றுமுனிவரன்இன்னு பிரவிசுலத்தின்வேந்தே
நன்றிமாகமதியி னலத்தைபாரேநவில்வா
ரன்றிமதியமீரா நதனின்மாகமதிதான்
வென்றியிமையோர்தம்முன் மகவான்போல்விளங்கும்.

பெருகுபாவமனைத்து மாகமதியம்பி றந்தால்
வெருவியோடிக்கதறி வெவ்வேறுகவிரியு
மரியதேவர்காந்தியனைத்துந் தெண்ணீரடங்கிப்
புரியுந்மையென்ன வேதனான்கும்புகலும்.

மறைக்குமாயையொருவி மன்னத்துற்றோர்தாழு
மெறிக்குங்கதிர்வாளமரின் நெதிர் இன்றிறந்தோர்தாழு
நெறிக்கொண்மாகமதியி நெடுநான்முழ்குக்கிளையோர்
குறிக்கொண்டெய்துமபதவி கூடாடுவேந்தர்வேந்தே.

அருளிப்புனலிற்படித லதிகபலத்தையருளு
மருவிக்கூபம்வாவி யாடலொருசீவழங்கு
மியாயுமாரின்றென்னில் முதனாளெடுத்தவைத்த
வுரியகுடத்திற்பெண்ணீர் கங்கையாடலொக்கும்.

ஆடுந்திரத்தைபுடையே ரரியவிரதம்பிடித்து
நீடுமெண்ணைமுழ்கி நெடுநீராடலொழிந்து
பிடார்மாகமுடிவிற பேசுந்தானம்வழங்கி
லோடும்பரிதியிடைபோய்த் திருமால்பாதத்துறைவார்.

ஆரேமாகமதியின் புலத்தினளவையிசைப்பார்
பாரேழுடைவிற்புரந்த பாண்டுதனயரவருள்
வாரார்கழற்கால்வீம னுசாரியனைவனங்கிச்
சீரார்தவமாமுனியே கேளென்றிதனைத்தெரித்தான்.

அடியென்றன்னைபுலகோ ரரிவாரத்தினயிலுங்
கொடியோனென்பரஃது மன்றியரவக்கொடியோன்
வடிவாள்வேற்கையினையோர் மற்றச்சகுனிமுதலா
முடியுந்வேந்தரெல்லா மிதனானைத்துமொழிவார்.

மாதபுராணம்.

கருக

இன்னடியொழியமாட்டே நேகாதசிவந்துற்றாற்
புன்னடையிலும்வாளிரவி வருமுன்பசியோமிசுமார்
கோண்டபலமுலத்தாற் கொடியபசியைத்தகைவே
ன்னடர்சூருவேயனையா யடியேற்கருளென்றிரந்தான்.

ஒருநாளியற்றுவித மோரான்டியய்தும்பலத்தே
வினாவிற்றருவதாக வேண்டுமதுநீளினம்பென்
நரசுக்கரசனுரைப்ப வழகிற்பென் னாவீந்து
குருபுங்கவகேளென்னுக் குருபுங்கவனுங்கலும்.

வேறு.

வானோர்புகழ்மாகமதி வளரும்பக்கத்தரிவாரந்
தானோர்முறைநீயியற்றுதியே லோரான்டியய்துந்தகைமையதா
மீனோர்விசும்கின்வெயில்பரப்ப வினியுமிருளுந்பனியும்போற்
கானோர்நொடையாய்பாவனின யிதனொழிந்துகட்டலுமே. (க0)

கங்கைமுதலாந் திருநதியிற் கலந்துநெடுநாட்புறந்தோரும்
பொங்குதுராகப்பெருவேள்வி செயுருதுழைக்கிற்புரிந்தோருக்
தங்கவரைபோற்பொற்குளிய னுனமாகவனித்தோரும்
பங்கமிலதர்மரிவாரப் பலத்திற்பாதிபெருரன்தே. (க1)

அலைக்குங்கடல்குழவனியெல்லா மனித்தபலனங்கொருதட்டி
நிலைக்குமரிவாரப்பலன்மற் றொருதட்டி லுமாய்சி அக்குங்காற்
அலைத்தட்டிணையிலரிவாரத் தட்டுப்பாரந்தாங்கிமொற்
கிலைக்கையரசேயிதற்கிணையாய்ச் செப்பும்விரதமொன்னுளதோ. (க2)

நீற்றுந்தரையினெற்சொரிந்து தெண்ணீர்க்கும்பமதில்லைத்தே
யாற்றுந் துணியைதின்மேலே யழகாய்வைத்துப்பின்ன தின்மேலா
மாற்றினுயர்ந்தபொன்னாற்செய் வராகமுர்த்தி தனையிருத்திப்
போற்றியாவாகனமாதி யுங்கப்பூசைபுரிந்திட்டே. (க3)

உருத்தகவிதியேயுபசார முள்ளவெல்லாமொருங்காற்றிப்
பரித்தவிரலிற்றுவிர்மற் பரமன்கதையாற்போதகற்றி
நினைத்தகதிரோனெழமளவி னியமமுடித்துநெடுமோலை
யருத்தியுடனையருச்செத்துப் பூசைமுடித்தவமையத்தில். (க4)

ஆராரியனுக்கத் துணையு மன்பின் முறையினறித்தபின்னர்த்
தேசார்மறைமொர் தம்மோடுஞ் செறிந்தவிருந்தோர் தம்மோடுங்

ககஉ விமலேகாநதி வீரதாமகிமைமயுனாதத்

அத்தியாயம்.

கூசாக்கிளேஞ்சுரமோடு குழுவிப்பெரும்பாரணஞ்செய்தோ
விசாகவிழுநிலைமீண்டும்கிதவார்வெல்லெந்தே. (ப)

இன்னமுறையெய்விரத மிபறதுவாயென்றிசைத்திடலு
மன்றாநருமன்றிருந்துகோயாம் வடிவாள்மீனாசைந்தேகி
யன்னதிதவந்தெய்திடலு மர்ணாப்புலரிக்கடன்கழிந்தி
மின்றுதிநித்திருமலை விதித்தமுறையின்வழிபட்டே. (க)

பரிதிக்கடவுளன்பாலைப் படருங்காலைப்பொடற்ற
வரிதினெழுந்தத்திபுரத்தி க்கன்புஞ்சொலைநிலைந்திப்
பிர்கைகுமாவைநூலா றினகிக்குடித்தப்பெரும்பனசர்
தருதிக்கவிரையிரந்தா னருந்திப்பகித்தவிரையாம். (க)

பொழியார்குறப்புப்பெருங்கட்டு முன்னாறருந்தித்தேறல்
வழியர்க்கனெடுக்குலை ளினாஞ்ஞாதுவருத்தான்
பொழிபாற்றாம்புரிருத்திப் போதுயினைப்புறங்காது
ளிழியாறிருந்துகிழித்துப் புலரிப்போதின்னாக்கெழுந்தே.

காயும்வடவாவனல்போல வயிற் ப்பகித்திக்கனன்றெய்த்
தோயமுழிக்கடன்கழித்துச் சொன்னவிரதத்தொழிந்முடித்து
சியமனையானெய்தோயந்த தெநிழந்தகிளாமுன்அண்டு
மேயகருணைந்ததிதீம்பால் வென்னத்தொடுமிகவுண்டான். (கக)

வன்பிறப்பிசையுள்ளடக்கி வாயுதையன்பாரணஞ்செய்
தன்புற்றிடலால்அமுதல் விமலேகாதகியென்ன
வன்பிறப்புக்கப்பட்டதுதா ளரியவந்தவிரதமின்றித்
துன்பக்கடலிற்றுலாவாளைக் கலாவினெற்றுத்தொணியுண்டே.

அரியலென்னின்மிக்க வயமெதம்போல்வனாயுளெல்லாம்
பரியமெருவதுபோலப் பத்தர்கணத்தாமாயிப்போல்
விநிபிட்டுக்கங்கையைப்போல் விண்மீன்குழாத்துவிதுனைப்போ
லுரிபகிரதமவற்றெல்லா மாகமதியெய்யந்ததுகான். (உ)

விடங்கொப்பரிக்குத்துளையெயிறு வினைபத்தலையாடவெல்ல
மடங்கக்கலுழன்றலேகாலை வஞ்சியொதுங்குமதுபோல
முடங்குமுறாவாம்பித்திண்டே ரிவகரமுந்துது
துடங்குவியிற்பாவெல்லாந் துரிசுற்றிரிந்துதொலைந்தே.

வேறு.

மதியிலாக்கங்குல்போன்று மலரிலாவான்போன்று
திதியிலானினைம்போன்று நெய்யிலாவடிசில்போன்று

நெய்யிலாநகரம்போன்று நாற்றமின்மலரேபோன்று
விதியினுன்மாகதிங்கட் புனல்புகாள்வளக்கமன்றே. (உக)

வேறு.

வினாதுவன் மாமகரத்தாறலும்
வளர்வைகலா யின்னதியின் னுறைபோய்
தேனாதுளவத்திரு மாலெனவுஞ்
கிவனேயென வும்புன்னமுழுகிடுவோர்
கானார்மல னார்தருநீழலின்வாய்க்
கனவாலயம் வாழுமரம்பையர்தம்
பூநாநிதழிந்தகை பெய்திளகும்
புணர்மென்முலையிற் றெய்யல்புகுந்துறைவார். (உச)

வகாதசியோடியை யும்புனிதத்
தெழின்மாகம தித்திராந்புகல்வார்
மோகாதியின் வைகும்பாநிடலா
முத்திக்கலா யேற்றுவதென்அயாயாய
பாகார்மொழி மன்னயோர்பங்குறையும்
பரமன்சிவ மாநிசியொன்றதனாற்
சேகார்தொழில் விற்கொலைவேடனைநற்
கிவலோக மிருத்தியதென்றனனே. (உடு)

விமலேகாநதி வீரதாமகிமைமயுனாதத் அத்தியாய நூற்றிந்து
ஆ அத்தியாயம் ௨௦-க்குத் திருவிருத்தம் ௭௫௦

இதுபத்தொராவது.

சிவரத்திரி மகிமைமயுனாதத் அத்தியாயம்.

முகமேனெடுநிதான் முனிவனிதுகறவே
யகமகிழ்வினெடுநா வரசாரியேற்றான்
சுகரவனாயநின்வாழ் சிவநிசியின்மான்மியம்
புகரணியதேசிகர் புகறியெனவோதினான். (க)

அறைகழலிள்தொ ளரசனீதுகறவே
மறைமுனிவனெதுவான் மகிகொள்குடமாதமுங்
குறைன்னெடுமீனமுங் குழுமுமிடைபாகவே
பிறைகுறைபுகாநினீள் பெருகுபதினலைய. (உ)

ககச சிவராத்திரி மகிமைபுனைத்த அத்தியாயம்.

வருத்தியநாகுமால் வரதனிசியானதே
யரதரவதார்சொல்லா ரதன்மகிமைநான்மேற்
பாவரியவில்லமும் பசியுதனோ தூனியோ
ரிவதுவிலீங்குவா ரிதைவனுலகேறுவார்.

(க)

மகமதனுண்மேலதாம் வருதனாகமேதமே
நகமதனுண்மேலதாம் நலையின்வடமேருவே
புகன்மன்றழன்மேலதாம் புனிதமிசுசாமமே
திகழ்வரதமேலதாஞ் சிவகிசியாவதே.

(ச)

உலகில்வருபவ்மூ முணர்சமிகையாவது
நிலைகருகியாய்வு அமிடமதின்மதாய்த்
தொலைவில்சிகைவிசியோ சுடுகனலியாகுமாறு
சிவவலிசெய்தோனியு வவக்சியாவதே.

(ரு)

சே ம.

பொங்கியவளங்களைக் குஞ்சு சாகரபுரத்தைச்சுழந்தி
மங்குல்போழ்க்கடியிஞ்சிப் புறநீனின்மன்னிவாழ்வோ
னங்குலவென்னுநாமத் தடுகொலைப்புகழிலேடன்
செங்கனன்குருகிதோயந்த ஸ்ரீநின்னசிக்கமொப்பான்.

(ச)

வெண்ணிறத்தசைகள் தின்னு வெடிபுலர்ந்தமழும்வாயான்
றண்ணிளிநிதுமில்லான் நமரொடுங்குமுழிவாழ்வோன்
றுண்ணெனவெழுந்தோர்நூன்றிற் றெடுகமுற்றேதும்கீக்கித்
திண்ணிதிற்கரியகச்சை மருங்குறச்சொறித்துநீன்.

(எ)

நீணங்கொளும்புகழித்துணி வெலிவறநெருங்குவார்தது
வணங்கியதாபிடுநீதி பரிசுனிச்சுகுகைசேர்த்து
கணங்கொளங்கரியகுஞ்சித் கயிற்றினில்விசிற்துக்கட்டித்
துணங்கியிப் படைசெல்ல வேட்டைமேற்றுணிந்துபோனான்.

(ஈ)

குரவமாமருதுபுள்ளி கோங்குலெல்கடம்புவன்னி
மரவங்குவிளமிரத்தி சென்னிலால்மதுளங்க
மரகபாதிரிசெருந்தி யங்கோலமகிலவையசீதஞ்
சுரபுள்ளிசுடசம்வெங்கை மராமருஞ்சுள்காரை.

(ஊ)

இன்னளமுதலாயுள்ள மலத்தினுனெருங்கியெருகு
பின்னுலெம்பரிதிவானேன் வெயிற்கதிர்அழகுபாதிபாரு

இன்னளங்கொடுமுட்கானிற் றமியனுச்சென்றுதொக்கான்
வண்ணியிற்கொடியிற்றிக் கொலைத்தொழில்மறவன்மரதோ. (க0)

கொய்யுளைமடங்கலேறு கோட்டுவாரணத்திற்பாய்ந்து
வெய்யவளஞ்சுரிந்துங்க விபுலமத்தகத்தைப்போழ்ந்து
துய்யவெண்மருப்பைவாங்கிச் சோரியோடுக்தமுத்த
மையதுமா துளங்கம் பழமெனவயங்குமோர்பால். (கக)

குடாவடியுளியமீயற் குரும்பைதொட்டுண்ணுமோர்பால்
கடாநிறைவேழத்தோடு கலையமேற்றுதுதலோர்பால்
விடாதிக்கலவெகுளிலேங்கை. கேழலைவெகுளுமோர்பால்
படாமுலைபல்கணைய வுழைக்குலம்பாபுமோர்பால். (க2)

இரும்பெனமுறியுள்கேர்ட் டிரகைகளுக்கெழுமோர்பா
லரும்பியசூழியொண்கட் குறுமுயலகலுமோர்பால்
பெரும்புயன்முழக்கமென்னப் பிடிக்குலம்பினிதுமோர்பாற்
றிரும்பியமுகத்தினோடு செஞ்சுணங்கிட்டமோர்பால். (க3)

விதுவினைக்கவருஞ்சிற்ற விடவெயிற்றகல்லுய்நாகம்
பதவிவிட்டவியெய்திப் படிந்ததுபோலவர்க்க்
கதழெரியுயிர்ப்புக்காற்றிற் கானகங்கநிந்துவாடப்
புனையிருணித்தபாந்தன் முனையொழுகுவதோர்பால். (க4)

கோகிலம்பூவைகள்ளை குக்கில்காரண்டமாந்த
தோகைபாறெருவையன்றில் சுவணநீர்க்காநாரை
கூகையாண்டலைவண்டானங் குரண்டஞ்சிச்சிவிசூழும்புனை
காகஞ்சாதகப்புண்ணேயி கபேர்தகநெருங்குமெங்கும். (க5)

இத்திரமனைத்துநோக்கி வேட்டத்தினிபல்பிழைகெற்ற
குத்திரக்கண்ணியுன்றிக் கோனீரீஇவர்களுடிக்
தத்துதாள்பிணிக்கவல்ல வியந்திரந்தனாயிற்சேர்த்திப்
பத்திரமரங்கடோதும் பல்வலைநெருங்குகி. (க6)

சூடியவலையிற்பாய விலங்கினங்கலங்கலோட்டுந்
தொட்டலெகுசிலையின்வாளி ஹந்திடுங்குணில்கள்வீசும்
விட்டெறிகலண்கலோச்சுங் விடர்மாப்பழுவமேறித்
தட்டவாயரவமோச்சித் தவழுஞ்சுதுமீப்புகி. (க7)

பாசங்கன்பரியத்தானி முன்னோபடர்ந்துசெல்ல
காய்சினஞமலியேவுங் கணைகுற்பற்றவைபோல

மாசநவீளித்துக்கவும் வல்லிலங்குடற்அமாபோ
லாசதப்படிதுமானி வடிசண்டிதொடர்ந்துபற்றும். (கக)

இன்னவேட்டஞ்செய்து மெலிந்துடலெழத்தல்லாற்
அன்னியார்விலங்குமாய்க்கப் பெற்றிலன்அயர்கொணஞ்ச
வின்னலுற்றிருந்தகாலெ யெரித்தவெங்கதினாவாங்கிப்
பொன்னெடுக்கேதின்வெப்போன் குடகடற்புறத்தனான. (கக)

திருந்துகோலோச்சிவையஞ் செலுத்துதேவந்தன்மாயப்
பொருதியகேளீர்வையம் புரப்பதற்கடைவதேயச்
சரிந்துபுன்மாயெய்தத் தபமுற்றிடைந்துவோடன்
விரிந்தபூஞ்சூழியெய்தி வினையமெதன்னவின்ருன். (கக)

வின்புக்கும்பருதிசெல்ல மாலையும்வினாவினீங்கக்
கண்புதைத்தனைபங்குக்குற் காரிருள்கவித்தலாலே
மண்படர்வானங்கான மாதிரமென்றுந்தோன்று
மென்பிறிதில்லையுனற் றிடவிவணய்சிற்றென்னு. (கக)

மறுகியவுளத்தன்கவினீர் வழிந்திடுமுகத்தன்மாழ்சி
செயுவர்களுந்நறின்னே வாயெனென்றுதேம்பும்
பிறைநுதலெயிற்றிசோகம் பெரிதெண்ணியங்கிவாடு
நறியவூனின் திச்சென்று லுணவுண்டோருமருக்கென்னும். (கக)

சிறந்தவைகனாழிந்தேசர் அமென்னிணுந்தினலுன்று
பெறுங்கையோடெய்தினெமெற் பசியினன்மெலிவரந்தோ
உறைந்திவணய்தித்தெண்ணீ ருணவரும்விலங்குபார்த்து
மறைந்திருத்தெயுடிகோற னலனெனமனத்துட்கொண்டான்.

நீர்த்துறைபுகைகரந்து தின்றிடிற்றேனறுமென்னச்
சேர்த்திடுவிலவ்வளவிக் செங்கையன்சினத்தநெஞ்சன்
விர்த்திடுவெய்யனீலக் கஞ்சுகன்னினாவின்றுப்
புரந்தொருவில்லத்தேறிப் படுதழைப்பணையிற்சேர்த்தான்.

வைவிலைச்சுகையாலே முன்னொலாறுக்கிமாற்றிப்
பெய்கணைவிலங்கினெயிற் பெரிநிடைதடுக்குமென்னக்
கொய்தனநினைந்தான்பச்சைக் கவிளந்தனிரையாங்கன்
கையினிற்சாபநாணிற் கணைதொடுத்திருந்தான்மன்னு. (கக)

குழைத்தபாசடைகென்னும் கவிளமுலத்தின்கண்
மலையத்தனடியல்போனில மணிமிடற்றுவியென்னத்

தழைத்தபொற்புராணலிங்கந் தகையினிலெவரும்புகை
யிழைத்தவெட்டுவெணங்காணு தாயிடைபிறுந்ததன்றே. (கக)

எய்திமெலிங்குதன்னை மறைக்குமிக்குழைகளென்னக்
கொய்தவெனறியவீழ்ந்த கவிளந்தனிரைகனெல்லாம்
பொய்கையங்கையின்வையும் புராணலிங்கச்சென்னி
வைதிகநெறியிற்சாத்து மலரெனமலித்தவன்றே. (கக)

சீதளப்பனியின்முழகுந் திரத்தினலுணவுநிந்தான்
போதிருளுறக்கரித்தான் புராரிமுன்வையகிவின்ருன்
ஏதமற்றெறிந்தவிலவத் தியற்றியவழிபாடுற்றான்
மாதவரிவன்போல்யாரே விவநிசுவரம்பினின்று. (கக)

மயர்வுலவுலகத்தோர்தம் வல்லினைக்கருமம்வாய்ப்ப
வயர்வறச்சான்றாய்நோக்கு மமலனும்விலங்கிட்டுத்
தியல்புதுவரவுநேரக்குங் கொணுமிருவரன்றித்
துயிலினையற்றைக்கங்குல் துறந்திருந்தார்கல்யாரே. (கக)

இன்னவித்தலையவாக வெயினனைவரவுணாக்
தன்னமர்காதற்கற்பி னெயிற்றியுந்தளர்ந்தவாடித்
துன்னியருந்நிமலை முலையினன்விழிநீர்சோரப்
பன்னினளிரங்கியாற்றா திலையபகர்தலுற்றான். (கக)

வெறு.

பேதைப்பருவத்தே வந்தென்னைக்கைப்படித்தா
யிதித்துணைநாளு மென்னைப்பிரிந்தறியாய்
காதற்கனவாயிக் கங்குலிடைமீளாம
வேதுற்றிணையிடைபூ தேற்றிற்றறியேன. (கக)

சாயுஞ்சிலையிற் சரங்கொளுவுமுன்னெறிந்து
செயங்கொலைபுரியத் தோள்வகைமந்தனையோ
காயுஞ்சினவா னாவங்கடித்தீநாறுக்கப்
பாயும்புவிபாலைய வவ்விடத்திற்பட்டாயோ. (கக)

மானிடவர்செல்லா வினத்திறறியாளாய்ப்
போனவழிதேடிப் புருவேனெனவெழுந்தால்
வன்னிநின்று நிவழியறியலாற்றுகிணை
துலையுதார பெனவழுதுதேம்பினான். (கக)

ககஅ சிவராத்திரி மகிமைபுணர்த்த அத்தியாயம்

வேறு.

ஊன்விடையாதுவாடி புணவற்றுப்பனியிறோய்ந்து
மன்னினைவரவுபார்த்துத் துயிலற்றுமரத்தினும்பர்த்
தேன்றுணர்பான்மப்பண்ணி யிருந்துழியிருளைச்சீறி
வான்படர்புரவித்தேபோ னுதையமால்வனாயில்வந்தான். (கௌ)

வயங்கியகதிரோனெய்தும் வைகறையதனின்வேடன்
கயங்கியவுளத்தன்விலவப் பனைநின்னுகடித்திழந்து
மயங்கியமனைவிதன்னை வருத்தந்தீர்த்திடுவானெல்லை
யியங்கியகாவின்முந்திக் கனாமெனவெழுந்துவந்தான். (கௌ)

மற்றவன்றனைநேடி மைந்தனாயுடனேகொண்டு
செறினையெயிற்றிகர்னிற் சென்றிடுநெறியிற்கண்டு
கற்றடத்தோளிற்புல்லிக் கணவனுக்கிரங்கிமாழ்ச
வுற்றவன்றனுமின்ன லொழிகெனமுகமன்சொன்னான். (கௌ)

இளஞ்சிறுதாமுங்காத லெயிற்றியும்பின்னேபோத
வளைந்தயிற்றடக்கைவேடன் முனையினில்வந்துவைகி
யுளைந்தெழுதுன்பதிங்கி புனடியவரோடுண்டு
விளைந்திடுகிதியின்கோட்பாற் சிறிதுநாட்செல்லவீந்தான். (கௌ)

வேறு.

அஞ்சவகிறித்தொகுதி யன்னதொருமெய்யார்
மஞ்சியெனக்குமுறும் வாய்மையர்கள்வள்வாய்ச்
செஞ்சகமெனத்தெறு சினத்தினர்வதைக்கு
நெஞ்சினர்க்காலபடர் வந்தனர்கிறைந்தார். (கௌ)

என்றுதியெனச்சில ரியம்புவர்க்கவாளாற்
செந்துதிமெனச்சிலர் செயற்பாடுநொணிற
பற்றுதிரெனச்சிலர் பகர்ந்துவெர்வேலா
விற்துடல்கழிந்திட வெறிந்திடுமினென்பார்.
மண்ணியுயர்தெருருளின் வட்டமெனலாய
கண்ணழலகால்வயவர் கைப்படுமல்வேட
னெண்ணினைவுற்றழு திரங்கியிடுமெல்லை
யின்னினொளிபொங்குமோர் விமானபொடுவந்தார்.

வந்தகணநாதர்க்கு வாளரவுபற்று
பிடுகுவெனநின்றதுயர் வேடனையெடுத்தே

64
மகாபுராணம்.

ககக

மத்தரபெனத்தகைய மானமிசையையா
வந்தரவிகழ்பிடை பெழுந்தனரன்றார். (கௌ)

வெங்கொலைசெய்வேடனை விமானமிசையெற்றி
யிங்கெலர்க்கென்றபடி கண்டிபமதாதர்
மங்குலன்மெனியர்கள் வாளையிறுதினொ
பொங்கியினத்தினர் புகுந்தினைவழிந்தார். (கௌ)

வேறு.

யாவாவிடுத்ததூதுவாந் ரியங்கன்பற்றுமிவன்றனைக்
காலவ்விடுத்ததுவிமானத்தி னெற்விவாளிற்கடிதகல்கீர்
மேவுமிவனைவின்மேவ விடுத்தற்கிளையெயிவ்வைடன்
பாவியிழந்ததன்றியற னுண்டேலனவுட்குத்திவிர். (கௌ)

கற்பங்கழிக்குர்விருஞ்சன்முற லெங்கொருளைகடப்பதன்றார்
பொற்பொன்றியவிற்குள்முதலாம் புத்தெவ்வெவரும்புரத்திடி
முற்பந்தவமென்றியற்றுகு. விமானத்தேற்றியகற்றெனில்
வெற்றினைநிலைகன்போலுமது சிங்கஞ்ஞாவிட்டுவாமல். (கௌ)

என்னமொழியுமொழிகெட்டு கண்கள்வெகுளவினைத்தெழுந்த
பொள்ளினுலகிற்புரந்தரனைப் போகவதிறிற்சலபதியைத்
துன்னுமழகைக்கியக்கர்மனைச் சுதொடதினிலந்தகளை
மன்னியுறையவருள்புரிந்த மகேசன்பணிக்கவந்தேமால். (கௌ)

எங்கன்பெருமானடியார்தன் னடியார்நிறெறிந்தெம்பாற்
பொங்குசெருக்கிற்புயவீரம் புகலத்தருமோபொறிவில்கீர்
சிங்கமுறத்துவரும்போது சிறுபுன்முயலோசெருவெற்குங்
கங்கைமுடித்தானடியார்முன் காலபடரோவெதிர்துவை. (கௌ)

காலகாலவ்விருந்தெடு கரியோளநியாக்கன்னுதலோவ்
ருலபாலிவிடுக்கவரு தூதர்மகெதிரோநீரென்னு
வாலகாலமெனப்பொல்லி யவர்கைமுசலத்தின்பாபித்தாம்
பாலுமார்புதலைநிறமுனீர்துபுடைத்தனின்வட்டர்த்தார். (கௌ)

இழந்தபடையாச்செஞ்சோர் யிறைக்குந்தலையர்க்கெடுங்கி
யுழந்ததுயரானீர்வறிகா புலந்தகாவிராடுக்குமெய்யர்
கழன்றவிழியார்நினைதோய் துண்ணென்னெஞ்சரமுதரற்றார்
பழத்தம்பதியினிடையோடிப் பருதிமகன்முன்போய்கிழந்தார். (கௌ)

சிவராத்திரி மகிமைபுணர்த்த அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆத்தியாயம் உசுக்குத் திருவிருத்தம் எசுசு.

இருபத்தாண்டாவது,

இயலன் சிவனிடத்துச்சென்ற அத்தியாயம்.

போழ்தமெய்யர் போகுமுயிர்ப்பினர்
வீழ்ந்துதானே வணங்குமெவையி
லாழ்ந்தகேள்வி யறிஞர் நமன்றனைச்
சூழ்ந்திருந்த சபையினைச் சொல்லுவாம்.
உலகொறுத்திடுங் காலனுயர்ப்பிருத்
தல்கொடிலை யந்தகன்மூவநங்
கொலைகொள்வேலினர் கோரவுருவினர்
மலைகள் போல மருங்கினில்வைகவே.
பினியின்முந்து பெருங்கயக்குட்டனோய்
தனிவருஞ்சுரம் தன்குளிர்பெப்பரீள்
கணிதமற்ற வறுமைகலியொடு
பணிவிடைத்தொழிற் பாங்கினினிற்கவே.
மற்புச்சோம்பு வருத்தமழுதையாற்
கிறப்பிலாத பகினைநீக்குண
மொறுத்ததாகங் குரோதமுலோபமோ
டிறுத்தகாமங்க ளேவலினிற்கவே.
விளங்குமோகம் வயிரம்விண்மீனெனத்
துளங்குசுத்த முனிக்கணந்தொல்லேனா
துளங்கொள்கித்திர குந்தனுமுண்மைதூ
லாந்தசெங்கோ ளரசருஞ்சூழவே.
இருந்தகூற்றுவு வெய்தியதூதரைப்
புரிந்துகோங்கப் புளையெழக்கண்களி
வெளிந்தகிந்தைய ளேழலகந்தையு
மருந்துவான்போ லழன்றமுகத்தினுன்.
கொண்டசிற்புழந் தூதுவர்கோலமுங்
கண்டுபேரவை முற்றுங்கலங்கியே
பண்டையோவியம் போலப்பதைப்பற்று
விண்டபேருயிர்ப் புன்விடவஞ்சினர்.
துயக்கமெய்திய தூதுவரஞ்சிற
ரியக்கரர்க்கத ரோவியையோர்களுள

மாதபுராணம்.

கருத்து.

துயக்கமெய்த தாமச்செகுத்தாரெவர்
மயக்கமற்றிது போதிவழங்குவார்.

129

(அ)

யாவராயின மெய்வுலகத்தினும்
போவராயினும் புக்கிடம்புக்கவர்
சாவதாக்கச் சினந்தனிப்பேனைனக்
காவலன்சொலத் தூதர்கழறினார்.

(ஆ)

சேறு.

என்னுன செய்குவ மெத்தாய்
நின்னுரை யானையினேர்த்தே
பன்னிய பாதக வேட
வின்னுயிர் கொள்ள வெழுந்தே.

(அ)

சென்றவ னை செருத்தோம்
பின்றைய னுவி பிணித்தே
முன்றிரு முன்றினி லுப்பபி
நின்று வழக்கோ டெதிர்த்தோம்.

(ஆ)

எட்டொ டிரண்டு திரைக்கும்
விட்டெரி சோதி விமானத்
தட்டினில் வந்திடு தக்கோர்
மட்டின ரெம்மை விரைத்தார்.

(அ)

சுடுபடுத்தி யெதிர்த்தார்
வேடலை யும்விடு வித்தார்
மாடுது மானம தேற்றி
யோடி வடாதிசை யுற்றார்.

(அ)

பின்பு தொடர்ந்து பெயர்க்கோ
முன்பு எனக மொழிந்தே
யன்பற வெங்கதை யானே
யென்பற மோதி யெறித்தார்.

(அ)

ஆன்னவர் சொன்ன வழற்சொற்
நென்னவர் தின்னுரை செய்தே
சொன்னவர் காது நுணித்தே
நின்னிய மண்ணிடை வீழார்.

(அ)

காரிடி யன்ன கதிப்பா
ரேர்பெறு மெம்பிறை வற்கே
நீரடி யானடி யாரென்
ரேர்ப்மொழி யெம்மை யுணர்த்தார்

என்ன நிரப்பி யினுத்தா
ரன்னது கால னயிற்றான்
சொன்னது சங்கரர் தூதென்
யுன்னின னெஞ்சி னுணர்ந்தான்

மாதவ ரோடயல் வைகுங்
கோதமில் சித்திர குத்தா
கேதம் விளைந்த கிராதன்
யாது தவத்த னியம்பாய்

என்றிது கூற்ற னிடம்ப
நன்றிது வென்ன நயந்தே
தொன்ன படைத்த தொடர்ச்சி
நின்ற கணக்கு நினைந்தான்

ஆதி விரிஞ்ச ன்மைந்த
போது துடங்கிய புல்லன்
சாத னுறுத்துணை தானும்
பாதக மேயில் வற்றான்

மண்ணிடை மானிட ரெல்லா
நண்ணிய பாதக ராடி
யெண்ணிய போதி விவென்றான்
பண்ணிய தேயிடு பாவம்

உற்றுனர் வெய்து கணக்கி
விற்றென லேகி யிருப்பக்
கொற்றவ னாகிய கூற்று
மற்றிது செய்ய மதித்தான்

ஆக்கிய பேர்க ளழித்தே
போக்கில் யாவர் புறப்பார்
நீக்கிய விசன்முன் னோர்ந்த
தாக்கிய நங்குறை சொல்லோம்

முத்தினை கால முழுத்தன்
யுத்துணை யங்கொ டெழுந்தே
சித்திர குத்த செறித்தே
ஹத்தகு கண்டன்முன் வைப்போம்

(௨௪)

எம்மொடு மெய்துதி பென்ன
ஹைமம்மலை போன்மயி டத்தின்
வெம்மையி னேறி விரைந்தே
செம்மலின் செற்பிடை சென்றான்

(௨௫)

வேறு.

வெள்ளிமால்லுணையின்கண் வெளிமுகட்டொளிகள் விம்முந்
தள்ளருமணியிற்செய்த தமனியக்கோயில்வாயி
லெள்ளரும்வினையத்தெய்தி யெருமைவிட்டிறங்கிக்கால
னெள்ளியநந்திபாற்போய்த் தன்வரவுணைத்துநின்றான்

(௨௬)

கூற்றுவன்வரவையன்னென் கொள்ளைவேணிபனுக்கோதச்
சாற்றினென்றன்னையிங்குத் துன்னலிவைவன்கூறக்
காற்றினங்கடுகிச்சென்றிங் கடைகெனக்காலனெய்திப்
போற்றினன் பணிந்தாளந்தி நியவியபுலத்தினின்றான்

(௨௭)

பங்கயத்துறையுமாதி விரிஞ்சனும்பின்மந்தாமுஞ்
சங்கொடுகிரியேந்திச் சலதியிற்றுயில்லகொள்வானு
மங்கையிந்திரானிகோல வளமுலைழைக்குங்கோவுஞ்
செங்கதிர்க்கிரணத்தின்தே ராறிருசெல்வந்தாமும்

(௨௮)

மருத்துவர்நாமமுன்னீர் வருணனுமளவையுதார்ப்
பரித்தெய்யக்கர்கோவும் படர்சிகைக்கனலின்வேந்துஞ்
சரித்தெய்யினைபையுரு நிருநியுஞ்சுகதண்டத்தை
த்தெய்யபணத்திலெழும் விரலவழிபுகர்வோரும்

(௨௯)

டகரிவதனங்கொண்ட கனங்குருக்கரசன்ருணம்
புட்பரவதையுண்ணுங் கேகயப்பரியினெனும்
வடவரையனுங்கமோது மாருதக்கடவுடானு
முடலைகெட்டலகமோது முழுப்படைவீரனருணம்

(௩௦)

சாரதன்முதலாயுள்ள நற்கரமுனிவந்தாமும்
பாரினிலாதிபான பரமாமுனிவந்தாமும்

கஉ௪ இயமன் சிவனிடத்துச் சொன்ற அத்தியாயம்.

வாரிதியவையோரேழு மால்வரைக்குலங்களேமுஞ்
சேருடைக்கங்கையாதி தீர்த்தமாகதியோரேழும். (கஉ)

விஞ்சையரியங்கர்சித்தர் விறல்வலிக்கருடர் தாமும்
வஞ்சிதனை னுசுப்புத்தெய்வ மகளிரும்பிறகுஞ்சுற்றி
யஞ்சலிசெய்துபோற்று மவர்குறைவினாயின்னர்
மஞ்சணிகண்டத்தண்ண னமனதுமுதத்தைநோக்கி. (கஉ)

கடைக்கணுல்லிவிலோடுங் காலனுங்கனித்தநெஞ்சன்
விடைக்கொடியுயர்த்ததோற் றல் விரைமலர்த்தானின் வீழ்ந்து
படைத்தனித்தழிக்குமாதிப் பண்ணவன்சரிதநெஞ்சி
னடைத்தனனாவினா வெடுக்கெடுத்தவைதானான். (கஉ)

வேறு.

தேவர்க்குத்தேவே சிவனேமறைமுதலே
மூலர்க்குமுத்தொழிலுங் கற்பித்தமுன்னேயின்
காவற்கடவுளை கண்மூன்றுடையோனே
யாவற்குமாயா யிருக்கின்றவானே. (கஉ)

வேண்டுமுள்ளத்தின் விருப்பு வெறுப்பற்றேனே
நீண்டபிறவி நிறையிருளோமாற்றியிடக்
கண்டகனற்கொழுந்தே கோவாமணிமுதலே
பாண்டிதனயனுக்குப் பாசுபதமீந்தோனே. (கஉ)

காமந்நடித்து கவுரிநனைத்தோய்லோனே
யீமத்திருந்து மெழிற்றுறக்கமீலோனே
சேமித்தநஞ்சுண்டு தேவமுதித்தோனே
சேர்மக்கலையணிந்து துள்ளிளமானேற்றிடுவே.

எப்புரமும்வாழ்வருட் கண்ணுலெழின்மறவெ
எப்புரமும்நீற வழல்கொழுத்தும்பெம்மனே
முப்புரமுந்திய முதுவலித்தமுன்னவனே
துப்புரவுத்துய்ப்பவனு மாகிவின்றதொல்லோனே.

ஆக்கவிதியாய் மளிக்ககெடுமாலாய்
நீக்கவானாய் நிறைந்துகின்றகாரணனே
பாக்கியவிற்காணும் பழந்தவத்தினென்பகரும
வாக்கியவின்னப்பிமொன்று சொல்கின்றேன்வானவனே.

பம்புபுவனம்படைக்க விதியைப்பணித்தாய்
நம்பியவைபுரக்க காரணனைக்கற்பித்தாய்
யம்பொனுவகத் தமரேசனையுழைத்தாய்
வெம்புவிசுட்புலவ வெய்யோனையும்வித்தாய்
சிதவுத்தி வருணன்றிகத்தனித்தாய்
யுதைக்குறிசி வுலவம்படிபணித்தாய்
கோநிலனைக் குபேரனுக்குமுன்பணித்தாய்
பாநகரைத்தெய்திக்க காயேனையும்பணித்தாய்.

தேவர்க்கு திபுவனத்துள்ளோர்கள்
யாவருநீபணித்த வாதேயினிதமர்ந்தாய்
வாவுதியு கட்டா மண்ணோமுமனினோழும்
காவுதியு பணித்த கற்பனையினிதனைவே.

வவண்ணமேபணித்த வயனையென்னாய்
மெவ்வண்ணமென்று மியல்பென்றுமென்னாது
செவ்வண்ணமீயே சிதைத்தா லதைத்திருந்து
மெய்வண்ணம்பாதே விளக்கவண்ணமோல்.

நீரணைமநீக்கிற் றருமெறிதவங்கல்
பேரடவைக்குள்ளும் புணரிகரைகடக்குங்
காயுங்கனனுக்கெடுங் காதுமுலகனைத்து
மாயும்படிநிமிடப் போதளவின்வந்திடுமே.

ஆனதனூலாக்வினோய் நீயேயடுக்கழிநி
லினமுதுநீரகங் காத்தலினிவேண்டின்
வானவனேநீயளித்த வன்படமுமுதினாய்
முனமிலாந்தன்மெயிலை கென்நேதியாருங்குணவத்தால்

காலணுநாத்துக் கதைமுத்தினைப்பிடங்கண்
நூலிசைவைத்திடது நம்பலத்துக்கு
கோசமுதுவற் குலைகினைகின்றெய்யா
சாலதினக்குவந்த தாழ்வேதெகவுரைத்தான்.

தொன்றுபடுகீழாயுற் றென்றபகாவின்றாவங்
சொன்றுயிர்உடிந்து கொலைக்கருமமேற்கொண்ட
புனரெழில்செய்வேடன் பொற்பற்றற்பாநகர்
னன்றிபுரிதவங்க ளெனொய்துநாயகனே.

செல்லுமபரிவேள்வி செய்துமுடித்தானே
வல்லுமபகலு மருந்தானஞ்செய்தானே
புல்லுமகரவிப் போதுபுனன்முழ்கினனே
நல்லவிமானத்தேறி நின்னலகநன்னுதற்கே.

மற்றவிவனால் வரதனேநீன்கவங்கள்
சிறந்தியேனெவற் சிலர்கடமைமுசிந்து
பற்றியறமோதிப் பரிசுழியச்செய்க்கதை
சற்றலகின் முன்னின் நமியேனுரைப்பதற்கே.

சாட்டுபெரும்பாடியரு பின்புலகமெய்துவிதா
சாட்டுபெரும்பாடகரி னுனயாரைத்தண்டித்து
வாட்டுநகில வருத்துவெனென்னுரைப்பது
கேட்டபுராநி மற்றுக்கதுவிளர்த்தும்.

வேட்டுநொருநுன்று விலங்குவொன்வேட்டம்போங்
காடதனின்மேவிச் சிவநிதியிற்கங்குலெல்லா
மாடுதழைவிவந் தருச்சித்துணர்வகனது
பாடித்துவின்குநீமவகினான்.

கூடியியற்சித்திர குத்தனந்தாமறியான்
பாறபடிவையேலோய் நீயும்பகுத்தறியாய்
வேறல்புரிவங் கொலைவேடனுமறியா
னாமலந்தொடையாய் நாமேயறிந்திருந்தோம்.

என்னப்பரமன் கனிவாய்மலந்தியம்ப
முன்னர்க்குருகிக் கணக்கன்மொழியவற்றா
னுன்னைச்சிவநிகையோர்ந்தறிவாநுகிலன்றோ
முன்னர்நிதித்திருந் பூசையிவன்முற்றியதே.

என்கள்வெடயாத படியா னுணர்வொழிந்தான்
மான்பிணைகள்பார்த்து புறதுயிலைக்கினான்
நேன் னுணர்ச்சேர்விலவச் செறித்தழையெல்லாந்
கன்சிலையினான்வானி திக்குமெனக்கொய்தெறிந்தான்.

இத்துணையெய்நீ பிறைவேனயிச்சவடன்
பித்தனையவ்விரதம் பெற்றியெண்ணிச்செய்ததுண்டோ
வித்தகனையென்கணக்கிற் காணென்விளம்பவென்று
சித்திரகுத்தன் நெறித்தனையசெப்பவாமே.

ஒதியவா நெல்லா முள்வெயுணர்வினமை
யாதவினானன்றோ கணநாதனுவினை
முதுணர்வினனுணர்ந்து செய்தார்வேலுத்தையப்
பேதமறயாமா யுறைவ்வேனப்பெயினான் (ரு௮)

நல்லவிதங்க னுடோறுமீட்டுகிலும்
வல்லமுதுவேள்வி வரம்பிலனுசெய்தினு
மெல்லையதுதான்ங்க ளென்னுணர்ந்திடின
மொல்லுக்கதிநல்லுஞ் சிவநிதிக்கொன்றொவ்வாதே (ரு௯)

ஆதலானந்த விரதத்தளவறியா
தோதினயுன்மனத்தி லுற்றபரிபொழிந்து
திதறவேமுத் தையுந் தாங்கிச்செழுநகர்க்குப்
போதிபுனவோதினான் புத்தேன்கொழுதலான் (ரு௯)

அன்னமொழிகட மபுபகமகிழ்ந்து
கன்னியொருபாகத் திடைவைந்தகண் னுதலே
சொன்னபிழைபொறுத்தி யென்றுதொழுத்தழுந்த
மொன்னமருந்தோளா னுந் தனபதியிற்சீபாயடைந்தான். (ரு௯)

வணங்குகிலைக்கை வயவேடன்குன்மகிழ்ந்து
கணங்களுக்குநாநனுய்க் காத்திறைமைபூண்டுமிரு
மணங்கொண்மலர்மானத்து வானரம்பைமாரோ
டிணங்கியரன்வெள்ளிமலைச் சாரவினிதிருந்தான். (ரு௯)

அங்குநெடுங்கால மளப்பிலாப்போகமெல்லாந்
தங்கியினிதருத்திக் சுற்பகத்தின் நன்னிழங்கிழ்ச்
சிங்கவணையின்மற்றோர் தெய்வேந்நிரனென்ன
பொங்குபகம்பொன்னுலகிற் போகமினிதாய்துகார்தான். (ரு௯)

அத்தலைவையிவன் யமரப் பணிகேட்பத்
கொத்துமுடிவரவிந் கோமானுயில்புரியும்
வித்தகனாகருந்த வியனுலகிற் போகமெல்லாந்
துய்த்துமலர்விரிஞ்சன் சோதியிலகடைந்தான். (ரு௯)

ஆதிவிநிஞ்ச னவையினெடுநாள்வைக
மாநிரங்குகாவலர்தம் வைப்பினெடுகாட்கழித்துத்
தாதவிழுங்கண்ணியரன் நன்னஞ்ஞாடிலவ்வுலகுந்
திதறவேயெய்திச் செழும்போகநுய்த்திருந்தான். (ரு௯)

கஉஅ சிவராத்திரி விரதமுறையுரைத்த அத்தியாயம்.

எண்ணமறவேட வியற்றியிடுந்தன்மைமயினான்
மன்னுலகில்வேந்தனை யிப்பதங்கண்மன்னினான்
புண்ணியவிறநோன்பைப் புலப்படவேதாவியற்றுந்
திண்ணிபார்கள் செல்கதையைச் செப்புந்தகமையதோ. (கஉ)

என்றுவசிட்ட வியல்வேந்தனுக்குரைத்த
தொன் அபகிரகதை யில்தென்றுகுதமுனி
துன்றுசடிலன் சுவரமுழச்சுழந்திருந்த
குன்றனையமாதவத்து மாதவற்குக்கூறினான். (கஉ)

இன்ன சிவனிடத்தில்தேன்றி அத்தியாய முற்றிற்று.
இஃ அத்தியாயம் உட்குத் திருவிருத்தம் ௨௬௨.

இதபத்துவற்றவது.

சிவராத்திரி விரதமுறையுரைத்த அத்தியாயம்.

வானுறையுந்தவமுனிவ நெடுந்துரைத்த
வகைகேட்டு ~~புண்ணிய~~பொக்கப்
பானுருலத்தில்தேந்த என்றிதுநன்
நெனப்பகர்ந்து பழையவேத
ஞானமுனியையுரைத்த திவ்விரதங்
கேட்டதனா னலங்கூர்சிற்தை
பூனமறப்பெரிதுவந்தே னுணராத
வேடனுக்கி அற்றதானால்.
பத்தியுடன்விதிமுறையா வியற்றினோ
ருறுபதத்தைப் பகரவற்றோ
வுத்தமனையவ்வாத மியற்றியிடு
நெறிமுறையை யுரைத்தியென்ன
வத்தகையசிவகியின் வழிபாட்டின்
முறையுனக்கின் றினைவென்ன
முத்தனையதாமுழுவ லருந்ததியின்
மணக்கேள்வன் மொழிவதானான்.
முன்னாதிரியோதகியி னொருபோதுகர்
டரிவையர்பான் முயக்கமின்றிப்
பின்னாநாடா தூத்ததியில் வைகறையிற்
கடனனைதும் பிறழாதோம்பி

மா க பு ர ன ம்.

கஉ௬

யன்னியமாமிழிகுலத்தோர் பாதகரை
யனுதாது. பார்த்திடாது
பன்னியுரைபகராது. நண்பகலிற்
மிருந்தியிற் படர்ந்துமாதோ. (கஉ)

இயம்பியல்லவியுழியே புண்ணியத்
தூயவெண்ணீ கிரண்டுகற்றி
வயங்கியநல்லுச்சியினிற் கடன்கழித்தாந்
தற்பணத்தின் வகையுமுற்றிப்
பயம்பெரி யுங்கோமயத்தாற் பண்ணவகு
லயமெ றுதி விதானம்பண்ணி
நயந்துதருநீறணிந்து கண்ணுதல்பூ
னைக்குரிய நயந்துபாடி. (கஉ)

இவ்வகையின்னமுதானு மறைந்திடுமா
னைந்தானு மாட்டிப்பின்னர்
திவ்வியவாகமத்தியல்பும் வைகுகத்திற்
பேரியல்புந் திறம்பாவவண்ணா.
கைவருந்தவனாத்தநுஞ் சந்தனத்தின்
குழம்பணிந்து கருந்தொன்றாகிச்
சைவதபோதனன்றெடுத்த முத்தளமாங்
கூவிளத்தின் றவழகன்சாத்தி. (கஉ)

சுருவின்னையுக்கிரனே விமனே
சங்கரனே சிவனேசான்முய்ப்
பெறுகதியினலமருளு மீசரனே
சுகாசிவனே யென்றுபேச
நாதுபுதாதிபதி யெயென்னு
மந்திரமோ டெட்டுமோதிக்க
குறைந்திவ்வாபாதி நிலைத்தியங்க
எனைத்தினையுங் குறித்திச்செய்தே
சுடெட்டுவகையாய் வுபசார
மத்தனையு மியல்பினாற்றி
வாடெட்டுக்களபமுலை மங்கையொடு
மினிதிருந்த வாதன் றனை
நாரிட்டமலர்புனைந்து நானியற்றும்
புதுகையை நயப்பாயென்று

கக௦ சிவராத்திரி விரதமுறைபுனைத்த அத்தியாயம்.

சீரிட்டமலரடியின் வீழ்த்திறைஞ்சி
பிப்பரிசே செய்யும்பூசை.

கங்குலவரும்பாமமொரு நான்கினுக்கு
மிப்பிடியே கடவுள்பூசை
பங்கமறவேயியந் யிதுதிதொரு
மருக்கியங்கள் பரிவானல்வித்
திங்கள்வனைந்தோன்சுரிதை பாராட்டித்
துயினீங்கித் திளைப்போதேவஞ்
சங்கரன்றன்சந்திதியை நீங்காம
வினிதிருந் தவத்தனாகி.

மற்றைநான்வைகறையிற் புளலாடிக்
கடன்கழித்து வரதன் பூசை
குற்றமறவேயியற்றிக் குரலினையு
முவப்பித்துக் குறித்ததான
முற்றபொருளால்வழங்கி மறையோர்க்குப்
பாலடிசி வுண்ணாட்டிப்
பிறையவாணமதியாற் புனிதமாம்
பாரணத்தைப் பெரிதுசெய்ய.

வேறு.

இத்தகையபூசையினை யியற்றுமருந்தவத்தினோர்
சத்தியமாயிரவிபதம் பிளந்துதடையறவெய்திப்
பத்தியினுன்முனிவோர்க்குங் கிடையாதபரமசிவ
முத்தியினைமனமாயை யொருளிப்போய்முற்றுவரால்

ஆரோனுஞ்சிவங்கியை வழுவாமலியற்றுமவர்
பாரோளும்புகழ்முத்தி படர்வதன்றியிவர்கிளை
ரூரோதிருடோளாய் மூவேழுதலைமுறையாய்
வேரோடுவினையகலச் சிவகத்தியைமேவுவார்.

வேதமுதன்மந்திரத்தி னருச்சிக்கவிரகில்லார்
நாதன்முதலெந்தெழுத்தை கவையறவேயுச்சரித்துத்
திதறவேவழிபாடு செய்திடி னுமிகல்வேந்தே
யாதிமறையவன்புரியும் பூசனையாயன்கொள்வான்.

கலம்புரியுய்வேள்கொ யிரஞ்செய்துசுயந்திடினும்
பலம்பெறுநற்றூனங்க னொருகொடிபன்னுகினும்

70
மரகபுராணம்.

நிலம்புகழைந்தழனுப்ப னென்றவங்கண்முயன்றது
முலம்பொருதிண்டிறந்தீரூளாய் சிவகிக்கொன்றெவ்வாதே. (19)

சிவகிசியுமட்டமிபுந் திருவேகாததீயென்னும்
பவமறுநல்விதங்கண் மாகமதிப்புனல்படிவா
ரவமறவேயியற்றுமிடத் தடுக்கும சிற்கவினிக்
தவமுடையோர்மாகமதி யாடுங்காற்சாற்றுவுகேள். (கச)

அண்டபகிரண்டமுத லனைத்தினையும்புரப்புவனை
அண்டமதிமுடிபானே சிவனை ஏற்றொழுமடியேன்
புண்டலென்மம்மதி மருவிநீர்டுகின்றேன்
புண்டைவினைத்தொடர்ப்புத்துப் பலக்கடல்விட்டேறுதியால்.

மகரவிதனிப்புனலின் மருவிநீராடுகின்றே
னகரமுதலெழுத்தாயவச்சுநாகோவிந்தா
சுகரவடவனாதிரித்துத் தேவருக்கரமுதனித்தாய்
பகரவரிதாயபெரும் பலப்பேறுந்தருவாய். (கச)

கந்தமலர்ச்சுருளமுதக் கவுரிதருங்கற்பகமே
தொந்திவயிற்றைந்துகரத் துயோய்நினைத்தொழுதே
னிந்தவியன்மாகமதிப் புனலாடுமெனியேற்குச்
சிந்தையினில்விழைவனைத்துஞ்சொந்திடீயருள்வாயே. (கச)

செக்கர்கிறத்திவாகானே செங்கதிராயிரத்தோனே
மக்களுதுயர்களையும் வானவனைத்திறொழுது
மகசுருமாகமதி வியன்புனல்படிகின்றே
னிக்ககருயர்களைத் திட்டெனையெறிதிற்புரப்பாயே. (கச)

பேரின்பமுள்ளவாழ்வே மகமாயைப்பெண்ணமுதே
பாரின்பம்பயந்தனிக்கும் பராபரைசென்பதம்போற்றிச்
சீரொள்வமாகமதிச் செழும்புனல்யான்படிகின்றேன்
ரூரோன்அன்குமுலாளே தமிழேனைப்புரப்பாயே. (கச)

என்றிவற்றைபெடுத்தோதியியன்மாகரீராடி
நன்றியுடனருக்கியமு. கவையறவேதான்கொடுத்துக்
குன்றவில்லிதனைப்போற்றிக் குலமறையோர்க்கினிதனித்துத்
அன்னுந்நாள்வினை விரதத்தின் றொழின்புடிப்பார். (உ௦)

வேறு.

மண்ணும்வாறு மகிழ்ந்தினிதேத்திட
வெண்ணிலாவியப் பிம்பரிற்றுயித்துமேற்
நண்ணிலாவணிச் சங்கரனன்பினுற்
புண்ணியத்தனிமுத்தி பொருந் துவார்
என்றுமாகமதி யினியல்பொலாம்
வென்றிலேறகைத் திலீபன்யியந்திட
மன் நன்மலை வசிட்டன்வழங்கிய
தொன் னுமாக்கதை சூதன்யிகோதினான்
வாழிமாதவர் வாழிகுருதினான்
வாழிநீள்சைவம் வாழிபுராணங்கள்
வாழிவையகம் வாழிமறைமுதில்
வாழிமாநீராடி மாந்தரே.

இப்புராணம் யைந்துடன்கேட்பவர்
தப்பிலாதுபடிப் புகாமெல்லா
முப்புராநி முதல்வனருவினும்
செய்ப்பலாதவிபதஞ் சேர்வரால்
எதுவென்புமினித் தவமாதரே
யொதுவானி னொருகவியாயினுங்
காகலோடு பிழையுறக்கநிறுந்
போதினான்முதன் பெருன்னுலகெய்தலாம்.

சுவாமிநீர் விரதமுறையுடைத்த வந்திராமமுந்நிறுந்.

ககஉ அத்தியாயம் உகஉக்குத் திருவிருத்தம் அ.அ.எ.

குதுபத்துநாகவது,

சுந்தோபசுந்தர் வதையுண்ட அத்தியாயம்:

மன்னவர்மகுட்டுரை மணிபடச்சிலங்கபொற்றுட
பொன்னவிரமுந் பன்செய்க்காற் புரவன்நிலீபன்மீடடுஞ்
சென்னியனுயர்த்தகையன் கிந்தையினுவகையாடும்
வன்னியநிபுனிதரான வசிட்டனைவனங்கிச்சொன்னான்
விநிகடல்கலகிப்பெற்ற வியனகவையமுதகன்னினுந்
பருருநன்னுவுக்கல்லாப் பயன்கொடாதுன னுவர்க்கா

மரியதெள்ளமுதங்கேட்போர்க் கருஞ்செவிக்கினிமகூர்ந்து
மருவியவினைகன்க்கி மாசில்வீடளிக்குமன்னே. (உ)

ஆதலாலையினேனுக் கருளொமொகீடின்மை
யோதுவார்யின்னுங்கேட்கு முவனையிற்சிறித்தயுள்ள
மாதவர்க்காசெயென்ன மன்னவன்விறைவையார்ந்து
போதுறைமேழவன்நந்த புராதனநிலவன்சொன்னான். (ங)

நன்றுந்நிறைவகேட்ட நவையுமாதைமுன்னுட்
பொன்றிகழ்சையமுன்னம் பொருப்பினிலியாய்த்தொன்றி
நின்றமாதவந்துத்தத்தாந் திரையின்கேழ்துபோன்றி
வென்றிகொட்டக்கைக்கார்த்த விரியன்வின்குளே. (ச)

அளப்பருந்தருமீதி யடங்குமுனர்த்தொன்னு
யுளத்துயர்மாகதிங்கட் பன்மெமக்குரைத்தியென்னத்
துளக்கமகமலத்தண்ணல் கருநிகாரத்தஞ்ச்சொன்ன
விளப்பருங்காதைதன்னைக் கிளத்துவன்கேட்டியென்னு. (ரு)

திருந்தியதவந்துத்தத்தாத் திரையின்கேழ்துபோன்றி
பொருந்தமுன்னுரைத்தவாதே யுளக்குவனபுகல்வினன்னத்
சரிந் துதிவினைகெட்டோடத் தருமங்கடமுந்நிறுந்
னருந்ததிகணவன்னிலைந்த னாக்மொளத்தொன்றித்தயுற்றான். (க)

இன்னதோர்காலத்தன்னி லின்னதோரிடத்திலென்னத்
சொன்னதோர்விரதத்துள்ள விதிவினிந்தோர்வொன்றின்
நன்னெறிமாதத்தன்னி னுமபுனலமொது
முன்னையிவ்விதம்முண்டார் பெற்றவமுதுகுஞ்சொல்லாம். (கஉ)

மாதவருடந்தன்னிற் பண்புமயனிததாகிப்
பெருமமாகத்தன்னிற் பிறங்குமோடல்சொல்லார்
சிரமபொப்பென்னுஞ் திமலமருக்கிவாடி
முருறைபன்றிசெய்க யவநிபெய்க்குமன்னே. (அ)

எப்பொருளினையுடையது மாகநீரினிடாடெனல்
பெய்யுமகொணவெய்யொன் வின்கலாப்பகலெய்யான்
மொப்பவகலெனவெய்யுஞ் சூழித்ததாவிவையென்னத்
தப்பறத்தேகமங்கித் தவையினவநுநிறுந்நவான். (கங)

சூரவாவிநிலிநின்ற யருமகந்தொச்சகனேவன்
காரணத்தொகித்தொகலன் சிரதத்திற்குத்தானேவான்

புரணமதியான்மாகப் புனிதநீராடினான்போல்
நாரணன்விடைப்பாகுந் தன்னல்லுஞ்சேர்ந்திடானே. (கௌ)

அச்சுதன் பூவேண்டி லுருவினே தொலைக்கவேண்டி
வச்சிரத்தடக்கவேந்தன் வானுலகானவேண்டி
நிச்சயஞானமுத்தி கிபிடத்திலெய்தவேண்டி
லெச்சமுல்பிறவிமாந்தர் மாநீரினிதற்றெய்வார். (கக)

நாடொறுமினிதுபேற்றி வளத்தநல்லுடம்புதன்னை
நீடெறிவகந்தன்னி நிடுவதுநீர்வழிதாமோ
பிசொன்மகரஞ்செல்ல வெய்யவன் பெயர்ந்தாலை
யோடுநீர்தயின்முத்தி யும்பர்வீதமுமன்மனனே. (கஉ)

என்புநீர் காலாய்ப்புண்ணீ ரிறைச்சிபெருவாய்ந்து
வன்புறத்தோலின்மேய்ந்து நரம்பினில்வாய்ப்பக்கட்டி
யொன்பதுவாயலகட்டி மலங்குள லுண்ணிறைந்த
புன்புலால்விட்டைமாகப் புனவிடார் புனிதராகார். (கங)

பொருவருமாகந்தன்னிற் புனிதநீராடல்செய்யார்
குறையுனையிற்றேனும் குமிழியேபோன்றுமிந்தத
தையினிற்கருவின்றேற்றந் தங்கிடாமுட்டைபோன்றும்
நரரெனத்தோன்றிலாமார் நாள்செலமாள்வரன்றே. (கச)

கடலினிற் பெரியவாய் கருப்பவாரிதியின்முத்தி
மடமையிற்றிந்தாமாயு மாரிடர்க்கிதுபோலுண்டோ
புடவியின்மகமாதம் பொருந்தியபுலரிப்போது
தொடுபுனலிடையிற்றேய்தார ரம்பையர்முலையிற்றேய்வார். (கௌ)

மாயனுக்கடிவாசெய்யான் மறைபவர்தம்மைப்போற்றான்
நியபாத்திரத்திலுவான் நெளிவிலாஞானம்மேற்றான்
வாயினில்வெகுளிக்காரன் வைதிகநிலையினில்லா
னுவர்போலமாக மாடிவாரணனுழவான். (கசு)

குருவிலான் ளிஞ்சைபோன்றும் குணமிலான் செல்வமே. ளான்
மருவியகனிலிலா தான் மாசுறுஞானம்போன்றும்
நிருபணப்பிழைத்தார்போன்றும் நிதியிலானிமைபோன்றும்
பொருவாமாகமாடான் புகழோடுக்கெடுவனமனனே. (கசு)

பொன் கொடுகள் னிலகும் பொறியிலாப்புல்லர்போன்று
நன்பல்லமாந் தம்பா ன்லுறக்கலப்பான்போன்று

மன்பினிலதிவாரி வயினிதுய்த்துகொன்போன்று
மின்புறுமாகமாடா னெழுமையினரகன்வீழ்வான். (கசு)

பொய்க்கரியுறுபுயர்போன்றும் புறமோகயப்பார்போன்று
மெய்க்கழிநறையுந் தினையிலாதழைப்பார்போன்றும்
கைக்கொளற்பாலிநய் கடிந்தவைபுரிவார்போன்றும்
துய்க்குநற்புன் னின்மாதந் தோய்திடார் தினையத்தோய்வார். (க)

அத்தனார் தம்மைக்கொண்டு ரகம்பொருள்களவிற்கொண்டோர்
நித்தனைமறுவை ண்டோர் துரவநீரின்மையைச்சேர்த்தோர்
பந்தமுற்றிலவரக்கட்டிப் படி லுழற்றேறுவந்த
வைத்துபார்க்கருமாக மாடி ன்முத்தராவார். (கௌ)

மகந்தினுள்ளே வருந்தியதவங்கடும்மாற்
செகத்தினில்க்காப்பஞ்சு பாதகத்திரங்கடும்மைப்
பகந்திற்மகரஞ்சேர்ந்த பருவத்திற்படிவாராயி
னறந்துமயாமேயென்னு வரும்புனலிவரக்குமன்றே. (கசு)

வையகந்தன்னில்வாழ மனிதனாகோக்பிபாவம்
வெய்யவன்மகரஞ்சேர்ந்த மாநீர்விழைவினா
கையுக்கையிலவரநிங்கி யடைகுறாமார்மாட்டென்னக்
கைதவப்பாவமெல்லா கன்சுலுழ்த்திங்குமன்றே. (கஉ)

வாக்கினுன்மொழிந்தபாவ மகந்தினுனினைந்தபாவ
மரக்கையாலிடுபாவ மறிவினாழிழைத்தபாவ
கொக்கினுந்நூலித்தபாவ அன்வணர்வின்வித்தபாவ
யாக்கியபாவமெல்லா மாகநீரகத் துமன்றே. (கங)

பண்டு அபிவிதன்னிற் பற்றியபாவசேட
மொண்டொடியுய்யாளுற்றார் புதல்வராவற்றாவர்
தண்டில்பாவமெல்லாந் தபன்னருவிலுளையோவ
மண்டுதிப்புனலிவரக மதியிற்றெக்குடமாயும். (கசு)

பிறப்பெனஞ்செய்யுந் பெரிதுதன்மார்த்தொல்லா
மறத்திலையுந்தமாகத் தரும்புனலிலும்பிழைக்கித்
திறப்படக்கூறலிளாந் திந்திடாதென் னுபன்னை
மறைப்பொருளுவாக்குமென்றான் மந்திரிபுரைப்பதென்னோ. (க)

இன்னவியல்பினுய மாநீரினிதினாடிப்
பொன்வகற்புதலாவுள்ள புனவோகங்கடையுந்

ககசு சுந்தோபசுந்தர் வதையுண்ட அத்தியாயம்.

பன்னருஞ்சிறப்பிற்குய பருதிதன் பதத்தைமேவு
மின்னனொருத்தியான்முன் நிகழ்த்தலுமவின் ம்பக்கேன்மோ.

பிருகுவினவழியின்வந்த பெயரியலந்தனாள்
நிருசுகனென்போன்பன்னி யெழிறருவயிதுவாய்ப்ப
வரிமதர்நெடுங்கட்பேதை யரிச்சிகைகணவற்கொல்லு
முளையறுகொடியதிய வேண்டி லுதித்தான்மன்னோ. (௨௭)

சேயிழைவளர்ந்தையாண்டு செல் றிடுபருவந்தன்னிற்
காய்மல்வேட்கும்வேதக் கன்மந் தனில்வாழ்தான்
மாயிருளாலமேத்து மாணியவா ளென்றோதுந்
தூயவன்வேட்டன்னோ தோலை னன்னிதியின்கோட்பால். (1)

கலநிழ்த்தனையபேதைக் கைமமையுற்றொருளாள்
குலமறையவணற்றுயுந் தந்தையுங்கடமாள்
வலம்வருமுள்ளத்தோடு மருந்துயருளப்பாண்முன்னர்ப்
புலனுறவுருக்குமவினை நாரதமுனிவன் புக்கான். (௨௯)

புக்கமாமுனிவற்கண் பொருக்கெனவினஞ்சுப்போற்றிக்
கக்குவெந்துயரினோடு காரிகைநிற்பநோக்கி
மக்கடம்பின்னல்தீர்க்கு மாதவன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்து
மிக்கன்முகமன் கூறி யவட்குதுவினம்பினோனே. (௩௦)

பண்டைமுற்பவத்திசன் பார்பதிதன்னைப்போற்றி
யண்டரும்வியப்பவெய்யோன் நனுவினிலடைந்தகாலக்
கொண்டமுற்பிறைவிலாதி யாதிரைகுழுமுநாளிற்
றெண்டுசெய்தையாறுண்டு துடங்கினோன்பியற்றிநின்றாய். (௩௧)

அன்றியும்விருச்சிகத்தி லாதவனடைந்தபோது
துன்னுமுற்பக்கத்தேகா தசியினின்றுடங்குழந்தை
வென்றிசேந்தனுவினமுன்னை யரிதினமேவுதுயரு
சென்முந்நாடிற்றெய்வ மாகமாய்ச்செப்புவாரோ. (௩௨)

செப்பியவெய்யோன்சாபஞ் சேர்ந்திகொலைமுந்து
மொப்பதுமரிதினத்திற் துடங்கியொண்மாகத்துற்ற
சுப்பிரவரிதினத்தி னளவுநீர்தோய்த்துச்செய்யுற்
றப்பதுமிருடிமாக மெனப்பெயர்ச்சாற்றுவாரோ. (௩௩)

மகரஞாயிற்றின்முந்தி வருமெகாதசுதொடங்கி
சிகரனுகும்பத்தேகா தசுமட்டுநீரின்முழுகிற்

மா க பு ர ன ம.

ககசு

பகரரும்பிதிர்க்கணமாக மென்பரிப்பரிசின்முன் அம்
புகலும்பிரயாகைகோதா விரிகங்கைபுளவிற்குயந்தாய். (௩௪)

காமியியிலையளாகுந் காருவாவா தியாகத்
தோமதுமையாறுய தினமுந் துநீரிந்நேய்ப்து
தாமெதிரமாவாசைக்கே கூட்டணித்தியமாய்ச்சாற்றும்
நாமவேல்விழியாயிந்த நல்கிரதமுந்செய்தாய். (௩௫)

இத்திரமியற்றிநின்ற தருமத்தினியைந்தபேன
மைத்தவாரகுழலாயின்பாள் மன்னியநவமேற்றேன்
முத்தம்பிழைப்பிவின்ப மும்மீகிளவீடல்விழ்காது
மெய்த்தவமியற்றிநெஞ்சின் மெவிவயுத்திருத்தியென்றான். (1)

ஆங்கனாகேட்டபையன்னை குவாளருந்தவத்தோப்
நிங்குறுகைமையெய்தத் திமையா திழைத்தெனென்ன
விநியுதுயரங்கூர்ந்து வினனின் வினவலோடு
தூங்கிசைமகதிவினை நாரதன்சொல்வதானான். (௩௬)

வெறு

முற்பவத்தினின் மொய்குமுன்மாதுநீ
நற்பிறப்பினி னுன்மறையாளனா
யுற்பவித்தனை வாரிதனென்னுரை
பொற்புடைத்திரு நாமல்புனைச்சாரா. (௩௭)

வேதநான்கும் விளக்குகல்கரு
மோதிநிதி டெய்வனாழகியே
நிபுண்டனானேக் கண்டோர்பொதுமகள்
காதுவெற்றடங் கண்ணிற்சிறைசெய்தான். (௩௮)

அந்தமாதி னருநலந்துய்த்துமின்
சிறைதகாமுந் திற்செயலறத்
கந்தவாரமுந் கற்புடைப்பன்னிடால்
வந்தநினைந் வேட்கையையமாற்றினாய். (௪௦)

வள்ளிசெம்பெரு னனைத்துமுகவிரும்
வள்ளியோரிற் கணிகைவாய்த்தனிற்
தள்ளற்சேற்றி லுழந்திநிழாமையோற்
கன்னக்தாமக் கடலிசுடமுழ்குங்கால். (௪௧)

கூட்டுமுன்னையிற் தினைக்கோட்டினுள்
வாட்டிடுவைய கோவினமடிந்துளாய்

க.பு. சுந்தோபசுந்தர் வதைப்புண்ட அத்தியாயம்.

மோட்டுமோதி முதல்வன்முனித்திட
நட்டுமுவேழ் நரகினுமுற்றியும்.

(சஉ)

நரகசேட நவீனாதிர்மையாற்
றரையிலவந்து தனியியலாயினே
நிரைவளைக்கை மனைவியைநீந்தலால்
விரகிப்பேறையிற் கைமையைமேனிடும்.

(சங)

விதனமிக்கு மனைவியேறுபிட்டப்
பொதுமடந்தையாய் புல்லியதினமையே
கதியிற் பெண்பிறப் பேழ்முறைகைமையாய்
மறிதனாந்து வருந்துவிரன்பவே.

(சச)

மண்ணிலேழ்நிறப் புறவயருந்தனின்
புண்ணியத்திற் குறையுந்ததுபோயதா
னன்னுமேலைப் பிறப்பினவையற
விண்ணில்வெய்யவன் மெய்ப்பதமேவுவாய்.

(சடு)

என்றுதேற்றி முனிவரனேகலும்
கன்றுகிந்தை யிகழ்ந்துகளிப்பொடு
நனஅருமொன நான்மறையாட்டி
மொன்றுமா லுஞ் செய்வொருப்பட்டான்.

(சசு)

ஆகிலவந்த வகன்வரை வரலிற
காகிலாத கிபிலைநருமதை
வீசுமத்திம தேயத்தின்மேவிய
மாகிலாவருட் கண்டகிவைப்பிலே.

(சஎ)

எய்திமாதவ மேற்கொண்டியல்புடன்
வெய்யதீய விடையம்வினையற
நொய்திற்காம் முதலறதுறியே
கைதவப்பவக் கட்டறநோற்றிட்டான்.

(சஅ)

ஆரணத்தி னகம்புறமாய்நின்ற
காரணத்தினைக் கஞ்சமறிவினோர்
வாரணத்துயர் மாற்றியவள்ளலைப்
பூரணத்துளத் தெண்ணிப்பொருந்தியே.

(சக)

பாகமாறுபத் தாடினத்திடை
சோகமோகந் துறந்தித்துவவ

மா க பு ர ண ம்.

கருக

ளோகையோடு முடலையொருப்பொய்ப்
பாகசாதனன் மம்பொற்பனியுற்றான்.

(ரு)

நாலுநான்மலர்க் கற்பகநாட்டிடை
யூறுபின்ப மொ நகுற்பந்நுய்த்தி
னேறதேறு பிறவனிருந்துவாழ்
மாறிலுத்தகி ல் பமருவினான்.

(ருக)

அப்பிறங்க ளுத் தாமருந்தவத்
தொப்பிலாளொரு கற்பமுறைந்தபின்
கப்புறம்பட நாகனைக்கண்வளர்
மைப்பிறங்ககல்வை குந்தமருவினான்.

(ருஉ)

அந்தநாட்டொரு கற்பமமர்ந்தபின்
கந்தநான்மலர்க் காவலன் றன்பதி
சந்தவார்முலை நாலுசூர்யுகம்
விந்தைபோல விழைவுடன்வைகினான்.

(ருங)

பின்னுமந்தப் பிரமன்படைப்பினா
பொன்னனாள்குடர் மாலைபுனைந்தி
மண்ணையுந்தியி னன்றியபோனியிற்
கன்னலூறுசொற் காரிகையாயினான்.

(ருச)

தேவர்தானவர் கித்தரியக்கர்மற்
றேவரெனு மிவன்கண்வலைப்பட்டுப்
போவரோவெனும் பொற்பொழுகுண்முலைக்
கோவைவாய்க்கனி நின்றனன்கொம்பினே.

(ருரு)

அம்புயானசத் தன்னருளொடும்
வம்புலாமுலை புதுநோக்கியே
யும்பர்மாதரி லாவியமேபுனைச்
செம்பொருட் கைத்தமையென்பவே.

(ருக)

சேவிவார் கழற்குநாபகந்தரென்
ரோதுகண்ட நாரவயிற்றுற்றனோர்
மாதுநான்முன் னனித்தவரத்தினாற்
நீதுமேற்கொடு நன்னைநிறம்பினார்.

(ருஎ)

வானநாடர் மதுகமுனிவர்
ரீனமெய்த விருளறுவோதநான்

கசு0 சுந்தோபசுந்தர் வதையுண்ட துந்தியாயம்.

ஞானசீலர் நடுங்கவுலகெனுங்
தானமுன்றுத் தருக்கில்வருந்தினார்.

(ருஅ)

நடைபிழிற்று நறுமலர்க்கற்பகத்
திறையிருக்கை யிழந்துகர்த்துளா
னறைவதேதினி யந்தகனாகியர்
துறைபரித்த தொழில்களுங்கவிட்ட

(ருக)

யாவராது முனையிலிருவருஞ்
சாவுதீர்ந்த வரத்தினர் தப்பமைநின்
மேவுநல்லன்ப பென்னும்வினையத்தா
லாவிடும்பெ லென்னலகற்றுவாய்.

(கூ0)

அனையபாதகர் தம்முன்னரிவைப்பாய்
வினையமுன்னி விழைவுறுஞ்சியான்
முனையிலாயி முடிந்திவண்மீள் நியென்
நினையவேதி யெழுகென்றியம்பினான்.

(கூக)

மங்கைகேட்டலும் ல்வினாந்தொய்யெனச்
செங்கைகூப்பித் திருந்திழைவாடழிஇப்
பொங்குலானிடை பின்னெனப்போயினான்
கொங்கைநாங்கிக் குழைபுகுசுப்பினான்.

(கூஉ)

பண்டைமாக மதிவிற்ப்புனல்
வண்டுசேர்முழ லாடவவாவினைக்
கொண்டுலெண்மணற் கூலத்திறற்றங்கினு
ளண்டிப்போற்று நருமதையாற்றினே.

(கூங)

அன்னமுன்ன நடையினளாழ்புன
றன்னின்முழங்கித் தடங்கடையேறிய
பின்னுழம்புப் படுத்திவிளங்கிய
பொன்னுள்குழ லீரம்புலர்த்தி

(கூச)

வேறு

புதுத்தனியிலிற்றிய புயலின்கற்றைமேல்
விதுக்கொருஞ்செழுங்கதிர் தவமுமேன்மைபோற்
நெப்பினினுறவனக் களிவண்டார் த்திட
மதுக்கமழ்மல்கை மாலைகுட்டினான்.

(கூரு)

75

மாக்குராணம்.

கசுக

வேளினையாட்கொள் ளினங்கத்தோன்றிய
கோளினமதிததற்றிலதங் கோட்டியே
வாளுகைகழித்தெனயயங்குகண்களி
னீள்வரியஞ்சன நெடிதுதிட்டினான்.

(கூச)

புண்டரீகத்தயற் புருந்துபொன்னிற
வண்டுகளிரண்டலம் வருவதென்னவே.
விண்டலப்பரிதிநில விளங்குமாமணிக்
குண்டலங்காட்டிட குலவந்துக்கினான்.

(கூவ)

வான்றுடருக்குலம் வளைந்துகற்றறுத்
தோன்றிளங்கமு கெனத்துலங்கவிப்பிவா
யின்றவெண்கதிர்மணிக் கோலையின்னென
கான்றிடக்கழுத்திடை கவினப்பூட்டினான்.

(கூஅ)

சுந்தனத்தேய்வையுந் தயங்குநானமுஞ்
சுந்தரச்சுண்ணமுந் துணர்த்ததாமமு
மந்தரக்கிரியென வளருங்கொங்கைநே
வீந்திரவிலென விலங்கச்சாத்தினான்.

(கூக)

பன்மணிகுயிற்றிய பசும்பொன்மேகலை
யின்னணிக்காஞ்சியோ டிடையெரித்திடத்
துன்னியபழைலைச் சுடிகைப்பார்த்தன்போன்
மன்னியசுட நட மருங்குவிக்கினான்.

(கூ0)

ஆடமைத்தோளினைக் கங்கதங்கன்போற்
குடாமுன்கையிறுலங் த்தாங்கினான்
மாடசமுறுக்கிய மணிகிரற்கண்டேற்
நேடருநவமணியைச் சேர்த்தினான்.

(கூக)

குழந்தைவெண்கதிர்மதிக் குருத்திள்வாலொளி
வழங்கியகொஞ்சுகிறை மடவளங்குழை
முழங்கியகுருவென முத்திளக்கிலரி
தழங்கியநாபுரந் தாளிற்சேர்த்தினான்

(கூஉ)

இலங்கையுயிரையென நாங்கியின்றற்கு
குலங்கெழுபிண்டியங் குளிப்போதும்பரின்
விலங்கிவிலுமிழ்தரு பின்னுமீப்போனை
நலங்கனிபுணர்முலை மாதுகண்ணினான்.

(கூங)

கசுஉ சுத்தோபசுத்தர் வதையுண்ட அத்தியாயம்

வேறு.

பின்னாவரிவண்டுமூல் பிண்டி சிழலெய்தி
கின்னையொடுபுலையுயில் கேள்வெனமனத்தி
நுள்ளியருகெய்தநற ஐயுகனிவாயாள்
தெள்ளமுதெனத்தகைய தெள்விழிப்பின்முள்
நீந்தொடைநரம்பணிகொள் செங்கைகொடுதவந்
தேந்துமணியாழ்கனிபு மேழிகையிழந்த
பூந்துணரிளங்கொடி பொருந்துறையுமெல்லக்
காந்துமுகசோபையெழில் காட்டுவதுகண்டார்.

வேறு.

வந்தோர்பொதும்பரின் மலநந்துமணநாறுஞ்
செந்தாமரைத்திருவ னாடுருவுருக்கண்
டந்தோவிவட்குசிக ராருலகிலென்னச்
சுந்தோபசுத்தர்நிடு தூதர்வனாவற்றார்.
வினாவிலென்கொந்நவணர் வேந்தர்தமையாளு
மரசரடிதாழந்தநயந்திடுகொடுகிற்ப
வரவெனுமையின்கொள் வந்துறவனங்கி
யுரைசெய்பொருளுள்ள துணர் வீரெனவுணர்த்தார்
தேனுலவுதாமரை யிருந்ததிருவேயோ
வானவர்குலந்தழைய வந்தமயிலேயோ
கானவரவனங்கவரு தையலிலேயோ
கானவிசைவிஞ்சையிவ காமர்குயிலேயோ.
யாரெனவுணர்ந்திட வெமக்கரியளம்மா
காரின்வளர்மின்னைய காமநுணர்ப்பான்
பாரிலெவரின்னவளை பொப்பவர் சமன்பான்
னாரினும்விஞ்சனுல சுத்துகிகருண்டோ.
நருமதையெனப்புகளு நன்னதிருங்கி
மருமுகையுடைத்துமக ரந்தமணநாறு
விரிபொழிலிடத்திலொரு மெல்லியல்புகம்பொன்
னுருவளர்மணிகொடியி னுற்றுறைதல்கண்டோம்.

வேறு.

இந்துக்கதிர்வந்துதிக்கவழி கிழக்குமுடிவின் குலமெனவு
முந்தித்திணையகங்கைவரை வொளிர்பொருலகினதியெனவுஞ்

மா க பு ரா ண ம்.

கசுந

சுந்தப்புளகவனமுலையுட டார்வேந்தருக்கின்றெய்திலுங்க
ளந்தப்புரத்துமட்டமா த ரடங்கவடிவின்வீழிவார். (அக)

பெண்ணுக்கரசைமணியினக்கைப் பேசுந்துவர்வாயிளங்கினியைக்
கண்ணுக்கரசையா வொளியிருக்குங் கதிர்மாமணியைக்கனியமயிலே
யுண்ணத்தெவிட்டாவாரமுத்தையிரேவியத்தைக்கண்டாரேல்
வண்ணக்கமலத்தயனாதி வாணொருவருமா லுழப்பார். (அஉ)

பொங்குந்தமரத்தினைபொழிப் புடனியனைத்தும்பொதுநீக்கித்
திங்கட்கவிகைதனிநிழந்துஞ் செல்லக்கிழமைபரசாட்சி
மங்கைப்பருவத்திளங்கொடிதன் வளர்பொன்னுத்திடங்கொண்
கொங்கைத்தனைபின்முடிமூர்தகீ கூட்டுமின்பந்தரவற்றோ. (அ)

சகியையமார்த்தகிறைபெற்றான் ருதார்கமலத்திருமகளைப்
பசியநெடியமால்பெற்றான் பாமாநினைநான்முகன்பெற்று
னிசையுமிமைபத்திளங்கொடியை யிமையாமுகங்கிறைபெற்று
னெகியுமருங்குவிவளையுநீர் பெற்றீரென்பதாய்ப்புகழே. (அச)

என் துதுதிரிவைகடிக் கோர்முன்னமிக் கொந்தர்
கன்றுகாமக்கனலுள்ளங்கவற்றக் கலந்திறைபழிந்து
வென்றிப்புயத்துறந்துதெரியல் சருக்புதிர்நுவெய்துவிர்த்துத்
துன் றுமகளைர்பன்னையொடுத் தூய்நீரடல் துறந்திட்டார். (அரு)

பார்த்தபார்த்தவிடந்தோ றும் பாரையசோகின னுநிழலு
மார்த்தநெடுவாரிடைப்பசிய னடிக்கொண்டெழுந்தவனமுலையிற்
சேர்த்தமணிவினையுமமுதுக்கேனுங்கனியுந்தெள் வினியு
நீர்த்தமேகக்குழற்காடு நகைவெண்ணிலவநீங்காவே. (அசு)

ஆன்றபுடவித்திசையனைத்துமந்தமாநிறுருவெளியே
தோன்றத்தோன்றநிலையுந் தொடுத்தமாரன்சுனைக்கிலக்காய்
மூன்றுபுவனத்தணங்களைடார் முயங்குகலவிரல்முனிறு
நான் நகுழையாடனிலைவகு மசோரவனத்தைநாடுவார். (அள)

அமரிலடைபார்தினமருந்திக் குருதிமார்திமணியார்த்துத்
நிமிர்வடிவமறவியடற்செங்கைக் கதைப்பொன்றமாரெனுந்
தமரவுத்திகலக்குருடுந் தண்டமேந்திய நுவோருங்
குமரிப்பிணவுவேட்டெழுந்த கொடுஞ்சுத்தினை திர்சென்றார். (அ)

வண்டுமலநிறுதருந்தமாவின் லுந் தண்ட விரிகோதிக்
கொண்டறவழும்பணைதோ லுங் குயிலிடு ஒருகுதிமுறைகவ

கசாது சுந்தோபசுந்தர் வதையுண்ட அத்தியாயம்.

விண்டதுவரவாய்ப்பசுங்கிளைக் குதலைமெற்ற மிடைகாவீர்
பிண்டிநிழலின்விளைபயின் நிருந்தபெடைமானருகணைந்தார். (1)

தள்ளற்கரியவினைதுரப்பச் சம்பராரிகளைதுரப்ப
வுள்ளத்துணர்வையுண்டது ஓக்கந்தரப்பச்செயலழிந்து [வக்
தொள்ளைகாருத்தான்மலரெனப்போய்ச் சுடரில்வீழும்பதங்கமெ
கள்ளக்கருங்கட்டிலோத்தமையைக் கண்டார்புவனகண்டகோ. (1)

சொரந்தார் திகைத்தார்வெய்துயிர்த்தார் துளங்கித் துளங்கித்துயர்
கூர்த்தார்மெலிந்தார்நிறையழிந்தார் கூடும்புச்செப்பரிசெக்காதல்
கேர்த்தார்பார்ம்குந்தொறுமுருகி நின்றார்குன்றருநெடுநீர்மை [ன்ன
தீர்த்தாரொருவர்க்கொருவர்புந்திச்சென்றார்களையைத்திறம்பாதார்

முந்துகாதலிருவரினு முன்னேன்பின்னே முகநோக்கி
கிந்தைபோலுமிவளெனக்கே விளங்குமுரிமையிவளோ
சிந்தையாலுந்திண்டற்க வென்னத்தம்பிசினத்தெழுந்து
சந்தமுடியாளெனக்குரிய ணின்கேவிரும்பத்தகாதென்றான். (1)

என்னுமுன்னமிருந்த மிகவிப்பெருவஞ்சினங்கூறித்
தின்னுவெயிறுவிடநகைத்துத் திருகுஞ்சிற்றத்துடனெழுந்து
மன்னொழங்கிவிரண்டுஞ்சுளர்தீயென்னக்கதம்பெருகப் [ந்தார்
பொன்றார்மணிப்பூண்கைதாங்கிப் புகுந்தாரெதிர்ந்தார்போர்புரி

வேறு.

மலைகளிடிந்தன திசைகளிருண்டன குடவனந்தனெடுந்
தலையுமசைந்தன வுடுகிசைந்தின தவழ்மதவெண்டிசைமா
நிலைகள்சுலைந்தன வுலகமலைந்தன நிறையுநெடுங்கடலு
மலையநடுங்கின கதிருமொடுங்கின வமரருமஞ்சினரால். (கசு)

கொண்டறனித்தனி நின்றருமுக்குர கொண்டுமலைந்தனபோற்
றண்டொடுதண்டு மிடைந்தெதிர் தாக்கர்தழற்பொறிசுந்திடலால்
விண்டலமண்டல மெண்டிசைமுந்தை விரிஞ்சனகர்க்கணெலா
மண்டொளிமுற்ற விரிந்தெழுசெக்கர் மலிந்ததிமைப்பளவே. (1)

நின்றதிசைக்கரி யெட்டிலாண்டு நெருக்கிமலைந்தெனவுங்
கன்றுகிளத்தொடு சீயயிர்ப்பு கனன்றம்செய்தெனவுங்
குன்றொடுஞ்ஞாறு கறுத்ததிர்வந்து கொடுஞ்சமர்செய்தெனவுங்
வென்றிருக்கைகை கொண்டுருவோரும்வெகுண்டமர்செய்தனரால்

அத்திரமெய்து மமாக்கலெனந்த மமர்த்தொழில்விஞ்சையெலாந்
தத்தமின்முந்து தருகொடுசெய்து சலத்தினொழிந்திலராய்ச்

மாகபுராணம்.

கசாது

சித்தமழிந்து நெடுங்குதகொண்டு சிவங்கடகர்ந்திடலான்
[சுந்தரமடிந்து நிலத்தின்விழுந்தனர் மால்வரைவீழ்வனபோல. (1)

வேறு.

சுந்தோபசுந்தர் தொலைந்துவனாபோற்றிடப்ப
வந்தோவிதியோர் யெனவவுனரெல்லோரும்
வந்தோலமிட்டு மறிகடல்போனின்றமுது
பைந்தோகைபூரணின்ற பாணவையக்கண்ட துரைத்தார். (கசு)

வென்றியமரேசன் விடுபடையார்சாபத்தா
வென்றுமுலவா விகல்வேந்தரின்னுயிரைக்
கொன்றுபுகிதணிப்பான் கூற்றுஎந்தகோவமோ
கன்றுகழிகாலமொரு காரிகையாய்த்தொன்றிற்றோ. (கசு)

மன்னரொருவயிற்றின் வந்துதித்தோர்வாழ்நாளைக்
கன்னலிரண்டிற் களப்படுக்கக்கட்டழி
மின்னின்மறையாது மெல்லியலேபோனின்ற
வின்னமுமாராவி முடிப்பாளிருந்தனோ. (கசு)

தேவர்மறைமுனிவர் செய்தவத்தால் தன்னோ
பூவலையத்துன்னோர் புணர்ப்பினு மெயினளோ
வேலர்விடவந்தா ளெவரிவளையிற் றெடுத்தார்
பாவையிலண்மாயம் பகுத்தறிபுலதோ. (கசு)

பார்வென்றைவ்வேற் பணவந்தரைமுடித்து
மார்கொன்னுரென்ன வாயான்போனிற்கின்றான்
சூர்வென்றநாமவேற் றேன்றற்குமிப்பரிசு
போர்வென்றுவீரம் புணையமுடியாதே. (கசு)

கண்ணலுயிர்கவருங் காலனிவளாமென்பார்
பண்ணரும்வினையன் றுபுற்றியதுபாசமென்பார்
மண்ணுரிநைவரைப்போன் னுந் துள்ளாராவியயு
முண்ணுமுனாமசை நொடுவோபோதுரைப்பார். (கசு)

என்றவுணர்சேனை யகோகூறுகித்தெடுத்த
துன்றுமலர்க்குமுலாள் சாதிரைகைத்தெலங்க
வென்றுபகைமுடித்தே மென்றுவிசுடபிடைபோ
யன்றுபணித்த வயனுலகத்தெய்தினான். (கசு)

ஆதிவிநிஞ்ச னடித்தாமரையினைஞ்சி
மொதுகிலோத்தமையுந் வந்தமயில்மெய்னிப்பார்

கதுசு குண்டலவிகுண்டலர் காதையுனாத்த
அத்தியாயம்.

சீதமதிவதன நோக்கிச்செழுங்கமலப்
போதினுறைபுத்தேன் முகமன்புகன்றனனான்.

எழுல்குணர்நோர்க்கு மின்ப்பிகத்தழையப்
பாழிநெடுந்தின்டோ னவுணர்பகைசெற்றதனாற்
சூழமணித்தேரிர்வி தொல்லுலகஞ்சென்றடைந்து
வாழிகடிநலந்துயத் தென்றும்வயங்கினியே.

இகல்வெகுளிகாமபிழி தொழில்கள்வெம்பாவம்
பகைகடிந்தநெஞ்சிற் பரர்க்குமுபகாப
ரகமகிழ்ந் துகைமாற்றப் புரியுமேலோர்தார்
திகழொளியவெங்கதிரோன் பொன்னுலகஞ்சேர்வாரா

இத்தகையவல்லுதவி யாற்றியிலங்குகதிர்
மொய்த்துநகி முழுப்பதத்திவ்வாழ்ந்திருப்ப
மைத்தருமுன் மறுதன் மாகந்தனின்மேனாட்
டத்துதினாவார்புனன் ரோப்ததவப்பயனே.

நல்லுணர்வான்மாமதி து னின றுநீராட்
வல்லவருக்கெய்தாத வண் டியுளவோவென்ன
வல்லிமலர்ப்பூங்கமலத் தன் னுறெறிந்துரைத்தான்
எல்லொளியாழ்நற்பதத்தி லெந் தையுமெய்தினான்.

சுந்தோபகந்தர் வகையுண்ட அத்தியாய முற்றியு.

அத்தியாயம் ௨௪-க்குத் திருவிருத்தம் ௬௯௬.

குறபத்தைத்தாவது,

குண்டலவிகுண்டலர் காதையுனாத்த அத்தியாயம்.

உலகுநாகருமியாவு முயர் மாதவத்தின்பேறு
மலகிலாவேதன்றானே யருந் தைத்தடவலைக்கத்
தொலைவிலாபாகப்பேறே பாரமாய்த்தாங்கிறென்றான்
மலர்தலையுலகிலயாரே மற்றதன்பெருமைசொல்பார்.

இப்பெருநருமத்தன்னு லியன்றதோர்நாதைகேட்டி
செப்பியமுதலுநத்து கிடத்தேயத்திலாங்க

மா.க.பு.ரா.ண.ம்.

கதுசு

வெண்ப்பறுவணிகர்தங்கள் குலத்தினிலுதித்துவாழ்வோன்
மப்பறுவாய்மையேம குண்டலவென்னுந்தக்கோன்.

நீதியினெறிவழாம னீதிக்குவையிட்டிநின்றோன்
சாதியின்றைமைகுன்றாத் தருமத்தைத்தழுவிநின்றோன்
வேதியர்க்களிக்குக்கையான் விருந்தினர்க்குட்டியுண்போன்
மாதழல்வோன்வியாற்றித் தேவனாமகிழ்ச்சிசெய்வோன்.

வேறு.

என்டொகையகோடிபொன்னியற்கையினிலீட்டிக்
கொண்டொழுஞ்ஞாண்முதுமைக் கடியதுகண்டே
யண்டர்முனிவோருமா னத்தையலர்மேற்
கண்டதறனையென மனத்திடைகணித்தான்

ஆறிலொருகருநிதி யன்னதிலெடுத்தே
நீறெறிருமேனிகிம் லக்கடவுளுக்கும்
பாறுபடிநெறிதொடு பச்சைமுகிலுக்கும்
வீறுபெறுமாலயம் விதித்திடவளித்தான்

மன்பதைகணீர்நகர வாவியகழித்தீர்
னர்ப்பழனாறுதபொழி லெண்ணிப்பலைவத்தா
னன்பலமலர்த்தொருதி னந்தவகம்வைத்தா
னன்பிலவியோர்நகர வட்டிமனைவைத்தான்

பாதையினினீர்பருகு பத்திப்பலைவத்தான்
மாதவர்கள்வைகுப்பாறு மண்டபமமைத்தான்
வேதியருவந்திட வெறுக்கைகளழித்தான்
நீதறநினைந்துதரு மங்கன்புலசெய்தான்.

வண்டிலவுதார்வனிக னிப்பரிசுவாழ்நாட்
குண்டலவிகுண்டல ரெனுங்குமார்தோன்றி
மண்டலமதிக்கமதி யமெனவளந்தே
கண்டவர்வியாப்பிசு கல்விககைகண்டார்.

மைந்தரவரின்னம் வளர்த்தொழுஞ்ஞான்றிற்
நீந்தைதயமுற்றடவி சார்வதுநினைந்தே
யந்தமனைவாழ்வுகிதி யாவையுமடங்க
வந்தபுதல்வர்க்குதகி மற்றவனகன்றான்.

அவ்வனமடைந்தவ னாகத்தெளிவுதோன்றிப்
பவ்வமிசைகண்டுமிக்கொள் பச்சைநெடுமலை

கசஅ குண்டலவிகுண்டலர் காதையுரைத்த
அத்தியாயம்.

யெவ்வமறநெஞ்சினி லிருத்தியுடல்விட்டே
திவ்வியவிரத்திபெறு சின்மயமடைந்தான். (க0)

மற்றவனளித்தருளு மக்கனிசுவோருஞ்
சுற்றியலிழைத்துலகி னன்னெறிதிறம்பிக்
குற்றமுறுதியமது வுண்டுகுணநீங்கிப்
பெற்றபொருளான்மிகு பெருக்கனியடைந்தார். (கக)

நல்லிளமைபாலுமறி வற்றநனைபாலும்
புல்லியமதங்கர்கள் புணர்ச்சுநெறியானு
முல்லைதவேள்பகழி முற்றுதலேனது
மல்லல்கடிவாருரை கடிந்தறிவுழிந்தார். (கஉ)

நானமுறுசுந்தன நலம்பெறவணிந்தும்
பாறுயெனத்தகைய பட்டுடையசைத்து
மேனிபெரிபொங்குலன் பேண்டெனபூண்டும்
போனகவளஞ்சிறி யாரொடுபொசித்தும். (கங)

கைதவயிபற்றுக்கவ ருடலதுசெய்துந்
துய்பசிறைசெங்குருதி ருட்டுடையசேவல்
வெய்யசினமுண்டுபொர விடமெகிழ்வுற்று
நெய்யதொழில்வேட்டை ல் வனம்டலதுழைந்தும். (கச)

சுற்றறிவிலாதவர் கருத்திலுணர்ந்தோர்
சுற்றவமருந்தரும நானுமறியாதார்
குற்றமுறுகன்வரிழி யுங்குலமுதித்தோர்
சுற்றவவரோடினிய தோழமைபுணர்ந்தும். (கரு)

நாடகமடந்தையர்க ணன்னலமுவந்துங்
கோடகமுதைத்துமறு கூடுகுலவுற்று
மோடைமதமாவிலேனா தோடினிதினூர்ந்தும்
பாடறெரியாழிநர் புணர்ப்பொடுபயில் தும். (கசு)

பொற்பொதுமடந்தையர் புலைதலையொழிக்குங்
சுற்புணையிற்றிவரு துதர்கனிகு
நற்பொருளளித்து நடனத்தொழிவினோர்க்கு
வெற்பினைநிகர்த்திடு வெறுக்கைகளளித்தும். (கஈ)

குயிலுவர் தமக்குகிவி கோடிகளளித்து
மயர்வுலலுதூர்த்தர்க ளாகங்கொளவளித்து

மாகபுராணம்.

கசசு

மயறருபொதுக்கனிகை மாப்பெறவனித்து
மியலுறவருத்திய் மதங்கர்கொளவீர்தும். (கஅ)

திருவிசிகனிப்பரிசு தேடுபொருடன்னி
னொருபொருளும்மற்றிட வொழித்தபடியல்லா
லரியரணிதத்துமறை யந்தணரிடத்துந்
தருமமேனவெண்ணியிறை தானுமுதவாரால். (கக)

ஆக்குபொருளியூவையு மவத்தினிலித்திப்ப
பாக்கியமிலார்வறுமை யிற்ப்புயுராளிற்
நேக்கியவிருளனி சிதைந்தவழிநில்லா
வீக்குலமெனத்துணைவர் யாவருமகன்றார். (கஉ)

யாவருமகன்றொழிய வேட்டிகுலமைந்தர்
பூவலயமீதுவறு மைத்துயர்பொருந்தி
மேவுபசிதிரும்வகை வெற்றுணவுமற்றுக்
காவலனகர்க்கணுமல் களவர்தொழில்பூண்டார். (கங)

சேமமுறுநற்கத வெடுத்துமனைசேரா
வேமமொடுநல்லணிகள் யாவையுமெறித்தே
தாமுலவினாது தராபதியறிந்தே
போயினெனவுந்தக ரிழ்புறமடைந்தார். (கஉ)

மன்னன்வெருளிக்குவெரு வுந் துவனமேனிந்
தின்னவனவின்றிவிடு திண்சிலைருளித்துக்
கொன்னுனையவானிபல விட்டிழைகொன் தார்
துன்னுமமைமான்முதல் விலங்குகடொலைத்தார். (கங)

அத்தகைவெதுப்பிபவ ருண்ணெறயுமன்னுண்
மத்தரிருவோர்கனிவு முன்னவன்வரைக்கே
தந்துபுலியான்மடிய வன்னிளவல்தானும்
பைத்தலையரானினில் வனத்திலுயிர்பட்டான். (கஉ)

வேறு.

பட்டபாதகா யந்தகன்சினி யேவவந்தபடர் பற்றியே,
கட்டினுயிர் விசுப்பினாடுபல காவதற்கழிய வேகியே, திட்டியுடு
தழல் கக்கவைகுமொரு தென்றிசாபதிமுன் விடுதலுந், திட்டாதங்
கள்செயல் யாதெனக்கடிது சித்திரகுத்தனெடு சொல்லினுள். (0)

அன்னபாதகர் திரத்தையங்கவன் விளம்பவந்தகனு மேவ
லாய், மன்னுயிர்கிரை வம்மினென்றருகு வந்துநின்றவிரு வோ

கரு0 குண்டலவிகுண்டலர் காதையுரைத்த
வந்தியாயம்.

ரின, முன்னவன்றனை யனந்தகுப்பியிடை மூழ்குவித்திடுதி ரன்றி
பிப், பின்னவன்றனை லமரர்பொன்னுலகில் விடுதிரென்றுபல பே
சினுன். (உசு)

ஏலுதுதுவரி லொருவன்முன்னவனை யெற்றிவாகுவினை யிரு
கவே, பாவுபாசமத னிற்றினைந்துநினை யத்தலத்திடை படர்ந்த
பின், மேவுபின்னவனை யொருவனின்சொல்லுடு மினிர்விமானமி
டை கொண்டிபோய்த், தாவிவிடாணிவிடை போதும்வேலையின்
விகுண்டலனினைய சாற்றுவான். (உ௪)

ஒர்வயிற்றினி லுதித்துளொம்மினைவி லொத்ததிவினை யியற்றி
னேம், பாபிடத்தரவி னுலும்லெம்புலியி னுலுமோர்பொழுது பட்
டுளோங், கோரவேடயம தூதர்கொண்டுவர வொக்கவந் துசபை
குறுகினோர், திரயாமிருவர் செய்தநிமையினி லொத்ததேயவது
செய்திலேம். (உ௫)

ஒத்ததன்மையிரு வோரில்முன்னவனை யுருகுமும்பியிடையிடு
வதென், பத்திமானமிடை யென்னைவைத்தமரர் பதியின்வாழ்வு
பெற விடுவதென், முத்துலாவுதட மாலையாபயம தூதரும்பரவு
முதல்வெவன், சித்தயின்னகவ லாதவண்ணமிது செப்புகென்ன
வன னுனையெய்தன். (உ௬)

வேறு.

சுன்றோரென் னஞ்சுற்றமென்று மினியதுனைவொன்றுமுண்டோ
வான்றகட்டமலையெல்லா மடங்கிற்கட்டமவைகண்டாய்
தான்றான்செய்தவப்பயன்ச டானேபுகுந்துதனிதுய்க்குந்
தோன்றுகிண்களினுவிரும் புரிந்தபடியே அய்க்கின்றீர். (உ௭)

என்றுகூறவிகுண்டலன்கேட் டென்னையென்னையெனவியந்து
நன்றிபுரியுந்தருமகிலே நானேவொருநாளியற்றியில்லேன்
தொன்றுபடுமெவ்வினைப்பயனாற் சுரரநாட்டின்புதுய்ப்பதெனக்
குண்டலில்லாய்க்குதுகெனத் தேவதூதன் கூறுவான். (உ௮)

அரிமித்திர னும்வேதியன் நன் னரியபுதல்வன்சுமித்திரனை
மருவித்தெண்ணீர்யமுனையின்கண் மாகபிரண்டுபுனலடி
நிருபித்திடுமத்தயப்பயனாற் பாவகீங்கிதகரில்லாத்
தருமொய்த்திடுதண்ண அமிழலா முமார்பதியிற்சார்கின்றாய். (உ௯)

தூயமாகப்புண்ணியத்தாற் தேவர்போகந்துய்க்கின்றாய்
நியபாவநின்முன்னேன் செய்தவதனானையத்திற்
காயுமிருப்புக்குடத்தடைத்துக் கருவியாரிந்தனுத்திடும்
வாயின்முசுலந்தனைமடுத்தும் வருத்தத்துயரினமாழ்கும்ருன். (1)

தேவதூதனின்வாறு செப்பத்தம்பிசெய்ல்திந்து
தூவிவிழிநீரா நலைப்பத் துயரங்கூர்ந்துநெடுங்கிப்
பாவனினையாலென்னே னாகிலும்கும்படரோழியக்
காவல்புரிந்திங்கெமைப்புரக்கக் கையுதவென் றடிதொழுதான்.

நல்லதருமமிடுதென் றஞ் செய்தார் நற்குணனுவது
மல்லற்பாவமிடுதென் றும் புரிந்தார் நற்கத்தெய்துவதும்
வல்லையறியேன் றனைத்தெருட்டி வருகாநாகிலுதுமுன்னேன்
செல்லறவிர்க்கும்வினையமுநீ செப்பென்றிற் நாரக்கவனுரைத்தா

எட்டிகுமரன்குரைத்தா யியல்பாய்நயந்துகேட்டியெனின
விட்டமனத்தால்வாக்கினால் வினையாடீட்டுங்கருமத்தாற்
சிட்டர்தமக்குக்கொடுத்திமை செய்யாதிருக்குந்திறத்தினோர்
கட்டரகில்விழாமற் ககலையத்தைக்கணனுறவார். (உ௧௦)

ஏதிலாருக்கிடரிழைப்போ ரேழுசோடிமந்திரமும்
வேதநான்கும்பயின்றிடினும் வேள்விது அமுடித்தாலுங்
காதம்பலபோய்விநிதினாரீர்க் கங்கைப்புனலிற்சுலந்தாலுங்
கோதமானவழனினையக் குழியில்விழ்ந்துகுலைத்திடுவார். (உ௧௧)

எந்தநாளுந்தம்முயிர்போ லெல்லாவயிர்க்குமிரங்கிடுவோர்
அந்தனுளர்க்கிடர்புரியா ராவின்சுலத்தையோம்பிடுவோர்
பந்தனீர்பாதையினமைப்போர்பன் னுன் விருந்தினெடுமயில்வோர்
சிந்துகுருதிவைதரவிநித் திவாய்ரகஞ்செல்லாரே. (உ௧௨)

விலங்குபறவைசெகுத்தருந்தி மேனிவளர்க்குமறிவில்லோர்
சுலங்கினையாத்திடையமுந்திக் கற்பகாலந்தம்முடலை
மலங்கவழுத்திட்டிடிவுண்டு வாயிற்புழுக்கான் திடவலறிப்
பலங்களுதவாவிதுமரமாய்ப் புழுவாய்ப்பாரிற்றோன் னவரால். (1)

பாரிலிவ்வா நவர்தோள் நிப் பின்னும்பாவசேடத்தாற்
நீர்வதில்லாப்புருநோயாக் குருடாய்ச்செனிடையெந்திறத்து
முர்தலில்லா முங்கையாய்ச் சிந்தாய்முடமாயுதுகனாய்ச்
சிரொன்றில்லாநல்குரவா யிழியுங்குலத்திறென்று அயப்பார்.

கருஉ குண்டலவிகுண்டலர் காதையுணத்த
அக்தியாய்.

ஆதலாலேயிகபரத்தி லுரும்பாகத்தைவிரும்பிடுவோர்
பிதியுறுத்திமன்னுயிர்க்குப் பீடையொன்றுமபுரியாரோ
லோதநீந்சென்னுவிழு முறுநீந்தியின்குலமென்னத்
திதில்லாததருமமெல்லா மம்மாண்புடையோர்ச்சோந்திடுமால்.

அஞ்சியடைந்தமக்கடமை யன்பாலஞ்சலென்னவுணப்போர்
மஞ்சதவழியிமையமுதற் சேதுவிறுமவையுதத்தில்
விஞ்சுகங்கைமுதலாய புனிதநீரில்லியந்தாடி
நெஞ்சுகனிக்கப்பலவேண்டி ரப்பிடுருமவர்தாமே. (சஉ)

வேறுதருமம்புரிந்தென்ன மெவுந்தனதுவருணத்தின்
கதுபிழையாஸழியொழுகி குறித்தநாலாச்சிரமத்தின்
பேறுதவறுதியற்றியிடுபிப்பற்றியோர்மற்றிவர்தாமே
நாறுமலர்ப்பூந்தருநிழலி மைரர்மாதர்நலந்துய்ப்பார். (சஉ)

தக்குபுதுநீர்வாவிதொட்டோர் செழும்பூந்தாவனங்கண்டோர்
வாக்கிலினியோரெவரிடத்து மகிழுங்கருணைமுகமலர்லோ
ரார்த்துமிதவன்முன்கு வமர்நின்னுடற்றியுயிரிழந்தோர்
காக்கும்பருதிமண்டலமே வழியாய்க்ககனவிடைவார். (சஉ)

பாலர்தம்மைமுதியோரைப் பாப்ப்பார்தம்மைப்பாற்பகவைச்
சாலநோயாலவருந்தினதைத் தஞ்சம்பிநித்தற்றடைந்தோனா
யேலும்வறுமைப்புவிதொடர விரங்கிநிலையற்றெய்தினரை
ஞாலத்தனியிற்றார்திவோர் நமனாகுலகிணன்னாரோ. (சடு)

அரசுநிம்பமாலோரொன் றரும்புகடன்காய்ப்புளிப்பத்தி
மருவிவிலிவம்விநாநெல்லி மும்மூன்றினமாவோனாந்து
விரியுமடற்பூந்தெங்கைந்து வைத்துண்டாக்ருமேலோர்கள்
நரகமென்னும்பேருமவர் நலங்கூர்ரெனியிற்கேளாரே. (சக)

வெம்பிப்பருதிவெயில்விநிந்து வெதுப்பும்பாலைத்தனிரெநியிற்
பம்பிச்சுரும்பரிசைபாடப் பல்பூக்களுவிப்பழங்கனிந்து
கொம்பிற் பகத்தேன்மலையிற் றங் குளிர் பூம்பொனும்பரிருபா
யிம்பர்நிழற்செய்திடவமைத்தா ரும்பந்தருநீழலிலிருப்பார். (இ)

ஆராதத்தின்மனையிடத்தி லரியகடவுளாலையத்திற்
சிரார்பகம்பூந்துழாய்வைத்துத் தெண்ணீர்பெய்துவளர்க்குமவர்
பாரேழ்புகழ்ப்புகழ்ப்படைத்துப் பன்னாள்வாழ்ந்துபணிப்பாயல்
நாராயணன்பொன்னுலகத்து நமுவாதென் றும்வாழ்வாரால்.

மா க பு ரா ண ம்.

கருஉ

எந்தத்தலத்திற்ப்புரதுளப மென் றுமினிதாயமர்ந்தோங்கு
மெந்தத்தலத்திற்புறமவன மெந்தநாளுமெழிலகரு
மெந்தத்தலத்திலவணவத்தி னிசைந்தோரென் றுமினிதுறைவர்
அந்தத்தலத்திற்ப்புர்தாம வகலாதென் றுமிருந்திவொன். (சக)

உணத்தநீதிவைணவத்தி னோருமன்புயிசப்பெருகி
நிணத்தவருணச்சிரமத்தி னெறியிற்சிறையாதினிதொழுகி [ரும்
யருத்திவெறுப்பேழுடைவமாற்றி யடைந்தாரடைந்தாரணவோர்க்
பரித்தகருணைபுரிந்துதன்மம் பற்றாறியற்றும்பான்மையரே. (இ)

பச்சைத்துழபம்வைப்போர்கள் பல் றெண்ணீர்வார்ப்போர்க்
ளிச்சையுடனவலஞ்செய்து வந்திந்தசருகையெடுத்
துச்சிமிசையேவைத்திடுவோ ருயிர்நீதவருறுபுசை
நச்சித்தனிராஜியற்றிடுவோர் நடைநண்ணாரே. (இக)

நெடியோனோணம்விதிபாத நினைத்தகதிரோன்புகர்செவ்வாய்
நொடியுமுவாக்ககுவாதசியே துவலுமாதர்ச்சங்கிரமன்
கடியுமுச்சிப்பின்மலை கங்குற்பொழுதுவைகறையிற்
படியிற்றுளவமெடுப்போர்கள் பரமன்நிலையிற்புடைப்போரே. (இ)

பக்கிரண்டிற்றனியெய்து மரிவாரத்திற்பங்கயத்தோன்
மிக்கதேவரொடுமெய்தி வேதவிதியாய்ப்பூசிக்கத்
தக்கதுளவந்தனைவைத்து வளர்ப்போரதனிற்றான்விழவுற்
துக்ககிணையினவகற்ப மும்பருலகமடைவாரே. (இக)

சொல்லத்தருவதினியுண்டோ னுளவம்வைத்துவளர்த்தோம்பு
யில்லுக்கிணையாய்ப்புனிதவிட மீளோலகத்தினுயிலலைக்
குல்லைப்பசிபகொழுந்தனிரைக் கொண்மொலையுஞ்சித்தா
லெல்லிற்றிகழ்வைகுந்தமதிற் கருடனேயினியினிதுசெல்வார். (இச)

இரைக்குந்தினாநீர்க்ககைமுத லெல்லாநதியிற்றெய்வதினு
முரைக்குந்தரகமேதமுத லுலவாத் தருமஞ்செய்வதினு
நிணக்குறும்பூநதுழாயிலையை நின்னதுசிரத்திற்ப்பாரோற்
குணக்குந்தினாயுழியிற்றுயிலுங் கோமானுலகிற்குடி யிருப்பார். (இ)

மாயப்பிறவிக்கடல்வீழ்ந்து மருகியுழலுமானிடருக்
கேயப்புகலுமுறுதியொன்னுண் டெனிகிற றுளவச்சருகெடுத்துத்
தோயத்தோடுகொள்ளிற் றொல்லிப்பாவத்தொடர்பறுத்துத்
தாயிற்புவனமின்றெடுத்த சதுரானனத்தோன்பதமடைவார். (இ)

கடுச குண்டலவிகுண்டலர் காதையுதைத்த
அந்தியாயம்.

வெறியார் அனவமஞ்சரியால் வெயில்காறிகிரிசெடியோனை
மறியார்கரத்துச்சுடர்முக்கண் வாணென்றனை யருச்சுப்போ
ரறியாரின்றபேதமையா லன்னகருப்பைமலக்குழியிற்
செறியான்வினைவல்லவங்க ளுத்து முத்திப்பதமேசேருமால். (௫௭)

செய்தற்கெளிதாய்ப்பலன் பெரிதாய்த் தெரிஞ்சுநமம்புகவக்கேன்
மையிற் பொலியுங்களத்திறையைப்பஞ்சாச்சுரத்தின்மறைந்தியாற்
கையிற் புனிதமலர் தூவிக் கருத்தால்வணங்குவழிபெவான்
வையத்துழும்பிற்வியெனும் ராகிகடக்கும்புனைபெற்றான். (௫௮)

ஆதியாயவாணலிங்கம் படிபடா னன்னவீர்வெள்ளி
சோதிருவமாமணியிவற்றால் மலர் திமிலிங்கமன்னுற்செய்
பேதவிவில்கஞ்சயம்புலிற் போர்தாய்த்திமிலிங்கன்
கோதிலாதுவழிபெவான் சிவலோகத்திற்குடிபுகுவான். (௫௯)

சொன்னவிலிங்கப்பேதத்து ளொன்றுதன்னைச்சோராம
லுன்னிமூன்றுகாலத்தி னொருபோதேனுமுதமலராற்
பன்னுசிவமந்திரங்கொண்டு பரமசிவனென்றருச்சித்தான்
றன்னைக்கணங்களடிபரவச் சிவசாரூபஞ்சாருமால். (௬௦)

வன்பிலேனுங்கைதவந்தை மருவியேனுமனங்குழையு
மன்பினேனும்வினோத்தி னேனுமரும்பொன்பெறவேனு
மின்பவுலகிற் புகழேற வெண்ணியேனுஞ்சிவனடியைத்
துன்பமறவேபூசித்தார் பிரமாதியாற்றொழிவிருப்பார். (௬௧)

பரசுபாணிக்கடிமைபுகும் பாசுபதோயாமென்றுங்
கரியமாயன் றனைப்பழிக்குங் கள்வர்தாமுங்கருங்கண்ணற்
குரியபாகவதர் பாமென் றுமையோர்பாகன் றனைப்பழிக்குந்
திருவிலாரும்வாய்புழுத்துத் தீவாய்நாகத்துவாரால். (௬௨)

செம்பொற்சிலைவெஞ்சிலையாளர் சிவோடத்தையருந்தாமற்
பம்புபுனற்குவலிலிடுவ தியல்பாம்பாமன்பெருடன்னி
னம்பியீக்காலளவுகொண்டோர் நளினுலயத்தினுறையிரிஞ்சு
னும்பருலகந்தனில்வாழ்கா ளெல்லாகியைத்துழுவாரோ. (௬௩)

புல்லின்மரத்திற்குமெண்ணிற் பொதியுந்தழையிற் பொருந் துகருங்
கல்விற்பஞ்சலோகத்திற் ககிர்மாமணியிற்காகினியில்
வல்லுதமக்கங்கியன் றவற்றால் வரதன்கோளில்வகுப்பித்தார்
செல்லலுத்துவினையொழித்துச் சிவராலோகஞ்சேர்வாரோ. (௬௪)

மாதபுராணம்.

கடுசு

எந்தத்தேவராலயங்க ளரியன்றவந்தாலியற்றிலித்தா
த்தத்தேவர்தம்பதத்தை யடைவார்மடங்களுவினங்கள்
வந்துற்றுறையுஞ்சாலெபொது மறையோர்க்கில்லிவவவகுத்தோ
ரிந்தவுலகிற் புகழுறைப விமையோருலகிற்றமுறைவார். (௬௫)

விழைவினாலேகடவுளர்க்கு வியனாலயங்களுடெப்பதினும்
பன்மயதிருக்கோயிலைச்சிறப்பாய்ப் பரிந்துண்டாக்கன்மிகுபயனூந்
தழையும்பூசையொழிந்திறந்த கோயிற்பிடுங்கித்தானபிறிதாய்க்
குழையுமனத்தாலியற்றிடினும் கும்பிற்சகங்குனித்திடுவார். (௬௬)

மாலிலாதமடத்தருமம் வைத்ததொது க்துப்பிறிதியற்ற
லீசர்கோவிறறுபாரித்த விசைமாம றகேரியல்பறிந்து
கூசாததிகாரஞ்செலுத்தன்மேற்கொள் ளாமுகங்குணமுள்ளோர்
நீசொன்னக்கிளையோடு நிராயத்தினை றுமமுந்திடுவார். (௬௭)

திருந்துலேமடபதியைத் தொட்டோருடுத்தசேலையோடு
பொருந்தபுனலின்முழுகியிடப் புனிதராவார்புகுந்தன்ன
மருந்தினுலோவம்மடத்தி லரியதவச்சாந்திராயனத்தைப்
பரிந்துசெய்தாலல்லாது பரமபுனிதராகாரோ. (௬௮)

பாவிபுனிதநிலையழிந்தோன் பரமனணியிற்றானின்றோன்
யாவோனும்பசியின்மெலிந் தெய்தினுலோலவர்தம்மைத்
தேவொன்னப்பாவித்துச் சிறப்போடன்னமினிதளித்தார்
நாவுக்கினிபவமுதருந்தித் துறக்கவிடுகென்னுவார். (௬௯)

அனந்தகோடிதருமங்க ளரியதவங்கள்பெருவேள்ளி
நினைந்துநாளுஞ்செய்தபல னியிடப்பொழுதினினிதளிக்கும்
புனைந்தமுன்னாலதிதியார்பாற் புரியுமன்னதானமென்றால்
வனைந்தவேணியான்விரிஞ்சன் மாலென்றிவராற்றாவற்றோ. (௭௦)

நிலமால்வகைகளவற்றிலெல்லா நெடியமேருவனாயென்னக்
குலமாநதிகளவற்றிலெல்லாம் கொழிக்குந்திகாசுழ்கங்கையெனப்
பொலனாவிசும்பின்வானவர்க்குப் பொருவில்குசேபதியென்னப்
பலவார்தானதருமத்து ளன்னதானம்பலனுடைத்தே. (௭௧)

அநீங்கியாங்கிழிந்த வேந்தன்சிங்கத்துவசனுடன்
சிறக்குந்தண்டூரணிவர்கள் புரியிற்சென்றுதினந்தோறு
நிறக்கவன்னதானமிட்டு மீண்டுந்துறக்கநிலைபெற்றார் [நோன்.
மறக்கவேண்டாமெனவுரைத்தான் மணிதர்க்கெல்லாம்பொதுவின்

கருக குண்டலவிசுண்டலர் காதையுனாத்

உத்தியாயம்.

அன்னதானம்புரிவதுபோ லரியதருமமொன்றில்லை
யன்னதானஞ்செய்வதுபோ லரியதவமுமொன்றில்லை
யன்னதானங்கொடுப்பதுபோ லரியவிரதமொன்றில்லை
யன்னதானஞ்செய்வதுபோ லன்னதானஞ்செய்யாளே. (எக)

என்றுமபுலரிசீப்பிந்தோர் வெகுளிதீர்த்தோரெவரிடத்து
நன்றியுணாப்போர்மகிழ்ந்திருப்போர் நாவிலுண்டொழியாதோர்
துன்றும்பொறையின்வைகடுவோ ரிரக்கமுடையோர் தூய்மையினோ
சென்றசென்றவுலகுதொ றுந் தவர்போகந்துய்த்துறைவார். [ர
பொய்யுங்கனவும்பொருட் டிவோ பொதுவிருந்தகரிபொய்ப்போர்
வெய்யகுரனோபகர்ந்திடுவோ மேலோர் தமக்குப்பழியுணாப்போர்
வையமுறைக்குங்கதையனை தம்நூலாப்பொய்யென்றிந்தியோர்
கொய்யுங்கருனினைக்கொண்டு நாவைக்குரைக்கக்குலைந்தமுவார். (1)

அண்டகடாகவைப்பிடத்தி னளவில்புனிதநதியிலெல்லா
மண்டுபுனற்கங்கையினிகராய் வழுந்தவுளதோமானிடவர்
பண்டுபெரும்பாதகம்புரிந்தா ரேனுமொருநாட்படிவெறிந்
துண்டமதிவானவனுலகிற் புகுந்துபெரும்போகங்கெய்ப்பார். (2)

ஒடுபுனற்கங்காநதியி னுவந்துதிருநீராடினரு
மாடவெழுந்துசென்றாரு மன்றிச்செல்வேனென்றாரும்
பிடுபெற்றவேரினைந்தாரு மாடிவந்தபெரியோரை
நாடித்தொழுதுபுக்குந்தாரு நற்றாய்வயிற்றின்னன்னோ. (எஎ)

விரிஞ்சலுலகத்திடைபிறந்து விளங்குமூன் அபதவியையும்
பரிந்துபுனிதஞ்செயவல்ல பாசீரதிபுக்காடியிடுந்
திருந்துமுளத்துமானிடர் தந் தியபிறவிவேருமறுத்
தடுஞ்சின்மயவீடலிக்குமெனல்புகழ்வார்நாவுக்கத்சயமே. (எஅ)

நீலகண்டன் நிருமுடிமே அிலவோடிகளையெவ்வளங்கு
மோலநுநீர்க்கங்கையுடன் வேரோர்நதியையொப்புணாக்குஞ்
செயில்லாப்பாதகர்தாஞ் சென்றசென்றநகமெல்லார்
தாதுமூலமுக்கிழ வாயிற்புழுக்காள்நிடத்தாழ்வார். (எசு)

விளங்கும்பிராணுயாமத்தை விதியிலெவ்வோசெய்திடுவார்
துளங்குமனத்திழக்ககற்றித் தொடர்த்தபாவத்திரிசுற்றுக்
களங்கமில்லாமதியம்போற் சித்தியெட்டுங்கைசேர
வுளங்கொள்போதகியைய முத்திப்பதத்தையுறுவாரே. (அ0)

பிரதாரத்தைவிரும்பாடார் பிறர்தம்பொருளைப்பரியாதார்
குரவுர்தம்மையினோரைத் தேவரென்னக்குறித்திடுவோர்
விரவுகற்பினிலைகின் அ கணவற்பேனுமெல்லியலார்
நினாயராசுகாணும லம்ரர்பதத்தினிலைபெறுவார். (அக)

சுருதிநீதிவேதாந்தந் தூயமனுவேமுதலான
மிருதிபுராணந்தருமிலை விளங்கச்சொல்லுஞ்சாஸ்திரங்க
ளரிதிலுணாப்போர்க்கேட்போர்க ளவற்றையுலகினி றுத்துவிப்போர்
பருதியென்னவுலகத்தை யவரோபரிக்கும்பான்மையோ. (அஉ)

மற்றந்தேனின்னுமொன் றுளது கேட்டிவிடும்பிக்குவைணிக
சிறந்ததிருமால்பியார்பாற் செல்லாதொழி விவனவெம்மோ
டறைந்துவிடுவன்குற் றுவன்மற் றென்றூலந்தப்பாகவத
ருறைந்தவிடமேதேவரெல்லா முறையுமிடமென் றுணர்வாயால். (1)

பொல்லாநிறையக்கடனீந்த வீதுபோல்வேறுபுணையுண்டோ
வில்லாத் தீமைசெய்தொழுகி யிறக்குங்காலத்தசாமளன்று
னல்லாதரவற் றுடன்மகவை நாராயணவென்றழைத்திடலா
லொல்லினைபையொருவிழுத்தி யுற்றானென்பதுஅபொருளே. (2)

மற்றோர்தருமமெண்ணுவரோ மாயன்றிருவாழ்மணிமார்ப
னுற்றதிருப்பேராயிரத்தி லொருபேரோனுமொருபொழுது
சற்றேயுனாக்கத்தவம்பெற்றோர் தழுவும்பாவவினங்கஅத்துப்
பொற்றேரல்குலரம்பையரோ டமராபதியிற்போயுறைவார். (அஇ)

உலகமெல்லாநிறைந்துறையு மொருவன்காட்டத்தொடுக்கழல்போ
லிலகுரானக்கிராமத்தி லெக்காலமுமுற் றுறைந்திடுவ
னலகிலாதுகடையுமிடத் தரணியிடதோன்றவ்வழல்போ
னிலவுமனத்திற்பாவிக்க நெமொலாங்குவெளிப்படுமால். (அஈ)

பொருவிலாவைகுந்தத்தும் பொற்றாமரைபாடன்னிடத்தும்
விரவியுளையுமதுபோல்ச் சாளக்கிராமவியன்கிலையி
லுரகசாகியுறைவெனென்ப துணர்வாலுணர்ந் துமலர்பெய்வார்
துரகமேதமொருகோடி புரிந்தார்போகந்துய்த்திடுவார். (அஎ)

கண்ணன் சாளக்கிராமத்தைக் சுருதித்திருமஞ்சனமாட்டுந்
தன்னென்புனலிலோர் துளியுஞ் சாத்துந் துளவிலோரிடையு
முண்ணும்பெரியதவமுடையோ ருழின்புறையைக்கடந்தன்னை
வண்ணமுலைப்பாற் றைவாயா லுண்ணொன் றுமறைசொல்லும். (அ0)

கருஅ குண்டலவிருண்டலர் காதையுணர்ந்த
அந்தியாயம்.

மாயன்சாளக்கிராமமில்லை வைகுமிடத்துக்கணித்தாகி
மேயவொருகாவதத்தளவு விலங்குபூபுப்புள்ளிவிந்தவெலர்
தாய்வைகுந்தஞ்சேருமென்றோற் சோரா தேதானருச்சிப்போர்
தீயநிபாமால்பதவி சேர்வாரென்னலதசயமோ. (அக)

சாளக்கிராமமொன்றேனுந் தானமீர்க்குந்தன்மையோர்
வாளக்கிராமமில்முழுது மறையோர்க்களித்தகுலன்பெறுவர்
நாளக்கமலநறும்பூவா னொழுதனையருச்சிக்கில்
வேளைக்கடிந்தோன்சிவலிங்கங் கோடிபுகித்ததினமேலாம். (கூ)

அரிகேசவனேகாதசியை யொருநாளியற் றுமவர்க்குமறை
பாவுதுரகமேதத்தைபெறுவியற் றும்பலமுண்டார்
தனாயின்மணிதராய்ப்பிறந்தோ ரொருநாளிவாரஞ்சரிக்கில்
நிராயாசிதனைப்பாரார் நெடுமா லுலகிறிறைந்திடுவார். (கூக)

தானமென்றுத் தவமென்றுத் தவத்தால்மாதுத்தவம்பழுத்த
மோனமென்றுமொழித்திடுவார் முத்திக்கிவற்றற்பயனுண்டோ
கன்னநறும்பூந்துழாயலங்கற் கண்ணனேகாதசியின்ன
பானமொழிந்தோர்முறையியற்றிப் பரமன்பதத்தைப்பெறலாமால்.

என்னாளவோகாதசியை வியற்றுகிருந்தார்மேநினியோ
ரன்னாளவும்பெரும்பாவ மவர்பானிற்சுமவ்விரத
முன்னுமுன்னம்பாவவினை யொழியும்பருதிக்கொதுங்கிருன்போற்
பன்னுதனையியற்றியிட்டோர் நெடுமா லுருவிற்படிந்திடுவார். (கூஉ)

ஆதலாலேதருமகிலை யனைத்துமுணாந்தேமச்சுதனைப்
போதினிறையுத்திருமருவும் புருடோத்தமனைப்பண்ணியனை
யோதிவினையையறுத்துலக முய்யவேண்டுமெனத்தேவ
ஆதனுணர்ந்தான்விருண்டலன்கேட்டினையபின்னுஞ்சொல்லுவான்

வேறு.

நன் துநன் லுரீ சொல்லியதருமத்தி னலத்தா
வின் றுநான்மகிழ்த் தின்பத்தின்வைகினை சென்மு
னென்றலாததீ நரகத்திலுறுவகை மீட்பான்
ஹ்நுதாரியுச் சொல்லென்பமபடன் சொல்லான்.
முன்னையுள்ளதோர் பிறப்பினின்றுற்றிய தரும
மன்னிநின்னுழை வைகியதனைநீ வடிங்கி

வின்னலுற்றநின் முன்னவனினாயம்விட் டெழுவு
னன்னதன்மையான் கிளர்த்துவன்கேட்டியென் றுறந்தான். (கூ)

கினதுமுற்பிறப் பெட்டினினெடுவளங் குன்றப்
புனிதநன்மது வன்னத்தினிற்பொருவில்கா கலிய
னென்னலுரைத்தபே ரிருடிநால்வேதத்தி னியல்பிற்
றனைநிகர்ப்பரி லாதவன்றோன் றினன் றலத்தால். (கூஎ)

அந்தமாமுனிக் கிரீரவதியெனுமலங் களுள்பால்
வந்தமைந்தரொன் பதின்மருமவளருநா. எவரி
லைந்துமைந்தரில் லறத்தினையடைந்தனர் மற்றைப்
பிரிந்துமைந்தர்க ளுலவருந்துறவறம் பிடித்தார். (கூசு)

ஆசையற்றவர் துறவறத்தொழுகிய வன்
மாலிலாமச்ச நாட்டிலோர்மறையவ னா
பூசுரற்றும் லாகவாழ்ந்தில்லறம் பூண்டு
போசனத்தின்மு னதிதிபார்த்திருந்தனை புறம்போய். (கூகூ)

அவ்விடத்தினி லதிதியராகநல் லுறளா
லெவ்வமற்றவர் நால்வருமெய்தின ரெய்தத்
தெவ்வடர்த்தபொற நிகிரியானெனக்கொடு சென்று
பவ்வமுற்றநல் லமுதினின்னடிசில்பண் டளித்தாய். (கூ௦)

விடையவல்லினை வேரறவெறிந்திடு ஞானப்
படையினூர்தமக் கொருபகற்பரிந்துண வளித்த
வுடையநற்பல மதனைமுழுவது மளிக்கற்
றடையிலாதுபோய்த் துறக்கநாட்டைவனுன் றமையன். (கூ௧)

என்னவோதிய யமபடனின்னுரை கேளா
வன்னநற்றரு மத்தினையவன்பொருட் டளிப்பா
னுன்னிரோடு முதவினனுதவமற் றவனு
யின்னலாகிய நிராயந்தீர்த்தினவலோ றெற்றான். (கூ௨)

அரம்பைமாதர்தம் வளைக்கையா நகவரிநின் றசைப்பப்
பரம்புசெங்கதிர் விமானத்திற்பண்பொடு மருவிச்
சுரும்புலாவுபைந் தருத்துணர்வானவர் சொரிய
விரும்புமன்பிடு விருவருந்துறக்கமெய் தினரால். (கூ௩)

முகமலர்துநன் முகமனோடினியவை மொழியா
வகமகிழ்துமீ மறவிதுதனைவிடுத்தனையோர்
புகலருந்தகைத் தாகியபொன்னுல கின்ப
முகமனந்தங்க ஞுண்டனரெனமுனி யுரைத்தான். (கூ௪)

குண்டலவிருண்டலர் காதையுணர்ந்த அந்தியாய முற்றிற்று.
கூ. அந்தியாயம் உருக்குத் திருவிருத்தம் ௧௧௦௦.

இருபத்தாவது,

காஞ்சனமலை காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

ஆயிரத்தடக்கைவேந்த னருந்தவமுனியைநோக்கி
மாயிருதிலத்திறீய வணிகரைத்துறக்கத்துய்த்த
நாயகன்மாகமென்று யதனிடத் தாய்மையின்று
தாயினுமினியாய்சொல்கென் றிரத்தலுந்தவத்தோன்சாற்றும்.

நீரதுதன்மைசொல்லிற் புனிதமாய்கிமலமாகிப்
பாரினிலைமை னுப் பள்ளத்திலோடிவெண்மை
யாரவேயுடைத்தா தாய்தாய் மன்னுயிர்த்தமுதமாகிச்
சீர்பெறத்தன்மையெய்தும் மென்மையாஞ்செய்கையாலே. (2)

ஆகையாற்புனல்களையாவு மச்சுதனிவடிவமாகு
மாகமாதத்தினுங்கண் வானவரோளிகளெல்லாஞ்
சேகறுபுனலில்வந்து சேர்ந்திடுமதனின்முழி
நாகநாட்டின்பமொன்றாய் நன்னுவரவேந்தாவேந்தே. (3)

செங்கநீர்மகரராசி சேர்ந்தநற்கால்கன்கனிற்
பொங்குநீர்க்கங்கையாகுங் குளம்படிப்புனலுமென்றற்
நில்கள்வெண்களிகைவேந்தே செப்பவேறுவமையுண்டோ
வங்கதினாட்பெற்றா மாரநாடாள்பெற்றார். (4)

அனையதோமாகமாதத் தடைவுறுமாறைந்தாய
தினமெலம்புனலிலாடத் திண்மையிலாதினேத்தோன்
வினையநவெழுநாண்மீற்றை யைந்துநாள்விரிந்தோய்க்
வினியவைமாட்டாள்முன்று நாட்படிந்திடினுன்தே. (5)

முராரியைமூன்றுபோதும் வழிபடன்முறையிற்செய்தும்
விரவியதீபமிட்டும் வேண்டியகிறப்புச்செய்தும்
புராரியைவிதிவினேற்றிப் பூசித்துப்பூசுநர்க்குத்
தராதலமுதலாயுள்ள தானங்களனைத்துஞ்செய்தும். (6)

மாகநீர்விவாராடி மற்றதனிதுதிதன்னி
லோகையான்மறையோர்க்கன்ன முறுபுனதுதவிச்சாந்தம்
பாகுவெள்ளிலேபூனாரம் பாதுகைகளிகையாடை
யிகைபொற்கிளிகையாதி யியன்றவையிதல்செய்தே. (7)

உரியமாமறையோர் தம்மை யுலுப்பித்துமாகந்தன்னி
லரியேகாதசியைக்கூட்டும் வண்ணமேயதனைக்கூட்டும்
பெரியர்தாமிகத்திலுள்ள போகங்கள்பெரிதுறுய்த்துத்
திருமருமார்பன்வையும் வைஞ்சுத்தஞ்சேர்வான்றே. (8)

உற்றிதற்காடுகின்ற வுயர்புனல்யாதென்றோதில்
வற்றியவென்னீர்குவற் குடப்புனல்வாழ்த்தம்முற்
முற்றியபுறத்துவிடக் குளநதிமுறையில்வேதஞ்
சொற்றதன்கடலினவ்வீர் துசனதுநாயகங்கை. (9)

ஒதியபிரயாகைத்தெண்ணி ரிவைவினையொன் றுகொன்று
மேதகுபலன்கண்க்கும் பிரயாகையில்நீர்நயாடிப்
போதுவார்பேறுகஞாப் பொகுட்டினிற்புலனமீன்ற
வேதியன்னுநாவால் விவம்பிடற்கரியதம்மா. (10)

இந்திரன்சகிமால்செய்யா ளீசனம்பிகைவிரிஞ்சன்
சுந்தரவரணிதிக்கிற் சூழ்மற்றையெழுவரோடுஞ்
சுந்திராதித்தர்விண்ணோர் தானவரியக்கர்கித்தர்
சிந்துரத்திலதக்கோலத் திருதுதலரம்பைமாதர். (11)

இணையவர்முதலாயுள்ளோ ரியாவருமுகக்கடோறும்
வினையற்பிரயாகைதன்னில் விரும்பிரீரடல்செய்வா
ரணையவர்கலையுத்தி லவ்வுருக்கரந்தாவந்து
மனிதராய்மாகந்தன்னின் மறிபுனலாவாரே. (12)

உலகினின்மனிதராடி புருத்திபொவந்தன்னாற்
புலபலநிகளெல்லாங் கருதிறம்படைத்தநீர்
நிலவியபிரயாகையாடி நின்மலமாகுமென்று
லலகிலாப்பெருமையெம்மா லறைவதற்கெளியதன்றே. (13)

வேறு.

பெருகுநீர்ப்பிர யாகையின்மூன்றுகூட்
சுருதிபோற்றிடு மாகத்திறேய்ந்துளோர்
புரவிமேதத்திற் கோடிபுரிந்தவர்க்
குரியநற்பலம் பெற்றிடலுண்மையே. (14)

மன்றலங்குழற் காஞ்சனமலைகா
னன்றுமுத்தின மாடுகலன்கொடா
வென்றிவாளரக் கன்றுயர்மீட்டிட
நின்றகாடிகே ளென்றுநிகழ்த்தினான். (15)

கூசு உ காஞ்சனமாலையே காதையுரைத்த அந்தியாயம்.

கேட்டவேந்தன் கிளர்ந்தவுவகையால்
வாட்டங்கண்ணுர் காஞ்சனமாலையா
ரிட்டுவல்லினை யாதவ்வாக்கனயார்
கோட்டமில்லோ யுரையெனக்கூறினான்.

(கசு)

காததவிரிய என்னகழறலுந்
தீர்த்தமாமுனி செப்புவன்யானெனும்
வார்த்தையென்னு மமுதினைமன்னர்கோன்
கூர்த்தநெஞ்சங் குழைந்திடக்கூறினான்.

(கௌ)

பண்டைநற்கனையோ அம்பகந்தான
தண்டர்போற்று மருஞ்சிறப்பாவது
மண்டுவேள்விக ணூற்றின்வருபலங்
கொண்டகாதைகேட் டார்க்குங்கொடுப்பது.

(கஅ)

வாணிக்ஞலத் தன்னின்மதியெனக்
காலுவலிய கற்பகநாடுநுந்
தானமேவு மாம்பையர்தம்முறம்
பூநறுக்குழற் பொற்பின்விளங்குவாள்.

(கசு)

பஞ்சின்மெல்லெனப் பாரிற்படிந்துசெங்
கஞ்சமென்னக் கவின்பெய்சீடடி
பஞ்சமென்னப் பெயர்தரவாலையின்
விஞ்சுவென்வயி றெந்துவிளங்குமால்.

(20)

கொம்பரன்னத் தொழுதிக்குரலென
வம்பொண்புரத் தாணிமுத்தத்தரி
பம்புகோலப் பாட்டின்கொழுங்கவின்
செம்பொன்னுக்குத் தராசிற்கிறந்தவே.

(2௧)

அடித்தமென்பஞ் சனிமலர் த்தாணநிர்
நிரைத்தமெல்லிதட் டாமரைவேரென
வுரைத்ததேதென வெள்ளியொளியிடச்
சிரித்தமுரன் விலாவிற்றிறந்தவே.

(22)

காடினமென்மயி ரின்நிறம்பொழிக்
தாடன்பன்மத எம்புபெயர்வழு
மோடுகீரி லாகழுஞ்சிறுவராற்
செடுமன்னத் திரன்மனைக்கால்களை.

(2௩)

வெங்கயப்புகழைக் கையிலினைவென்றல
கைங்கணைச்செல்ல னந்தப்புரத்தின்வாய்த்
தங்குதோரான வாழையின்றனெனப்
பொங்குகோலக் குறங்குபொலியுமால்.

(2௪)

ஆநிபாம்பி எனகல்படவட்டமு
மோடுதேர்த்தட்டு மொத்துவமணிப்
பாடலங்கு பகற்பொற்கலாபமேற்
குடுமெல்கு அதுக்குத்தரத்தே.

(2௫)

மண்குமண ணு மையுடையமுரன்
டண்ணல்கண்ட னரலத்தவிரென
வண்ணில் மயிரொழுங்கோடுழி
எண்ணுகிறந்து நல்லமிக்கதே.

(2௬)

கண்டுகூறிடக் கரட்சிகூரியது
பண்டைமால்வரை போலும்பொழுது
யண்டமீதுறு தென்னனுமானந்தா
லுண்டுகொல்லென் துணுகுமருங்குலே.

(2௭)

மக்கன்மால்கொளு நெஞ்சமவனப்பெனு
மிக்கமாகடல் வீழ்ந்துள்ளழந்தியே
புக்கபோது புறம்பெழப்பொங்குநீர்
மொக்குளென்ன முகிழ்த்தமுலைகளே.

(2௮)

கண்ணாடப்பகங் காம்பெனக்கண்கவர்
வண்ணநல்லெழில் வாய்த்தமென்றோவிரினை
தண்ணென்காந்தட் சீரோருகம்போதுமாற்
றெண்ணிலாவுநிர் ரெல்லிரற்கென்காலே.

(2௯)

அத்துபூவிரி ரூழ்பகம்பூகம்பென்
கொற்றவென்வளை போன்றகொழங்குறழத்
தெற்றுதெண்டினை வாரத்தினைகல
ஹற்றமுன் லு வலாம்போடொலிமுமால்.

(௩0)

பைம்பொன்னின் பதித்தகனாதிரிற்
சம்பராரி விழைவிற்கமர்கெய
பம்புநீட்டு மீனியமணிச்சுனைபோற்
செம்பொற்றோடு சிறந்துவிளங்குமால்.

(௩௧)

கஞ்சு காஞ்சனமலை காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

தென்டினாப்பவ ளக்கொடிச்செவ்வியும்
விண்டகிஞ்சுசு மென்மலர்ச்செம்மையுங்
கொண்டுவாசங் குலவுந் துவரிதழ்த்
தொண்டையங்கனி போலத் துலங்குமே.

குருந்தநான்மல ரோருளிர்முத்தமோ
முருந்தமோமுரு காரிளமுல்லையோ
விரிந்தவான்மதி வெண்குருத்தோவெனத்
தெரிந்ததில்லைச் சிறுநடைத்தோற்றமே.

வேறு.

இருகடலிணைவிழி யெதிர்த்தொன்றென் னைப்
பொருநிடுமெனப்புகம் பொன்னினுலய
னரிதிலியற்றிய வணையவொத்ததா
மருவிரிகாயின் வண்ணமென்பன.

நஞ்சினுமபிழிதது முழுகொமவேல்
வெஞ்சரமியையென விளங்கிமென்மைசா
லஞ்சனவரியணிந் தனங்கெண்ணிய
வஞ்சினமுடிப்பதன் மதாந்தரகண்களே.

கருகியநீலத்தைக் குழைத்துக்கைவலா
னிருகடைகுனிதர வெழுதியேற்றிய
வரிசிலையாமென வளைந்துதோற்றிய
பொருவருந்தகையவாம் புருவகையே.

சந்திரரேகைதன் சலிமழுங்கிப்போ
யந்தரந்திரிதா வழகுபெற்றுலாய்ச்
சுந்தரவரிநெடுந் திலைஞ்சேர்த்ததான்
மைந்தாதம்முளங்கவர் துதலின்மரட்சியே.

மையிருண்முகிவிடை வயங்குதாரகை
யெய்தியவாமென விடையெரித்திடக்
கொய்யினர்விடுமலர் குழுமித்தென்றுழி
பெய்யிருளோதியார் பேசவல்லரே.

இத்தகையானவ ளிருந்துவாழ்வுறுஞ்
சுத்திரக்கயிலையிற் றிர்ந்துசென்றுதா
னுத்தமமாம்பிர யாகையுற்றுநீ
ரத்திரவிழியினு ளாடிமீளுவாள்.

மா க பு ர ண ம.

கஞ்சு.

விண்ணகம்வழிக்கோடு வினாந்துசேறலு
முண்ணகம்போற்றிடு மிமையமால்வணைக்
கண்ணகன்முழையினிற் கண்ணுற்றானரோ
பெண்ணமுதினையொரு பிரமராக்கதன்.

(ச௦)

மடந்தைநீயாராநின் வரவெனெவ்விடத்
தடைந்திடவே வா யந்தரஞ்செல
மிடைந்தடு த்தவத்தினுன் மிக்கநல்லெழில்
கடைந்தலைக்கண்ணியைத் தவத்திற்கைக்கொண்டாய். (ச௧)

கூந்தலிலீரமுந் துழித்தபாணாப்
பூந்துகில்ரமுந் புலர்த்திலாமையா
லேந்தினமுழையினு ளீர்த்ததண்ணிப்
பார்தளிர்கொடியவன் றலையிற்பட்டதே.

(ச௨)

தண்ணிபடுதலாற் றறுகடசேறத்தூப்
பண்டைவல்லரக்கனும் பான்மைநீங்கினே
னெண்டொடியென்மன் முருகுமீதெலாம்
விண்டுநீயுரைத்தியென் றரக்கன்வேண்டினான்.

(ச௩)

வேண்டலுங்களியென மிழற்றுவாள் கவின்
மாண்டருகாஞ்சன மாலையென்பெயர்
திண்டருமணங்கியான் செழும்பிரயாகையிற்
பூண்டதோர்மாகநீர் பொருந்தியாடினேன்.

(ச௪)

வடவரைசிலையென வளைத்தவானவன்
கடல்விடமமுதென வருந்துங்கண் ணுதற்
படவரவரையசைத் தாடும்பண்ணவன்
கடரொளிமுச்சுடர் தோற்றுங்கண்ணினான்.

(ச௫)

அயில்விழியரம்பைய ரமர்ப்போற்றிட
மயிலியலுமைபொடு மணந்துவைகுலம்
வெயிலினங்கதிருகு வியன்பொதும்பர்குழ்
கயிலையங்கியினிற் போகின்றேன்கண்டாய்.

(ச௬)

நிலைபெறுபிரயாகையின் வீரதாதலாற்
கலையினீர்த்துண்ணிக் காராக்கநின்
றலையினிற்படவுள முருக்கித்தாங்கிய
புலையுடல்முழையும் புனிதமாக்கிறே.

(ச௭)

ககக காஞ்சனமாலை காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

இந்தரீராடிய வினியபான்மையான்
முந்தியபிறப்பினின் முற்புபாவந்தீர்ந்
தந்தரத்தரம்பைய ரடைந்தவாதெல்லாம்
புந்தியுட்கொள்ளவே புல்லவன்கேட்டியால்.

(சஅ)

கழிந்தமுற்பவத்தினிற் கலேங்கதேயத்திற்
றழைந்தபேர்கிடையுடைத் தரணிகாலலவ்
விழைந்திடுதிருநகர் வேசையாகியே
மொழிந்திடவருநல முற்றிவகினேன்.

(சஆ)

இருகிலத்தில்பினி லெழிவினவணையி
றிருமகளிவளெனச் சிறக்கவைகினே
னரகிளங்குமரரு மமைச்சர்மைத்தரு
மருமலிமுன் நிலில் வந்துணங்குவார்.

(சஇ)

இன்னணங்காமுக ரினையாறாரும்
பொன்னிதிமழைதினம் பொழிந்துபுல்லுவார்
கன்னவிறோளிஞர் நம்மிற்காதிபே
கொன்னெடுமபடையினால் விளிவர்கோடிபேர்.

(சஈ)

காமுகரெனும்பல கனிவண்டின்னலத்
தேமுறுகனிமதுத் தினமருந்தலாற்
பூமலரெனவெழிற் பொலிவுகுன்றிடத்
நாமரைமுதமலர் சனிமழுங்கினேன்.

(சஊ)

என்னையேவிரும்பிய விளைஞர்யாவரும்
பின்னையான்விரும்பவும் பெயர்ந்தும்பார்த்திடா
னுன்னிடாதுழியுநா வினமையோய்ந்திடத்
துன்னியழப்பினு விரக்கந்தோன்றியே.

(சஊ)

ஏதியாம்புரிந்தன மிற்றைநாள்வரை
யாதுலர்வறியவர்க் கன்னமிட்டிலே
மாதவந்நயன்றவை வழங்கல்செய்திலே
நாதனையனுதின நயந்துபோற்றிலேம்.

(சஈ)

தூயவைபுரிந்திலேம் பலருந்துஞ்சிட
மேயநல்லனப்பினால் வினையியற்றினே
மாயவைதீர்த்திடு மமைதியாதெனப்
போயினேன்புரோகித முனிவன்புக்கில்வாய்.

(சஊ)

மா க ட ரா ண ம்.

ககக

பொருபடைமன்னவன் புரோகிதன்சுரண்
சிரமுறவிறைஞ்சினேன் செய்தபாவத்தா
னரகிடைவிழாதுபொன் னுடுநீர்திடக்
குரவன்பருளென விரங்கிக் கினேன்.

(சக)

கூறியவாசகங் குரவன்கேட்டி
மாரியகெஞ்சின னஞ்சலஞ்சர்
வீறுயற்ப்பிரயாகையின் மேயாடியே
யிறுடநிறைத்து வாணுத்தெய்துவாய்.

(சக)

எல்லையிறவங்கு யாகுகோடிவா
லொல்லையிறந்திர வுலப்பில்பாவங்கள்
வல்லேபோமாக நீர்மருவியாடினா
லெல்லொளிமுன்னிரு ளென்னவோமொல்

(சக)

அன்றியுங்கேட்டு நியமர்நாய்கள்
கன்றியகாமத்தாற் கவுதமன்றனி
மன்றல்சேரகவிதை தன்னையற்றவன்
குன்றல்செய்காலிடைக் கூடிவைகுங்கால.

(சக)

மாமுனியெய்தினன் வடவைபோன்முனிந்
தாமிருதல்ல விதென்றிறந்திடாக்
காமுறுபுரந்தரன் நாயமெங்கணுந்
தோமுறுயோனியாய்த் தோன்றுகென்னவே.

(சக)

ஒருத்திதனல்குலை யுவந்தபாவத்தான்
மருத்தவனுடலெல்லாம் வரவன்மொய்த்தென
வருத்தியிலாயிரம் யோனியாதலும்
கருத்தழிந்தித்திரன் கரந்துபேயினான்.

(சக)

பண்பலசெய்திடும் பாகசாதனன்
விண்புகுபெருவரம் வெற்பின்சாடவீற்
றண்புனலோடையிற் சலசமொட்டிடைப்
புண்படுமுளத்தின்ன புகுந்துவைகினான்.

(சக)

காமனேகெடுத்தன னென்றுங்கங்குலிற்
சோமனேயின்னணந் துணிவித்தானெனும்
பூமினேயனையவள் புணர்ப்புத்தானென
நோமனேசத்துயர் துவலற்பாலதோ.

(சக)

கக அ காஞ்சன்மால்காதையாத்த அத்தியாயம்.

பஞ்சபாணப்பகைப் பாவி ஞ்சத்தா
னெஞ்சினையாவே நிலைநிறுத்தவார்
கஞ்சநான் முகனுளங் கவ னியன்னவ
னஞ்சினிலொருதலை யறு பித்தானரோ
வருபினியாவையு மருந்திற் றீர்த்திடு
மாவையர்காமநோ யத்திற் றீர்த்திடா
தொருகணப்பொழுதினி தாக்கம்போக்கியே
நரசிடைப்படுத்திடு மென் றுந னினான்.

இத்திரனில்வண பிருக்குங்காலையி
லந்தாநாடெலா மரசிலாமையாற்
சந்திரனிலாதவான் றன்மையொத்தலும்
வந்திரைத்திண்டின் னானந்தம்வானுளோர்.

சுண்டிபவானவ ரியக்கர்டின்னர
ராண்டகையரசனை நாடியல்லலுற்
அண்டுறந்தவரென வணங்கியொல்லையோய்க்
காண்டகுருகுவிடோக்கண்டு கூறுவார்.

ஐயநீகேட்டி வாணுநாயகன்
ஹயலிந்திரானியைத் தணர்திங்கெம்மைநீத்
தொய்யெனக்கரநுளான் நேடியோய்த்தனஞ்
செய்வதேநினியென வணங்கிச்செப்பினார்.

தேவர்களுரைத்தசொற் கேட்டுத்தேசுகன்
காவலர்செல்வமாய் சுளிப்புக்கைமிகப்
பாவமுநோக்கிடார் பழிக்குடஞ்சிடா
ராவதுநினைக்கிலா ரறனுமோம்பலார்.

புரந்தரன்காமத்தைப் பொருத்திப்புண்ணிய
வரந்தருகவுதமன் பன்னிமானமா
மரந்தைவெஞ் சாபத்தாலழகுமாகறச்
கரந்தனன்வானியங் கமலத்துள்ளரோ.

அத்தலைசெருமென் றமாரோடெழா
வித்தகத்தேசுகன் விரைவினோபோய்த்
தத்துநீர்வானியின் கரையிற்சார்ந்துதின்
றுத்தமவருதியென் றுரைசெய்தானரோ.

அழைத்திலாசக பமரர்கோன்செவிப்
புழைத்தலைப்புருதலும் பொருமிவெய்துயிர்
இழைத்தலைவினையெனநீர் திருத்தவானியுட்
டழைத்ததாமரையொரீக் கரையிற்சார்ந்தனன்.

(எஉ)

நானியவுளத்தின் னடுங்குமேனி
கோணியமுகத்தின் குறைந்த நாக்கினன்
வாணியும்பாணியி மறந்தவாயி
பேணியுரவனை யிறைஞ்சிப் பசுவான.

(எங)

பொன்னிகரகலிகை புருவச்சாபமு
மன்மதன்சாபமு மவுனிசாபமு
மென்னிறையறிவுட னெழில்கவாந்திட
மன்னியசுடலையின் மாலையினேன்.

(எஃ)

பேதைமற்றொருத்தியை விருப்பிப்பெய்வனாக்
கோதையர்குழாத்தையங் கொளும்பொன்னாட்டையும்
பேரதலர்கற்பகப் பொதும்பர்வாழ்வையு
மேதழுற்றிழந்திடு மெண்ணக்காததியால்.

(எஃ)

எந்தையெயன்றவ னிரந்துகூறுது
மந்தணன்கூறுவா னஞ்சலஞ்சனீ
சுந்துநீர்ப்பிரயாகை சென் றுழைக்கினால்
வந்தநீவினையெலாந் தீர்த்துமாயுமே.

(எசு)

பெரிதுமாதவமருள் பிரயாகையாவான்
வருதியெம்மோடென மகிழ்ந்துவாசலன்
குரவனோடெழுந்துபோயக் குன்றிமுத்தேக்கர்பா
யினாபுனற்றிருந்தி யாடியேறினான்.

(எஃ)

அலைதவழ்மிரயர்கை நீராடுதன்மையாற்
புலையுறுபுரவம்மோய்ப் புனிதனூரீய
நிலைதெரிருருவவ னுடனிறைந்திடுங்
கலைபுனைபோனியோய்க் கண்களா கென்றான்.

(எட)

மந்திரிகூறிய கணத்திலவாசவன்
சுந்தரமேனியிற் றேன் றும்போனியோய்க்
கந்தாரநியசெழுங் கஞ்சக்காடென
மைந்துடன்முழுதினு மலர்க்கணையலே.

(எஃ)

வேறு.

179

துறைகெழுபிரயாகையின் றாய்மையினென
மறைதெரிபுரோகிதன் கூறிமா லுநீ
யறைபுனற்றிருந்தி யதனிவாடின
ளிறைவுறுபாவம்போ மெனிகழ்த்தினன்.

கேட்டதுமுவகையுட் கெழு மயானவன்
ருட்டுணைதொழுதுபோய்த் தருமத்தன் றிபே
யிட்டியபொருளெலா மிரவலுத்தலித்
தோட்டியவினையினே னுருதியெண்ணினேன்.

யாக்கையுமிளமைய மினியசெல்வமு
நீக்கமில்லினாகளு நிமிடப்போ தினின்
மேக்குயர்மின்னென வீந்துபோமெனத்
தூக்கியவுளத்தினேன் றுறவுமேற்கொண்டேன்.

ஒட்டியகிளைகளு முலப்பில்செல்வமுஞ்
சுட்டதுபோலநீத் தினியசோலையின்
மட்டவிழ்ப்பிரயாகையை மருவிமாதமொன்
றுட்டெனினோடுநா னுவந்துமுழங்கினேன்.

அங்கதின்மூன் றுநா ளாடுநற்பலந்
திங்குறுதிவினை யாவூநீக்கினேன்
நங்குமுனவொன்பது தினத்தின் றன்மையாற்
பொங்கிளமுலையர மகனிர்போற்றவே.

சுருதியாழ்விஞ்சையர் தொழுதுபோற்றிட
வருகவேதாவுக்கு வந்துதோன்றியே
பரிமதர்ச்செய்கண் ணரம்பைமாதரிற்
பொருவரவழகுடைப் பூனையாயினேன்.

அரம்பையரிமையமால் வரையளித்தநீங்
கரும்பனமென்மொழி யுமைகருத்தினில்
விரும்புறுதோழியாய் மேனவைகியே
பெரும்பகற்கயிலையில் வாழும்பேறுற்றேன்.

முன்புளவாசனை தோன்றிமுற்றலாற்
றுன்பறப்பிரயாகையின் மாகந்தொ றுமுற்
றின்புறவாடுவே னினையதென்றிரம்
வன்புறுமரக்கடின் வரவையோதென்றான்.

அணங்குநீர்மைய ளன்னதுகூறலும்
வணங்கினின்றந்த மாயவரக்கணு
மிணங்கியன்ன திசைக்குவனீங்கெனக்
குணங்களற்றவன் கொள்கையைக்கூறுவான்.

(அஅ)

சீசியன்ன துரைக்குந்திரத்ததோ
மாலிலாமுற் பிறப்பினின்மத்தியான்
காசிமாநகர் தன்னிற்கலைப்பயில்
பூசுரர்க்கொரு புத்திரனாயினேன்.

(அக)

வேதமலிகம் விளங்கும்பலகலை
யோதினேனவற் றுண்மையறிந்திலேன்
மாதனம்பெறு வேட்கைமலிதலாற்
போதமற்றுநான் புன்மைவிழைத்துளேன்.

(க௦)

புலையராதி பொருள்படைத்தோர்கையிற்
றலைமைகீழ்மை யெண்ணாதவாந்தாந்தரு
நிலைமையற்ற நிதியொடுபாவமு
மலைவில்லாம லளித்திடலாங்கினேன்.

(க௧)

எண்ணில்பாவ மிழைத்துளதன் றியே
புண்ணியஞ்சிறி தேனும்புரிந்திலே
எண்ணல்காசியி லாற்றியபாவந்தா
னுண்ணிதேனு மலையினுநோன்மைத்தே.

(க௨)

கங்கைக்குழ்தரு காசியின்மாய்ந்துளோர்
மங்கைபாகன் நிருவுருமன்னுவார்
பொங்குபாவ மிருதியிற்புல்லியே
னங்குமாண்டு மழிபிறப்புற்றுகளேன்.

(க௩)

எருவையாகி யிருபிறப்புற்றுளேன்
மருவுசிறற் மறப்புலியாகியே
வெருவுதோற்றத்து மூன்றுருமேனினே
னரவத்தோற்ற மிருபிறப்பாகினேன்.

(க௪)

கூனையொரு தோற்றத்துக்கூடினேன்
பாகவாரிதைப் பற்கொடும்பன்றியாய்
மோகமுற்றிரு தோற்றத்துமுத்தினே
னாகப்பற்றின்மே லிப்பிறப்பாகினேன்.

(க௫)

களவ காஞ்சனமலை காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

மறந்தபாவ மனந்தமருவியு
பிறந்ததத்தல மாதலேனந்தினாய்
பிறந்ததன்றிப் பெருநரகத்திலீழ்ந்
அறைந்திலேனுனைக் காணவுமுற்றுளேன்.

இந்தவாறிரண் டாயிரமாண்டியான்
சந்தவாரிமை யத்தடஞ்சாரலில்
வந்துவைகி வருந்தியதன்றியே
சிந்தையிற்றெளிவுற்றிலேன்றிமையேன்.

மடந்தைதின்றிரு வாண்முகங்காண்டலு
முடைந்துபாவங்க ளோடக்கனிப்புற்றே
விடைந்தவென்னைப் புரத்தியென்றேத்தினான்
கடைந்தவேற்கண்ணி யீதுகழறினான்.

துளபமலைத் தொழுதுபிரபாகையி
லளவின்மாத மதியமர்ந்தாடினேற்
குளபலத்தினோர் மாகத்துறுபலன்
தொளவளிப்பவீ கோடியென்றேதியே.

அகிலினீரம் பிழிந்திடுதோயத்தோ
டகமுவப்ப வரக்கபெறுகென
விகலும்வேற்கண்ணி யீயந்தனளேற்றிட்டா
விகரின்மாகப் பலத்தைகிருகனே.

வேறு.

அங்கைநன்னீ ரவனக்கையுறுமுன்
வெங்கணரக்கனவ் வேடமொழித்துத்
திங்கணமுடித்த சிவன்முடியாத
வைங்கணவேளிவ னுமெனநின்றான்.

தேவருருக்கொடு நின்றருள்சொம்ம
லேவனகண்ணியை யேத்திவணங்கிப்
பாவையினைத்தொழு திப்பரிசுற்றே
னாவனசொல்லி யளித்தருளென்றான்.

நன்னுதன்மாத நயந்ததுகேளா
மன்னினிலத்தில் வதிந்தவரெல்லாம்
பொன்னுலகுற்றிடு புந்தியுளாரே
விண்ணெனசெய்வ ரெனப்புகல்கின்றான்.

மரகபுராணம்.

களவ

நற்றருமங்க ணைம்பெறுந்தி
யுற்றவுயிர்க்கொலை தீர்ந்திடலோதிக்
கற்றுணர்மேல வரைக்கனிவித்தன்
மற்றுளகர்ம வசத்தினைமாற்றல்.

(க0ச)

ஏதிலர்தீமை யியம்புதறீர்த
லேதிலர்தார மிரும்பொருள்வெளவுங்
காதலொழித்திடல் கண்ணையேத்தும்
போதமிகுத்திடன் மன்னுயிர்போற்றல்.

(க0ரு)

உடம்பினையானென வுன்னுதல்போக்க
லிடம்படுமாசை சுருக்கிலிருக்க
லிடம்படுநன்மை யியற்றுதல்செய்தல்
வடம்படுமார்ப விடார்மதிநூலோர்.

(க0சு)

யானுணைசெய்தன் வுத்துணையுந்தான்
மானவனெஞ்சின் மதித்துணர்வுற்றுக்
காணமர்பூவினி கற்பகநாட்டிற்
முனமமர்ந்துறை பென்றனடையல்.

(க0எ)

இன்னனவோதிய காலையினெல்லைந்
துன்னொளிமாமணி துற்றுவிமானம்
பொன்னகர்வானவர் கொண்டிபுகுந்தா
ரன்னவனைக்கொடு நாகமடைந்தார்.

(க0ஆ)

வார்புலிகாஞ்சன மாலையணங்குஞ்
சேருமரம்பைய ரோடுசிறந்து
கார்தவழங்கபி லாயமடைந்தே
யாரியையேவ வியற்றியமர்தாள்.

(க0க)

காஞ்சனமலை காதையுரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

இ அத்தியாயம் ௨௭-க்குத் திருவிருத்தம் ௧௨0௭.

இதபத்தேழாவது,

அக்ஷிபன் காதையுணத்த அத்தியாயம்.

இக்கதைமுன்னருச்சுனன்கேட்டுளமகிழ்மா முனிவ னிசைத்த
தாருஞ், செக்கரொளிமணிமலைத் தேர்வேந்தேமாகமதித்திரத்தை
யோது, மக்கதைவேறொன்றாதின ஹங்கியானறைந்திடுவ னாத்
னைக்கேளென், ஹக்கவினைமாதவத்து வசிட்டமுனிதீபனைப் பார்
ததுனாக்கதுற்றான். (க)

துடங்கியபல்வேள்விகளாற் றுளத்தானுல்வகையாஞ் சுருதித்
ன்னு, லடங்கியுள் ளத்தைந்தடக்கி யைந்தழிற்றவயிற்று மமைதி
தன்னால், விடங்குலவுகளுதி விண்ணோரைப்பூசைசெயும் வினையந்
தன்னு, விடம்படுநல்யோகத்தான் மாகுமதிதரும்பலத்தை யெய்
தொணுதே. (உ)

முன்னையிதனாகிழந்த தொருகதைகேள் கந்தருவர் முதல்வ
னா, பொன்னணியுங்களைக் கழற்காற் சுமுகனருள் புதல்விபிரமோகி
யென்பா, ளின்னிசையாழ்விஞ்சையில் சிவனளித்திடுகசில யாழி
னோர்க்குண், மன்னுகரவேதிதர வந்தருள்கற் சுளையென்னு மட
நல்லாளே. (ஈ)

சந்திரகாந்தன் புதல்வி சுதாரையெனுந்தளிரியலத் தகையோர்
தம்மில், வந்தருளுஞ்சுப்பிரபன் மகளாயசுப்பிரவை யென்னவா
ழும், கந்திருவர்கன்னியர்க ளோரைவந்தருவத்தாற் கவினாற்பண்
பாற், நந்திரியாழ்விஞ்சையினுற் றேழமையாலனைவருமோர் தன்
மையாவார். (ச)

பங்கயமேற்றிருமகளைப் படைமதவேளிர் தியென்னும் பாவை
தன்னைச், செங்கயற்கட்டிலோத்தமையையரம்பையமேளகைத்தி
ருவைச்சிவனுரீரார், கொங்கையினுற்கண்மலராற் செவ்வாயார்கூந்
தலாற் கொலவெற்பை, யங்கைகடிவேலைமல ராம்பலைநீர் முகில யழி
கழிக்குரீரார். (ரு)

மடமயில்போ லைவருமொத் தழகேசன்மணிமாட மன்னுகோ
யிற், புடைவிலொருபால்வைகி பிளவேலிற்பருவத்துப்போதுகொ
ய்தே, பெடையனம்போ னடைபெயர்க்கே யச்சேரதவாவினியிற்
பெருநீராடிப், படுமணற்கூலத்தேறிப் பார்வதியைவழியாடு பண்ண
துற்றார். (சு)

வெண்மணவிதுமையாடல் நிருவுருவைவினிதமைத்து விசை
ப்போதாலுந், தண்மைபெறுநீராலும் பாவிக்குஞ்ஞானஞ்சந்த
த்தாலு, முண்மதியில்விருப்பாலு முறுபூசை யியற்றியந் தவுமையா
ண்முன்னர், பண்முறைதேரியல்பாடிப் பற்பலகாண்டம்புரிந்தார்
பாவைநல்லார். (ஏ)

தொலைவயரத்திரம்புரியும் வேலைக்கண்ணச்சோதச்சுமுநீராடப்
புரியுமுன்னுல்வேதநிதி தருபுதல்வனக்கிளிபன்புருதலோடும். [ப்
வரிநெடுங்கண்மடையர்கண் மன்மதேனமுருகனெவந்தானென்னு
பாவசமுற்றவன்வடிவா மமுதத்தைவிழிநாவாற்பருகினோ. (அ)

பெண்மணியையுமையவளை வழிபட்டபெருந்தவத்தின்பேறுநானே
கண்மணிகள்குளிர்ப்பேறக்காமணையாங்கா னுமவகைகாட்டிற்றென்பார்
மண்வலையத்திவன்றன்னை மருவாமலுயிர்வாழ்மாட்டோமென்பார்
வெண்மணிபோற்றிருக்கையாள் வேதியின்மணம்புணராவிடலையென்பார். (இ)

வேறு.

காளையிவனைக் கலக்கும்வினயமெண்ணி
வாளைப்பொருதடங்கண் மாதர்புடைவந்திடலும்
வேளைப்பொருவும் விடலைமுனிமெல்லியலார்
கோளைக்கருத்துணர்ந்து நெஞ்சொடிதுகறினன். (கௌ)

இலங்காரமலை யிளமுலையாரின்ப
வலங்காரமைக்க னையிலம்புதான்பாய
நிலங்காவல்புண்ட படைநேயியானுதி
கலங்காதுநின்ற கருத்துடையார்பாரோ. (கக)

இந்தவுலகி லெவர்பொறுப்பார்காமகோ
யுந்துமதனம்பா லுடல்பாதிபாட்க்கருதி
நெந்துவிரகத்தித் தலைக்கொண்டுமெல்லெடித்துச்
சிற்துகனசேசன் நிருநுதற்கண்ணென்பாரோ. (கஉ)

முன்னமொருத்திக்காய் முகநான்குதான்பெற்று
மன்னவளைக்கூடாம லாசைநோய்மீதுறப்
பொன்னவிரும்புண்டரிதப் பூந்தன்மடலேந்தி
யின்னமும்பாலுன்ன மிரங்கா திருந்தானே. (ககூ)

செல்லமழிக்குஞ் சிறப்பழிக்குஞ்சீரழிக்கு
மல்குமறிவழிக்கு மானநிறையழிக்குங்

களது அக்கினிபன் காதையுணர்த்த அத்தியாயம்.

கல்வியழிக்கும் குலமிழிக்கும்காமமெனப்
பல்லையாராணை துறந்திடுவர்பற்றில்லோர்.

(கச)

ஆதலாற்காம மறத்திதெனப்புநன்று
மாதரார்தன்பான் மருவிவகையாமுன்
நீதிலையோகத் திரத்தான்முனிசுமரன்
போதுலாம்வாவி யிடைக்கரந்துபோயினான்.

(கரு)

இரவினுழந்தா நிருநிதியம்பெற்றுடனே
வினாவிலிழந்தாலென்ன மெல்லியலார்மாழிக்
கரவினகன்றெழிந்த காணோணைக்காணும
லெரியின்மெழுகொத் துருகியிவ்வாநிசைத்தாரோ.

(கசு)

நண்பரீயெம்மை நயவா துணைனுது
வின்படுமின்னென்ன வினாவினகன்றெழிந்தாய்
பெண்பிறப்பில்வந்தோர் விருப்பப்பெயர்ந்தொழிதன்
மண்பிறப்பினீதி யிழையோற்குமாட்சிமையோ.

(கசு)

அஞ்சுவிடையத்தி லமர்ந்தபோகத்தமைதி
நெஞ்சுதனில்வைத்து நெடிதாய்க்குமாறதுபோல்
விஞ்சையரிற்றேன்றி விரும்பினோன்வலத்தைக்
கஞ்சமலர்த்தாரினு யுண்டுகளியெய்தாயோ.

(கசு)

மைக்கிளைத்தகண்ணுற்கு மைந்தற்குமண்ணுலகிற்
கைக்கிளையாகாதென்ப துன்னள்விற்கண்டோமே
யிக்கிளையலைவருமின் மெத்தவநாநானிழைத்தே
மெய்க்கிளைநீதுன்னை விரும்பவிரும்பாயோ.

(கசு)

மல்லார்புயத்தோய் வனப்பையடிமுடிமட்
டெல்லாம்பிழையா தினிதருமத்தும்பாமிரந்தும்
புல்லாயெனவும் புறக்கணித்துப்போகமனம்
கல்லாய்ப்படைத்தனனோ கற்றுணர்ந்தலேதாவே.

(20)

பொன்னங்கமலகடும் பொய்கைக்கரைமருங்கின்
மின்னும்புரிநூல் விளங்குமணிமார்பன்
நன்னந்தனியே தனியேமெனவருத
லின்னந்தனிகாண்ட லெத்தவத்தாலெய்திடுமே.

(21)

வேளையேயன்னான் வனப்பைவிழிசுளிர்
நாளையாயிவ்விடத்து நண்ணியிடைக்காண்போமோ

44
மா க பு ர ண ம் :

களது

தோளையேமுற்றுருகத் தோய்வோமோவென்றுரைத்து
வாளையேய்கண்ணார் மறுமெனந்தளர்ந்தார்.

(22)

மாலையருமுன்ன மனையிடத்திற்சென்றிலமே
லாலமெழுனிவ ரன்னைமாரென்றஞ்சி
வேலையையீ விழிமடவார்வெய்துயிர்த்துச்
சோலையகன்வாவி யகன் துமனை துன்னினரால்.

(23)

அக்காலம்வெய்யோ னவிரம்மாடலஞ்சேப்பக்
கக்காலமிழும் கதிர்க்கற்றையுள்ளக்கித்
தக்கார்பிரிந்தவர்போற் றுமரைகள் பொற்பழியப்
புக்காங்குடபுலத்துப் புன்மாலையோங்கியதே.

(24)

அடைந்தமடநல்லா ரனைவோருந்தத்தந்
தடங்கணம்புபாயமதன் நன்மையம்புமேபாய
மிடைந்தமலர்ப்பாயலெல்லாம் வெந்துசருகாக
விடைந்துருகியெய்துயிர்த்தங் கிவ்வாநிசைக்கின்றார்.

(25)

கங்குலோன்மாரன் கழைகுணிக்கக்கால்குணிக்குச்
திங்குலோமன்றற் சிறியவிளந்தென்றலோ
பொங்குரீர்த்தென்கடலோ போனாண்புல்லாமன்
மங்குலேயின்னுயிரை மாய்ப்பான் துடங்கியதே.

(26)

என்றினையபன்னி யிடைவார்மனங்குழைவார்
குன்றமுலையாரங் குளிர்சந்நனந்தேய்வ
நின்னுபொரிந்திடவே நெட்டுயிர்ப்பானீற்றுவர்
நின்றையிரவோவிரிஞ்சுர்க் கிட்டவிரவென் னுரைப்பார்.

(27)

பூவையையும்பாரார் புரிநரம்பின்யாழ்தடவார்
பாவையும்பாரார் பகங்கிளிக்கும்பாதுவார்
கோவையிதழ்மெல்லியலார் கொற்றச்சிலைவே
னாவைவிடமாழ்கு மிளமானெனக்குழைந்தார்.

(28)

வாடைதவழு மணிச்சாளரமுகப்பி
னீடுமிளநிலவு நீங்காதரமியத்துக்
கடியினங்குயில்கள் கவமலர்க்காவின்னொல்
விடும்விரகமுற்றார் மேவிடமேதென்றயர்வார்.

(29)

பைந்தன்குலனைப் பசியமலர்ப்பாயலுநீர்
சிந்துங்குளிரிபுடன் மெங்கதலிமென்குருந்து

களவு அக்கினிபன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

மிந்துசிலாதலமு மேயந்தகாமத்தழலால்
வெந்துகனல்போல வெதும்பத்தளர்ந்திடுவார்.

(௩௦)

பூசநறுஞ்சாந்தம் புலராமற்றென்பனிநீர்
விசுதொறுங்கோலமுத மென்முளரிவாடிடுவார்
வாசமலர்வாடை வரும்வருந்தோறுந்தழைத்த
வாசையனன்முழ்க வழுன்மெழுகுபொற்குழைவார்.

(௩௧)

கொட்டுஞ்செழுங்கலவைப் குங்குமமேன்முத்தவடஞ்
சுட்டதெனச்சிந்தித் துணைநெடுங்கண்முத்தணிவார்
விட்டதுயிரென்ன வெதும்பித்தளர்ந்திடுவார்
பட்டதுயரென்னுற் புகருந்தரமன்றால்.

(௩௨)

ஏழைமடமாத ரிவ்வாறுருங்காற்
ருழிக்கொழுங்குவளை சற்றேபிணிநெகிழ்ப்பக்
கோழிக்குலமினாப்பக் கங்குல்குடைந்தகல
வாழித்திரைமுகட்டிற் றோன்றினுதவனே.

(௩௩)

வேறு.

இருள்கீறிய கதிர்கீழ்த்துணை யெழுபோதினின்மடவார்
விரகானல மதுதீர்தர விரிநீர்ப்படிபவர்போன்
மருவாமலர் விரிவாவியின் மகிழ்வோடவர்புகுதா
முருகார்புனன் முட்கானறை முகிழ்நான்மலர்கொய்தார்.

(௩௪)

புளினத்திடை மருவிச்சிறு புதுவெண்மணலதனு
லளிதுற்றிய குழலம்பிகை யணிபொன்னுருவமையா
நனிபப்புது மலரானனி வழிபாடுநயந்தே
கனிமுற்றிய மயில்போலவர் வகைகொட்டிநடித்தார்.

(௩௫)

வான்முட்டிய சுகரக்கிரி யிவ்வான்மடமயிலே
கூனற்பிணை யணிவெணிய நெருபால்வளர்கொடியே
வேனிற்கறை மதவேளென வருவேதியன்விடலை
நாவித்தலை நெருநற்படி யுடையப்பணிதாயே.

(௩௬)

மாதேயரு னுதியென்றவ ரடிவீழ்ந்தளர்வழுத்தும்
போதேமறை யினையோனறும் பொய்கைத்தலைபுகுந்து
தாதேமலர் செறிநீரிடை சந்தித்தொழில்புரியக்
காதேறிய வரிவேலை கண்ணுரதுகண்டார்.

(௩௭)

நன்றேயிது நன்றேயிக நமோயுமையவளை
யின்றேயுரி பூசைப்பல னிவனைத்தரவென்னுக்

மாகபுராணம்.

களவு

குன்றேயெனு முலையினிக் குழம்பிபுடைவளைத்தே
யொன்றேமெனி லகல்வானென வுறவந்துவளைத்தார்.

(௩௮)

வேறு.

பற்றினர்வளைத்தனர் பறித்தினர்பிடித்தார்
சுற்றினர்வளைத்தனர் துணைக்கைமலர்தம்மான்
மற்றுணைவிடக்கடவ மல்லமருவாமன்
முற்றுதிலம்மின்கள வுணர்ந்தெனமொழிந்தார்.

(௩௯)

மாமுனியதற்குநகை யாடிமடமல்லீர்
தீமுனமருங்கடி மணஞ்செய்திலனின்னுட்
காமுறுகலப்புநல னன் றுசுடிசெய்வான்
றோமில்குரவற்குநனி சொல்லியிவன் மின்வேன்.

(௪௦)

அல்லதுகலந்திட லடாதெனமறுத்துச்
சொல்லியிடமுரலொடு தோகையர்க்கெல்லார்
நல்லுமணிபெற்றவர் நடுக்கடலுக்குத்தே
தொல்லெனெடுநீர்முழுநீர்நாடியுழல்வாரோ.

(௪௧)

என்புருகநற்றவ மியத்தியிடல்யாரு
மன்புருகுபோகமந ருந்தியிடவன்றோ
வின்பமுறையாமுனை பிரந்திடவுமந்தோ
வன்புபுரிவாயிதுவு மன்னுலகிலுண்டோ.

(௪௨)

தேவருமாக்கரு மியக்கரொடுதெய்வ
முவருமியம்மாதர்நல முற்றினர்கள்ளோ
யேவரினலத்தினை மிகழ்ந்தவரிழந்தார்
பாவவுருமுற்றிய பசுக்களைநிகர்ப்பார்.

(௪௩)

வடவீழ்மலர்க்குழவி னூர்கலவியின்ப
மாடவர்மறுத்திட லடாதெனவுரைப்பர்
வாடியமனத்தன்மறை நீதிபலவோதிக்
கூடுதல்கெய்யேனென முனிந்துபலகூற.

(௪௪)

இணங்குதல்கெய்யாவின னெனத்தெரிவையாதர்
பினங்குவலிதற்கொடு பிடித்துநிலன்வீழ்த்திக்
கணங்கொண்மயிலைத்தொரு கலாபமயிறன்னை
மணம்புணருயந் திதென வன்யினின்மணந்தார்.

(௪௫)

முலையினிலனைத்திடுவர் நீண்டுமுரிபுருவச்
சிலையினைமையேமொந்திடுவர் வாயமுதுநெக்கி

க.அ.0 அக்கினிபன் காதையுந்ந்த அத்தியாயம்.

நிலையழிவரங்கைகொடு நீகிகரி லுக்கும்
கலையினைநெகிழ்த்துவெர் முறைமுறைகலப்பார்.

இங்கிலர்கரின்னண மணைநிதிநிதிமேவித்,
தங்கபெரத்தழற் றித்தொழுகுபோழ்தின்
வெங்கலெனத்தகைய வேதியன்வெகுண்டே
கொங்குடைமலர்க்குழலி னுரொடிதுகலும்.

மேயவளையின்பமுற மேயவியிடல்லா
னையமொருசற் றுமற நின்றவெனைநீவிர்
பேயெனவழந்திவ ணடர்ந்துவிழைசெய்தி
ராயதிருவலைகையாடுவனவநற்கான்.

இப்பரிசுசாபமிட வெல்லவேயினுருள்
மெய்ப்படிபுமாகையில் விழைந்தவெமைவாளா
செப்பரியசாபவுளா செப்பியதினி
மப்பரிசுபேயுருவ மாகெனாவின்னார்.

மாதியிசாபமிரு பாலுமருவாமுன்
தேறியமனத்தினினை வுஞ்செயலுந்நி
வேறுபடுபேயுருவ மேயியலுவோரும்
பாறுபடுகானிடை பரந்தனர்நிரந்தார்.

ஒலிவர்மறித்திடுவ ரோரொருவர்தம்பிற்
கலெவ்பிடிப்பவறி தேகுழறியாயற்
பாலெவர்கனிப்பரமு வார்பலவிதத்தா
லாடுவ்கிரிப்பருமல வார்வனமடங்க.

மங்கையலாவேயினை யின்றவர்கண்மற்றோ
நிங்கிலர்கன்பேயுருவ மெய்தியதுகேனா
வங்கைகொடுதம்வழி நலைத்தழுதுமாழ்த்தித்
தங்குதுயர்வாரியிடை தாழ்த்தவசமுத்தார்.

பற்றறுவனத்திடை பராகருவமேவி
மற்றிவர்கயெக்குமுண வென்பதுமற்றித்
யுற்றவர்வெறுக்கொள வுறுக்குவ்வெருட்டிச்
சிற்றியல்லவ்வுருகொலை செய்தொழுதுகவளின்.

வே. ன.

துன் றுமகரவித் தோமதுபூசத்தினத்தி
னின்றபுனலாடி நியமங்கழித்திலென்

ம. ர. க. பு. ர. ர. ன. ம.

க.அ.க

மன்றல்கெறியச்சொந வான்ககலாமருங்கி
ஞென்றியடைத்தா னுரோமசனமுத்தமனே.

(௫௪)

பேதையராயந்து பிசாசுருவமேயினரு
மாதவதனதீத்த மறைமணிப்பேயனுமாய்
முதுணர்வாய்நின்ற முனியைச்செகுத் துண்பான்
கோதுப்பரிமனத்தா ரோடிக்குறுகலுமே.

(௫௫)

ஆய்ந்துமுனிசெய்த நெய்தவத்தினற்புத்தாற்
பாய்ந்தனுமமாட்டாமற் தாரத்திடப்பயர்
காய்ந்தவனன்முடுக்கக் காட்சிப்போனிற்றலுமே
வீய்த்தவினைமறையோன் வேதநிதிவந்நிறுண்.

(௫௬)

வந்தானுரோமசனை வாழ்த்தினுனருடொழுதா
னெந்தாயிவனடைய வெந்தவஞ்செய்தினென்றான்
சுந்தாகுலனினுந் தீர்க்குந்நினுந்நீ
புரந்தென்படுந்துயரங் கேட்பாய்நுவல்கின்றேன்.

(௫௭)

தங்கதருமந் தவறுதவென்மகலை
யொத்தவுடன்வளைத்திவ் வெரண்டொடியுரோத்வொண்ணு
மிக்கவிருத்தா லணைந்தார்வெகுண்டினு
மக்குணத்திற்சாபமிட வன்னவருஞ்சாபமிட்டார்.

(௫௮)

சாபவசத்தாற் பசாசுருவநாமருவிப்
பாவமடமாதருமென் பாலனுயிர்கானடைந்தார்
தோபமறநோன்பியற்றுந் கோதிலாமாதவருட்
தீபமனையாயிதனைத் தீர்த்தருளவேனுமென்றான்.

(௫௯)

தெள்ளுமறைவேதநிதி செப்புமொழிகேட்டுருவி
வள்ளற்பெருந்தகைய மாகிலாமாமுனிவ
னுள்ளந்தனைத்தெருட்டி யுன்மகனுமங்கையருங்
கொள்ளுமலகைக் குணந்தவிர்ப்பளஞ்சென்றான்.

(௬௦)

யானின் றுரைக்கு மருந்தருமநற்காதை
தானின் றுகேட்டுந் தரமிவர்க்குண்டாகுவெனக்
கானின் றபேயாதம்மைக் கண்ணற்கருணைசெய்
மேனின்றரோமசனும் வேதநிதிக்கேதுரைத்தான்.

(௬௧)

எம்மையடைந்தா ரிடரொழியாதின்றகலேம்
வெம்மையுறராப வினையகலிப்பேயர்

கஅஉ அக்கினிபன் காதையுந் த அத்தியாயம்.

தம்மைநெடுமுகநீ ராட்டிவிப்பன்றப்பாதென்
றிம்மைநலனுட்கேதி மாகத்தியல்புரைத்தான்.

முந்துபிறப்பேழு முயன்றுதனிமூட்டியிடு
மைந்துபெரும்பாதமு மல்லாமலெத்தவத்து
நந்தியொழியாய்ப்பாவ நள்ளிருளுமொல்லைவிடு
முந்துபுனலி லொருமாகந்தோயந்திடிவே.

வேறு.

மருவிமானத வாவியா
யரிதின்லாகம் தாடினோர்
பெரிதுதாமுது பேறுசேர்
விரியுளுனமும் வீடுமே.

உமையைத்தான்ற வோங்கிய
விமையச்சார விரும்புன
லமையத்தோய்வுறு மன்பிடுனோர்
தமையெப்பாவமுஞ் சார்வுறு.
அண்டர்போறறுமச் சோதநீர்
பண்டைமாகம் படிந்துனோர்
கொண்டனூர்தி குறித்துவாழ்
விண்டலத்திடை மேவுவார்.

சதுரமாகந் தலைப்பட
வெதிரிகானக மேவியே
யதிருமென்புன லாவொ
ருதரகும்பியு றுர்களை.

பிருகுபானு பிறங்குநா
ணருமதைத்தலை நண்ணியே
முருகுசேர்புனன் மூழ்கினார்
மருவுவார்சிவன் வ. ப்பதம்.

போதுசேயமு. னைப்புன
லாதிமாகம் தாடினோர்
தீநிலாத செழுஞ்சுடர்ச்
சோதிவாழ்ப்பதி துன்னுவார்.

சங்குலாஞ்சர சோதியிற்
பொங்குநீர்படி புண்ணியோர்

மா க பு ர ண ம்.

கஅஉ

பங்கயாசனன் வாழ்பதத்
தங்கனையம்ர் வார்களே.

சானவிப்பு னறன்னிடை
யதனமாகம் தாவொர்
தேனுலாவு செழுந்துழாய்
வானவன்பதி வைகுவார்.

வேறு.

சனாயுகண்டகை கேசினிசந்திர பாகை
வனாகிழித்துவீழ் கெள் தமிதருதுங்க பத்திரை
யினைபுனற்பொன்னி சிந்துவோடியல்தெரி வைகை
பொருகையிங்குனை யாவொர்வைகுந்தம் புகுவார்.

நீலகண்டம்புட் கரநேபரளம்பிற் பாதங்
கோலமாக்குருக் கேத்திரந்தேவகூ டத்தோ
டேலுமற்புத மோங்கரமாகள மியன்ற
ஞாலமெண்ணும கேச்சுரகையிசா ரணியம்.

இன்னும்புண்ணிய தலம்பலவிவற்றினின் மாகந்
தன்னிற்றெண்புன லாவொர்கடவுட்சா ருபந்
துன்னுவாரிவற் ததிகமாய்ச்சொலும்பிர யாகை
மன்னியாவொர் வயங்குசாயுட்சிய மடைவார்.

மாயிரும்புவி யிடத்தினிற்றுரகமாம் வேள்வி
யாயதாதிபாந் தருமங்களைவற்றினு மதிகந்
தூயநற்பிர யாகையின்மாகநீர் தோய்த
னையமாயிதி னிகழ்வதோர்கதைநிகழ்த் துவமால்.

அந்தணுகே ளவந்திராடாள்பவ னழகார்
மந்தரப்பயன் வீரசேனப்பெயர். மன்னன்
சிந்துநீர்ப்புன னருமதையகன்கரை சேர்ந்து
பந்தநீக்குறும் வேள்விகன்பற்பல் செய்தான்.

உலகமேத்திடு மிராயபூயத்தினி லொன்று
மிலகுநீதிசேர் துரகமேதத்திலி ரெட்டு
மலகிலாப்பெருந் தானங்களரியன வெவையு
மலைவிலாதுசெய் தளித்தனன்மாசிலாக் குணத்தோன்.

தலம்புகழ்ந்திடு மவன் திருநாட்டினிற் சாரந்தோ
னலம்பிடித்துழ் துழல்பவன் தீனென் றறைவோ

கஅச அக்கினிபுன் காதையுணாத்த அந்தியாயம்.

வினம்பொறுத்திடப் பாங்கொய்மறையவ் வெநியைக்
குலம்பொறுத்திடா திகழ்த்திடவேகொன் கொடியோன். (எஅ)

கிளைகாந்திடப் பொளவன்கெனமுற் றிரங்கி
புனையுழப்பின வகவிடெய்கணு முழன்ற
வெயுமாக்கையன் டாகொகத்தவின் மருசித்
துணையுத்திர யாகையினுடாட் டோய்த்தான். (எஆ)

அன்னக ள்ளிக்குமகமர்ந்திய வாக
வின்னபாவங்க வியற்றியவெநியு விவணம்
பின்னையார்பா வெல்லையெழிந்தபொய்ப் பிறங்கும்
பொள்ளினுட்டினிற் புரத்தானவையிடைப் புருத்தார். (அ0)

புருத்தமற்றவ ரிருவரும்பொருவறு விமானந்
திகத்தழுட்டிட மணங்கமத்திவிய சூர்த
மிருத்தந்நான் அகிள்முத்தப்பொய்வே நின்றிப்
பருத்துஅய்ந்தல்யான் கண்டனவாசவான் பதிலில். (அக)

அணையதாம்பிர யாகையின்மாதா டினாதன்
புணையுதன்மணி மாபாபிப்பயினைடப் பிறவா
முனையிலென்றட வாயகுபம்பல முடித்தா
கொணயராயினும் பிறப்பர்களுக்கும்புலி மிடத்தே. (அஉ)

நன்றிமாகநீர் நலம்பெறவாடின ரோடு
நின்றவேள்வித னிரப்பினந்திகொன் லாகா
ரன்றிமாகநீர்ப் பலத்தினுலகைநீர் கதை
தொன்றுகொளென விரோமசுப்பின்னரு முனாப்பான். (அங)

வேறு.

பேசியவளம்பெறு பிலக்தமல்கின் றும்
விசியசரசுகொடியின் மேல்ககையின்வவகு
மாசொருயுதெனதுதி பென்னுமறையல்ல
பூசுரனவ்வவை மெழுகிலைமழ்ந்தோன். (அச)

இத்தமறையந்தன் விருத்தவாயிற்றி
மைத்தனொர்க்கமத்திரை வாழ்வுடவனித்தே
சின்தவிடயங்கனில் விடாதுகிணையித்
தைத்தழுவின் னுதவ மன்புறவியற்றா. (அது)

நீரினிடமுழுகெடு நாளாகுழிந் துஞ்
சாருலையுண்டர வெனத்தவமினழித்து

மரகபுராணம்.

கஅரு

நாரணையுள்ளுற விருத்திர்வைநீங்கிப்
பாரினிடையாயிர மெனும்பருவகின்றான். 193 (அசு)

உற்றிவனெடும்புக னுதந்தவமியற்ற
முற்றுதலொழிந்தொரு முழைத்தலைபுகுந்தே
கொற்றவயவேங்கையொடு கூடவுறைவானேல்
மற்றிவனருந்தவ மதித்துணரவற்றோ. (அசு)

இத்தகையனின்னண மமர்ந்தொழுகுமேல்வை
மெய்த்தகதிரேழிதுற மேவருகினத்திற்
பத்தியுடனல்விரத முற்றாபரித்தே
யுத்தமன்வழுத்தியிசையோதியிடுபொழிதின். (அஅ)

சங்கினொடுசக்கர நெடுங்கதைநல்கார்ங்க
மங்கையொருநான்கினு மெடுத்தழகெரிப்பப்
பொங்குவரிவன்சிறைய புட்பிடரிலேறித்
திங்கனெனவெண்கனிகை சேனினிழல்செய்ய. (அக)

வாசவனமாலிகைபொன் மார்பிடைவயங்கக்
காசின்மணிதுற்றிய கனங்குழைவில்லிச
வீசுமணிமாமலுவி வெண்கதிர்கொழிப்ப
வோசைகெவொருதி யுறங்குபொருளுற்றான். (அ0)

ஒல்லெநெடுமாயனா னுத்தவமுளந்தோன்
வல்லையிலெழுந்தனன் வணங்கினவழுத்தி
பெல்லையறுமின்பநிலை பெய்திமகிழ்வோங்கிச்
சொல்லமுடியாதுருகு தூயமுனிசின்றான். (அக)

மாயவனருட்கண்மலர் வுற்றினிதுநோக்கித்
தூயவவிருப்பொடு துதித்திடுதிரத்தா
லேயமகிழ்வுற்றன் மியைந்தவரம்வேண்டென்
ரூயிரமறைப்பெயரி னுன்றையலேடும். (அஉ)

நீதிமறையந்தன் னிகீழ்த்திவினய்யா
வாதிமறையேன்முதல் வவ்வமாரெல்லா
மோதவரிதாயசின துண்மையையுணர்ந்துன்
பாதமலரைப்பரவு பத்தியனையாதோ. (அங)

முன்பெறுபெருந்தவ முயன்ருமுனினேனோ
வன்புறுமன்கொடிய வஞ்சகன்முன்னெய்தி

கதுள அக்கினிபன் காதையுணத்த அத்தியாயம்.

யன்பினில்வரந்தருவ மென்னுமுள்போதா
தென்பெறுவதையவுளை யேத்துமடியேனை. (கௌ)

அச்சுதவுளைத்தொழு தடைந்தவடியார்க்கு
வச்சிரன்னிரிஞ்சனிவர் வாழ்வுமொருவாழ்வோ
நச்சிலனவற்றினல னம்பனிநதருளே
யிச்சையதுவேயமையு மென்றுரைநீருத்தான். (கௌ)

உரைத்ததைபுலந்துவண முருமொருவள்ளல்
விரைத்துளபமாழுகில் வேதியுணைநோக்கித்
தரைத்தலையெடுத்தெமை வழத்தியதுதன்னுற்
பரித்திறைவபற்றியெம தன்பதுபழுத்தே. (கௌ)

பன்பினிலெனைப்பர விடும்பனுவறன்னை
நன்பினி லுணைத்தவெவ ரேனுநவைநீங்கி
யொன்புரியிடத்தினினை வுற்றபெருண்மேவி
வின்பெறுவரநம்மடிய ருக்குளவீமேலோர். (கௌ)

உரந்தருவத்துமறை யோயெனவுணைத்துக்
கரத்தன்னவிசும்பினிடை காடுழிவிவண்ண
னிரந்தரநல்வேதியனு நேயியனையேத்தி
யரந்தைகெடநோற்றுநெடு நாள்வணிநுந்தான். (கௌ)

தின்னணமுரோமசு நெடுத்தினிதியம்ப
நன்னிலமைவேததி நாரணனைநோக்கிப்
பன்னியவனேத்தியிடு பாடலெதுவென்னுச்
சொன்னவவுடனம்முனிவ னப்பனுவல்சொல்லான். (கௌ)

ஏத்தியிடுபாடலை யிணைப்பொழுதுதன் சிற்
சீர்த்திவனிதைகருகிய சீர்த்திழ்னிகற்றே
பார்த்தெனையழைத்தது பரிந்தருமுணர்ந்தேன்
தோத்திரயிதற்குறிகர் சொல்வதெனுமாதோ. (கௌ)

சேனா.

வாகுதேவனை மலர்மகன்கொழுநனை மண்முழுதுண்டானே
நேசமுந்ரிய வடிபருக்கெளியனை நெடுநிலமனநாளைப்
பேசுகின்றதும் பேசவேபடுவதும் பேச்சுமாய்கின்றனை
யோசைமாக்கடன்முடிபுனி னுறங்கியவொருவனைத்தொழுவாமே.

கஞ்சநான்மலர் விதியொடுவேதமுங் காண்பதற்கரியானைப்
பஞ்சபூதமாய் மன்னியிர்ப்பருதியாய்ப் பற்றத்தவந் துறைந்தானே.

ஞ்சையாய்மற்றை விஞ்சையுமாகியே மேருவாயனுவாகி
ஞ்சுவெம்படை யங்கையிற்றுக்திய வமலனைத்தொழுவாமே. (1)

தியாய்நடு வாயவற்றத்தமா யடிமுடியற்றானைப்
பதிபாபின்றசமையங்கடொ டுவின்று பெரும்பதமனிப்பானைச்
சாதியாய்மன விகற்பமற்றானைத் துரியத்திற்கொழுவானை
பாதியாவருமறியொனா திற்குணத்தொருவனைத்தொழுவாமே. (2)

பான்னினுப்பனிமுடிசடகாதியின் பொன்னென்பநிமாபோற்
ன்னமாகியே காட்டுபல்லுவினொலம் பெயர்த்துந்நானுவானைப்
ன்னுவாக்கொடு மனத்தினுக்கத்தையுப் பற்றதுபற்றுள்ளார்
ன்னிலைக்குவே நற்றொனியாகிய நம்பனைத்தொழுவாமே. (கௌ)

த்தெரென் றுதா நென்றுவெற்றெரு முழுமுதலானைப்
த்தெரென் றுதா நென்றுவெற்றெரு பேரருளானைத்
ந்நுவங்கனிற் புலப்படாக்கட ளுளாய்த் தத்தியானைச்
த்தர்சித்தத்துச் சின்மயமாகிய தேவனைத்தொழுவாமே. (கௌ)

னைமுலமே முலமேயென்றெடுத் தழைத்திடவருவானை
நானிலந்தரு மடவரல்வெண்டிட மண்ணிடைநடுவானைத்
நெனுப்பொருண் மறந்நுணர்வொடுக்கென நுனவனுனைத்
நெனுப்பதங் கடந்தருவருவாமாயனைத்தொழுவாமே. (கௌ)

ந்நுலவினை யாளர்தங்கருமத்துப் பலன்களையளிப்பானை
ந்நயோகியர் தம்முழைப்பாவக மருவியவுருவானை
ந்நொனியர்க் கெங்கனுமகம்புற மாகிவெற்றானைத்
ந்நுரோளியிருகடர்க்கண்ணனைக் கண்ணனைத்தொழுவாமே.

ங்கைகீர்கொடு சதுமுகவிரிஞ்சனூற் கழுவிபதாளானைப்
நாங்குமுற்குணைத் தரியமுத்தொழில்களுந் தனித்தனிபுரிவானை
பங்கும்வெறுவெறியாவுளரென்தொழு மியல்பினர்க்களியாம
ங்குவேறுவே நறும்பொருளாயரு ளானனைத்தொழுவாமே.

யனுளோர்கட்கும்வாழ்த்தினந்தங்கட்கும்வென்பினில்வெம்போர்
ந்நுளோர்கட்குந்நெய்தொர்கட்குந் நெய்துணர்மலர்மாரி
ப்ய்நுளோர்கட்கும்வெருப்பறவிறுப்பினுற் பெறுவியளிப்பானை
யய்தாமாதவர்பிறவியின்பகைனுனை யிறைவனைத்தொழுவாமே.

சேனா.

என்றுமாமுனிபுகழ்த் தன்னிதவன்பாட
என்றிதென்னவே நயந்துடன்படிப்பவர்கேட்போர்

கஅஅ சித்திரசேனன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

சென்றுபுன்மமயம் பிறையிற்சேர்ந்திடார்சேர்வர்
குன்றிள்குடைக் கவிந்தவன்குலாகழற்றுநீனயே. (கஅ0)

அக்கிவீபன் காதையுரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

அத்தியாயம் உவ-க்குத் திருவிருத்தம் கககக.

குதுபத்தெட்டாவது,

சித்திரசேனன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

மீட்டெம்மோமசன் எள்ளம்புவான்வெதியேறே
நாட்டிற்றென்றிசை நாபதினரிம்மதிரயிற்
கோட்டமின்றியே புதிதநவன்குலகிரிப்பிடரிற்
நீட்டுசெங்கபற் கொடியினுன்கித்திரசேனன். (க)

நால்வகைப்படு கடற்பெருந்தானைக்குராதன்
கோலொழுக்கினின் மனுவெந்நடத்தியகுரிசில்
வேலெனத்தகு விழிச்சியம்மதனவேனென்னு
மால்படைத்திடப் புயலரைபடைத்திடெவனப்போன். (க2)

அறிவிலிகையிற் பொறையினிகரிவாரசன்
நெறியில்வகை நிலைமையினிபெறுமனத்தோன்
மறையிலக்கிய வேள்விகள்வாம்பிலமுடித்தோ
விற்றவரமுறவு மொருமையென்றபேதத்திசைத்தோன். (க3)

பொக்குநெரல்குற் புணர்முலைபரம்பையர்போது
மங்கைமாதா னுயிர்வனமுலைமுறவிச்
கொக்குலாயிய கோலையிலவாயிற்றுறுகிப்
பங்கயப்பெரு வனத்திடைப்பருதியிம்பொனுவோன். (க4)

முன்னையுழிவினை துறத்தலான்முயங்குநீர்ப்பான்
மன்னர்மன்னவன் வைதிகநிலையினைமறந்து
பின்னலிவெணியான் பாசண்டப்பிதற்றிசைபுக
மன்னுவெனப்பெரி மெய்யினர்வாழ்மனையண்டந்தான். (க5)

ஆபதியைமயி லரசனைப்புகுத்துவானெடுத்த
மாயவேடத்திர் வைதிகச்சைவம்போன்மருவித்
துயவானதட் கஞ்சகம்போர்த்தசெஞ்சுழல்கிட
காயும்மெய்புலிக் கைகலவேடத்தைக்கலந்தான். (க6)

மாகபுராணம்.

கஅக

புச்சுவேறென்றும் புந்தியினிசையப்புணர்க்கும்
பேச்சுவேறென்று மாயவர்மன்னவர்கிரானே
திச்செயந்தனர் வேதத்தைத்திறம்புகித்தார்த
நாச்சகம்பெறுங் கூறிடக்கேளெனவென்றான். (க7)

கிண்டுவென்பதென் வேதங்களைன்பதென்வேதப்
பண்டையந்தண ரென்பதென்வேள்வியென்பதுவென்
துண்டவென்பிதை வேணியான்சமையத்தைத்தொடுத்திக்
கண்டவைதிக மிகழந்திடன்முத்தியாங்கண்டாய். (க8)

பஞ்சபாதகஞ்செய்திடல் பண்பலசெய்த
லஞ்சலாதுகொ ளரியகாபாலியரடியை
நெஞ்சினுற்றொழு திவையையெனிமிடத்திற்பாவ
நஞ்சரமுன்னிற் றேனாபோனெங்கியொடியிடமே. (க9)

இந்தநற்சமை யத்திலைடைந்தவரியல்பு
விந்தநாயகன் சினகரம்வேதியரில்லந்
சிந்திமண்ணற மாய்த்திடலதுசெயாதொழியில்
வெந்தநீரகத்தினில் வீழ்குவர்வினாந்தே. (க10)

என்றுபுன்மதக் கபாலியர்பம்பிடக்கேட்டு
வென்றிவேந்தனும் வினைவழியொழுகியமனத்த
என்றுநன்றெனப் புறமுத்திதுமனக்கொடுபந்து
நின்றவைதிக நிலையினைபறத்தொடுநீத்தான். (க11)

வல்லியினைநென் கோயிலத்தானியைமருவிச்
சொல்லினைவல்லெய் யுழையலாத்துண்ணெனக்கவி
யொல்லிநாடெலாம் வைதிகமொழிகவென்றோதிக்
கல்லென்மாமுரசறைகுதிர் கனிற்றின்மேலென்றான். (க12)

ஆன்றதன்னுழைக் கபாலியாமதத்தினைபடைந்தாரக்
கேன்றநகலன் வறுக்கைகனிவுன்றோயானே
நான்றதொங்கல்வன் கணிகைபொற்சினிகைகணல்கி
யுன்றிநானிலத் தனியையநீதிபொயொழிப்ப. (க13)

தருமகணங்க ரீதியுபுன்மதஞ்சாரந்தோ
ரிருநிலத்தவா முச்சுதன்கோயில்களியுத்துக்
கரியமாறிரு மேனியைக்கடலிடைக்கவிழ்த்தே
புரியநன்னிலை வைணவர்க் கலக்கனாக்குஅத்தார். (க14)

ககக சித்திரசேனன் காதையுணர்த்த அத்தியாயம்.

வேந்துதண்டிச்ச்சிலர்சிலர் வேறுநாட்டைந்தர்
ரோய்த்தெஞ்சினர் சிலர்சிலரம்மதத்துற்றார்
காய்த்தெஞ்சினர் சிலர்சிலராவியைக்கழித்தார்
பாந்தளிற்றயில்பரளடியார்பட்டதொன்றே.

ஆதிவேதமு நீதியுத்தருமமுமகன்று
திதுமேற்கொடியாவருந்திமையேபுரிந்தார்
காதுவேன்மன்னனியல்பு காசினிக்கியல்பென்ன
வோதுகின்றதைக் காட்டுவோன்போன்றதவ்வுலகம்.

அறநெறித்தலை யதன்நிட்ப்பாநிடமகன்ற
மறநெறித்தலைவளர்தலான மன்னுயிர்மடியக்
கறைமுகிற்குலக் அளியறக்கர்த்தனகரப்ப
வுரைபுகம்புது முதலறக்கருகுவொடுங்கி.

வினாவுதிர்ந்திட வுணவறப்புகியினுல்வெதும்பி
யுனையுமாதில மனிதனைக்கர்த்தினுலொறுத்துக்
கனாகனுகிய மன்னவன்வருத்தலிற்கலங்கித்
தனாகனோடுமுனாகிராமெனத்தளர்த்தார்.

ஆயகாலையிலநெறி யருக்கன்வந்துதிப்பத்
தியபாவமாம்வல்லினுள் வுளைந்ததுதீரத்
தாயகல்வினைதுறந்தவ னுருயிர்துறந்து
போயினுமெறதென் னுலபம்புதுந்தான்.

வேறு.

அந்தரநெறியினி லமுன்றநெஞ்சினர்
சின்னாபொறிக்கன நெறிக்குங்கண்ணினர்
வெந்திறற்படையினர் வெருவுந்தொற்றத்தர்
வந்தனர்வளைந்தனர் மறவிதுதரோ.

புருப்பமோடெதிர்ந்தன ருதிரஞ்சிந்திடத்
தருக்கினர்புடைத்தனர் தலைலார்த்தனர்
வெருக்கொளமுசலத்தால் வெருண்டுமோனார்
நெருப்பெழுமுடியார் நெறிக்கொண்டேகுவார்.

காருருக்கியன்றன அண்டக்கங்கமெய்ச்
சோரிகனொழுதிடத் தொடர்ந்துகோத்திட
வார்துனாவாட்களா லரிந்திட்டேகியே
குரியன்காதல னவைபிறுன்னினர்.

கண்டனனமுளனுந் களன்நிப்பாலினைத்
தண்டினரகிடைத் தானப்படுகொன
மண்டுலெஞ்சினத்தொடு மறவிதுதரோ
கொண்டுபாய்ந்திநிற் றுளிப்பித்தாரோ.

வேறு.

கோரமானரெளரவக் கொடியதியெளரவ
மாரழற்கள்வீகியோ டமுன்றகாலுத்திரம்
பேருறும்பியானகம் பிறங்குத்தரும்பய்வெஞ்
சோரியுண்டிசங்கடஞ் சுவான்வண்டிமுதலவாய்.

எண்ணுதியநககொடி யாவின்மபுகுத்தவெ
கண்ணுபாவமலமகன்று நாகசேடமபிலுவான்
வண்ணமாமலைப்புறத்து முழையினென் அழகினவாழ்
கண்ணழற்கொளத்திற்பற் றாழுகின்றோற்றமெய்யே.

தீர்மினமுழங்கு முறுத்துவெய்யத்ததுயிர்
நாடுதின் றுபாடுமிட்டமுங்கியல்லது அமுட்
காடுதோறுமெவ்விடிக் கனற்றவெஞ்சுதிர்ந்தும்
வாடுமேனிகரவறத்து வாய்புலர்ந்துமாந்தியே.

ஆரெனைப்புரப்பெரென்ன வழுதினைத்திரங்கெம்
பாரிலென்வயிற்றெழுந்த பசியையாரொழிப்பென்
சேருமிப்பிறப்புமென் னெஞ்சுகொன்றுதுயருறுந்
கார்நிறப்பசாசுழன் அகதமென்றநாளினே.

அம்மலைப்புறத்திலான்ற வார்த்தத்தடைந்துவாழ்
செம்மையானமுனிவனெஞ்ஞ மருவுதேவதுதொலா
வென்மையானகரியநெட்டை கிடைக்கொருவொடே
அம்மலையிட்டினத்தமுங்கு பேளாகொக்தொல்லுலான்.

வேறு.

ஏதுபுரிந்தோ யே நினைந்தோ விப்பொழிதின்
மாதுயருந்தே நியது நியது நியது
தினையொழிப்பே னதுயர்விட்டே செப்பென்னப்
பாதகவேடப் பேயமுதுள்ள படிசொல்லும்.

நன்மையக்குங் காலமணித்தா நலனுலே
புன்மையுமுத்த னின்னையெதிர்க்கும் பொறிபெற்றேன்

ககஉ சித்திரசேனன் காதையுணத்த அத்தியாயம்.

றொன்மையிலொ ஓரானாமுத் துதியாத
தன்மையிலிந்தப் பாவவசத்திற் றளர்வென்றேன்.

மாயிருஞாலத் தென்முநடக்கு மறைநீதித்
தேயவனீதிப் புன்மைநிறுத்தித் திருமாதன்
னாயிராமத் தோர்பெயரோனு மறையாத
பேயநிலாவிப் பேயுருவானேன் பிழைசெய்தேன்.

மாமறைதுலோர் பாகவதற்குள் வரமிக்கோ
யேழுறுபாவப் பேயுருவானே னினியுய்யத்
தாமரையன்ன கன்னருள்சற்றே தாவென்னக்
கோமுனிதானு மஞ்சலையெனனா விதுகடும்.

தங்கியபாவத் திந்தனமாய்க்குத் தழுவென்னப்
பொங்குதரங்கச் சேர்பிரயாகைப் புனறன்னிற்
செங்கதிற்கும்பஞ் சேர்வுமகலைச் சென்றாழிற்
கங்குனிதத்துப் பேயுருமாயுங் கண்டாயே.

பாவலிலங்கு வெட்டுகுடாரிப் படர்மாயை
யோவறுதொற்றப் பார்த்தொன்றுக்கு முவணப்புண்
மேவருபோகத் தந்தருள்விண்ணு றைதாருத்
தேவர்வழுத்துத் தண்பிரயாகைத் தெண்ணீரே.

வேறு.

அந்திப்பெருமையா ரளவிட்டோ துவார்
முன்னொருகோளப் பகாசமுற்றியே
நன்னதித்திலையா னவம்பெற்றுய்ந்தமை
சொன்னதோர்காதைகே ளென்றுசொல்லினான்.

கேரமானமுறெறி யரசுசெய்திடுங்
கேரளநாட்டின்வாழ் மறையின்கேள்வியர்
கோர்விலாவசுவெனச் சொல்லும்பேர்தான்
பார்புகழ்நீதியிற் பண்பின்னா

அந்தமாமறையவ னரும்பொன்யாவையுந்
தந்தைதன் தாயத்தார் வலிதிறுன்கொள
வந்தமாதிலமெலாந் திரிந்தினைத்தபின்
வந்தமால்வரையினிற் சென்றுவீந்திட்டான்.

மா க பு ர ன ம்.

அப்பெருவரையினி லாவிதிர்ந்தவர்
துப்புறுமலகையாய்த் துயரின்முழ்குவார்
தப்பறுமறிஞனு மன்னதன்மையா
லொப்பறுபேயுரு வொல்லேயேவினான்.

கருகிறவலகையாய்க் காட்டுன்பாவார்க்கும்
பருவரலுறுத்தியே பசியினன்மெலிந்
கருவலாவிந்தியத் தடவிரீனெறி
வெருவரலுற்றழ் தடைந்துவெப்பினான்.

மாண்டருதவங்களை வளருந்தான்தைக்
காண்டருவேள்வியைக் கடவுட்டிசையைச்
சேண்டருவிரதத்தைச் செய்துளோற்கலால்
வேண்டியபோகங்கண் மேவற்பாலதோ.

கிலைமுத்தொழுகினர் நியமமற்றவர்
கொலைபுரிந்துண்டவர் ஞாவர்க்காய்ந்துளோர்
கலைபுனையல்குலார் கற்புமாற்றினோ
ருலைவுறுபெருந்துய ருழந்துமாழ்குவார்.

உற்றிடுதருமத்தை யுணர்ந்துசெய்திடார்
மற்றதன்பலன்பெற மகிழ்ந்துநிற்பரார்
றெற்றெளப்பாவமே செய்வாச்செய்தபின்
ஞற்றமாமதன்பயன் குறுகலாளுகுவார்.

செய்திடுபாவத்தாற் செறிந்ததிவினை
கைத்தருமத்தா லன்றிமாற்றறு
தெய்திடுகோள வலகையிடழிந்
துய்திற்பிய்றியே யுழலுங்காலையே.

காணினிஞ்ஞான னுமமேத்துவான்
றேவுதெண்கங்கைநீர் செறித்தஞ்ஞாண்டுகைக்
காணின்னைசைத்திடு காவிச்சேலைய
னேவெனவலுவினை யெய்தினாரோ.

யடைந்தவேதியன்றனை யலகைகண்ணுற்
மிடைந்தெதிர் தடுத்ததுத்தன் வெய்யவேட்டத்தை
யுடைந்துறஞ்சுத்திட வொல்லைதாட்டியே
குடங்கைகொண்டமைத்தஞ்சு லென்றுகூற்றே.

க. க. ௧௦ சித்திரசேனன் காதையுணத்த அத்தியாயம்.

உத்தமவேதிய வுதகமீந்தெனக்
கித்தலையிரளித் திடுதியென்றலுஞ்
சுத்தமாமறையவன் றோலுமென்புமாய்ப்
பித்தர்போனின்றனை யானாபேசென்றான்.

கேட்டலுமல்கைமுற் பிறப்பிற்கேரள
நாட்டினின்மறையவ னான்முன்றிமையே
யீட்டியதவறினா லெடுத்ததில்வுருக்
கோட்டமில்லுணத்தினு யென்றுகூறியே.

(ச. எ)

கிரந்தவர்க்கன்னமிட் டினிதுனுய்த்திலேன்
கிருத்தினர்வாடிட வேற்றிடம்புகுந்
தருத்தினன்பதியுபுல் லாவுக்கிடிலேன்
புரிந்திலேன்கடவுளர் புகையென்பதே.

(ச. அ)

தாகமுற்றடைந் துளோர் தமக்குத்திம்புன
லோகையோடளித்திலே னுண்ணூர்ப்பந்த
லேகும்வெம்பாடியி லினிதமைத்திலேன்
பாகொடுவெள்ளிலை பகவற்கிட்டிலேன்.

(ச. க)

இறந்தவர்கடன்கழித் தெள்ளொட்டிலேன்
றுறந்தவர்க்கரியசெந் தூசளித்திலே
னறந்தெரிபொதுமட மமைத்திலேன்மறை
சிறந்துளோர்க்கிடுகுடைச் செருப்புநல்கிலேன்.

(ச. ட)

வெள்ளநீர்நண்பகல் விரும்பியாடிவே
னொள்ளெரியதனிடை யோமஞ்செய்திலேன்
புள்ளுறைபழுமரப் பொங்கர்வைத்திலே
னுள்ளநொந்தடைந்தவர்க் குவகைசெய்திலேன்.

கார்த்திகைத்திங்கனற் கடவுளாலையத்
தேத்தருநெய்விளக் கெந்தமிட்டிலேன்
கூத்தனாமணிநிறக் கொண்டல்வண்ணனை
நாத்தழும்பேறிட நயந்துபோற்றினேன்.

முத்தினத்தரிதின விரதமுற்றிலேன்.
பத்தியாற்சிவநிதி பண்பிற்செய்திலே
னுத்தமமாகநீ ருவந்துமுழுகிலே
னத்தவக்குறையின லலகையாயினேன்.

மம்மையிற்றருமங்க ளொன்றுஞ்செய்திலா
ரிம்மையினற்பல னெய்திவாழ்வரோ
வம்முறைக்குணவற வழங்குவாடிய
வெம்மாமீகண்டுண ரேறுவாகவே.

(ச. செ)

மதியினின்புயற்சியால் வாழ்வுண்டாகுமோ
மதியினின்படியினால் வறுமையெய்துமோ
விதிவழிப்பண்டுசெய் வினை யின்பேறல்லா
லதிகமோரணுவும்வந் தடைவதில்லையே.

(ச. நு)

இட்டுஞ்ஞத்திமையால் யாதுண்டாயினிற்
தொட்டுணுபனாவென் றோரணுந் துய்த்திலேன்
கட்டழந்தகிர்வந் துங் கூகைக்கண்ணிருந்
விட்டிலெவையினி விதிவையெவல்லுவார்.

(ச. கூ)

ஆயினுவினக்கிந்த வடவிவாழ்வுறு
பேயினம்பாறிட மிக்கபீதியாற்
றேபுநல்வழிபெலாஞ் சேமமாகெனத்
தூயநன்முதமனோ டினையசொல்லுமால்.

(ச. டு)

பண்டொருகாலையான் படர்ந்ததேயத்தில்
விண்டலம்போழ்ந்துயர் வெற்பினின் அவிழ்
தண்டுளித்தூசனா யாற்றின் றுள் துறைக்
கண்டயர்வுயிர்த்தனன் கரையின்வைகுங்கால்.

(ச. டுஅ)

வேறு.

மணங்கமழ்மலர்குழ் வனத்திடையிருந்து வரம்பில்பற்பறவை
தற்குமு, விணங்கியபெடையோ டெழில்கொள்வண்டான மிருகதி
யகன்களையெய்திப், பிணங்குசைவலத்தைத் தாளினுனீக்கிப் பெரு
ம்புனற் பெடையொடுமருந்திக், கனங்கொள்வெம்புனின் திடை
மணந்தயர்வாய்க் கண்டில்கொண்டிடுங்காலே.

(ச. கூ)

தண்பனைச்சாரதப் பழமாத்திருந்தோர் தாவுவானங்கடிதிழி
ந்து, கண்பனடிகொள்ளும் பறவைவாய்ப்பிடிப்பான் கருதியங்கவற்
றயலெய்தும், பண்புணர்ந்தெழுந்து வெறியயலகன்ற பறவைவான
ரமுகம்பார்த்துத், திண்புனியிடத்திற் பிழைசெய்யாவெமகைச்செரு
ப்பவெவ்வடு த்தென்தியம்பும்.

(ச. டு)

கருள். சித்திரசேனன் காதையுடாத் அத்தியாயம்.

வாங்குநிலகின் மன்னருந்தவறு வருத்தியேவதைத்தெழுவ
புரிவார், யாங்கனோர்தவறு யிழைத்திலமெம்மாட் டிந்தவறிழைத்
தவாமென்னோ, வாங்குகிடக்க நினதுமுற்றிப்பை யறிந்
னுரைக்குவன்னோ, வாங்குவானரங்கேட் டறிவையாது (கக)
யென்னவண்டானமீதுரைக்கும்.

முற்பிறப்பதனி லாசனியாகி முறையிகழந்தன்தியேயியற்றிக்,
கற்பனைகடந்து சிலபகலிருந்து கழிந்தனைகழிந்ததற்பின்னர், வெற்
புனதிரடோன் யமபடர்விடுப்ப வெய்யதிரகெலாமமுந்திப். பிற
பிறப்பதனி லனவிலக்கொடிய புன்மையாம் பிறப்பெலாம் பிறந்
தாய். (கஉ)

மீட்டுநீயிந்த வானரமான வினையமுமன்னவனு, நாட்டினில
ன்தி நடந்துநான்மற்றோர் நான்மறை யந்தனன்கதலித், தோட்ட
முட்புகுந்து வனபிழிப்பலன்கள் பறித்துநீயுய்த்தி பலக்காற்,
காட்டியதிதுகின் ரோற்றமென்றோற்றங் கழறுவன்கேட்டி யன்றி
சைக்கும். (கக)

புண்ணியமிலாநீ யரசுசெய்சாலைப் புரோகிதனுயான் வந
தேன், வண்ணவானபருதி யரவுதிஷ்டியநான் மறையவர்க்கொருதி
வழங்கென், நெண்ணுந் தியமென் வயினளித்தாயவற்றிவோரென்
ளவவேனு, மண்ணிடையந்த நருமதைக்கனாயின் மறையவர்க்களி
த்திலென் கவர்ந்தேன். (கச)

மறையவர்க்களித்த பொருளைவஞ்சித்த மட்டமையான் மத்தி
லாகினைப்போன். முறைமுறைநகின் முப்பதாயிரமான்னெனெ
முழ்கியபின்னர்ச், சிறைபுடைப்பறவை யாகியவினையஞ் செப்பு
வனப்பிறப்பதனின், னிறைவனைக்கரத்தா னென்னுடன் பிறந்தானி
ல்வயிற்கரந்தியான் புருந்தேன். (கரு)

தவனவெண்மதிபோல் விளங்கியாகட்டுத் தாலமேய தலியக்
ஞ்சு, முவனகத்தொடுக்கெகரந்துகொண்டே யொருவனொடெதி
ந்துகுதாடித், துவளவேதொற்றுப் பொருளெலாமிழந்த மொடர்
பிஞ்சுலிணையினும்கண்டாய், பவளவாய்க்குறுநாட் சேவல்வண்டா
னமாயினென்னுயின்பகரும். (கக)

அன்புறுதுணைவி யூகமுன்வதிந்தா ளபலகந்தொறுந்தனிபுரு
ந்தாய், கென்பரிசவருங் கஞ்சுமெகவர்த விபல்கினுனின் துரிப்பி
நப்பிற, புன்புறத்தாவற் பேடையாயடைந்தான் புருத்திப்பரிசி

னிமேலும், நன்பயனளிக்குங் காமருசிப்போர் நாட்டினிலயாங்களு
நீயும். (கஎ)

அன்னத்தின்பெடையு மன்னமுமாகி யத்தலை யவதரித்திடு
வேர்ம், பின்னுமார்பிறப்பி லான்குலம்கப்பிறந்துபின்மனிதராய்
ப்பிறப்போ, மின்னிலையார்க்குங்கடப்பதற்கரிதென் நெழில்கொள்
வண்டானமன்றியம்ப, நன்னதிக்கனாழிற் கேட்டனனந்த நாண்மு
தலொருவரை நலியேன். (கஅ)

கங்கையம்புனனி யின்றென்கனித்தாற் கருநிறப்பசாகரு
நீங்கு, மங்கதன்பெருமை முன்னரெயுணர்ந்தே னன்னதுகேட்டி
யோர்நாட்டிற், பங்கயமார்பன்பாரியாத்திரன்றன் பாலகனன்மறை
பயின்றோன், பொங்கதழல்வென்வித் குரியனல்லாத புகரன்றனை
வேட்டித்தான். (கக)

அந்தொயாவப் பலத்தினுலர்கவந்தன னந்தமுற்றிடலும்,
விந்தமாலவரையி லலங்கயாய்ப்பிறந்து மேவியெட்டாண்டென்
னெடுறைந்து, சிந்தையிற்றுயராலுமுலானமுன்னைப் பவத்தினிற்
சிறுவனற்றறை, கொந்தழற்சுடலைப் பட்டவேனென்பைக் குளிர்
புனற்குகுகியிட்டான். (கஉ)

பகரிப்புபுனலி லென்பிடலோடும் பகிடுலைப்பசாகருநீங்கித்,
துகிப்புனாக்கனிவா யரம்பையாருமுத் துலங்குபொன்னமானமேற்
கொண்டு. பகருஞ்சோதி விண்ணவனுந் பசுந்நுணர்ந்தபகராட்
டிற், புருவதுகண்டேனதலாலிந்தப் புனிதநீர் நின்வயின் வேட்
டென். (கக)

அலகையினுருவங் கொண்டியான்லித்தத் தாண்டொவாயிரஞ்
சுபத்தி, னுலகினிலுலவை யுண்டெல்லாருந்தி யுமுன்றித்தமியினப்
புரத்த, லிலகியதவத் தொயுகமாந்தரும் மென்பதையுணர்ந்துகா
ழக்கிச், சிலநகரத்திற் றங்கைநீருகிவித் தீமையின் நகற்றென்
லோடும். (கஉ)

வேதியன தனைக்கடப்பிறந்தரும விதியெலாம்மேறுவேதியம்
பித், தாதையுந்தாயும் பிறருகச்சத்திற் றங்கினரவர்தம்மையாட்
டச், சிதவான்கங்கைநீர் கொடுப்பாந்து சென்னெறி வேட்டநின்ற
னக்கிப், போதுதானடிந்த நருமமொனென்னுப்புந்தியிற்றெனிவுற
வுணர்ந்தேன். (கக)

ககஅ சித்திரசேனன் காதையுணத்த அத்தியாயம்.

வேட்டவாதுலருத் தீதனன்றென்னுத் ததிசுமுன்விளம்பியவா
ய்மை, கேட்டதுதன்னேகினைத் துளந்தெளிந்தேனாதலாற்கடர்கிழித்
தொழுது, மோட்டிநீர்க்கங்கைப்புனல்பெறுகென்ன வளித்தனன்
முறையிலில்வாங்கிக், காட்டுறைகழுதுபருகியுந்தோய்துங் கழித்
ததுபதித்ததியுருவே. (எசு)

தீவினையலகை யுந் வெழுதித்தமார் திருவுருப்பெற்றமைநோக்
கிப், பூவுறையயனுமெறிதிரைக்கங்கைப் புனலையுமுணர்ந்திடமா
ட்டா, இவதுகருதியா திவான்னுமலர்ச்சடைப்புனைந்தனனென்றா,
வேவரேயெனினுமிநிலேவர்துளியைப் பருகியுலிருமையுந் தொலை
ப்பார். (எடு)

காவடியதனித்கொணர்ந்ததென்புனைக்காதலானுகர்ந்துதோ
ய்த்தனும். பாலமாரலகையுருவொழித்தமார் படிவமாய்ப்பெற்ற
னனென்றும். போவதுபுரிந்துகங்கைமாதியிற் பனிதநீராடியதவ
த்தோர், மேவருமுத்திபெறுவரென்றுரைத்தல் வியர்ப்புனையென்
றுமெய்யாமால். (எசு)

எளவுணத்தன்னு லுய்த்தனனென்னு விருபிறப்பாளினையேத்
திப், புனைமலர்ப்பசுந்தார் விண்ணவனுதிப் பொலிவுறுத்கொண்டரை
மயர், எனினிலரகத்துநறைமழையிலிற்று நலந்திசுழ்க்பகநாட்டிற்,
நினகாடுனாறியின் மணிசூழின் றிமைக்குஞ் செழும்பொன்மானத்
தொடுசேர்த்தான். (எஎ)

மற்றவன்றேவ னுபெயின்னர் மறையவன்மறித்தும்வான் கங்
கை, யுற்றுநீராடி யரும்புணன்மொண்ட கரகங்களுறியுறு காவிற்
பற்றினனேற்றித் தொளினிற்சுமந்து பதியிடைப்புருத்துதாய் தந்
தை, சுற்றியகிளைஞ ராடுவானுதவித் தொல்வினையறுத்தினிதிசூ
தான். (எஅ)

வேறு

என்றுதேவத்துதி யியம்பக்கேட்டது
நன்றெனவவனடி வனங்கெல்லி
யொன்றிடாக்கைதவ வலகையோளையான
முன்பியாகையின் மாதமுத்திற்றால். (எசு)

ஆடியகணத்தினி லமலனுய்மலர்
சூடியதுளபமா னுமஞ்சொல்லியே

மாயுந்நவபணி மானமுந்நுபாயத்
தேடருந்நுறங்குதுச் சேர்ந்ததென்பவே. (அ0)

ஆதலால்வேதிய வலகையாமைந்து
மாதராஜோடுதன் மைந்தன் நன்னையுஞ்
தேநீர்ப்பரயாகையிற் றினைத்துத்தோய்விக்கப்
போதுவோமெனவவர்க் கொண்டுபோயினான். (அ1)

விண்ணிடைவிசைகொடு செல்லும்வேலையிற்
கண்ணிவிந்நரயாகையைக் கண்டுக்கொழாந்
தண்ணலியுரோமசன் நன்னொடுபெய்திய
புண்ணியிவேதியர்க் கிவைபுகன்றிட்டான். (அ2)

கமலமாமருநறை கடவுள்வேதிய
னமலமாமென்வியை யமைத்ததிவ்விட
முனையொடுமுக்கண னுறைந்ததிவ்விடம்
விமலமாமுகெல்லி துயின்றதிவ்விடம். (அ3)

வானவீரயாவரு மவுனமாகியே
காணுதைமுனிவருங் கடவுண்முவரு
மினிலிப்பெறெல்லா முற்றதிவ்விட
நாடுநுருகினு னாளிலப்பாலிதா. (அ4)

பெய்யுந்நதிப் பெற்றியித்தொனத்
தேசுகியோமசன் செப்பியொல்லையே
வீசுநீர்துயினி ளிறங்கிமெவிய
மாதிலார்நம்மொடு மாகமரடினார். (அ5)

வாங்குநீர்ததியினிற் மாகமாடதுந்
திங்குதுபெயருத் தீர்த்துமைந்தனும்
விங்கிளமுலையைந்து பின்னனார்களுந்
காங்கெனர்ப்புண்டையிற் நமதுசெவ்வியே. (அ6)

கணங்குழையைஞ் கலங்கமைந்தனும்
நிணங்கியுய்யுமினியற்றியே
தனந்தனனுரோம சனவருமிண்டுதம்
மணங்கொளுமந்தகர் வந்துவைகினார். (அ7)

வினன்னமாகி ரியல்புமீர்ப்புண
னன்னதிப்பராகையி னைமுமாமென

௨௦௦ சித்திரசேனன் காதையுனாத்த அத்தியாயம்

மன்னவன்றிபீபனுண் மகிழ்ந்துகேட்டிடப்
பன்னின்வடிட்டனென் னுரைக்கும்பண்ணவன். (அஅ)

என்றுதானேமிசா ரணியத்தெல்லேவா
யொன்றியமாதவ முவந்துசெய்திட
நின்றமாமுனிவரர்க் கியம்பிரீகினை
துன்றியபலகலை யுணர்ந்தருதனே. (அக)

ஆற்றுநீராடிய வன்பற்கின்புறச்
சாற்றியபுரணாற் சாற்றுந்தன்மையிற்
காற்றொடுகழல்தன கவிசைபாதுகை
மேற்றொடுந்துகிறந்து வினைகணிச்சுவார். (க௦)

இக்கதைபடித்தவ ரினினுவந்திடச்
செக்கர்வான்மணிக்கலன் பசும்பொன்செய்யது
சொக்கவான்குலநில முவந்துநல்கினோர்
சக்கரபாணிதன் னுலகஞ்சரவரால். (க௧)

மாகநீர்வளத்தினை வழத்தும்பாடலு
ளோகையோடொருகவி யேனுமோதுவார்
போகமாயியாவையும் புலியிற்புயத்தின்
னாகநாட்டின்பமு நயந்துதுய்ப்பே. (க௨)

வாழிநான்மறை நெறிவாழியந்தவர்
வாழிநீணிலத்தின் மாகமாடினோர்
வாழியிக்குணநிலை வல்லமேலவர்
வாழிநீர்லடியகீர் வாழியையமே. (க௩)

சித்திரசேனன் காதையுனாத்த அத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆட அத்தியாயம் ௨௮-க்கு திருவிருத்தம் ௧௯௧௨.

மாகபுராண முற்றிற்று.

௨௦௦:௨௩

௨௦௪

117560

210 (1248)

அ.த.த.மும் த.ம.ய.தி.யும்.